

เจตนารมณ์และข้อเท็จจริงของการใช้เงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง:
ศึกษากรณีพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายอมฤต วุ่นพูลสมบัติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครอง ภาควิชาการปกครอง
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2555
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและเพิ่มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นเพิ่มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

INTENTION AND REALITY OF THE OPERATION OF FUND FOR THE DEVELOPMENT
OF POLITICAL PARTIES: A STUDY OF POLITICAL PARTIES WITHOUT MEMBERS OF
PARLIAMENT

Mr. Amarit Wunpunsombat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Government

Department of Government

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2012

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เจตนาธรรมณ์และข้อเท็จจริงของการใช้เงินกองทุนเพื่อ
การพัฒนาพรรคการเมือง: ศึกษากรณีพรรคการเมืองที่
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

โดย

นายอมฤต วุ่นพุลสมบัติ

สาขาวิชา

การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....คณบดีคณะรัฐศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ยาวะประภา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.อนุสรณ์ ลีมนานี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์)

อมฤต วุ่นพูลสมบัติ : เจตนารมณ์และข้อเท็จจริงของการใช้เงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง: ศึกษากรณีพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร. (INTENTION AND REALITY OF THE OPERATION OF FUND FOR THE DEVELOPMENT OF POLITICAL PARTIES: A STUDY OF POLITICAL PARTIES WITHOUT MEMBERS OF PARLIAMENT) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ.ศิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์, 251 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง รวมถึงศึกษาการจัดสรรเงินและการตรวจสอบการใช้เงินของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง โดยเน้นศึกษาบทบาทและการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นอกจากนั้นยังต้องการศึกษาเหตุผลในการจัดตั้งและสาเหตุที่ทำให้พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดำรงอยู่อย่างยาวนาน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การพรรณนาและวิเคราะห์ควบคู่กันไป ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือข้อมูลจากเอกสารชั้นต้น และชั้นรอง และข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการศึกษานี้จัดตั้งขึ้นจากตัวบุคคล และอาศัยเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรค โดยไม่มีและไม่พยายามหาแหล่งทุนอื่น ขณะเดียวกันก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาความเข้มแข็ง เช่นขยายฐานสมาชิกและสาขาพรรคเพื่อเปิดช่องทางการมีส่วนร่วมของประชาชนแต่อย่างใด การดำรงอยู่ของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหล่านี้ก็เพื่อต้องการเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเพื่อประโยชน์ส่วนตน

การใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง รวมทั้งยังไม่ได้แสดงบทบาทของในการวางรากฐานไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย แม้ว่าจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐในหลายๆ ด้านเป็นเวลาต่อเนื่องนับสิบปีก็ตาม งานวิจัยชิ้นนี้จึงเห็นว่า ควรมีการทบทวนเจตนารมณ์ วิธีการจัดสรร และการติดตามประเมินผลการใช้เงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองให้เกิดประโยชน์มากกว่าที่เป็นอยู่

ภาควิชา.....การปกครอง.....ลายมือชื่อ.....
 สาขาวิชา.....การปกครอง.....ลายมือชื่อ.....อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
 ปีการศึกษา.....2555.....

5280742724 : MAJOR GOVERNMENT

KEYWORDS : THE FUND FOR THE DEVELOPMENT OF POLITICAL PARTIES /
POLITICAL PARTIES WITHOUT MEMBER OF PARLIAMENT / INTENTION / REALITY

AMARIT WUNPUNSOMBAT: INTENTION AND REALITY OF THE OPERATION
OF FUND FOR THE DEVELOPMENT OF POLITICAL PARTIES: A STUDY OF
POLITICAL PARTIES WITHOUT MEMBERS OF PARLIAMENT. ADVISOR :
ASSOC. PROF.SIRIPAN NOGSUAN SAWASDEE, 251 pp.

The objective of this study is to evaluate the fund for the development of political parties' intention and also to examine the allocation and operation of the fund. The study focuses on the roles and political activities of political parties without Members of Parliament. Moreover, this study is with objective to find out reasons for setting up political parties and to seek explanation of why they have continued to exist for so long even without Members of Parliament. This study is a qualitative research, using descriptive and analytical methods. The data used in this study are based on primary and secondary documents and from interviews.

This study reveals that political parties without Members of Parliaments in this research were founded by single individuals, using money from the fund for the development of political parties to sponsor their political activities with no intention to seek outside resources. At the same time, these political parties do not pay attention to activities that would strengthen parties, such as expanding membership and parties' branches in order to open up channel for participation from the people. These political parties remain to exist merely to exploit state funding for their own benefits.

The political parties without Members of Parliament in this study do not employ state subsidies according to the intention of the fund for the development of political parties. These political parties do not act as agents in paving the way to democratization even though they have benefited from the state funding for more than ten years. This study views that the intention of, method of allocation and monitor the fund for development of political parties should be re-evaluated so it will be utilized more effectively.

Department :Government..... Student's Signature.....

Field of Study :Government..... Advisor's Signature.....

Academic Year : ...2012.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เนื่องด้วยความกรุณาจากบุคคลสำคัญหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ ที่ให้ความกรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยได้สละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขงาน แนะนำแนวทางแก้ไข ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น และให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตลอดระยะเวลาการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยความเมตตา ตั้งแต่เริ่มทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงลงได้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.อนุสรณ์ ลีम्मณี ที่ให้ความกรุณารับเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์ ที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้สละเวลามาดำเนินการสอบวิทยานิพนธ์ และชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ รวมทั้งได้ชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณหัวหน้าพรรค และนายทะเบียนพรรคการเมืองทุกท่านที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ และได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอขอบคุณ คุณนันทวรรณ พงศ์อุดม พนักงานการเลือกตั้ง, คุณปริดา ขวัญเมือง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน และเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งทุกท่านที่ให้ข้อมูล ความรู้ คำแนะนำ และคอยช่วยอำนวยความสะดวกในการค้นหาเอกสารต่างๆ

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนสนิททุกๆ คน และเพื่อนๆ รวมรุ่นปริญญาโทที่ให้กำลังใจผู้วิจัยตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณมูนิเราะฮ์ ยีคำ ที่คอยให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยในทุกๆ เรื่องตั้งแต่เริ่มทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จสมบูรณ์

สิ่งสำคัญที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณร้อยตรีกรมล วุ่นพุลสมบัติ และคุณอัญมณี วุ่นพุลสมบัติ บิดามารดาผู้ซึ่งมีพระคุณสูงสุดในชีวิต ที่ได้ให้ความรัก ความเอาใจใส่ เลี้ยงดูจนเติบโต สนับสนุนให้บุตรคนนี้ได้ศึกษาจนถึงขั้นนี้ และเป็นกำลังใจที่ยิ่งใหญ่มาโดยตลอด รวมทั้งญาติพี่น้องทุกคนที่คอยถามไถ่และร่วมให้กำลังใจผู้วิจัยตลอดการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	9
1.3 คำถามในการวิจัย.....	10
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	10
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
1.6 ขอบเขตของการวิจัย.....	11
1.7 ระเบียบวิธีวิจัย.....	11
1.8 หน่วยในการวิจัย.....	12
1.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
บทที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับพรรคการเมือง และการสนับสนุนทางการเงินแก่พรรคการเมือง โดยรัฐ.....	22
2.1 ความหมายของพรรคการเมือง.....	22
2.2 การสร้างความเข้มแข็งให้กับพรรคการเมือง.....	28
2.3 บทบาทหน้าที่ของพรรคการเมือง.....	30
2.4 ระบบการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมือง.....	36
2.5 แนวความคิดการสนับสนุนทางการเงินแก่พรรคการเมืองโดยรัฐ.....	37
2.6 แนวคิดและพัฒนาการเรื่องการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองโดยรัฐ ในประเทศไทย.....	39
บทที่ 3 กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง.....	44
3.1 ความเป็นมาของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง.....	44

	หน้า
3.2 เป้าหมายการดำเนินงานของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง.....	45
3.3 สรุปการสนับสนุนเงินแก่พรรคการเมือง.....	46
3.4 การสนับสนุนพรรคการเมืองของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541.....	47
3.5 การสนับสนุนพรรคการเมืองของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550.....	56
3.6 หลักเกณฑ์ในการสนับสนุนเงินแก่พรรคการเมืองในต่างประเทศ (เยอรมัน, อังกฤษ, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส).....	68
บทที่ 4 การใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคการเมืองที่ไม่มี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	79
4.1 ข้อมูลทั่วไปของพรรคการเมือง.....	79
4.2 เงินทุนในการจัดตั้งพรรคการเมืองที่ศึกษา.....	86
4.3 การใช้จ่ายเงินที่ได้รับจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง.....	88
บทที่ 5 เจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองกับการดำเนินกิจกรรม ในความเป็นจริงของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	108
5.1 เจตนารมณ์ของกองทุนฯ กับการดำเนินกิจกรรมในความเป็นจริงของ พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	108
5.2 การดำรงอยู่ของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ศึกษา.....	141
บทที่ 6 ทางขนานระหว่างเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองกับ ความเป็นจริง: บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	144
6.1 สมมติฐานกับผลการวิจัย.....	144
6.2 ทางขนานระหว่างเจตนารมณ์ของกองทุนฯ กับความเป็นจริง.....	148
6.3 ข้อเสนอแนะ.....	152
6.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	153
รายการอ้างอิง.....	154
ภาคผนวก.....	160
ภาคผนวก ก ประกาศยุบพรรคสยาม.....	161
ภาคผนวก ข ประกาศยุบพรรคชีวิตที่ดีกว่า.....	172
ภาคผนวก ค ตัวอย่างหนังสือนโยบายพรรคและวารสารพรรคคนขอปลดหนี้.....	187

ภาคผนวก ง ตัวอย่างวารสารพรรคกสิกรไทย.....	235
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	251

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1	สรุปการจัดสรรเงินสนับสนุนให้พรรคการเมืองตั้งแต่ปี 2542 – 2555 (เงินสนับสนุนตามโครงการและแผนงาน+เงินสนับสนุนค่าไปรษณีย์และ ค่าสาธารณูปโภค).....	6
2	แสดงการคำนวณจำนวนเงินสนับสนุนที่พรรคการเมืองญี่ปุ่นแต่ละพรรคจะได้รับ...	74
3	สรุปรายรับที่ได้รับเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคที่ศึกษา ปี พ.ศ. 2542 – 2555.....	87
4	แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคคนขอปลดหนี้...	89
5	แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคกสิกรไทย.....	96
6	แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคชีวิตที่ดีกว่า.....	100
7	แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคสยาม.....	102
8	แสดงเงินสนับสนุนค่าไปรษณีย์และค่าสาธารณูปโภคของพรรคการเมือง ที่ศึกษา.....	104
9	สรุปการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคการเมืองที่ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการศึกษา.....	106
10	แสดงการเปลี่ยนแปลงของจำนวนสาขาและสมาชิกพรรคการเมืองที่ศึกษา.....	117
11	แสดงสถิติการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในแต่ละครั้งของพรรคการเมืองที่ศึกษา.....	124
12	แสดงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของ พรรคการเมืองที่ศึกษา.....	125
13	สรุปกิจกรรมของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับบทบาท พรรคการเมืองและเจตนารมณ์ของกองทุนฯ.....	140

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงสำนักงานใหญ่พรรคคนขอปลดหนี้.....	110
2	แสดงสำนักงานใหญ่พรรคคนขอปลดหนี้.....	110
3	แสดงสำนักงานใหญ่พรรคคนขอปลดหนี้.....	111
4	แสดงสำนักงานใหญ่พรรคคนขอปลดหนี้.....	111
5	แสดงสำนักงานสาขาพรรคสยาม จังหวัดกาฬสินธุ์.....	115
6	แสดงสำนักงานสาขาพรรคคนขอปลดหนี้ จังหวัดนครพนม.....	115
7	แสดงสำนักงานสาขาพรรคคนขอปลดหนี้ จังหวัดนครราชสีมา.....	116
8	แสดงสำนักงานสาขาพรรคกสิกรไทย จังหวัดอุดรธานี.....	116
9	แสดงสำนักงานสาขาพรรคกสิกรไทย เขตพระนคร กรุงเทพฯ.....	116
10	แสดงหนังสือนโยบายพรรคคนขอปลดหนี้.....	129
11	แสดงวารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ.....	130
12	แสดงวารสารพรรคกสิกรไทย.....	132
13	แสดงการจัดอบรมสัมมนาพรรคกสิกรไทย.....	134
14	แสดงการจัดอบรมสัมมนาพรรคกสิกรไทย.....	135
15	แสดงการจัดอบรมสัมมนาพรรคคนขอปลดหนี้.....	136

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พรรคการเมืองถือว่าเป็นสถาบันที่สำคัญอีกสถาบันหนึ่งในการปกครองระบอบประชาธิปไตย พรรคการเมืองเป็นการรวมตัวของกลุ่มคนที่มีความคิดความเชื่อในทางเดียวกัน และมีบทบาทตั้งแต่การคัดเลือกบุคคลเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้ง รวมกันเพื่อจัดตั้งรัฐบาล หรือเป็นฝ่ายค้านคอยตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล นอกจากนี้พรรคการเมืองยังมีส่วนในการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความเข้าใจในด้านการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนทั่วไปอีกด้วย อย่างไรก็ตาม พรรคการเมืองไทยยังถือว่ามีความไม่ยาวนานนักและขาดความต่อเนื่อง สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยที่ขาดความต่อเนื่องเช่นกัน นั่นคือ บางช่วงห้ามจัดตั้งพรรคการเมือง บางช่วงก็เป็นการเมืองแบบเผด็จการ

แนวความคิดเกี่ยวกับพรรคการเมืองเริ่มเข้าสู่ประเทศไทยก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2475 กล่าวคือ ในสมัยรัชกาลที่ 6 พระองค์ได้ทรงจัดตั้งเมืองทดลองประชาธิปไตยที่เรียกว่าคุตติธานีขึ้น และได้สาธิตการมีพรรคการเมืองโดยจัดตั้งพรรคโบว์แดงและพรรคโบว์น้ำเงิน ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2475 คณะราษฎรได้นำการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีสถาบันสำคัญอย่างรัฐสภามาใช้ในประเทศไทย ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นการนำแนวคิดการปกครองแบบตะวันตกมาใช้กับสังคมไทย ในขณะที่คนส่วนใหญ่ในขณะนั้นยังไม่สนใจการเมือง ยังไม่พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงส่งผลให้อำนาจตกอยู่กับคณะราษฎร สำหรับสถาบันที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอย่างพรรคการเมืองนั้นก็ยังไม่ได้รับอนุญาตให้มีการจัดตั้งขึ้น จนถึงปี พ.ศ. 2489 ที่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ 3 จึงได้อนุญาตให้มีการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้น เป็นเวลานานถึง 14 ปี นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง แต่ในช่วงนั้นก็ยังไม่ได้มีการตราพระราชบัญญัติพรรคการเมืองออกมารองรับ ส่วนพรรคการเมืองที่ถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการตามกฎหมายพรรคการเมืองนั้นเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2498 ซึ่งเป็นปีที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติพรรคการเมืองฉบับแรกนั่นคือ พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2498 ซึ่งออกตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2495 (บุญสม วิชาชนิศากร, 2545: 1-2)

ตั้งแต่ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยเมื่อปี พ.ศ. 2475 จวบจนถึงปัจจุบัน ได้มีการตรากฎหมายพรรคการเมือง ในรูปของพระราชบัญญัติพรรคการเมือง ขึ้นใช้แล้ว 6 ฉบับ คือ

1. พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2498
2. พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2511
3. พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2517
4. พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524
5. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541
6. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550

การประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 นั้น มีการให้ความสำคัญกับบทบาทของพรรคการเมืองอย่างมาก ด้วยการให้ความสำคัญสนับสนุนพรรคการเมืองทั้งด้านการจัดตั้งและด้านการเงิน การดำรงอยู่ของพรรค แม้พรรคจะไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม รวมถึงการสนับสนุนให้พรรคมีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมด้านอื่นนอกเหนือจากการเลือกตั้ง และการสนับสนุนให้พรรคการเมืองมีรากฐานจากประชาชน ซึ่งบุญยสม วิชาชนิศากร (2545: 9-10) ได้สรุปเป็น 4 ประเด็นได้แก่

1. สร้างความมีเสถียรภาพของการเมืองในสภา โดยการกำหนดให้ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเป็นสมาชิกพรรค หากพ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคก็ถือว่าสิ้นสุดสมาชิกภาพการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งได้แก้ไขปัญหาการมีพรรคการเมืองจำนวนมากในสภาด้วยระบบเลือกตั้งแบบใหม่คือ แบบเขตเดียวเบอร์เดียว และแบบบัญชีรายชื่อ (Party list) ทำให้พรรคการเมืองขนาดใหญ่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับเลือกตั้งเป็นจำนวนมาก ส่วนพรรคขนาดเล็กมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับเลือกตั้งจำนวนไม่มาก ซึ่งถือเป็นการแก้ไขปัญหาเสถียรภาพทางการเมืองในสภาของรัฐบาล กล่าวคือ มีพรรคที่ได้เสียงข้างมากเกินกึ่งหนึ่งของสภาผู้แทนราษฎรเพียงพรรคเดียว

2. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีเสรีภาพในการจัดตั้งพรรคการเมือง และห้ามยุบพรรคการเมืองเพราะไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือไม่มีสมาชิกได้รับเลือกตั้ง สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับบทบาทด้านอื่นของพรรคการเมือง คือ แม้พรรคการเมืองนั้นจะไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ก็ยังไม่ถูกยุบเลิกเพราะยังสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองด้าน

อื่นๆ ได้ เพื่อให้พรรคการเมืองขนาดเล็กมีโอกาสในการสร้างฐานสนับสนุนจากประชาชนในระยะยาวเพื่อจะได้เป็นที่ยอมรับและอาจได้รับความนิยมนในการเลือกตั้งครั้งต่อไป

3. ให้รัฐสนับสนุนด้านการเงินแก่พรรคการเมือง เพื่อแก้ปัญหาการพึ่งนายทุน สนับสนุนให้การบริจาคเงินแก่พรรคการเมืองเป็นสิ่งที่ถูกต้องและทำได้โดยเปิดเผย สิ่งนี้เป็นการพยายามส่งเสริมให้พรรคการเมืองสามารถพึ่งตนเองได้โดยมีเงินสนับสนุนในการทำกิจกรรมต่างๆ ของพรรคการเมืองเพื่อเป็นการลดการพึ่งนายทุน

4. สนับสนุนให้พรรคการเมืองต้องมีสาขาพรรคอย่างน้อยภาคละ 1 สาขา และมีสมาชิกตั้งแต่ 5,000 คนขึ้นไป เพื่อให้มีลักษณะเป็นพรรคมวลชน (Mass Party) โดยมีเป้าหมายที่จะสร้างให้พรรคการเมืองเป็นสถาบันหลักในการระดมการมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในช่วงที่มีการเลือกตั้งและไม่มีการเลือกตั้ง

สำหรับการที่รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำรงอยู่ได้นั้น เพราะการยุบเลิกพรรคการเมืองที่ไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการขัดกับวิถีประชาธิปไตยและหลักการเสรีภาพในการจัดตั้งพรรคการเมือง เนื่องจากรัฐธรรมนูญต้องการให้พรรคเหล่านี้สามารถ (บุญสม วิชาชนิศากร, 2545: 10)

1. ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองด้านอื่นนอกเหนือจากการเลือกตั้ง กล่าวคือ ควรมีบทบาททางการเมืองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ไม่ใช่มีกิจกรรมเฉพาะช่วงการเลือกตั้งเท่านั้น เช่น การเผยแพร่แนวนโยบายของพรรค และการสร้างความนิยมของพรรคในหมู่ประชาชน เป็นต้น

2. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตย ประชาชนสามารถร่วมกิจกรรมของพรรค สามารถเลือกพรรคที่ตนต้องการ และจัดตั้งสาขาพรรคได้

3. ให้เป็นพรรคมวลชนที่มีรากฐานมาจากประชาชน และเพื่อเป็นการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

ตั้งแต่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 จวบจนถึงรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 พรรคการเมืองนั้นจึงสามารถจัดตั้งได้ง่าย ส่งผลให้มีพรรคการเมืองจัดตั้งขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ก็มีพรรคการเมืองอีกจำนวนไม่น้อยที่ต้องยุบเลิกพรรคไป อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีพรรคการเมืองที่ไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดำรงอยู่อีกเป็นจำนวนมาก จากข้อมูลพรรคการเมืองเมื่อวันที่ 5

กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 มีพรรคการเมืองที่ยังดำเนินการอยู่จำนวน 55 พรรค (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2556: ออนไลน์) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. พรรคการเมืองที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524 จำนวน 4 พรรค
2. พรรคการเมืองที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 จำนวน 13 พรรค
3. พรรคการเมืองที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 จำนวน 38 พรรค

ซึ่งจากพรรคการเมืองที่ยังดำเนินการอยู่ทั้งหมด 55 พรรคนี้ มีพรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพียง 9 พรรคเท่านั้น อีก 46 พรรคเป็นพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยส่วนใหญ่จะเป็นพรรคการเมืองที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นใหม่

หากย้อนกลับไปในการเลือกตั้งเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ขณะนั้นมีพรรคการเมืองทั้งหมด 58 พรรค แต่มีพรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง 43 พรรค และได้รับเลือกตั้งเพียง 9 พรรค ทำให้มีถึง 34 พรรคที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง และก็มีอีกหลายพรรคที่ไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ต่อมาในการเลือกตั้งเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 มีพรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง 25 พรรค แต่ได้รับเลือกเพียง 4 พรรค ส่วนอีก 21 พรรคเป็นพรรคที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง และในการเลือกตั้งเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มีพรรคการเมืองทั้งหมด 61 พรรค แต่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง 42 พรรค และก็ได้รับเลือกเพียง 7 พรรค ทำให้มีพรรคที่ไม่ได้รับเลือกตั้งถึง 35 พรรค และก็มีพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ไม่ได้ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งนี้ถึง 19 พรรค จะเห็นว่านับตั้งแต่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา มีพรรคการเมืองเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่มีพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในแต่ละครั้งเพียงไม่กี่พรรคเท่านั้น พรรคการเมืองส่วนใหญ่เป็นพรรคขนาดเล็ก ก็จะส่งผู้สมัครจำนวนไม่มากนัก และก็ไม่ได้รับเลือก ทำให้มีหลายพรรคที่ยุบเลิกพรรคไป เช่น พรรคประชาชาติ ที่จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2550 เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งในวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550 ซึ่งปรากฏว่าไม่ได้รับเลือกตั้ง จึงได้ประกาศยุบพรรคไปในช่วงต้นปี พ.ศ. 2551 เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ยังมีพรรคการเมืองบางพรรคที่จัดตั้งมาเป็นเวลานานแล้วตั้งแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 แต่ก็ยังคงดำรงอยู่ แม้ว่าตั้งแต่จัดตั้งพรรคมาจะไม่เคยได้รับเลือกตั้งเลย เช่น พรรคคนขอปลดหนี้ (ชื่อเดิมคือ พรรคเกษตรมหาชน, พรรคไทเป็นไท) ที่จัดตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. 2541 ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกครั้ง แต่ก็ยังไม่เคยได้รับเลือกตั้งเลย หรือบางพรรคก็ไม่ค่อยส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง เช่น พรรคชีวิตที่ดีกว่า ที่จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2542 แต่ส่งผู้สมัครในการเลือกตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2544 จำนวน 1 คน แล้วก็ไม่ได้ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งอีกเลย จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาว่า พรรคการเมืองที่จัดตั้งมาเป็นเวลานานเหล่านี้ จัดตั้งขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์อะไร และเมื่อไม่ประสบความสำเร็จ หรือไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งแล้ว เพราะเหตุใดยังคงดำรงอยู่มาจนร่วม 10 ปี มีบทบาทหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองด้านอื่นหรือไม่

นอกจากการจัดตั้งพรรคการเมืองที่ง่าย จนทำให้มีพรรคการเมืองเกิดขึ้นจำนวนมากแล้ว เจตนารมณ์ในการปฏิรูปการเมืองก็ทำให้รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองกำหนดให้พรรคการเมืองต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ จึงเกิดเป็นกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ซึ่งหวังว่าจะส่งผลอย่างสำคัญต่อการพัฒนาพรรคการเมือง โดยเฉพาะพรรคการเมืองขนาดเล็กที่ไม่ได้รับเงินบริจาคจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลภายนอกมากนัก หรือบางพรรคไม่เคยได้รับการบริจาคเงินเลย การมีกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงเป็นการช่วยเหลือในเรื่องการเงินให้กับพรรคการเมือง เพื่อให้พรรคการเมืองสามารถที่จะมีทุนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้อย่างคล่องตัวมากขึ้นในระดับหนึ่ง การที่พรรคการเมืองได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองจึงทำให้พรรคการเมืองสามารถที่จะเป็นอิสระในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองมากขึ้น และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 ที่ต้องการให้พรรคการเมืองมีความเป็นอิสระและปลอดจากการแทรกแซงทางการเมืองของกลุ่มนายทุนที่หวังจะใช้พรรคการเมืองที่ตนให้เงินสนับสนุนเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ทางการเมือง

การจัดสรรเงินสนับสนุนจากภาครัฐให้แก่พรรคการเมืองทุกพรรคผ่านทางกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองนั้น ก็จะจัดสรรให้ตามโครงการและแผนงานของพรรค รวมถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่พรรคเสนอมานี้ ซึ่งแต่ละพรรคก็จะได้รับเงินแตกต่างกันไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดไว้ โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 – 2555 กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้จัดสรรเงินสนับสนุนให้พรรคการเมืองไปแล้ว 81 พรรคเป็นเงิน 2,503,522,208.32 บาท (กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง, 2555: ออนไลน์)

ตารางที่ 1 สรุปการจัดสรรเงินสนับสนุนให้พรรคการเมืองตั้งแต่ปี 2542 - 2555 (เงินสนับสนุนตามโครงการและแผนงาน+เงินสนับสนุนค่าไปรษณีย์และค่าสาธารณูปโภค)

ลำดับที่	ชื่อพรรคการเมือง	งบประมาณทั้งสิ้น (ปี 2542-2555)
1	ชาติพัฒนา	95,908,551.46
2	ประชาธิปัตย์	710,438,937.56
3	ชาติไทย	148,414,301.60
4	ประชากรไทย	26,679,307.74
5	กิจสังคม	24,554,569.10
6	เอกภาพ	7,097,311.06
7	พลังธรรม	9,929,236.13
8	ความหวังใหม่ (เดิม)	168,015,896.54
9	เสรีธรรม	13,805,247.66
10	ไท	9,126,335.90
11	ไทยประชาธิปไตย	10,927,226.96
12	ชาติประชาธิปไตย	57,761,254.90
13	มหาชน(ราษฎร)	52,686,079.89
14	รามสยาม	2,668,675.61
15	ประชาชน	2,818,586.00
16	ไทยรักไทย	682,492,904.33
17	ก้าวหน้า	10,714,531.92
18	สันติภาพ	4,853,577.72
19	ศรัทธาประชาชน	4,066,509.58
20	แรงงานไทย	6,365,519.23
21	พลังประชาชน	52,288,817.44
22	เกษตรเสรี	3,941,716.22
23	คนขอปลดหนี้	88,654,631.62
24	ชาติประชาไทย	2,068,254.00
25	ประชารัฐ	5,679,842.00
26	พลังมหาชน	3,963,728.00

ตารางที่ 1 (ต่อ) สรุปการจัดสรรเงินสนับสนุนให้พรรคการเมืองตั้งแต่ปี 2542 - 2555 (เงินสนับสนุนตามโครงการและแผนงาน+เงินสนับสนุนค่าไปรษณีย์และค่าสาธารณูปโภค)

ลำดับที่	ชื่อพรรคการเมือง	งบประมาณทั้งสิ้น (ปี 2542-2555)
27	อำนาจประชาชน	9,459,486.18
28	เสรีไท	4,377,509.97
29	กสิกรไทย	9,826,188.67
30	วิถีไทย	375,754.48
31	ไทยธรรมาธิปไตย	364,917.92
32	สังคมนิยม	462,929.28
33	เสรีประชาธิปไตย	11,720,629.40
34	สังคมนิยมไทย	190,156.99
35	กฤษฎไทยมั่นคง(ไทยมั่นคง)	2,096,286.23
36	ชาวไทย	1,631,955.47
37	ชีวิตที่ดีกว่า	6,294,897.80
38	ไทยช่วยไทย	11,175,884.87
39	สยาม	1,789,236.60
40	เกษตรก้าวหน้า	8,854,665.20
41	เพื่อฟ้าดิน(สหกรณ์)	2,717,449.26
42	สังคมนิยมประชาธิปไตย	1,016,165.80
43	เกษตรกร	4,141,896.00
44	พลังใหม่	1,888,036.82
45	พิทักษ์ไทย	201,458.08
46	เผ่าไท	4,820,285.13
47	แผ่นดินไทย	6,289,007.00
48	ทางเลือกใหม่(มวลชน)	1,402,727.00
49	รักษ์ถิ่นไทย	736,594.00
50	ความหวังใหม่	9,542,740.00
51	เพื่อนเกษตรไทย	2,949,600.00
52	ต้นตระกูลไทย	243,000.00

ตารางที่ 1 (ต่อ) สรุปการจัดสรรเงินสนับสนุนให้พรรคการเมืองตั้งแต่ปี 2542 - 2555 (เงินสนับสนุนตามโครงการและแผนงาน+เงินสนับสนุนค่าไปรษณีย์และค่าสาธารณูปโภค)

ลำดับที่	ชื่อพรรคการเมือง	งบประมาณทั้งสิ้น (ปี 2542-2555)
53	พัฒนาชาติไทย	764,600.00
54	ธรรมชาตไทย	666,600.00
55	ธัมมาธิปไตย	472,300.00
56	ผู้เพื่อไทย(เกษตรกรไทย)	854,500.00
57	พลังเกษตรกร	3,568,400.00
58	รักษ์แผ่นดินไทย	277,100.00
59	ดำรงไทย	2,730,260.00
60	ประชาราช	18,578,500.00
61	อาสาตุมุมิ(พลังแผ่นดินไท)	2,125,360.00
62	เครือข่ายชาวนาแห่งประเทศไทย	9,123,200.00
63	ชาติพัฒนา(รวมชาติพัฒนา)	30,472,700.00
64	ชาติสามัคคี	2,008,720.00
65	เพื่อแผ่นดิน	55,206,870.00
66	เพื่อไทย	41,935,060.00
67	ชาติไทยพัฒนา	4,799,560.00
68	ภูมิใจไทย	7,980,960.00
69	ประชารธรรม	1,383,440.00
70	แทนคุณแผ่นดิน	1,488,280.00
71	รักประเทศไทย	1,312,080.00
72	มาตุมุมิ	1,010,300.00
73	การเมืองใหม่	770,000.00
74	ไทยมหารัฐพัฒนา	770,000.00
75	อนาคตไทย	770,000.00
76	บำรุงเมือง	766,710.00
77	ไทยพอเพียง	760,000.00
78	พลังคนกีฬา	509,520.00

ตารางที่ 1 (ต่อ) สรุปการจัดสรรเงินสนับสนุนให้พรรคการเมืองตั้งแต่ปี 2542 - 2555 (เงินสนับสนุนตามโครงการและแผนงาน+เงินสนับสนุนค่าไปรษณีย์และค่าสาธารณูปโภค)

ลำดับที่	ชื่อพรรคการเมือง	งบประมาณทั้งสิ้น (ปี 2542-2555)
79	พลังชล	659,280.00
80	รักสันติ	602,620.00
81	ประชาธิปไตยใหม่	664,280.00
	รวม	2,503,522,208.32

ที่มา: สำนักบริหารการสนับสนุนโดยรัฐ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (1 กรกฎาคม 2555)

จากตารางจะเห็นว่า พรรคการเมืองที่ได้รับเงินสนับสนุนนั้นจำนวนมากเป็นพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งบางพรรคได้รับเงินสนับสนุนไปแต่ก็ไม่ได้ดำเนินกิจกรรมหรือประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งเลย จึงดูเหมือนเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐที่ต้องคอยสนับสนุนพรรคการเมืองเหล่านี้ โดยเฉพาะพรรคที่จัดตั้งมานานแล้ว อย่างเช่น พรรคคนขอปลดหนี้ที่จัดตั้งมานานกว่า 10 ปีแล้ว ได้รับเงินสนับสนุนตั้งแต่จัดตั้งพรรคไปทั้งสิ้น 88,654,631.62 บาท แต่ก็ยังไม่เคยประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งแม้แต่ครั้งเดียว และก็ไม่มีกิจกรรมทางการเมืองที่ส่งเสริมประชาธิปไตยอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมชัดเจนเลย เช่นเดียวกับอีกหลายๆ พรรคที่จัดตั้งมานานเกิน 10 ปีแล้ว ได้แก่ พรรคสิทธิกรไทย ได้รับเงินสนับสนุนไปแล้ว 9,826,188.67 บาท, พรรคชีวิตที่ดีกว่า 6,294,897.80 บาท และพรรคสยาม 1,789,236.60 บาท จึงน่าสนใจที่จะศึกษาว่า พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๆ ที่จัดตั้งมานานแล้วนี้ มีการนำเงินสนับสนุนจากภาครัฐไปดำเนินกิจกรรมใดบ้าง เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองหรือไม่ และคณะกรรมการกองทุนฯ มีการตรวจสอบอย่างไรว่าพรรคการเมืองนั้นได้ใช้ประโยชน์จากเงินสนับสนุนนั้นจริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตนารมณ์และแนวคิดของการจัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง รวมถึงการจัดสรรเงินและการตรวจสอบการใช้เงินของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
2. เพื่อศึกษาบทบาทและการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

3. เพื่อศึกษาเหตุผลในการจัดตั้งและการดำรงอยู่ของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

คำถามในการวิจัย

1. พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อจัดตั้งมาเป็นระยะหนึ่ง แต่ไม่ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้ง และไม่ได้ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง เหตุใดจึงยังคงดำรงความเป็นพรรคการเมืองอยู่ต่อไป

2. พรรคการเมืองที่ได้รับเงินสนับสนุนจากภาครัฐแต่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นำเงินไปดำเนินกิจกรรมทางการเมืองใดบ้าง และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งที่ได้จดทะเบียนกับคณะกรรมการเลือกตั้งมานานแล้วนั้น ยังคงดำรงอยู่ที่เพื่อต้องการเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 ซึ่งมีการจัดสรรเงินสนับสนุนจากภาครัฐให้แก่พรรคการเมืองทุกพรรค ทำให้พรรคเหล่านี้ได้รับเงินสนับสนุนจากภาครัฐไปเป็นจำนวนมาก

2. การใช้จ่ายเงินสนับสนุนจากภาครัฐในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่มีกิจกรรมที่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน ไม่สามารถบรรลุผลตามแผนงาน ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง และไม่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบพรรคการเมืองและประชาธิปไตยไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเจตนารมณ์และการจัดสรรเงินสนับสนุนพรรคการเมืองจากภาครัฐผ่านกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

2. เพื่อให้ทราบถึงเหตุผลในการจัดตั้งและการดำรงอยู่ของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่มาเป็นเวลานาน

3. เพื่อให้ทราบถึงบทบาทและการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอื่นๆ นอกจากการลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

4. เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงระบบการกำกับดูแลพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจะศึกษาเหตุผลและปัจจัยในการดำรงอยู่ ที่สำคัญการวิจัยนี้จะเน้นศึกษาการได้รับจัดสรร และการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคการเมืองที่ดำรงอยู่มานานกว่า 10 ปี โดยงานวิจัยได้เลือกศึกษาพรรคการเมือง 4 พรรคได้แก่ พรรคไทยเป็นไท พรรคกสิกรไทย พรรคชีวิตที่ดีกว่า และพรรคสยาม ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นการศึกษาย้อนกลับไปในบริบทที่พรรคการเมืองเหล่านี้จัดตั้งขึ้น นั่นคือ ตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 และศึกษาไล่เรียงมาจนถึงปัจจุบันที่พรรคการเมืองเหล่านี้ยังคงดำรงอยู่

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การพรรณนาและวิเคราะห์ (descriptive and analytical methods) ควบคู่กันไป ทั้งนี้โดยการอาศัยข้อมูลที่เก็บรวบรวมจาก 2 ส่วนหลัก คือข้อมูลจากเอกสาร (documents) และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (interviews)

1. ข้อมูลจากเอกสาร แบ่งได้เป็น

ข้อมูลจากเอกสารชั้นต้น (primary document) ได้แก่ เอกสารทางกฎหมาย เช่น รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540, พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541, รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2550, พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น เอกสารจากหน่วยงานราชการต่างๆ เช่น เอกสารของคณะกรรมการการเลือกตั้ง, เอกสารของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงเอกสารของพรรคการเมืองที่จัดทำและเผยแพร่, ระเบียบข้อบังคับและนโยบายของพรรคการเมือง และรายงานการดำเนินงานประจำปีของพรรคการเมือง

ข้อมูลจากเอกสารชั้นรอง (secondary document) ได้แก่ ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร บทความทางวิชาการ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งสารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ รวมทั้งฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และจากเว็บไซต์ต่างๆ เช่น เว็บไซต์ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เว็บไซต์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง เว็บไซต์ของพรรคการเมือง เป็นต้น

2. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยจะใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interviews) ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-dept interviews) มุ่งเน้นไปที่ตัวบุคคลที่มีบทบาทเกี่ยวข้องหรือเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับพรรคการเมืองเป็นเกณฑ์ในการเลือกผู้ที่จะสัมภาษณ์ โดยกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์อาจจำแนกได้ตามสถานะและบทบาทอันได้แก่ หัวหน้าพรรคและเลขาธิการพรรคที่เป็นกรณีศึกษา เจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่รับผิดชอบด้านเงินสนับสนุนพรรคการเมืองจากภาครัฐ และนอกจากนี้จะทำการศึกษาติดตามจากบทบาทและการดำเนินกิจกรรมที่ผ่านมาของแต่ละพรรคการเมืองควบคู่ไปกับการสัมภาษณ์ด้วย

หน่วยในการวิจัย

การเลือกพรรคการเมืองที่จะใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ จึงเน้นเลือกพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยให้ความสำคัญกับอายุของพรรคเป็นสำคัญ ซึ่งจะเลือกพรรคการเมืองที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 และจัดตั้งมานานเกินกว่า 10 ปี จำนวน 4 พรรค อันได้แก่

1. พรรคคนขอปลดหนี้	จัดตั้งเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2541
2. พรรคกสิกรไทย	จัดตั้งเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542
3. พรรคชีวิตที่ดีกว่า	จัดตั้งเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2542
4. พรรคสยาม	จัดตั้งเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพรรคการเมืองที่ผ่านมานั้นมีผู้ศึกษาวิจัยไว้มากมาย ซึ่งเรื่องที่มีจะมีการศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับ

- สภาพปัญหาของพรรคการเมืองไทยด้านต่างๆ

- การปฏิรูป ปรับปรุง และพัฒนาระบบพรรคการเมือง
- พรรคการเมืองกับการเป็นสถาบันทางการเมือง
- การสนับสนุนพรรคการเมืองจากภาครัฐ
- พรรคการเมืองกับบทบาททางการเมืองในท้องถิ่น

นอกจากนี้ พรรคการเมืองที่มักจะนำมาศึกษาวิจัยที่ผ่านมาก็มักจะเป็นพรรคขนาดใหญ่ อาทิ พรรคประชาธิปัตย์ พรรคความหวังใหม่ พรรคชาติไทย พรรคไทยรักไทย เป็นต้น ยังไม่ค่อยมีการศึกษาวิจัยถึงพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากเท่าใดนัก ที่ผ่านมางานวิจัยที่เกี่ยวกับกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองนั้นก็มีอยู่บ้าง ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีน้อยมาก โดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับเงินสนับสนุนจากรัฐ จึงทำให้การศึกษาในประเด็นนี้มีความน่าสนใจมาก

ตัวอย่างงานวิจัยบางเรื่องที่น่าสนใจ

ชัยวัฒน์ วีรานนท์ (2535) “บทบาททางการเมืองของสาขาพรรคการเมือง: ศึกษาเฉพาะกรณีพรรคประชาธิปัตย์” ผลการวิจัยพบว่า “บทบาทของสาขาพรรคมีส่วนในการเสริมสร้างฐานอำนาจของพรรค มุ่งเน้นบทบาทในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งให้กับผู้สมัครและจัดหาสมาชิก ส่วนบทบาทในด้านกรให้การศึกษาทางการเมือง การเผยแพร่นโยบายและกิจกรรมของพรรคยังไม่ได้มีการปฏิบัติอย่างจริงจัง ส่วนด้านการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งยังไม่กระจายสู่สาขาพรรค”

อภิชาติ เชื้อเทศ (2536) “ความล้มเหลวของพรรคการเมืองไทย” ผลการวิจัยพบว่า “พรรคการเมืองกำเนิดจากการยึดถือตัวบุคคลมากกว่าหลักการของพรรค, มีการย้ายพรรคบ่อยๆ, การยึดติดกับผู้นำพรรค, ปัญหาด้านการหาเงินทุน และการจัดองค์การแบบรวมศูนย์กลางอำนาจทำให้ไม่เป็นพรรคมวลชน ขาดสาขาพรรค รวมถึงการรัฐประหารก็ส่งผลต่อพรรคการเมืองด้วย”

เกียรติฟ้า เลาะห์พรสวรรค์ (2541) “พรรคการเมืองไทยในกระบวนการพัฒนาสู่ความเป็นสถาบันทางการเมือง: ศึกษากรณีพรรคประชาธิปัตย์” ผลการวิจัยพบว่า “พรรคประชาธิปัตย์มีระดับความเป็นสถาบันทางการเมืองค่อนข้างมากกว่าพรรคอื่น มีสาขาพรรคมากกว่าทุกพรรค กลุ่มผู้นำพรรคสืบทอดมาหลายรุ่น ความเป็นปีกแผ่นของพรรคไม่ต่างจากพรรคอื่นมากนัก แต่ประสบการณ์ความแตกแยกอย่างรุนแรงในอดีตที่เป็นบทเรียนในปัจจุบันและถือเป็นคุณสมบัติประการสำคัญที่จะส่งเสริมให้พรรคการเมืองกลายเป็นสถาบันทางการเมืองได้”

บุญสม วิลาศนิศากร (2545) “พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับบทบาทการพัฒนาการเมือง: ศึกษากรณีพรรคเกษตรมหาชน, พรรคชาติประชาธิปไตย และพรรคเสรีประชาธิปไตย” ผลการวิจัยพบว่า “พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีบทบาทในการพัฒนาการเมืองตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในระดับต่ำ เนื่องจากพรรคยังไม่สามารถระดมความสนับสนุนจากประชาชนได้มากทั้งในด้านการเลือกตั้ง และด้านการเงิน กล่าวคือ พรรคยังไม่จัดเก็บเงินค่าบำรุงพรรคจากสมาชิก และการบริจาคเงินให้พรรคยังมีน้อย รวมทั้งพรรคยังไม่สามารถจัดกิจกรรมให้ประชาชนมีส่วนร่วม เนื่องจากกิจกรรมส่วนใหญ่พรรคเน้นจัดให้แก่นำสมาชิกพรรค และมีข้อจำกัดทั้งงบประมาณ นอกจากนี้ สมาชิกยังขาดการมีส่วนร่วมในพรรค หัวหน้าพรรคและกรรมการบริหารพรรคยังคงมีบทบาทสูงในพรรค”

ณรงค์ฤทธิ์ วิเศษรัตน์ (2551) “ปัญหาการพัฒนาพรรคการเมืองขนาดเล็ก: กรณีศึกษาพรรคประชากรไทย พรรคเผ่าไทย และพรรคเพื่อนเกษตรไทย” ผลการวิจัยพบว่า “ปัญหาการพัฒนาพรรคการเมืองขนาดเล็กที่เกิดจากปัจจัยภายใน คือ การก่อตั้งพรรคไม่ได้มาจากมวลชน แนวคิดนโยบายพรรคไม่ชัดเจน ในการแก้ปัญหา มีบุคลากรและสถานที่ทำงานประจำไม่เพียงพอ การจัดการบริหารพรรคเป็นแบบครอบครัว มีอุดมการณ์ทางการเมืองไม่ชัดเจน และปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก คือ เกิดการปฏิวัติรัฐประหารและประกาศยกเลิกรัฐธรรมนูญอยู่บ่อยครั้ง การดำเนินกิจกรรมของพรรคถูกแทรกแซงจากอิทธิพลของทหารและระบบราชการ มีการขายสิทธิขายเสียง และมีวัฒนธรรมแบบอุปถัมภ์ เกิดช่องว่างทางสังคมระหว่างคนรวยกับคนจน การกระจายรายได้และทรัพยากรไม่เท่าเทียมกัน และการไม่ได้รับเงินสนับสนุนจากกลุ่มหรือบุคคลภายนอก”

มณูญ วิเชียรนิศย์ (2551) “กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง” ผลการวิจัยพบว่า “การดำเนินงานของกองทุนยังมีปัญหาคือหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดสรรเงินยังไม่มีความเหมาะสม บางเกณฑ์มีความซ้ำซ้อนกัน พรรคการเมืองบางพรรคมีการทุจริตเงินที่ได้รับการจัดสรรหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด”

จากตัวอย่างงานวิจัยที่น่าสนใจข้างต้นนั้น ถือเป็นงานวิจัยที่เชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้ และยังมีส่วนช่วยในงานวิจัยเรื่องนี้ด้วย โดยงานวิจัยของมณูญ วิเชียรนิศย์ เป็นการศึกษาวัตถุประสงค์ กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงานของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง รวมถึงปัญหาและอุปสรรคของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณวิจัยก็ทำการศึกษาเช่นกัน งานวิจัยของมณูญจึงเป็นข้อมูลที่น่ามาช่วยในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดี

สำหรับงานวิจัยของอภิชาติ เชื้อเทศนั้น ช่วยให้ผู้วิจัยเห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นของการกำเนิดพรรคการเมืองในประเทศไทย ว่าเกิดขึ้นมาจากเหตุผลใด รวมทั้งเหตุผลของการล้มเหลวของพรรคการเมืองที่ทำให้พรรคไม่สามารถดำรงอยู่ได้ ซึ่งงานวิจัยเรื่องนี้ก็ได้ทำการศึกษาการจัดตั้งและดำรงอยู่ของพรรคการเมืองเช่นกัน ส่วนงานวิจัยของชัยวัฒน์ วีรานนท์นั้น ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจบทบาทหน้าที่ของสาขาพรรคการเมืองมากขึ้น ว่าสาขาพรรคการเมืองในประเทศไทยมีบทบาททางการเมืองอย่างไรบ้าง เนื่องจากสาขาพรรคมีความสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งให้กับพรรคการเมือง เป็นหน่วยที่เชื่อมประสานระหว่างพรรคกับประชาชน มีความสำคัญในการเป็นช่องทางให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง และให้ประชาชนมาสนับสนุนพรรคการเมือง ซึ่งกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองก็ได้มีการจัดสรรเงินสนับสนุนการทำหน้าที่ของสาขาพรรคการเมืองด้วย นอกจากนี้กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองนั้นยังต้องการให้พรรคการเมืองมีความเข้มแข็ง และสามารถพัฒนาไปเป็นสถาบันทางการเมืองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกียรติฟ้า เลาหะพรสวรรค์ ที่จะมีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการพัฒนาไปสู่ความเป็นสถาบันทางการเมืองของพรรคการเมืองไทย

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งงานวิจัยของบุญสม วิชาศนิสากร ก็เป็นการศึกษาพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เช่นเดียวกับงานวิจัยของณรงค์ฤทธิ์ วิเศษรัตน์ ที่ศึกษาพรรคการเมืองขนาดเล็ก ซึ่งก็เป็นพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเช่นกัน งานวิจัยทั้ง 2 เรื่องนี้จึงจะช่วยให้เราได้ทราบถึงบทบาทและการดำเนินการ รวมถึงปัญหาของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทำให้การศึกษาของผู้วิจัยในเรื่องนี้มีประเด็นที่เกี่ยวกับพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

นอกจากงานวิจัยที่น่าสนใจที่กล่าวถึงข้างต้นแล้ว ยังมีงานวิจัยอีกส่วนหนึ่งที่ผู้วิจัยสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการศึกษาได้เป็นอย่างดี นั่นคืองานวิจัยที่เกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเมืองแก่พรรคการเมืองผ่านกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ซึ่งคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้จัดสรรงบประมาณของกองทุนฯ ส่วนหนึ่งสำหรับวิจัยติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองที่ได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง โดยผลการวิจัยที่น่าสนใจสรุปได้ดังนี้

คณะผู้วิจัยจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2542) ทำการวิจัยเพื่อติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2542 พบว่า การใช้จ่ายเงิน

ตามแผนงานต่างๆ ของพรรคการเมืองสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของกองทุนในระดับที่แตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

1. แผนงานบริหารพรรคการเมือง มีส่วนทำให้การดำเนินงานของพรรคการเมืองเป็นไปอย่างมีระบบและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการดำเนินงานพรรคใหญ่และพรรคเก่าแก่ ส่วนพรรคการเมืองใหม่ๆ ยังต้องมีการปรับปรุงอยู่

2. แผนงานการบริหารสาขาพรรค มีส่วนสนับสนุนให้พรรคการเมืองมีสาขาพรรคที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น มีวัตถุประสงค์ประจำสำนักงาน มีความสะดวกในการจัดระบบ มีความคล่องตัวในการดำเนินงาน พรรคมีบุคลากรที่มีความสามารถ การจัดการภายในพรรคมีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีส่วนช่วยในการรณรงค์เพื่อเผยแพร่เกี่ยวกับนโยบายของพรรค อย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาสำหรับพรรคที่ไม่ได้ดำเนินการอย่างจริงจังทำให้มีปัญหาทั้งเรื่องที่ตั้ง การขาดความพร้อมในการดำเนินงานและความขัดแย้งกันเองของบุคลากรภายในสาขาพรรคซึ่งต้องมีการพัฒนาต่อไป

3. แผนงานส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม งบประมาณที่จัดสรรไปทำให้พรรคการเมืองหาสมาชิกได้เพิ่มขึ้นมาก มีระบบการบริหารทะเบียนสมาชิกพรรคที่เป็นระบบและทันสมัย สามารถตรวจสอบคุณสมบัติของสมาชิกพรรคได้อย่างถูกต้อง มีความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อระหว่างสำนักงานใหญ่และสาขา การจัดทำบัตรสมาชิกรวดเร็วและคงทนขึ้น สมาชิกมีความสามารถและความตื่นตัวมากขึ้น แต่สำหรับหลายพรรคที่ไม่ประสบผลสำเร็จมักอ้างว่าจากเงินที่สนับสนุนมีไม่เพียงพอ การอบรมไม่ครบตามที่กำหนด และการเพิ่มสมาชิกพรรคไม่ได้ตามเป้าหมาย

4. แผนงานการให้ความรู้แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป มีส่วนกระตุ้นให้ประชาชนมีความสนใจในกิจกรรมของพรรคการเมืองและได้รับข่าวสารทางการเมืองมากขึ้น มีเอกสาร แผ่นปลิว คัทเอ๊าท์ โสตทัศนูปกรณ์ รายการวิทยุและสื่อสิ่งพิมพ์ เกี่ยวกับการทำงานของพรรคและความรู้ทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ จัดสัมมนาเผยแพร่ความรู้ ผู้เข้าอบรมมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น แต่ยังมีบางพรรคที่งบประมาณส่วนนี้มีการใช้จ่ายไปโดยไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เนื่องจากไม่มีความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรม

คณะผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2543) ทำการวิจัยติดตาม ประเมินผลการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมือง ประจำปี 2543 พบว่า การใช้จ่ายเงินตามแผนงานต่างๆ ของพรรคการเมืองสามารถบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของกองทุนในระดับแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

1. แผนงานการบริหารพรรคการเมือง มีส่วนสนับสนุนให้พรรคการเมืองได้รับประโยชน์จากการใช้งบสนับสนุนส่วนนี้โดยเฉพาะพรรคการเมืองขนาดเล็ก

2. แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง ทำให้พรรคการเมืองขนาดใหญ่และขนาดกลาง เก่าได้ประโยชน์มากกว่าพรรคการเมืองขนาดกลางใหม่และพรรคการเมืองขนาดเล็ก ซึ่งมีความอ่อนแอและแทบจะไม่มีกิจกรรมทางการเมืองเลย ยกเว้นพรรคการเมืองขนาดเล็กบางพรรคที่มีกิจกรรมทางการเมืองในระดับที่ไม่แตกต่างจากพรรคการเมืองขนาดใหญ่

3. แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม ทำให้พรรคการเมืองต่างๆ ได้รับประโยชน์ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยส่วนใหญ่พรรคการเมืองจะใช้จ่ายเงินตามแผนนี้ไปในการจัดอบรมสัมมนา ซึ่งน่าจะช่วยส่งเสริมสมาชิกพรรคและหาสมาชิกเพิ่มได้มากกว่าการใช้จ่ายเงินในการจัดหาครุภัณฑ์ หรือธงพรรค

4. แผนงานการใช้จ่ายในการเลือกตั้ง มีส่วนช่วยให้พรรคการเมืองประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งแตกต่างกัน ซึ่งจำนวนที่นั่งหรือจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แต่ละพรรคได้จากการเลือกตั้งน่าจะเป็นตัวบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพและการตอบสนองความต้องการของพรรค

5. แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป เงินสนับสนุนตามแผนนี้ได้มีส่วนในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปมากขึ้น และน่าจะตอบสนองต่อความต้องการและมีประโยชน์ต่อการให้ความรู้มากกว่าโครงการจัดทำสื่อประเภทอื่นๆ

คณะผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2544ข) ได้ทำการวิจัยติดตาม ประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2544 พบว่า

1. แผนงานการบริหารพรรคการเมือง งบประมาณที่จัดสรรจากกองทุนฯ มีส่วนช่วยให้พรรคการเมืองขนาดใหญ่ มีเครื่องมือช่วยในการสื่อสารได้ดีขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาระบบการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ (website) มีการจัดประชุมพบปะให้ความรู้แก่สมาชิกอย่างต่อเนื่องตลอดปี พรรคการเมืองขนาดกลางได้พัฒนาด้านการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ มีกิจกรรมให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ

สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองแก่สมาชิกมากขึ้น พรรคการเมืองขนาดเล็กบางพรรคได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยลงจากเดิม และส่วนใหญ่ร้อยละ 90 พรรคการเมืองเหล่านี้จะนำไปใช้เป็นค่าเช่าสถานที่ ค่าจ้างบุคลากร และค่าจัดประชุม

2. แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง พรรคการเมืองส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยการใช้จ่ายเงินต่อสาขาใกล้เคียงกันมากและมีสาขาที่อยู่ในเกณฑ์ดี ก่อนข้างดี และพอใช้ อยู่ในระดับเดียวกัน

3. แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม พรรคการเมืองขนาดใหญ่ใช้จ่ายเงินตรงตามวัตถุประสงค์ในโครงการประเภทอบรมสัมมนา ซึ่งมีความคุ้มค่าสูง ประสิทธิภาพการจ่ายเงินค่อนข้างสูงถึงสูง พรรคการเมืองขนาดกลางใช้จ่ายเงินไม่คุ้มค่านัก ประสิทธิภาพการใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง ส่วนพรรคการเมืองขนาดเล็กเวลาการดำเนินการจริงไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ การใช้จ่ายเงินมีประสิทธิภาพต่ำ

4. แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป และแผนงานการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน พรรคการเมืองทุกขนาดได้รับประโยชน์ ทุกพรรคได้มีโอกาสแสดงผลงานในด้านการกล่อมเกล่าประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้รับความรู้ทางการเมือง และได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง

คณะผู้วิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (2547ก) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมือง ประจำปี 2545 พบว่า

1. แผนงานการบริหารพรรคการเมือง พรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ มีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ มีวัตถุประสงค์ที่ทันสมัย เช่นเดียวกับพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ใช้จ่ายเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ช่วยให้พรรคการเมืองในกลุ่มมีความเข้มแข็งขึ้น สามารถตอบสนองความต้องการของพรรคได้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม บุคลากรของพรรคการเมืองยังขาดความเข้าใจในระเบียบข้อบังคับต่างๆ ประกอบกับการขาดเงินทุนสนับสนุนในการจ้างบุคลากรที่มีความรู้ทางการเงินและการเมือง ทำให้มีความผิดพลาดในการบริหารเงิน

2. แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง พรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่ใช้จ่ายเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้จ่ายเงินสามารถตอบสนองความต้องการของ

พรรคได้ มีเพียง 2 พรรคเท่านั้นที่สาขาพรรคอยู่ในระดับที่ควรปรับปรุง คือ พรรครายฐและพรรคกิจสังคม ไม่มีการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ไม่มีป้ายแสดงที่ตั้งของสาขา ในขณะที่พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับควรปรับปรุง ตอบสนองความต้องการได้ในระดับปานกลาง การใช้จ่ายเงินของพรรคไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ เพราะส่วนใหญ่ไม่มีกิจกรรมทางการเมือง สำนักงานใหญ่ของพรรคไม่ให้ความสนใจสาขาพรรค

3. แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป และแผนงานการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน พรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใช้จ่ายเงินตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพ พรรคสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ บรรลุเป้าหมาย สามารถตอบสนองความต้องการของพรรคได้ ที่ควรปรับปรุงมีเพียง 2 พรรคคือ พรรครายฐและพรรคกิจสังคม ส่วนพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่การใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับควรปรับปรุง เนื่องจากใช้จ่ายเงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ พรรครายงานการดำเนินกิจกรรมไม่ตรงตามความเป็นจริง และพรรคการเมืองไม่มีการเตรียมพร้อมล่วงหน้าที่ดีในการดำเนินกิจกรรมตามที่ระบุไว้

คณะผู้วิจัยจากสำนักบริหารการสนับสนุน โดยรัฐ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (2547ข) ทำการวิจัยติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมือง ประจำปี 2546 พบว่า

1. แผนงานการบริหารพรรคการเมือง ทำให้พรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับประโยชน์จากการใช้จ่ายเงินในระดับสูง ทำให้พรรคบริหารงานได้ด้วยความสะดวกและคล่องตัว มีบุคลากรประจำที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร ปรับปรุงเว็บไซต์พรรค สามารถจัดระบบข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ในขณะที่พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับประโยชน์จากการใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับปานกลางคือมีปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นในการบริหารสำนักงานพร้อมมากขึ้น และพรรคมีความรู้ด้านบัญชีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองมากกว่าปีก่อนๆ

2. แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง ทำให้พรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีที่ทำกรสาขาพรรคถาวรและเป็นเอกเทศมากขึ้น มีเจ้าหน้าที่ประจำ มีวัสดุครุภัณฑ์พร้อมในการปฏิบัติงาน ช่วยให้สาขาพรรคทำหน้าที่ทางการเมืองได้อย่างต่อเนื่อง ส่วนพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น การใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับควรปรับปรุง เนื่องจากมีกิจกรรมทางการเมืองที่ไม่ต่อเนื่อง

3. แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป และแผนงานการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน มีส่วนช่วยให้พรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความเข้มแข็งมากขึ้น ส่งเสริมความรู้ทางการเมืองและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น ส่วนพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บางพรรคดำเนินการจัดกิจกรรมและใช้จ่ายเงินไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของโครงการ

ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2547ง) ทำการวิจัยประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองที่ได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2547 พบว่า

1. แผนงานการบริหารพรรคการเมือง พรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้จ่ายเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพระดับสูง บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ พรรคมีประสิทธิภาพในการบริหารงาน มีบุคลากรประจำที่มีคุณภาพ และมีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน มีวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย มีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้งาน ส่วนพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับควรปรับปรุงการดำเนินโครงการไม่สอดคล้องกับแผนงาน มีปัญหาในเรื่องสถานที่ตั้งสำนักงานไม่เหมาะสม ไม่มีวัสดุครุภัณฑ์สำนักงาน กรรมการสาขาพรรคส่วนใหญ่ยังขาดความรู้

2. แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง ทำให้พรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสาขาพรรค แต่ยังให้ความสำคัญกับการจัดสรรเงินกองทุนฯ อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันน้อย บางสาขาต้องพึ่งพาตนเองในการดำเนินงานของสาขาพรรค ส่วนพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น การบริหารสาขาพรรคยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงาน พรรคไม่สามารถจัดสรรเงินกองทุนฯ แก่สาขาพรรคได้ ไม่ให้ความสนใจต่อสาขาพรรค และประชาชนไม่มีความรู้เกี่ยวกับสาขาพรรคเลย

3. แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม พรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีการดำเนินการบรรลุตามแผนงาน มีการทำกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงใกล้การเลือกตั้งทั่วไป แต่พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่บรรลุผลตามแผนงาน การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองมีน้อย ไม่ทั่วถึง การอบรมส่วนใหญ่ดำเนินการโดยสำนักงานใหญ่แต่ไม่สามารถประเมินผลได้ เนื่องจากไม่มีข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการตรวจสอบได้

4. แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป การดำเนินการของพรรคที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบรรลุตามแผนงาน กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการอบรมสัมมนา มีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์พรรคอย่างต่อเนื่อง ส่วนการดำเนินการของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่บรรลุผล เพราะว่าการดำเนินกิจกรรมมีน้อย บางพรรคมีการพิมพ์เอกสาร วารสาร แต่ไม่ปรากฏว่าสาขาพรรคเหล่านี้มีเอกสารของพรรคหรือมีแต่ไม่ต่อเนื่อง แต่ก็มีบางพรรคเช่น พรรคเพื่อฟ้าดินที่มีการใช้ประโยชน์จากเงินกองทุนฯ อย่างคุ้มค่า บรรลุตามแผน

บทที่ 2

แนวคิดเกี่ยวกับพรรคการเมือง และการสนับสนุนทางการเงิน แก่พรรคการเมืองโดยรัฐ

ความหมายของพรรคการเมือง

การให้คำจำกัดความหรือนิยามความหมายของพรรคการเมืองที่ครอบคลุมครบถ้วน สมบูรณ์อย่างรอบด้านนั้น เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก เนื่องจากการให้นิยามความหมายหนึ่งๆ นั้น อยู่บนพื้นฐานของทัศนะ มุมมอง แง่มุม หรือประเด็นที่นักวิชาการมุ่งหมายหรือให้ความสำคัญ ซึ่งย่อมมีความแตกต่างกันไป

กนก วงษ์ตระหง่าน (2536: 3-4) กล่าวว่า ความหมายและความสำคัญของพรรคการเมือง นั้นจะมีความแตกต่างกัน ถ้าใช้วิธีการศึกษาต่างกันในการนิยามพรรคการเมือง นั้นหมายความว่า การให้ความหมายและความสำคัญของพรรคการเมืองที่เป็นที่ยอมรับกัน โดยทุกสำนักวิชารัฐศาสตร์ จึงเป็นสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นและคงจะเกิดขึ้นได้ยาก และได้แบ่งลักษณะของการศึกษาเรื่องพรรคการเมืองของนักวิชาการตะวันตกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การศึกษาพรรคการเมืองในมิติเชิงทฤษฎี (theoretical aspect) และการศึกษาพรรคการเมืองในมิติเชิงรอบด้าน (omni-dimensional aspect) ทำให้แบ่งความหมายของพรรคการเมืองของตะวันตกได้เป็น 2 มิติ ดังนี้

1. ความหมายพรรคการเมืองในมิติเชิงทฤษฎี การศึกษาพรรคการเมืองในลักษณะนี้เป็นการใช้มิติทางทฤษฎีหนึ่งในการศึกษา ผลการศึกษาจึงให้ข้อสรุปเชิงทฤษฎีเรื่องพรรคการเมืองในมิติที่ศึกษานั้น เช่น Maurice Duverger ศึกษาพรรคการเมืองในมิติของสถาบัน, Robert Michels ศึกษา ลักษณะการจัดองค์กรของพรรคในเชิงสังคมวิทยา การศึกษาพรรคการเมืองในแนวนี้เน้นเพียงบางแง่มุมหรือบางมิติของพรรคการเมืองที่พยายามจะศึกษาแง่มุมนั้นอย่างเป็นระบบเพื่อมุ่งหาข้อสรุปทั่วไป (generalization) ของพรรคการเมือง (กนก วงษ์ตระหง่าน, 2536: 5)

Maurice Duverger (1972: 24) เห็นว่า “พรรคการเมืองทั้งหลายล้วนแต่เป็นองค์กรที่มุ่งต่อสู้ทางการเมือง โดยเฉพาะบทบาททางการเมืองนี้จึงเป็นบทบาทเบื้องต้นหรือบทบาท โดยเฉพาะของพรรคการเมือง”

Robert Michels ไม่ได้นิยามความหมายของพรรคการเมืองไว้โดยตรง แต่กนก วงษ์ตระหง่านได้สรุปนิยามของพรรคการเมืองจากหนังสือของเขาไว้ว่า “พรรคการเมืองคือ องค์กรทางการเมืองที่ประกอบด้วยสมาชิกที่มีผลประโยชน์หรือเจตนารมณ์ร่วมกัน เพื่อต่อสู้หรือแข่งขันให้ได้มาซึ่งอำนาจภายใต้การนำของสมาชิกส่วนน้อยที่เป็นผู้นำ” (กนก วงษ์ตระหง่าน, 2536: 13)

2. ความหมายพรรคการเมืองในมิติรอบด้าน การศึกษานี้เป็นความพยายามที่จะต้องศึกษาพรรคการเมืองให้ครอบคลุมมิติต่างๆ อย่างครบถ้วน ดังนั้น ความหมายของพรรคการเมืองจึงเป็นความพยายามที่จะนิยามให้ครอบคลุมมิติต่างๆ อย่างรอบด้าน เป็นความพยายามนำความหมายพรรคการเมืองที่กำหนดโดยนักวิชาการตะวันตกมาพิจารณาเพื่อจัดลักษณะร่วมกันของความหมายพรรคการเมืองที่นิยามไว้ ดังนี้

Sigmund Neumann (1955: 395) ให้ความหมายของพรรคการเมืองว่า “เป็นองค์กรของกลุ่มตัวแทนทางการเมืองที่เข้มแข็งของสังคมที่มุ่งควบคุมอำนาจรัฐบาลและแข่งขันกับกลุ่มอื่นๆ ที่มีความคิดแตกต่างกันเพื่อให้ได้มาซึ่งการสนับสนุนจากประชาชน”

Austin Ranney และ Willmore Kendall (1956: 85) อธิบายความหมายของพรรคการเมืองว่า “พรรคการเมือง คือ กลุ่มที่จัดตั้งอย่างเป็นเอกเทศที่สรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งและแข่งขันในการเลือกตั้งโดยมุ่งหวังว่าจะได้ควบคุมและใช้อำนาจควบคุมบุคลากรและนโยบายของรัฐ”

William Goodman (1956: 8) กล่าวว่า “พรรคการเมือง คือ องค์กรที่สมาชิกมีลักษณะคล้ายคลึงกันเพียงพอที่จะอยู่ร่วมกันได้โดยมีจุดมุ่งหมายที่เปิดเผย เพื่อชนะการเลือกตั้งที่ทำให้สามารถเข้าไปใช้อำนาจรัฐบาล โดยทำให้สามารถใช้อิทธิพลในการได้รับประโยชน์และความได้เปรียบจากการมีสิทธิอำนาจ”

Leslie Lipson ให้ความหมายว่า “พรรคการเมือง หมายถึง การรวบรวมบุคคลต่างๆ เข้ามารวมเป็นกลุ่มเป็นก้อนให้ผลประโยชน์ที่คล้ายคลึงกัน และกลุ่มบุคคลเหล่านี้สามารถดำเนินกิจกรรมให้เกิดผลประโยชน์ดังกล่าวได้ และสามารถทำให้ค่านิยมของตนเองเกิดเป็นผลอุดมคติได้” (ปรัชญาหงษ์ไกรเลิศ, 2524: 11)

Carl J. Friedrich (1950: 157) อธิบายความหมายของพรรคการเมืองว่า “พรรคการเมืองเป็นองค์กรที่มีเสถียรภาพและมุ่งที่จะแสวงหาผลประโยชน์ในอุดมคติตามหลักการขององค์กรของตน”

Joseph La Palombara และ Myron Weiner (1966: 29) อธิบายความหมายของพรรคการเมืองว่า “พรรคการเมือง คือ องค์กรที่จัดตั้งขึ้นในท้องถิ่นเพื่อมีปฏิสัมพันธ์และแสวงหาการสนับสนุนการเลือกตั้งจากประชาชนโดยส่วนรวม โดยมีบทบาททางตรงและความสำคัญต่อการเลือกสรรบุคลากรทางการเมืองเพื่อให้ได้มาและรักษาไว้ซึ่งอำนาจ โดยคำนึงถึงหรือโดยการร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ”

ถ้าพิจารณาจากนิยามของพรรคการเมืองของนักวิชาการตะวันตกข้างต้นแล้ว จะเห็นว่าส่วนใหญ่แล้วจะกล่าวถึงพรรคการเมืองในประเด็นใหญ่ดังนี้

1. พรรคการเมืองเป็นองค์กรทางการเมือง นั่นคือ องค์กรมีระบบ และกลไกภายในที่กำหนดเพื่อปฏิบัติงานตามเป้าหมายขององค์กร
2. พรรคการเมืองมีจุดมุ่งหมายเพื่อการได้มาซึ่งอำนาจ หรือตำแหน่งทางการเมืองในรัฐบาล อันอาจถือได้ว่าเป็นเป้าหมายสำคัญของพรรคการเมือง
3. พรรคการเมืองใช้การเลือกตั้งเป็นกลไกหลักในการแข่งขันเพื่อการได้มาซึ่งอำนาจ นั่นคือ การเลือกตั้งเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้พรรคการเมืองเข้าสู่อำนาจหรือออกจากอำนาจ

อย่างไรก็ตาม การศึกษาเรื่องความหมายของพรรคการเมืองในประเทศตะวันตกพอจะจัดกลุ่มความหมายของพรรคการเมืองได้เป็น 3 กลุ่ม ขึ้นอยู่กับการเน้นความหมายของพรรคการเมืองตามจุดมุ่งหมายของการศึกษานั้น คือ (กนก วงษ์ตระหง่าน, 2536: 32-34)

1. ความหมายของพรรคการเมืองในเชิงโครงสร้าง พรรคการเมืองหมายถึง กลุ่มบุคคลที่รวมตัวกันเป็นองค์กรสถาบัน หรือสมาคมทางการเมืองที่มีการจัดโครงสร้างภายในเพื่อการมีบทบาทหรือแข่งขันทางการเมืองให้ได้มาซึ่งอำนาจการบริหารประเทศ พรรคการเมืองในความหมายนี้จะเน้นที่ความเป็นองค์กรทางการเมือง (political organization) เช่น ความหมายพรรคการเมืองของ Maurice Duverger และ Robert Michels

2. ความหมายของพรรคการเมืองในเชิงหน้าที่ พรรคการเมืองหมายถึง การรวมตัวของกลุ่มบุคคลอย่างเป็นอิสระ เพื่อสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งและแข่งขันในการเลือกตั้ง โดยมุ่งที่จะควบคุมและใช้อำนาจการบริหารของรัฐบาลเพื่อให้สามารถใช้สิทธิอำนาจและได้ผลประโยชน์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ความหมายของพรรคการเมืองนี้ให้ความสำคัญกับหน้าที่ที่พรรคการเมือง

กระทำ เช่น การศึกษาพรรคการเมืองของ Sigmund Neumann, Austin Ranney และ Willmore Kendall, William Goodman เป็นต้น

3. ความหมายของพรรคการเมืองในเชิงอุดมการณ์ พรรคการเมืองหมายถึง การรวมตัวของปัจเจกบุคคลโดยมีความคิด ความเชื่อ หลักการ หรืออุดมคติร่วมกันที่พวกเขาต้องการจะผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติผ่านกลไกหรือระบบการแข่งขันทางการเมืองที่เปิดให้ การศึกษาพรรคการเมืองในเชิงนี้จะให้ความสำคัญต่อคำถามว่าอุดมการณ์ของพรรคการเมืองเป็นอย่างไร เช่น การศึกษาพรรคการเมืองของ Carl J. Friedrich, Leslie Lipson เป็นต้น

สำหรับนักวิชาการไทยจำนวนไม่น้อยก็ได้ศึกษาเรื่องพรรคการเมืองและให้นิยามความหมายของพรรคการเมืองที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

สิทธิพันธ์ พุทธหุณ ให้ความหมายพรรคการเมืองว่า “เป็นการที่กลุ่มบุคคลซึ่งมีแนวความคิดในทางการเมืองเหมือนกัน รวมตัวกันเพื่อที่จะส่งสมาชิกสมัครรับเลือกตั้ง โดยหวังที่จะได้เป็นรัฐบาลหรือมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย” (กนก วงษ์ตระหง่าน, 2536: 35)

โกสินทร์ วงศ์สุรวัฒน์ (2521: 3) ให้ความหมายว่า “พรรคการเมือง เป็นบุคคลที่มีความคิดความอ่านต้องตรงกัน มีความต้องการที่จะเข้ามาบริหารประเทศเพื่อให้บรรลุผลตามอุดมการณ์และผลประโยชน์ของตน”

สุขุม นวลสกุล (2544: 267) ให้ความหมายว่า “พรรคการเมือง คือ ที่รวมกลุ่มบุคคลที่มีแนวคิดทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจคล้ายคลึงกันเพื่อจุดประสงค์ที่จะส่งบุคคลเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เพื่อให้เป็นเสียงข้างมากในสภา และบริหารประเทศตามนโยบายที่สอดคล้องกับอุดมการณ์ของกลุ่ม”

กระมล ทองธรรมชาติ ให้นิยามว่า “พรรคการเมือง คือ การรวมตัวกันของปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความเชื่อร่วมกันและมุ่งที่จะแสวงหาอำนาจ” (กนก วงษ์ตระหง่าน, 2536: 36)

วิทยา นภาศิริกุล และสุรพล ราชภัณฑารักษ์ (2544: 6) ให้ความหมายว่า “พรรคการเมืองหมายถึง คณะบุคคลที่รวบรวมกันเป็นองค์การตามแนวคิดหรือหลักการบางอย่างที่เห็นพ้องต้องกันเพื่อกำหนดประเด็นปัญหาและคัดเลือกบุคคลเข้าสมัครรับเลือกตั้ง โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเข้าไปควบคุมการดำเนินงานและนโยบายของรัฐบาล”

จุมพล หนิมพานิช (2545: 50) ให้ความหมายพรรคการเมืองโดยให้ความสำคัญต่อประเด็นที่มาของพรรคการเมือง กล่าวคือ “พรรคการเมืองหรือกลุ่มคณะบุคคลที่มีความคิดหรืออุดมการณ์คล้ายคลึงกัน มารวมตัวกันจัดตั้งองค์กรของตนขึ้นมา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเป็นรัฐบาล ด้วยวิธีการส่งตัวแทนเข้าสมัครรับเลือกตั้งเพื่อดำเนินการปกครองหรือบริหารประเทศ”

จากความหมายของพรรคการเมืองของนักวิชาการไทยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าได้ให้ความสำคัญกับพรรคการเมืองในเรื่อง (1) การเป็นที่รวมองปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความคิดหรือผลประโยชน์ร่วมกันหรือสอดคล้องกัน (2) การเสนอบุคคลแข่งขันในการเลือกตั้ง (3) ความมุ่งหวังที่จะเข้าไปบริหารประเทศหรือเป็นรัฐบาล ซึ่งจะเห็นว่ามีสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของพรรคการเมืองไทยพอสมควร ฉะนั้นอาจกล่าวได้ว่าการให้ความหมายของพรรคการเมืองโดยนักวิชาการที่กล่าวถึงนั้นคงจะนำสภาพความเป็นจริงของพรรคการเมืองไทยมาเป็นเกณฑ์ในการนิยามความหมายบ้างไม่มากก็น้อย เพื่อให้ความหมายเหล่านั้นสามารถอธิบายพรรคการเมืองได้อย่างสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

อย่างไรก็ตามก็มีการให้ความหมายของพรรคการเมืองโดยนักวิชาการไทยอีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มที่นำความหมายของพรรคการเมืองที่นักวิชาการตะวันตกกำหนดไว้มาใช้และยึดความหมายนั้นเป็นต้นแบบของพรรคการเมือง ซึ่งมักพบว่าความหมายเหล่านั้นไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงของพรรคการเมืองไทย เช่น

นิยม รัฐอมฤต ให้ความหมายว่า “พรรคการเมืองคือ หน่วยงานที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดการเกี่ยวกับอำนาจทางการเมือง มีลักษณะพิเศษคือ มีหน้าที่เกี่ยวกับงานทางการเมืองโดยตรงมีโครงสร้างที่มั่นคงและเปิดรับสมาชิกโดยทั่วไป และมีขีดความสามารถที่จะเข้าร่วมแข่งขันในการเลือกตั้งด้วย” (กนก วงษ์ตระหง่าน, 3536: 37)

หยุด แสงอุทัย (2517: 7) ได้ให้ความหมายพรรคการเมืองว่า “พรรคการเมืองคือ คณะหรือสมาคมของบุคคลซึ่งตกลงกันวางหลักแห่งการอำนวยความสะดวกไปอย่างกว้างๆ และตกลงกันนำหลักการนั้นมาใช้ปฏิบัติ ทั้งนี้หมายความว่า ความตกลงในหลักการที่จะดำเนินการให้ชีวิตหรือความเป็นอยู่ของรัฐเป็นไปตามจุดประสงค์ที่คณะหรือสมาคมของบุคคลนั้นๆ ต้องการ”

ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ (2524: 13) ได้ให้ความหมายพรรคการเมือง โดยแยกเป็นองค์ประกอบว่า “พรรคการเมือง ต้องประกอบด้วย (1) คณะบุคคลหรือกลุ่มบุคคล (2) มารวมกันเพราะมีความคิดเห็นในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ในแนวทางกว้างๆ คล้ายคลึงกัน (3) การมารวมกันนั้น

เป็นไปโดยสมัครใจ (4) สมาชิกที่รวมกันนั้นต้องการใช้พรรคการเมืองในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน และ (5) การรวมตัวกันเป็นพรรคการเมืองนั้นมีจุดมุ่งหมายต้องการเป็นรัฐบาล”

จากที่กล่าวมาในเรื่องความหมายของพรรคการเมืองในระบอบประชาธิปไตยนี้ จะเห็นว่า ความหมายของพรรคการเมืองที่กล่าวถึงแล้วสะท้อนสภาพความเป็นจริงของการเมืองไทย กล่าวคือ พรรคการเมืองมีลักษณะของการรวมตัวของปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อแข่งขันในการเลือกตั้ง โดยมุ่งหวังจะเข้าไปใช้หรือร่วมใช้อำนาจการบริหารประเทศเป็นสำคัญ ส่วนประเด็นการมีหลักการ หรืออุดมการณ์หรือนโยบายร่วมกันดูจะไม่ใช่เรื่องสำคัญเท่าไรนักสำหรับพรรคการเมืองไทย อย่างไรก็ตามพรรคการเมืองไทยมักจะอ้างถึงการเห็นสอดคล้องกันในเรื่องนโยบาย หรือหลักการ บางประการจึงส่งผลให้บุคคลเหล่านั้นมาสังกัดพรรคการเมืองเดียวกัน แต่เมื่อพิจารณาจุดที่นำไปสู่ การแยกตัวของพรรคการเมือง กลับพบว่านโยบายหรือหลักการที่อ้างถึงกันนั้นกลับมีส่วนไม่มากที่ ทำให้เกิดการแยกตัวหรือแตกแยก ปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในพรรคดูเหมือนจะถูก กล่าวถึงมากกว่า ฉะนั้นพรรคการเมืองของไทยจึงเป็นพรรคที่รวมตัวกันเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองร่วมกันของบุคคลในพรรคมากกว่าที่จะเป็นการรวมตัวกันเพื่อผลักดันหลักการหรือนโยบายที่ยึดถือร่วมกัน (กนก วงษ์ตระหง่าน, 2536: 44)

ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 ได้นิยาม ความหมายของพรรคการเมืองไว้ว่า “พรรคการเมือง หมายถึง คณะบุคคลที่รวมตัวกันจัดตั้งเป็น พรรคการเมือง โดยได้รับการจดทะเบียนจัดตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพื่อ สร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข โดยมุ่งที่จะส่งสมาชิกเข้ารับสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมีการดำเนินกิจกรรม ทางการเมืองอื่นอย่างต่อเนื่อง”

ดังนั้นเมื่อพิจารณาสภาพความเป็นจริงของพรรคการเมืองไทยแล้ว อาจสรุปความหมาย ของพรรคการเมืองได้ว่า “พรรคการเมือง เป็นที่รวมตัวกันของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เพื่อ จุดประสงค์ในการสมัครแข่งขันเลือกตั้ง และเพื่อให้มีโอกาสในการเข้าไปใช้อำนาจในการบริหาร ประเทศ”

การสร้างความเข้มแข็งให้กับพรรคการเมือง

การสร้างความเข้มแข็งให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน (political party as a political institution) Joseph La Palombara และ Myron Weiner ได้วางหลักเกณฑ์ของความเข้มแข็งของพรรคการเมืองไว้ 4 ประการ (วิทยา นภาศิริกุลกิจ และสุรพล ราชภัณฑารักษ์, 2544: 9-11) คือ

1. พรรคการเมืองต้องมีความยั่งยืนอยู่ได้ โดยความยั่งยืนของพรรคเองไม่ขึ้นอยู่กับชีวิตหรืออำนาจของผู้นำเท่านั้น หมายถึงเป็นพรรคการเมืองที่รวมตัวกันโดยยึดหลักการหรืออุดมการณ์เป็นหลัก ต้องไม่ยึดถือบุคลิกภาพหรืออำนาจของผู้นำเป็นหลักในการรวมตัว เพราะพรรคการเมืองที่ยึดถือบุคคลหรืออำนาจของผู้นำเป็นหลักนั้น ย่อมจะเลิกล้มหรือแตกสลายได้ง่าย เมื่อผู้นำซึ่งเป็นหลักในการรวมกันสิ้นชีวิตหรือสูญเสียอำนาจไป แต่พรรคการเมืองที่รวมตัวกันโดยยึดหลักการหรืออุดมการณ์ คือ เป็นพรรคที่รวมตัวกันของบุคคลที่มีอุดมการณ์ นโยบาย หลักการเหตุผลใหญ่ในการบริหารประเทศตรงกัน พรรคการเมืองในลักษณะเช่นนี้ย่อมเป็นที่น่าเชื่อถือว่าจะดำเนินกิจการของพรรคอย่างมีเหตุผล มิใช่ตามความต้องการของคนบางคน เพราะพรรคจะต้องดำเนินการความคิดเห็นหรือข้อตกลงที่สมาชิกส่วนมากเห็นพ้องต้องกัน นอกจากนั้นพรรคการเมืองรวมตัวกันโดยยึดอุดมการณ์เป็นหลักย่อมมีความมั่นคง เพราะแม้บุคคลผู้ร่วมก่อตั้งพรรคจะสิ้นชีวิต สมาชิกคนอื่นๆ ก็จะสืบทอดอุดมการณ์นั้นต่อไปได้

2. พรรคการเมืองจะต้องมีองค์กรหรือสาขาพรรคแผ่ขยายไปในระดับท้องถิ่น และมีข่ายการติดต่อระหว่างสำนักงานใหญ่กับสาขาพรรคในท้องถิ่น พรรคการเมืองที่แท้จริงจะต้องมีระบบการติดต่อกับประชาชนอย่างต่อเนื่อง สาขาพรรคในท้องถิ่นนับเป็นองค์กรพื้นฐานสำคัญของพรรคการเมือง เพราะจะทำหน้าที่เป็นสื่อประสานหรือตัวเชื่อมโยงระหว่างพรรคกับประชาชนและกลุ่มต่างๆ โดยสาขาพรรคจะทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลต่างๆ เช่น ปัญหาและความต้องการของประชาชน ซึ่งพรรคก็จะนำข้อมูลมากำหนดเป็นนโยบายให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ สาขาพรรคยังทำหน้าที่แสวงหาสมาชิกและสนับสนุนพรรคในการเลือกตั้ง ดังนั้น การมีสาขาพรรคจึงเป็นการสร้างรากฐานให้พรรคการเมืองมีความเข้มแข็ง และพรรคการเมืองก็จะมีลักษณะเป็นพรรคของประชาชนหรือมวลชน ซึ่งเป็นการดึงประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองและใช้พรรคของประชาชนหรือมวลชน ซึ่งเป็นการดึงประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองหรือให้พรรคเป็นเครื่องมือในการควบคุมรัฐบาลได้

3. กลุ่มผู้นำพรรคการเมืองต้องมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะรวมอำนาจการตัดสินใจนโยบายต่างๆ มาไว้แก่พรรคของตนแต่ผู้เดียวหรือร่วมกับพรรคอื่นๆ ไม่เพียงแต่จะใช้อิทธิพลเข้าแทรกแซงนโยบายเท่านั้น หมายความว่า บรรดาผู้นำพรรคการเมืองจะต้องมีความมุ่งหมายที่จะให้พรรคการเมืองของตนเป็นรัฐบาลเพื่อเข้าควบคุมบุคลากรและนโยบายในการบริหารประเทศ ในกรณีที่พรรคการเมืองของตนชนะเลือกตั้ง หรือกรณีที่ 'ไม่' ได้รับเลือกตั้งเข้ามา มีเสียงข้างมากที่จะจัดตั้งรัฐบาลโดยลำพังพรรคเดียวได้ ก็จะประนีประนอมกับพรรคอื่นจัดตั้งรัฐบาลผสม เพราะการที่พรรคได้เข้าไปเป็นรัฐบาล ย่อมมีโอกาสที่จะนำนโยบายของพรรคไปประกอบเป็นนโยบายของรัฐบาล ซึ่งจะช่วยให้สมาชิกของพรรคและประชาชนที่สนับสนุนพรรคได้รับประโยชน์จากนโยบายนั้น อันเป็นการสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นกับพรรค ไม่ใช่มุ่งหวังแต่เพียงใช้อิทธิพลเข้าแทรกแซงอย่างเช่นที่เรียกว่าพรรคผี คือพรรคที่ก่อตั้งโดยบุคคลที่สนับสนุนรัฐบาล แต่เกรงว่าหากตนไปสังกัดในพรรค รัฐบาลอาจไม่ได้รับเลือกตั้ง เพราะรัฐบาลกำลังถูกโจมตี จึงไปตั้งพรรคขึ้นใหม่ แล้วให้ความสนับสนุนรัฐบาลอย่างลับๆ พรรคประเภทนี้ก่อตั้งขึ้นมาโดยปกปิดหลักการและนโยบายที่แท้จริง จะทำให้ประชาชนเกิดความไม่ไว้วางใจ

4. พรรคการเมืองต้องพยายามหาคะแนนเสียงเมื่อมีการเลือกตั้ง และหาการสนับสนุนจากมหาชนโดยทั่วไปเมื่อไม่มีการเลือกตั้ง พรรคการเมืองที่แท้จริงจะต้องพยายามขยายแนวความคิดของพรรคและให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเมือง ซึ่งแง่มุมของปัญหาต่างๆ แก่ประชาชนตลอดเวลา ตลอดจนเสนอแนวนโยบายให้ประชาชนเลือก ทั้งนี้เพราะพรรคการเมืองมีจุดมุ่งหมายที่จะเข้าไปเป็นรัฐบาลบริหารประเทศ การสร้างความนิยมเพื่อให้พรรคชนะเลือกตั้งนั้นบางทีจะต้องใช้เวลานาน ดังนั้น พรรคการเมืองนอกจากจะต้องหาคะแนนเสียงเมื่อมีการเลือกตั้งแล้ว หลักการเลือกตั้งก็ต้องดำเนินบทบาทอยู่ตลอดเวลาและมีการเตรียมพร้อมเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่ระบอบประชาธิปไตยยังมีอายุน้อย พรรคการเมืองจะต้องดำเนินบทบาทเป็นผู้เร่งเร้าให้ประชาชนเกิดความสำนึกทางการเมืองและเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากที่สุด การดำเนินบทบาทดังกล่าว นอกจากจะเป็นการให้การศึกษอบรมทางการเมืองแล้ว ยังเป็นการดึงประชาชนเข้ามาสนับสนุนพรรคอีกด้วย

บทบาทหน้าที่ของพรรคการเมือง

ความสำคัญของพรรคการเมืองต่อระบบการเมืองอยู่ที่ว่าพรรคการเมืองได้ทำหน้าที่ของพรรคการเมืองโดยครบถ้วน มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใด หากพรรคการเมืองได้ทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและทำหน้าที่ได้ครบถ้วน ก็ย่อมเกิดประโยชน์ต่อระบบการเมืองและสังคมโดยรวม อีกทั้งยังจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเมืองอีกทางหนึ่งด้วย อย่างไรก็ตาม แม้พรรคการเมืองแต่ละประเทศจะอยู่ภายใต้ภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่แตกต่างกัน แต่พรรคการเมืองในทุกประเทศก็จะทำหน้าที่คล้ายคลึงกัน แต่การทำหน้าที่ในแต่ละด้านอาจแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศนั้นๆ ซึ่งนักรัฐศาสตร์ได้เสนอบทบาทหน้าที่ของพรรคการเมืองที่สำคัญไว้ดังนี้

Kay Lawson (1980: 3-24) แบ่งการทำหน้าที่ของพรรคการเมือง ว่าพรรคการเมืองต้องทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อม 4 ประการ คือ

1. การทำหน้าที่ตัวเชื่อมของพรรคการเมืองที่ทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเกิดขึ้น ได้อย่างกว้างขวาง (participatory linkage)
2. การทำหน้าที่ตัวเชื่อมของพรรคการเมืองในการกำหนดนโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและกลุ่มต่างๆ (policy responsive linkage)
3. การทำหน้าที่ตัวเชื่อมของพรรคการเมืองที่ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างคะแนนที่ลงให้กับผลตอบแทนที่จะได้รับ (linkage by reward) หรือกล่าวอย่างชัดเจน คือ การทำหน้าที่ตัวเชื่อมของพรรคการเมืองในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นในประเทศที่ระดับของการพัฒนาประชาธิปไตยอยู่ในระดับต่ำ ผู้เลือกตั้งยังไม่มีคุณภาพ ดังนั้นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากการทำหน้าที่ตัวเชื่อมของพรรคการเมืองในลักษณะนี้ คือ การซื้อเสียง ระบบหัวคะแนน การคอร์รัปชันในลักษณะต่างๆ ซึ่งทั้งหมดนี้เกิดขึ้นจากพื้นฐานทางวัฒนธรรมคือ ระบบอุปถัมภ์ สำหรับประเทศที่การพัฒนาประชาธิปไตยอยู่ในระดับสูงแล้ว เช่น ในประเทศยุโรปตะวันตก การทำหน้าที่ของพรรคการเมืองในลักษณะนี้จะสูญหายไปเอง เพราะฉะนั้นการทำหน้าที่ตัวเชื่อมที่เกิดผลในทางลบนี้ พรรคการเมืองในประเทศที่ประชาธิปไตยมีการพัฒนาสูงจะหลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธการทำหน้าที่ที่ก่อให้เกิดผลในลักษณะนี้ แต่ลักษณะในทางลบดังกล่าวจะพบได้อย่างกว้างขวางในประเทศกำลังพัฒนาหรือในประเทศโลกที่สาม

4. การทำหน้าที่ตัวเชื่อมของพรรคการเมืองในฐานะเป็นเครื่องมือของผู้ปกครองในการควบคุมและกดขี่ผู้อยู่ใต้ปกครอง (directive linkage) พรรคการเมืองที่ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมในลักษณะนี้มีอยู่เฉพาะในประเทศที่มีการปกครองระบอบเผด็จการ ที่ผู้ปกครองสามารถควบคุมประชาชนได้อย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง ทั้งนี้โดยอาศัยการมีพรรคการเมืองพรรคเดียวที่มีการจัดองค์กรกว้างขวางใหญ่โต แน่นเหนียวสูงกว่าพรรคแบบมวลชนอย่างมาก

ประเทศที่ระดับของการพัฒนาประชาธิปไตยถึงขั้นสูงแล้วนั้น พรรคการเมืองจะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมที่สำคัญและมีความจำเป็น 2 ประการ คือ

1. การทำหน้าที่ตัวเชื่อมของพรรคการเมืองในการกำหนดนโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและกลุ่มต่างๆ (policy responsive linkage) พรรคการเมืองทำหน้าที่ตัวเชื่อมในการเป็นตัวแทนและผู้รวบรวมความต้องการของกลุ่มผลประโยชน์และประชาชนเพื่อนำเข้าสู่สถาบันการเมืองและกระบวนการใช้อำนาจทางการเมืองในการกำหนดนโยบายในการปกครองประเทศ

2. การทำหน้าที่ตัวเชื่อมของพรรคการเมืองที่ทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเกิดขึ้นได้อย่างกว้างขวาง (participatory linkage) พรรคการเมืองทำหน้าที่ตัวเชื่อมในฐานะเป็นตัวแทนหรือผู้ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนสามารถมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครองในระดับต่างๆ ทั้งในส่วนของพรรคการเมืองเอง เช่น การที่มีสมาชิกจำนวนมากในทุกระดับของสาขาพรรคและสมาชิกของพรรคที่ลงทะเบียนเป็นทางการกับสาขาแต่ละแห่งมีอำนาจและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายท้องถิ่นเอง การเลือกผู้สมัครในท้องถิ่นด้วยสมาชิกเอง เป็นต้น และในกระบวนการแข่งขันทางการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น เช่น สมาชิกในแต่ละสาขานอกจากจะเป็นผู้คัดเลือกตัวผู้สมัครแล้ว สมาชิกยังมีบทบาทสำคัญในการหาเสียงเลือกตั้งเพื่อสนับสนุนผู้สมัครของสาขาพรรคในการแข่งขันเลือกตั้งด้วย

Maurice Duverger ได้เสนอว่าพรรคการเมืองมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ (Maurice Duverger, 1972 อ้างถึงใน กนก วงษ์ตระหง่าน, 2536: 47)

1. หน้าที่คัดเลือกผู้ปกครอง โดยการเสนอชื่อบุคคลที่มีความสามารถเข้าสู่ระบบการเมือง
2. หน้าที่เป็นตัวแทนมติมหาชนโดยการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนเพื่อนำไปกำหนดเป็นนโยบายและปฏิบัติต่อไป

3. หน้าที่ในโครงสร้างการปกครองโดยพรรคการเมืองเข้าไปหน้าที่ในฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ

กนก วงษ์ตระหง่าน (2536: 47-48) ได้สรุปหน้าที่ของพรรคการเมืองของ Almond และ Powell ไว้ 9 ประการคือ

1. หน้าที่ในกระบวนการหล่อหลอมทางการเมือง (political socialization)
2. หน้าที่ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง (citizen participation)
3. หน้าที่คัดเลือกชนชั้นนำทางการเมือง (recruitment of elites)
4. หน้าที่สื่อสารทางการเมือง (political communication)
5. หน้าที่กำหนดประเด็นข้อเรียกร้อง ความต้องการและผลประโยชน์ต่างๆ (interest articulation)
6. หน้าที่รวบรวมข้อเรียกร้อง ความต้องการและผลประโยชน์ต่างๆ (interest aggregation)
7. หน้าที่กำหนดนโยบาย (policy making)
8. หน้าที่ปฏิบัตินโยบาย (policy implementation)
9. หน้าที่พิจารณาวินิจฉัยกฎหมาย (adjudication)

ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ (2524: 14-17) ได้รวบรวมบทบาทและหน้าที่ของพรรคการเมืองที่สำคัญไว้ดังต่อไปนี้

1. การให้การศึกษาด้านการเมืองแก่ประชาชน

ในระบอบประชาธิปไตย พรรคการเมืองมีบทบาทในการศึกษาด้านการเมืองแก่ประชาชน โดยอาจกระทำได้หลายรูปแบบ เช่น การอธิบายหรือแถลงนโยบายของพรรคในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การป้องกันประเทศ ฯลฯ ผ่านทางสื่อมวลชน อาทิ หนังสือพิมพ์ วารสาร โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งตีพิมพ์อื่นๆ ตลอดจนการเข้าถึงประชาชนโดยตรง อาทิ การอภิปราย การบรรยายตามสถานที่ต่างๆ ตามโอกาส นอกจากนี้ พรรคการเมืองจะต้องให้ความรู้ทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้อง เช่น การให้ประชาชนมีความรู้สำนึกทางการเมืองและเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง

2. การสรรหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการเป็นผู้แทนราษฎร

ในระบอบประชาธิปไตย คุณสมบัติของผู้ที่สมควรจะเป็นผู้แทนราษฎรมีความสำคัญมาก พรรคการเมืองจึงต้องเป็นสรรหาและกลั่นกรองตัวบุคคลที่เหมาะสมที่จะเป็นผู้แทนที่ดีของ

ประชาชน เพราะจะต้องเป็นตัวแทนในการรักษาผลประโยชน์ของประชาชน และเมื่อวันเลือกตั้งประชาชนจะเลือกโดยคำนึงถึงนโยบายของพรรคการเมืองมากกว่าตัวบุคคล เพราะถือว่าตัวบุคคลผู้สมัครนั้นพรรคการเมืองได้กลั่นกรองคุณสมบัติมาเป็นอย่างดีแล้ว

3. การประสานประโยชน์ของกลุ่มอิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ

พรรคการเมืองจะทำหน้าที่ประสานประโยชน์ให้กับกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ด้วยการเสนอให้มีกฎหมายที่เป็นธรรมกับทุกฝ่าย หรือหาทางจัดให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดทางการเมืองได้อีกทางหนึ่งด้วย

4. การระดมสรรพกำลังทางการเมือง

พรรคการเมืองจะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางการเมือง เพราะเป็นที่รวมของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ และประชาชนที่มีความคิดเห็นทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมในแนวทางกว้างๆ ที่คล้ายคลึงกันเข้าด้วยกันเพื่อหาโอกาสเป็นรัฐบาล ซึ่งสามารถนำเอานโยบายของพรรคการเมืองตน ไปปกครองประเทศ พรรคการเมืองจึงเป็นที่รวมในการระดมสรรพกำลังต่างๆ เพื่อให้เกิดอำนาจต่อรอง เรียกร้อง และรวบรวมความคิดเห็นจากประชาชนและกลุ่มต่างๆ เพื่อนำมาบริหารประเทศ

5. การเป็นฝ่ายค้าน

บทบาทการเป็นฝ่ายค้านถือว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับระบอบประชาธิปไตย เพราะจะทำหน้าที่เป็นเสมือนกระจกเงาให้รัฐบาลทราบว่ามิสิ่งใดที่รัฐบาลบริหารงานขาดตกบกพร่องไปบ้าง หรือมีสิ่งใดที่รัฐบาลควรจะทำเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน คอยท้วงติง ถัดค้าน หรือยับยั้งมิให้รัฐบาลใช้อำนาจเกินขอบเขต และยังคงคอยควบคุมให้รัฐบาลปฏิบัติตามนโยบายของคนที่ได้แถลงไว้ต่อสภาด้วย

6. การเป็นศูนย์กลางของกลุ่มผลประโยชน์และสมาชิกพรรคการเมือง

พรรคการเมืองจะทำหน้าที่เหมือนเวทีเพื่อนำไปสู่การตกลงด้วยสันติวิธีก่อนที่จะนำไปปัญหาต่างๆ ไปอภิปรายในสภา โดยนัยนี้เองพรรคการเมืองจึงเป็นศูนย์กลางในการประสานการติดต่อและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิกพรรค รวมทั้งระหว่างพรรคต่อพรรค ระหว่างพรรคต่อรัฐบาล และระหว่างพรรคกับประชาชนทั่วไปด้วย

7. การสร้างผู้นำทางการเมือง

พรรคการเมืองจะเป็นสถาบันที่สร้างผู้นำทางการเมืองที่ดีเพื่อผลิตออกไปเป็นนักการเมืองอาชีพที่มีความสามารถและพร้อมที่จะดำรงตำแหน่งผู้นำทางการเมืองในระดับต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งโครงสร้างการบริหารของพรรคการเมืองอาจมีสาขาพรรคตามภาคต่างๆ โดยที่แต่ละสาขาพรรคก็อาจจะมีตำแหน่ง เช่น หัวหน้าสาขาพรรค เลขานุการสาขาพรรค ซึ่งตำแหน่งบริหารเหล่านี้จะทำให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งมีทักษะในการเป็นผู้นำทางการเมืองได้

ลิจิต ซีรเวลิน (2541: 259-260) ได้กล่าวว่า หน้าที่ของพรรคการเมืองในลักษณะที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างโครงสร้างส่วนบน (ส่วนกลาง) และโครงสร้างส่วนพื้นฐาน (ระดับพื้นที่) ไว้ดังต่อไปนี้

1. พรรคจะทำหน้าที่เสนอความเห็น นโยบาย ความต้องการของสาขาพรรคระดับต่างๆ เข้าสู่สำนักงานใหญ่พรรค ในส่วนที่สาขาพรรคมีอำนาจตัดสินใจได้ก็ดำเนินการได้ ข้อสำคัญต้องมีการสื่อสารประสานงานระหว่างสำนักงานใหญ่พรรคและสาขาพรรคในระดับต่างๆ

2. พรรคจะทำหน้าที่ปลูกเร้าความสนใจทางการเมืองในท้องที่ต่างๆ โดยสาขาพรรคในระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ไปจนถึงระดับชาติ โดยการสื่อสารทางการเมือง การถกเถียงอภิปราย

3. พรรคจะทำหน้าที่กล่อมเกลาริเริ่มรู้ทางการเมือง สร้างค่านิยมและอุดมการณ์ประชาธิปไตย กระบวนการประชุมถกเถียงปัญหาและการตัดสินใจเป็นการสร้างค่านิยมและแนวทางปฏิบัติในท้องถิ่น โดยสาขาพรรคเป็นแกนนำ

4. พรรคจะทำหน้าที่ฝึกทักษะสมาชิกพรรคการเมือง พัฒนาความเป็นผู้นำในระดับต่างๆ และการคัดสรรบุคคลซึ่งจะมีโอกาสได้เต้าจากระดับล่างขึ้นมาสู่ระดับสูง

อุดม รัฐอมฤต (2546: 7-8) กล่าวว่า โดยที่พรรคการเมืองเป็นสถาบันซึ่งเป็นสื่อกลางที่เชื่อมโยงความคิดเห็นและผลประโยชน์ รวมถึงเจตนารมณ์ทั่วไปของประชาชนกับการปกครองประเทศ พรรคการเมืองจึงเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดและปรุงแต่งทิศทางในการบริหารกิจการส่วนรวมของประเทศ รวมถึงการสร้างสำนักทางการเมืองให้กับประชาชนอีกด้วย บทบาทและหน้าที่ของพรรคการเมืองที่รวบรวมได้มีดังต่อไปนี้

1. คัดเลือกตัวบุคคลที่เหมาะสมเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง

เนื่องจากผู้แทนราษฎรเป็นผู้ที่จะทำหน้าที่ในการออกกฎหมายบังคับใช้ในประเทศ และจะทำหน้าที่พิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของประชาชน ผู้แทนราษฎรจึงควรจะต้องมีความสำนึกในผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม พรรคการเมืองจึงต้องทำหน้าที่คัดเลือกตัวบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเป็นผู้แทนราษฎรเพื่อส่งสมัครรับเลือกตั้ง ดังนั้นพรรคการเมืองจึงต่างแข่งขันกันคัดเลือกตัวบุคคลที่ดีที่สุดของพรรคเพื่อหวังจะชนะผู้สมัครของพรรคอื่นๆ

2. ประสานประโยชน์ของกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มอิทธิพลต่างๆ

ภายในสังคมหนึ่งๆ ย่อมมีกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มอิทธิพลกระจายตัวกัน พรรคการเมืองเป็นที่รวมของกลุ่มต่างๆ เหล่านี้ให้อยู่ภายในพรรคเดียวกันโดยการกำหนดนโยบายของพรรคตามความต้องการของกลุ่มผลประโยชน์ ดังนั้น พรรคการเมืองจึงทำหน้าที่เป็นคนกลาง เป็นผู้พิทักษ์ผลประโยชน์และเจตนารมณ์ของกลุ่มต่างๆ เหล่านี้ไว้

3. นำนโยบายที่ได้แถลงไว้กับประชาชนไปใช้ในการบริหารประเทศ

ในกรณีที่พรรคการเมืองหนึ่งมีสมาชิกได้รับเลือกตั้งเป็นจำนวนมากจนสามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ ย่อมจะต้องนำนโยบายการบริหารประเทศที่ได้แถลงไว้กับประชาชนในขณะรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งไปเป็นแนวทางดำเนินการบริหารประเทศ

4. ทำหน้าที่เป็นฝ่ายค้านในรัฐสภา

พรรคการเมืองที่มีได้มีเสียงข้างมากในรัฐสภาย่อมจะต้องทำหน้าที่เป็นพรรคฝ่ายค้าน คอยวิจารณ์นโยบายของฝ่ายรัฐบาล เพื่อชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของนโยบายของรัฐบาล และเสนอแนวทางแก้ไข พร้อมกับเสนอนโยบายของตนเมื่อถึงคราวที่มีการเลือกตั้ง บทบาทของพรรคในเรื่องนี้จึงช่วยให้การบริหารของรัฐบาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและป้องกันการใช้นโยบายที่ไม่สมควร

5. ปลูกฝังความรู้และสำนึกทางการเมืองแก่ประชาชน

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนนับว่าเป็นหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของพรรคการเมือง ทั้งนี้เนื่องจากกิจการบ้านเมืองทุกๆ ด้านล้วนเป็นความรับผิดชอบของประชาชนทุกคนตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย หากประชาชนขาดความสนใจและไม่รับผิดชอบหรือมองไม่เห็นความสำคัญของการเมืองการปกครองแล้วย่อมจะเกิดความเสียหายได้ ตรงกันข้าม หากประชาชนมีความกระตือรือร้นทางการเมือง คอยสอดส่องดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภาและรัฐบาล ประสิทธิภาพย่อมจะเกิดขึ้นต่อประเทศชาติอย่างแน่นอน ความกระตือรือร้นทางการเมืองจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้รับการกระตุ้นและการสร้างบรรยากาศทางการเมืองแบบประชาธิปไตยขึ้น โดย

พรรคการเมืองมีส่วนรับผิดชอบโดยตรงในการให้การศึกษาทางการเมืองและสร้างสำนึกทางการเมืองให้กับประชาชน

6. ควบคุมสมาชิกพรรค

พรรคการเมืองจะต้องคอยควบคุมสมาชิกพรรคให้อยู่ในระเบียบวินัยของพรรคอย่างเคร่งครัด เช่น การเข้าประชุมสภา การอภิปรายในเรื่องสำคัญต่างๆ หรือการลงมติ จะต้องกระทำตามที่ได้ตกลงกันไว้หรือตามที่พรรคกำหนด พรรคการเมืองในปัจจุบันจึงต้องมีการตั้งเจ้าหน้าที่ของพรรคตรวจตราในสภาในเวลาที่มีการประชุมสภา

กล่าวโดยสรุปว่า พรรคการเมืองในระบอบประชาธิปไตยควรมีบทบาทและหน้าที่ในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง สรรหาบุคคลมาเป็นสมาชิกพรรคและคัดสรรตัวแทนพรรคลงสมัครรับเลือกตั้ง และรณรงค์ให้ประชาชนสนับสนุนพรรค พรรคการเมืองต้องคอยรวบรวมปัญหาและความต้องการต่างๆ ของประชาชนเพื่อเสนอให้เกิดเป็นนโยบายต่อไป ต้องประสานประโยชน์ให้กับกลุ่มต่างๆ ได้อย่างเป็นธรรม และต้องสร้างบุคคลให้เป็นผู้นำทางการเมืองได้ นอกจากนี้พรรคการเมืองต้องทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างประชาชนกับรัฐบาลได้ด้วย

ระบบการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมือง

ระบบการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองโดยทั่วไปนั้น อาจจำแนกออกได้เป็น 2 ระบบ คือ ระบบการให้เงินสนับสนุนจากเอกชน (Private Financing) และระบบการให้เงินสนับสนุนจากรัฐ (Public Financing) (อุดม รัฐอมฤต, 2546: 21-22)

ระบบการให้เงินสนับสนุนจากเอกชน (Private Financing) หมายถึง การได้มาซึ่งรายรับของพรรคการเมืองจากผู้สนับสนุนทางการเมือง ซึ่งอาจจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือองค์กรทางธุรกิจหรือองค์กรอื่นๆ เช่น จากองค์กรทางศาสนาหรือสหกรณ์ประเภทต่างๆ ตลอดจนสหพันธ์แรงงาน การอุดหนุนดังกล่าวยังครอบคลุมถึงเงินสนับสนุนที่ได้มาจากสมาชิกของพรรค ตลอดจนรายได้ที่ได้จากการลงทุนประเภทต่างๆ ของพรรคการเมืองโดยผ่านเครือข่ายที่มีลักษณะกึ่งธุรกิจ ในหลายประเทศเงินอุดหนุนจากภาคเอกชนยังอาจจะมีแหล่งที่มาจากการสนับสนุนขององค์กรเอกชนและองค์กรที่มีไ้รัฐ (NGO) อีกด้วย

ระบบการให้เงินสนับสนุนจากรัฐ (Public Financing) หมายถึง การให้ความช่วยเหลือของรัฐในด้านการเงินแก่พรรคการเมืองทั้งที่เป็นลักษณะทางตรงและทางอ้อม

การให้เงินสนับสนุนในลักษณะทางตรงนั้นหมายถึง การที่รัฐได้กันส่วนหนึ่งของงบประมาณทั้งจากส่วนกลางและระดับมลรัฐ เพื่ออุดหนุนกิจกรรมของพรรคการเมืองทั้งในช่วงรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งและกิจกรรมทั่วไปของพรรคการเมือง นอกจากนี้ยังรวมถึงการให้เงินสนับสนุนแก่สมาชิกพรรคเพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมระหว่างหาเสียงและกิจกรรมอื่นๆ ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภาด้วย

ส่วนการให้เงินสนับสนุนในลักษณะทางอ้อมนั้น หมายถึงการลดหย่อนภาษีสำหรับผู้ให้การสนับสนุนพรรคการเมือง ซึ่งส่งผลถึงการลดรายได้จากภาษีของรัฐที่จะนำมาใช้ในการบริหารประเทศ เทียบได้กับการสนับสนุนพรรคการเมืองจากรัฐในทางอ้อม นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงการที่รัฐอนุญาตให้มีการใช้สื่อในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะโทรทัศน์หรือวิทยุโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ อีกด้วย

แนวความคิดการสนับสนุนทางการเงินแก่พรรคการเมืองโดยรัฐ

พรรคการเมืองไม่ว่าจะเป็นของประเทศใดต่างก็ประสบปัญหาในการระดมเงินอุดหนุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการทางการเมืองทั้งนี้ เนื่องจากพรรคการเมืองแต่ละพรรคมีศักยภาพในการระดมเงินที่แตกต่างกัน ดังนั้น พรรคการเมืองที่มีอำนาจทางเศรษฐกิจที่เหนือกว่าย่อมได้เปรียบในการแข่งขันทางการเมือง และก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในโอกาสของการดำเนินกิจการทางการเมือง ซึ่งความเสมอภาคทางการเมืองเป็นหลักการที่สำคัญประการหนึ่งของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ด้วยเหตุนี้ประเทศที่มีระบบการปกครองของระบอบประชาธิปไตย จึงแสวงหาแนวทางหรือมาตรการในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนทางการเงินแก่พรรคการเมือง เพื่อใช้ดำเนินกิจการทางการเมืองได้อย่างต่อเนื่องซึ่งต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก อาทิ ค่าใช้จ่ายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ค่าเช่าสำนักงาน ค่าไปรษณีย์ ค่าใช้จ่ายในการค้นคว้าวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม แม้ว่าพรรคการเมืองจะได้แสวงหาเงินอุดหนุนจากกลุ่มธุรกิจหรือประชาชนแล้ว แต่ก็ไม่เพียงพอที่จะหาเงินมาสนับสนุนการดำเนินกิจการทางการเมืองได้อย่างต่อเนื่องและเท่าเทียมกับพรรคการเมืองที่มีศักยภาพในการระดมทุนได้มากกว่า

การให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองมีที่มาจากแนวคิดที่ว่า ในระบอบประชาธิปไตย พรรคการเมืองมีความสำคัญในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทางการเมือง แต่ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ นั้น

ก็ย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เงิน หากพรรคการเมืองมีแหล่งที่มาของเงินอย่างเหมาะสม ก็ย่อมจะเป็นหลักประกันว่าพรรคการเมืองจะไม่ตกอยู่ภายใต้การครอบงำของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ในบางประเทศจึงมีกฎหมายที่ให้รัฐให้เงินสนับสนุนเพื่อให้พรรคใช้ในการเลือกตั้ง หรือขยายรวมไปถึงเงินที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของพรรคด้วย

ในประเทศที่เน้นยึดระบบเสรีนิยมอย่างเต็มที่ เช่น ในกรณีของกลุ่มประเทศเองโกลแซกซอน อาทิ อังกฤษ สหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย ปัจเจกบุคคลถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบการเมือง ในแนวความคิดดังกล่าว หน้าที่ของรัฐคือเปิดโอกาสให้กลไกทางการเมืองมีอิสระเสรี รัฐไม่เข้าไปก้าวก่าย แต่จะเป็นหลักประกันในด้านการเคารพสิทธิและเสรีภาพของปัจเจกบุคคล การรวมกันของปัจเจกบุคคลในลักษณะที่เป็นกลุ่มผลประโยชน์หรือพรรคการเมืองจึงเป็นกระบวนการตามธรรมชาติอันเป็นแรงผลักดันจากความต้องการของปัจเจกบุคคล การที่รัฐไม่เข้าไปก้าวก่ายหรือสนับสนุนการรวมตัวกันในลักษณะดังกล่าว การให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองจึงเน้นในเรื่องของเอกชน (Private Financing) อย่างไรก็ตาม พัฒนาการทางการเมืองในระยะหลังเกิดการแข่งขันและแรงจูงใจในทางการเมืองที่ทวีความเข้มข้นมากขึ้น ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในกิจกรรมทางการเมืองขยายตัวอย่างรวดเร็ว การพึ่งพาแต่เฉพาะเงินสนับสนุนจากเอกชนย่อมไม่เพียงพอ รัฐจึงเห็นความจำเป็นในการที่จะเข้าไปช่วยเหลือด้านการเงินเพื่อแบ่งเบาภาระ แต่ก็เป็นการให้เงินแก่ตัวบุคคลผู้สมัครรับเลือกตั้ง มิใช่ให้กับพรรคการเมือง (อุดม รัฐอมฤต, 2546: 15)

ส่วนในประเทศที่เน้นถึงความสำคัญขององค์กร หรือการรวมกลุ่มที่เราอาจจะเรียกว่า “พหุนิยม” (Pluralism) เช่น ในกรณีของประเทศเยอรมนีและประเทศสเปน ซึ่งต่างก็เน้นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มไม่ว่าจะเป็นลักษณะของกลุ่มผลประโยชน์หรือพรรคการเมือง โดยถือเป็นแกนหลักหรือองค์ประกอบที่สำคัญของระบบการเมือง บทบาทของรัฐจึงเป็นไปในทางส่งเสริมการรวมกลุ่มและการให้การสนับสนุนต่อกลุ่มหรือพรรคการเมืองมากกว่าการเน้นความสำคัญของปัจเจกบุคคล การสนับสนุนพรรคการเมืองจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ของรัฐ โดยเปิดโอกาสให้พรรคการเมืองพึ่งพาการสนับสนุนจากเอกชนด้วย ทั้งนี้เพราะรัฐตระหนักดีว่ารัฐไม่สามารถแบกรับภาระในส่วนนี้ได้ทั้งหมด (อุดม รัฐอมฤต, 2546: 15)

แนวคิดและพัฒนาการเรื่องการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองโดยรัฐในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทย พรรคการเมืองในยุคแรกๆ นั้น ไม่ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ และรายได้ของพรรคการเมืองส่วนใหญ่ไม่ได้มาจากค่าสมาชิกหรือค่าบำรุง เพราะในทางปฏิบัติผู้ที่ให้เงินสนับสนุนกิจการของพรรคการเมืองจะได้แก่ สมาชิกผู้ก่อตั้งพรรคที่มีอำนาจในทางการเงินที่อยู่ในระดับผู้บริหารพรรค หรือกลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องและผูกพันอยู่กับบุคคลในระดับผู้บริหารของพรรคหรือกลุ่มผลประโยชน์ ดังนั้นอำนาจของพรรคจึงขึ้นอยู่กับบุคคลกลุ่มเล็กๆ ที่เป็นผู้ให้เงินอุดหนุนพรรคการเมืองขาดความเป็นองค์กรของมหาชน

แนวความคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนพรรคการเมือง โดยรัฐในประเทศไทยได้ก่อตัวพัฒนาอย่างเป็นลำดับ ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวมีทั้งผู้สนับสนุนและคัดค้านด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

เหตุผลสนับสนุนในการให้รัฐสนับสนุนด้านการเงินแก่พรรคการเมือง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ค: 7)

1. การให้รัฐสนับสนุนด้านการเงินแก่พรรคการเมืองจะเป็นการพัฒนาองค์กรและการบริหารงานของพรรคการเมืองให้เกิดประสิทธิภาพ หากพรรคการเมืองเปรียบเสมือนบริษัทเอกชนหรือองค์กรของรัฐจึงจำเป็นต้องมีปัจจัยในการบริหารงานรวมถึงการจัดองค์กรทางการบริหารของพรรคให้มีประสิทธิภาพ พรรคการเมืองที่มีเงินทุนมากหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากอาจมีเงินสำหรับบริหารพรรคจากกลุ่มผู้สนับสนุนหรือเก็บจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรภายในพรรค ส่วนพรรคที่ขาดเงินทุนสนับสนุนหรือมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน้อยก็จะมีปัญหาเรื่องเงินทุนสำหรับใช้ในการบริหารพรรค งานบริหารภายในพรรคคงมิได้มีเพียงแต่ค่าใช้จ่ายภายในสำนักงาน เช่น บุคลากร วัสดุสำนักงาน ค่าเช่าสถานที่ ค่าบำรุงรักษาสำนักงาน แต่ยังรวมถึงการจัดระบบข้อมูลหรืออุปกรณ์ต่างๆ เพื่อช่วยเหลือการทำกิจกรรมทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเอง ดังนั้นการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองของรัฐจะช่วยให้ทุกพรรคการเมืองสามารถจัดระบบการบริหารพรรคให้มีประสิทธิภาพได้

2. พรรคการเมืองไทยมักจะถูกวิจารณ์เสมอว่า ขาดกิจกรรมทางการเมืองในลักษณะการเผยแพร่แนวนโยบายของพรรค กิจกรรมที่ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย กิจกรรมเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อประชาชน ซึ่งส่วนหนึ่งอาจเนื่องจากการขาดเงินทุนในการทำกิจกรรมทางการเมือง ดังนั้น หากพรรคการเมือง โดยเฉพาะพรรคขนาดเล็ก ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐก็จะสามารถทำกิจกรรมทางการเมืองได้

3. การทำให้พรรคการเมืองมีลักษณะเป็นพรรคแบบมวลชน (Mass Party) ได้จะต้องมีการจัดตั้งสาขาและสมาชิกพรรคพอสมควร แต่ปัจจุบันมีพรรคการเมืองเพียงไม่กี่พรรคที่จะทำได้หรือทำได้ทั่วทุกแห่ง เพราะขาดงบประมาณในการจัดตั้งสาขาพรรค

4. จะทำให้ประชาชนมีบทบาทในการควบคุมพรรคการเมืองมากขึ้น โดยสามารถอ้างได้ว่าการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของพรรคการเมืองมาจากเงินภาษีของประชาชน

เหตุผลคัดค้านในการให้รัฐสนับสนุนด้านการเงินแก่พรรคการเมือง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ค: 7)

1. ประชาชนโดยทั่วไปจะยอมรับได้หรือไม่ต่อการนำเงินภาษีของประชาชนไปสนับสนุนพรรคการเมือง ซึ่งความสัมพันธ์ของประชาชนกับพรรคการเมืองนั้นยังไม่มีที่ชัดเจนที่เพียงพอ

2. พรรคการเมืองของไทยมีการจัดตั้งตลอดเวลาและเป็นระบบหลายพรรคมีทั้งพรรคใหญ่พรรคเล็ก การที่รัฐให้เงินสนับสนุนจะทำให้เป็นภาระเพิ่มขึ้นตลอดเวลา

3. แม้ว่าจะให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองแล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหาการซื้อขายเสียงได้

ส่วนลำดับความเป็นมาของฝ่ายที่เห็นด้วยกับแนวความคิดในการกำหนดให้รัฐสนับสนุนเงินแก่พรรคการเมืองได้มีการผลักดันและเคลื่อนไหวให้เกิดเป็นรูปธรรมมาเป็นลำดับอย่างต่อเนื่องโดยมีความพยายามผลักดันให้กำหนดให้มีการสนับสนุนพรรคการเมืองไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง กล่าวคือ การขอแปรญัตติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้มีการจัดสรรเงินช่วยเหลือพรรคการเมืองในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2517 และปี พ.ศ. 2521 หรือการร่างรัฐธรรมนูญโดยกำหนดให้มีบทบัญญัติว่าด้วยการสนับสนุนพรรคการเมืองในรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2524 หรือการกำหนดให้มีบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524 โดยการสนับสนุนเงินแก่พรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่บทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

ต่อมาปี พ.ศ. 2539 ได้มีการจัดตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญเพื่อเสนอให้รัฐสภาพิจารณาเห็นชอบในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญเพื่อเป็นการปฏิรูปการเมือง สภาร่างรัฐธรรมนูญได้มองเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของพรรคการเมืองที่มีต่อการปฏิรูปการเมือง เพื่อให้การเมืองสามารถตอบสนองต่อปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับความเลื่อมใสศรัทธาจากประชาชน ซึ่งพรรคการเมืองเป็นกลไกที่สำคัญยิ่ง

ในการที่จะพัฒนาการเมืองโดยภาพรวมให้ไปสู่เป้าหมายดังกล่าวข้างต้นได้ จึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาและสนับสนุนพรรคการเมืองมากำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ (คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, 2547: 59-61)

1. สร้างความเข้มแข็งของสถาบันพรรคการเมือง พรรคการเมืองไทยเป็นกลไกที่มีความสำคัญยิ่งในระบบการเมืองแบบรัฐสภาแต่มีความเป็นสถาบันทางการเมืองในระดับต่ำมาก
2. สร้างความเสมอภาคในทางการเมือง ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางคนและกลุ่มผู้มีอุดมการณ์บางกลุ่มขาดความเสมอภาคในการแข่งขันทางการเมือง
3. สร้างภาวะความเป็นเจ้าของพรรคการเมืองของประชาชน ประชาชนส่วนมากยังด้อยสำนึกในความสำคัญของพรรคการเมือง ขาดความรู้สึกเป็นเจ้าของพรรคการเมืองและขาดความตระหนักว่าพรรคการเมืองคือกลไกที่ทำหน้าที่แทนตนในทางการเมืองการปกครอง
4. ลดภาวะคอร์รัปชันทางการเมือง ความสำนึกทางการเมืองและความผูกพันทางการเมืองของประชาชนยังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเอื้อต่อภาวะคอร์รัปชันทางการเมือง
5. สร้างสถาบันนิติบัญญัติให้เป็นหัวใจทางการเมือง โดยการปกครองระบบรัฐสภา กระบวนการรัฐสภา พรรคการเมือง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และสถาบันแวดล้อมอื่นๆ ต่างมีความสำคัญ โดยเฉพาะสถาบันนิติบัญญัติถือเป็นหัวใจทางการเมือง แต่พรรคการเมืองที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของสถาบันนี้ยังไม่เข้มแข็งนัก
6. สร้างแบบแผนกระบวนการเปิดเผยสาธารณะทางการเมือง เพราะการเมืองเป็นเรื่องสาธารณะ ดังนั้น การเปิดเผยสาธารณะในกิจกรรมทางการเมืองและสาธารณกิจทั้งปวงจึงเป็นสิ่งจำเป็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการจัดตั้ง ส่งเสริมและสนับสนุนพรรคการเมืองข้างต้น มาบัญญัติไว้ในมาตรา 47 และมาตรา 328 โดยมีเจตนารมณ์ที่ต้องการให้ประชาชนได้ร่วมตัวจัดตั้งพรรคการเมืองง่ายขึ้น เพื่อสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองของประชาชน ตามวิถีทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และกำหนดให้การจัดองค์กร การดำเนินกิจการ และข้อบังคับของพรรคการเมืองต้องสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตย พร้อมทั้งได้กำหนดเงื่อนไขในการสนับสนุนพรรคการเมือง เมื่อมีการประกาศใช้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรค

การเมืองต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการสนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนาสาขาพรรคการเมืองโดยรัฐ การสนับสนุนทางการเงินหรือประโยชน์อย่างอื่นแก่พรรคการเมืองโดยรัฐด้วย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 328 ได้บัญญัติให้พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง จะต้องมีส่วนสำคัญเกี่ยวกับการสนับสนุนพรรค การเมือง ดังต่อไปนี้ (ธนิศร์ ศรีประเทศ, 2550: 21-22)

1. การจัดตั้งพรรคการเมือง ซึ่งอย่างน้อยให้กระทำโดยบุคคลตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไป และการจัดตั้งพรรคการเมืองในทะเบียนพรรคการเมือง
2. การยกเลิกพรรคการเมือง ทั้งนี้ โดยมีให้นำเอาเหตุที่พรรคการเมืองไม่ส่งสมาชิกสมัคร รับเลือกตั้ง หรือเหตุที่ไม่มีสมาชิกของพรรคการเมืองได้รับเลือกตั้ง มาเป็นเหตุให้ต้องเลิกหรือยุบ พรรคการเมือง
3. การดำเนินกิจการของพรรคการเมืองและการจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพรรค การเมือง
4. การสนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนาสาขาพรรค โดยรัฐ
5. การสนับสนุนทางการเงินหรือประโยชน์อย่างอื่นแก่พรรคการเมืองโดยรัฐ การจำกัด วงเงินค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง และการควบคุมการรับบริจาคของพรรคการเมือง
6. การตรวจสอบสถานะทางการเงินของพรรคการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบและการ เปิดเผยที่มาของรายได้และการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมือง
7. การจัดทำบัญชีแสดงรายรับและรายจ่ายของพรรคการเมือง และบัญชีแสดงทรัพย์สิน และหนี้สินของพรรคการเมือง ซึ่งต้องแสดงโดยเปิดเผยซึ่งที่มาของรายได้และการใช้จ่ายประจำปี ของพรรคการเมืองในทุกกรอบปีปฏิทิน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อตรวจสอบและ ประกาศให้สาธารณชนทราบ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 ได้กำหนดบทบัญญัติ ว่าด้วยการสนับสนุนพรรคการเมืองโดยรัฐไว้ในส่วนที่ 2 (มาตรา 56 – มาตรา 64) โดยให้มีกองทุน เพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายในการสนับสนุนพรรคการเมือง และการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับการพัฒนาพรรคการเมือง ซึ่งแหล่งที่มาของเงินกองทุนจะเป็นเงิน ที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดิน โดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดสรร

เงินสนับสนุนแก่พรรคการเมืองและควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงินทุนหมุนเวียน โดยให้คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองทำหน้าที่แทนคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยในการจัดสรรเงินสนับสนุนแก่พรรคการเมืองให้จัดสรรให้เป็นรายปีตามแผนงานและโครงการในการดำเนินกิจการของแต่ละพรรคการเมืองที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนด โดยให้คำนึงถึงจำนวนสมาชิกซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมือง จำนวนคะแนนเสียงจากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองที่พรรคการเมืองได้รับในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุด จำนวนสมาชิกพรรคการเมืองและจำนวนสาขาพรรคการเมืองตามลำดับ และได้กำหนดเงื่อนไขให้พรรคการเมืองใช้จ่ายเงินสนับสนุนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของเงินสนับสนุนที่พรรคการเมืองได้รับเพื่อการบริหารพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง และการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

บทที่ 3

กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

ความเป็นมาของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

พรรคการเมืองเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญทางการเมือง โดยเฉพาะในประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย การดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองนอกจากจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับรูปแบบการเมืองการปกครองแล้ว การดำเนินการต่างๆ ย่อมต้องมีค่าใช้จ่าย ซึ่งเท่ากับว่าพรรคการเมืองจำเป็นต้องแสวงหารายได้เพื่อนำไปใช้จ่ายเช่นกัน แนวคิดเรื่องการสนับสนุนพรรคการเมืองจึงมีขึ้นเพื่อให้พรรคดำรงอยู่และสามารถดำเนินการตามกลไกทางการเมืองได้

พรรคการเมืองจึงมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการสนับสนุนจากประชาชนไม่ว่าทางตรงคือประชาชนบริจาคให้พรรค หรือทางอ้อม คือการสนับสนุนค่าใช้จ่ายโดยรัฐที่นำเอาภาษีที่เก็บจากประชาชนมาสนับสนุนพรรคการเมือง หากพรรคการเมืองไม่ได้รับการสนับสนุนดังกล่าวแล้ว และมีแต่รายจ่ายในการดำเนินการ พรรคย่อมดำรงอยู่ไม่ได้ เว้นเสียแต่จะมีการดำเนินการในเชิงทุจริตคอร์รัปชัน และนำรายได้จากการดำเนินการดังกล่าวมาอุดหนุนกิจการพรรค

การปฏิรูปการเมืองไทยในปี พ.ศ. 2540 จึงให้ความสำคัญในการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองเพื่อแก้ปัญหาเรื่องการเงินของพรรคการเมือง โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 328 ได้บัญญัติให้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองจะต้องมีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการสนับสนุนพรรคการเมืองโดยรัฐ ได้แก่ การสนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนาสาขาพรรคโดยรัฐ รวมทั้งการสนับสนุนทางการเงินหรือประโยชน์อย่างอื่นแก่พรรคการเมือง ดังนั้นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 มาตรา 56 จึงได้บัญญัติให้มีกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรของเงินทุนเพื่อพัฒนาพรรคการเมือง โครงการและแผนงานที่พรรคการเมืองเสนอขอรับเงินสนับสนุนรวมถึงการติดตามประเมินผลและตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2544ก: 1)

ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 236 (1) และ (3) ได้บัญญัติให้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองมีสาระสำคัญเรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองไว้ว่า

1. กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง เป็นรูปแบบหนึ่งของการสนับสนุนพรรคการเมือง โดยรัฐ ตามบทบัญญัติมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 ซึ่งกำหนดให้มีกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

2. คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดสรรเงินสนับสนุนแก่พรรคการเมือง ควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงินทุนหมุนเวียนและพัฒนาพรรคการเมือง โดยในการจัดสรรเงินสนับสนุนแก่พรรคการเมืองและควบคุมดูแลกองทุนให้คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งก็คือ คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง เพื่อทำหน้าที่แทน

เป้าหมายการดำเนินงานของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้กำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเพื่อสนับสนุนการดำเนินการของพรรคการเมืองให้มีความเข้มแข็ง ประกอบด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2552: 4)

1. การบริหารพรรคการเมืองที่เข้มแข็ง
2. การสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาสาขาพรรคการเมืองเป็นตัวแทนของพรรคการเมืองในการดำเนินกิจการทางการเมือง
3. การส่งเสริมให้พรรคการเมืองทำหน้าที่ของพรรคการเมืองตามอุดมการณ์นโยบายแนวทางของแต่ละพรรคการเมือง
4. ส่งเสริมให้สมาชิกพรรคการเมืองและประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมของพรรคการเมือง

การจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง เป็นการจัดสรรเงินสนับสนุนให้พรรคการเมืองตามแผนงานและโครงการ ซึ่งจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 31 ธันวาคมของปีที่ได้รับ การจัดสรร และไม่ผูกพันวงเงินของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในปีต่อไป โดยรายจ่ายของโครงการไม่ควรเป็นรายจ่ายประจำซึ่งพรรคการเมืองต้องดำเนินการโดยปกติอยู่แล้ว และเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเป็นเพียงเงินช่วยเหลือให้พรรคการเมืองดำเนินกิจกรรมของพรรคได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การพิจารณาจัดสรรเงินตามแผนงานที่คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง กำหนด ซึ่งพรรคการเมืองจะต้องใช้จ่ายเงินสนับสนุนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของวงเงินสนับสนุนที่พรรคการเมืองได้รับเพื่อการบริหารพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง และการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป โดยการ จัดสรรเงินควรสะท้อนภาพการดำเนินงานของพรรคการเมืองตามวัตถุประสงค์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

การพิจารณาค่าใช้จ่ายของแผนงานและโครงการที่พรรคการเมืองเสนอขอรับการสนับสนุน จะพิจารณาค่าใช้จ่ายโดยถือตามราคามาตรฐานของทางราชการเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรเงินและปรับปรุงโครงการให้เหมาะสมและอยู่ในกรอบวงเงินที่แต่ละพรรคการเมืองจะได้รับการจัดสรร

ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายกิจกรรมของโครงการใดที่ไม่ได้รับการจัดสรรเงินควรให้เป็นภาระที่พรรคการเมืองจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง

สรุปการสนับสนุนเงินแก่พรรคการเมือง

การสนับสนุนพรรคการเมืองของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 ระหว่าง พ.ศ. 2542 ถึง พ.ศ. 2550 แบ่งได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ (คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง, 2553: 2)

- 1) การสนับสนุนตามแผนงานและโครงการ
- 2) การสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภค

และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 ระหว่าง พ.ศ. 2551 ถึงปัจจุบัน แบ่งได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่

1) การสนับสนุนเงินเป็นรายปีตามแผนการดำเนินงานของพรรคการเมืองประจำปี (มาตรา 75)

2) การสนับสนุนเงินสมทบการบริจาคโดยแสดงเจตนาในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี (มาตรา 76)

3) การสนับสนุนค่าไปรษณียากร ค่าโทรศัพท์ หรือค่าโทรคมนาคมอื่น การจัดพิมพ์เอกสาร เผยแพร่ของพรรคการเมือง ค่าเช่าสำนักงานพรรคการเมือง หรือสาขาพรรคการเมือง ค่า

สาธารณูปโภค ค่าเช่าสถานที่จัดประชุมใหญ่พรรคการเมือง หรือจัดประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง หรือเพื่อการหาเสียงเลือกตั้ง และการอื่นเพื่อให้พรรคการเมืองสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมือง อย่างเท่าเทียมกันตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นสมควร (มาตรา 81)

การสนับสนุนพรรคการเมืองของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541

รายได้ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายได้ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประกอบด้วย (ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง, 2541: 17)

1. เงินที่ได้จากงบประมาณรายจ่าย
2. เงินค่าธรรมเนียมการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541
3. เงินค่าปรับที่ได้รับจากการลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541
4. เงินหรือทรัพย์สินที่พรรคการเมืองได้รับ โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541
5. เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541
6. เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อสมทบกองทุน
7. เงินดอกผลของกองทุน
8. เงินรายรับอื่นๆ

คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองแต่งตั้งโดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งประกอบด้วย (ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง, 2541: 18)

1. นายทะเบียนพรรคการเมือง

ประธานกรรมการ

2. กรรมการการเลือกตั้ง 1 คน ซึ่งคณะกรรมการ
การเลือกตั้งมอบหมาย	กรรมการ
3. ผู้แทนกระทรวงการคลัง 1 คน	กรรมการ
4. ผู้แทนสำนักงบประมาณ 1 คน	กรรมการ
5. ผู้แทนพรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งเลือกกันเองจำนวน 3 คน	กรรมการ
6. ผู้แทนพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งเลือกกันเองจำนวน 1 คน	กรรมการ
7. เลขานุการคณะกรรมการการเลือกตั้ง	กรรมการและเลขานุการ

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง (ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง, 2541: 19)

1. จัดสรรเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
2. ควบคุม ดูแล การใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
3. นำเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองไปหาดอกผล
4. เสนอแนะแนวทางการพัฒนาพรรคการเมือง
5. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบริหารกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
6. ติดตาม ประเมินผล ตรวจสอบ และประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานตามโครงการที่ได้รับ
การสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
7. แต่งตั้งบุคคล คณะบุคคล หรือคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความคิดเห็นใน
เรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด
8. ออกระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือติดตามประกาศของคณะกรรมการการ
เลือกตั้ง เรื่อง กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
9. ดำเนินงานอื่นใดที่เกี่ยวกับการพัฒนาพรรคการเมืองที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง
มอบหมาย

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองตามแผนงานและโครงการ

กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุน
เพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ดังนี้

1. คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเสนอวงเงินของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองที่จะจัดสรรเพื่อใช้จ่ายในปีถัดไปให้คณะกรรมการการเลือกตั้งให้ความเห็นชอบภายในเดือนตุลาคมของแต่ละปี

2. วงเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองที่จะจัดสรรต้องจัดสรรเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคการเมืองและสาขาพรรคไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 แต่ไม่เกินร้อยละ 80

3. พรรคการเมืองที่จะมีสิทธิได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองจะต้องเป็นพรรคการเมืองที่มีลักษณะเป็นพรรคการเมืองตามคำนิยามศัพท์ “พรรคการเมือง” ในประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งเรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ซึ่งหมายถึง พรรคการเมืองที่คณะบุคคลจัดตั้งโดยได้รับการจดทะเบียนจัดตั้ง และได้ดำเนินการให้มีสมาชิกพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองครบถ้วนตามมาตรา 29 มาตรา 92 มาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 และจะต้องเป็นพรรคการเมืองที่ไม่อยู่ในระหว่างที่นายทะเบียนพรรคการเมืองหรืออัยการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีคำสั่งยุบพรรคการเมืองตามมาตรา 65 มาตรา 66 มาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541

4. การจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองตามแผนงานและโครงการในแต่ละปี เมื่อกำหนดวงเงินที่จะใช้จ่ายแล้ว คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองจะจัดสรรเงินตามหลักเกณฑ์ ดังนี้ (ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง (ฉบับที่ 3), 2543: 33)

หลักเกณฑ์ที่ 1 จัดสรรตามจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองเท่าที่มีอยู่หรือในกรณีที่ไม่ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ถือตามจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งครั้งล่าสุด ร้อยละ 35

หลักเกณฑ์ที่ 2 จัดสรรตามจำนวนคะแนนเสียงจากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งครั้งล่าสุด ร้อยละ 30

หลักเกณฑ์ที่ 3 จัดสรรตามจำนวนสมาชิกพรรคการเมือง โดยให้ถือตามจำนวนสมาชิกพรรคการเมือง ซึ่งพรรคการเมืองจะต้องตรวจสอบและรับรองความถูกต้องแล้วต่อนายทะเบียนในวันที่ยื่นโครงการและแผนงานที่เสนอขอรับการจัดสรรเงินสนับสนุน ร้อยละ 20

หลักเกณฑ์ที่ 4 จัดสรรตามจำนวนสาขาพรรคการเมือง ให้ถือตามจำนวนสาขาพรรคการเมืองที่นายทะเบียนรับรองการจัดตั้งแล้วในวันที่ยื่น โครงการและแผนงานที่เสนอขอรับการ จัดสรรเงินสนับสนุน กรณีที่พรรคการเมืองใดมีสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใดเขตเลือกตั้ง หนึ่งมากกว่าหนึ่งสาขาให้นำสาขาพรรคการเมืองมาคำนวณเพียงสาขาเดียว ร้อยละ 15

5. วงเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองที่เหลือจากการจัดสรรให้กับพรรคการเมือง คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองจะจัดสรรเงินที่เหลือเพื่อใช้จ่ายในการพัฒนา พรรคการเมืองตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง

6. เมื่อคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้จัดสรรเงินกองทุนเพื่อการพัฒนา พรรคการเมืองแล้วเสนอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วแจ้งให้ พรรคการเมืองที่ได้รับการจัดสรรและผู้เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

แผนงานดำเนินกิจการของพรรคการเมือง

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง จึง ได้มีการกำหนดแผนงานดำเนินกิจการของพรรคการเมืองขึ้นมา โดยตามประกาศคณะกรรมการ การเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง กำหนดให้พรรคการเมืองจัดทำโครงการ ขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ซึ่งต้องมีโครงการตามแผนงานที่ กำหนดต่อไปนี้

1. แผนงานการบริหารพรรคการเมือง
2. แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง
3. แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม
4. แผนงานการใช้จ่ายในการเลือกตั้ง
5. แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

โดยแต่ละแผนมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2549: 32-36)

1. แผนงานการบริหารพรรคการเมือง

นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 มีผลบังคับใช้ ปรากฏว่า มีพรรคการเมืองที่แจ้งการ

จัดตั้งคณายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นจำนวนมาก กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองจึงกำหนดให้พรรคการเมืองที่ต้องการขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ จะต้องทำโครงการตามแผนงานการบริหารพรรคการเมืองด้วย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ส่งเสริมการบริหารงานของพรรคการเมืองให้มีความเข้มแข็ง
- 2) เสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรของพรรคการเมือง
- 3) พัฒนานโยบาย อุดมการณ์ของพรรคการเมือง

ภายใต้วัตถุประสงค์ดังกล่าว กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมีเป้าหมายให้พรรคการเมืองมีการบริหารงานที่เข้มแข็ง และสามารถทำหน้าที่ของพรรคการเมืองได้อย่างกว้างขวางขึ้น โดยมีแนวทางและมาตรการที่สำคัญคือ ประการแรก สนับสนุนให้สำนักงานใหญ่ของพรรคสามารถบริหารกิจการของพรรคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประการที่สอง สนับสนุนให้พรรคการเมืองสามารถจัดโครงสร้างการดำเนินงานของพรรคให้รองรับภารกิจได้กว้างขวางขึ้น ประการที่สาม สนับสนุนให้พรรคการเมืองมีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายใน ประการที่สี่ สนับสนุนให้พรรคการเมืองมีโครงการหรือกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างระบบความสัมพันธ์กับสาขาพรรค และประการสุดท้าย สนับสนุนให้พรรคการเมืองมีการพัฒนา แผนนโยบายและอุดมการณ์ และเผยแพร่ต่อสมาชิกและประชาชน

2. แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง

กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองกำหนดให้พรรคการเมืองต้องจัดทำโครงการตามแผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง ภายใต้วัตถุประสงค์ของแผนงาน 3 ประการ ดังนี้

- 1) เพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการบริหารสาขาพรรค
- 2) เพื่อส่งเสริมการจัดตั้งสาขาพรรคให้มีคุณภาพ
- 3) เพื่อการพัฒนาบุคลากรของสาขาพรรค

โดยมีเป้าหมายให้พรรคการเมืองทุกพรรคมีการจัดตั้งองค์กรของสาขาพรรค มีการกำหนดภารกิจ บทบาท หน้าที่ของสาขาพรรคให้ชัดเจน สามารถดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของสาขาได้อย่างมีคุณภาพ กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองจึงได้วางแนวทางและมาตรการสำหรับการดำเนินงานของพรรคการเมืองดังนี้ ประการแรก ให้พรรคการเมืองมีการวางแผนในแต่ละปีเพื่อพัฒนาสาขาพรรคการเมืองให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะเป็นศูนย์กลางของพรรคในระดับเขตเลือกตั้ง ประการที่สอง สนับสนุนให้สาขาพรรคสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประการที่สาม

สนับสนุนให้สาขาพรรคมีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรของสาขาพรรคและสมาชิกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และประการสุดท้าย สนับสนุนให้สาขาพรรคเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมของพรรคในระดับพื้นที่ เพื่อให้สาขาพรรคมีกิจกรรมร่วมกับสมาชิกและประชาชน

3. แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม

การพัฒนาพรรคการเมืองตามแนวทางของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมีเป้าหมายหลักอีกประการหนึ่งในการสนับสนุนให้พรรคการเมืองมีความเป็นพรรคของปวงชน โดยประชาชนสามารถร่วมเป็นเจ้าของ มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ และสามารถตรวจสอบ กำกับ ดูแล ได้ แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่มจึงเป็นอีกแผนงานหนึ่งที่กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองกำหนดให้พรรคการเมืองที่ต้องการขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนจะต้องจัดทำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนพรรคการเมืองขยายฐานสมาชิกพรรคการเมืองไปสู่มวลชน และเป็นที่ยอมรับของประชาชน
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนพรรคการเมืองในการหาสมาชิกเพิ่ม
- 3) ให้สมาชิกพรรคการเมืองมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของพรรคการเมือง

ทั้งนี้ โดยอาศัยแนวทางและมาตรการที่เป็นการสนับสนุนดังนี้ ประการแรก พรรคการเมืองมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกพรรค โดยดำเนินการผ่านสาขาพรรค ประการที่สอง พรรคการเมืองหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม และประการสุดท้าย พรรคการเมืองมีกิจกรรมติดต่อกับประชาชนในพื้นที่ ในท้ายที่สุด กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองคาดหวังว่าพรรคการเมืองทั้งหลายจะสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นพรรคการเมืองของปวงชน โดยประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองได้อย่างแท้จริง

4. แผนงานการใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

สิ่งที่ทำให้พรรคการเมืองมีความแตกต่างจากกลุ่มผลประโยชน์โดยทั่วไปก็คือ พรรคการเมืองต้องการเข้าไปมีบทบาทในการปกครอง โดยการส่งผู้สมัครลงแข่งขันเพื่อชิงตำแหน่งทางการเมือง การเลือกตั้งจึงเป็นกิจกรรมที่พรรคการเมืองต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับ กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองจึงกำหนดให้พรรคการเมืองที่ต้องการขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนสามารถจัดทำโครงการตามแผนงานการใช้จ่ายในการเลือกตั้งได้ในปีที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป โดยมีวัตถุประสงค์เป็นการสนับสนุนพรรคการเมืองให้สามารถดำเนิน

กิจกรรมทางการเมือง เพื่อการเป็นผู้แทนของประชาชนในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ดังนั้นกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมีความมุ่งหมายที่จะเห็นว่า เมื่อพรรคการเมืองได้รับการสนับสนุนจากกองทุนไปแล้ว พรรคการเมืองจะสามารถส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง และมีกิจกรรมการหาเสียงเลือกตั้ง จนได้รับคะแนนเสียงสนับสนุนจากประชาชนมากเพียงพอที่จะทำให้สมาชิกของพรรคการเมืองได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนของประชาชนในที่สุด

5. แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

พรรคการเมืองเป็นหน่วยที่สำคัญในการกระจายความเชื่อ อุดมการณ์ทางการเมือง นโยบายทางการเมืองให้ประชาชนเกิดความเลื่อมใส การช่วยกล่อมเกลารวมพรรคการเมืองจึงเป็นบทบาทและหน้าที่สำคัญของพรรคการเมือง ซึ่งอาจกระทำได้ทั้งโดยตรงผ่านกิจกรรมให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน และโดยอ้อมผ่านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้กำหนดวัตถุประสงค์ของแผนงานนี้ ดังนี้

- 1) สนับสนุนให้พรรคการเมืองทำหน้าที่ของพรรคการเมืองในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปอย่างแพร่หลายกว้างขวางขึ้น
- 2) ให้สมาชิกและประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของพรรคการเมืองในการทำหน้าที่เป็นสถาบันหลักของระบอบประชาธิปไตย

ภายใต้ความมุ่งหวังที่จะทำให้พรรคการเมืองขยายบทบาทในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้อย่างกว้างขวาง โดยผ่านการดำเนินการของสาขาพรรค ตามแนวทางและมาตรการที่กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองวางไว้ 3 ประการ ได้แก่ ประการแรก พรรคการเมืองมีการจัดกิจกรรมในการนำเสนอแนวทางการนำนโยบายของพรรคไปสู่การปฏิบัติแก่ประชาชน ประการที่สอง สาขาพรรคมีความเข้มแข็งเพียงพอในการจัดกิจกรรมที่เป็นการเสริมสร้างความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป และประการที่สาม กิจกรรมการให้ความรู้ทางการเมืองของพรรคการเมืองมีการเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวางจนประชาชนเห็นความสำคัญของพรรคการเมืองมากขึ้น

การสนับสนุนค่าใช้จ่ายรณรงค์และค่าสาธารณูปโภคให้แก่พรรคการเมือง

การสนับสนุนค่าใช้จ่ายรณรงค์และค่าสาธารณูปโภคให้แก่พรรคการเมืองเป็นการดำเนินการตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541

ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการได้รับการสนับสนุนในเรื่องค่าไปรษณียากร ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสาธารณูปโภคและด้านอื่นๆ เพื่อดำเนินกิจการในทางการเมืองอย่างเท่าเทียมกัน โดยออกเป็นประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคให้แก่พรรคการเมือง ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ค: 16-17)

1. พรรคการเมืองที่มีสิทธิได้รับการสนับสนุน

พรรคการเมืองที่จะมีสิทธิได้รับการสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคในแต่ละปีจะต้องเป็นพรรคการเมืองที่ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งและได้ดำเนินการให้มีสมาชิกพรรค และสาขาพรรคครบถ้วนตามมาตรา 29 มาตรา 92 มาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 มีสาระสำคัญคือ ต้องเป็นพรรคการเมืองที่มีสมาชิกพรรคตั้งแต่ 5,000 คนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อของพรรค และจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนด และต้องมีสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละ 1 สาขา โดยจำนวนสมาชิกพรรคและสาขาพรรคตามที่กล่าวมาต้องมีอยู่ก่อนวันที่ 31 ตุลาคมของปีที่จะขอรับการสนับสนุน

2. หลักเกณฑ์และวิธีการสนับสนุน

การสนับสนุนพรรคการเมืองที่เกี่ยวกับค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังนี้

- 1) ค่าไปรษณียากร
- 2) ค่าโทรศัพท์ภายในประเทศ
- 3) ค่าไฟฟ้า
- 4) ค่าน้ำประปา

โดยแบ่งการสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคให้แก่พรรคการเมืองเป็น 2 ส่วน คือ

1. การสนับสนุนสำนักงานใหญ่ แบ่งการสนับสนุนเป็นค่าไปรษณียากรร้อยละ 40 ค่าโทรศัพท์ภายในประเทศร้อยละ 30 ค่าไฟฟ้าร้อยละ 20 และค่าน้ำประปาร้อยละ 10
2. การสนับสนุนสาขาพรรคการเมือง แบ่งการสนับสนุนเป็น 2 ส่วน คือ

2.1 สาขาพรรคที่ได้รับการสนับสนุนเป็นกรณีพิเศษ หมายถึง สาขาพรรคการเมืองที่ได้รับการสนับสนุนในอัตราสูงสุดจะได้รับการสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคแบบเหมาจ่ายเดือนละ 1,500 บาท โดยจะต้องมีองค์ประกอบตามที่กำหนด ดังนี้

2.1.1 มีสมาชิกไม่น้อยกว่า 500 คน

2.1.2 มีสถานที่ตั้งแยกออกจากการประกอบกิจการหรือที่อยู่อาศัย และมีผู้ปฏิบัติงานประจำ

2.1.3 มีการดำเนินการตามข้อบังคับพรรคในรอบปีที่ผ่านมา เช่น การประชุมประจำเดือน การประชุมใหญ่

2.1.4 มีกิจกรรมทางการเมือง

2.2 สาขาพรรคการเมืองที่ได้รับการสนับสนุนเป็นการทั่วไป หมายถึง สาขาพรรคที่ได้รับการสนับสนุนในอัตราที่ต่ำกว่าสาขาพรรคการเมืองที่ได้รับการสนับสนุนเป็นกรณีพิเศษ จะได้รับการสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคแบบเหมาจ่ายเดือนละ 600 บาท

การเบิกจ่ายเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคให้แก่สาขาพรรคการเมืองได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา สาขาพรรคการเมืองจะต้องส่งหลักฐานใบเสร็จรับเงินของหน่วยงานที่ให้บริการค่าไปรษณียากร ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ และค่าน้ำประปา มาขอเบิกเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

จากหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินตามแผนงานและโครงการของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ได้ก่อให้เกิดปัญหาและข้อวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ ตามมาทั้งในแง่ของข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง ดังนี้ (บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ, 2555: 177-178)

การใช้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรเงินสนับสนุนพรรคการเมือง ทำให้พรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เปรียบพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถึงสองชั้นกล่าวคือ นอกจากจะได้เปรียบในระบบการเลือกตั้งทั้งจากเขตเลือกตั้งและระบบบัญชีรายชื่อ เพราะคะแนนเสียงของพรรคการเมืองที่แพ้การเลือกตั้งจากเขตเลือกตั้งจะต้องสูญเปล่าไปอยู่แล้ว และคะแนนจากบัญชีรายชื่อของพรรคที่ได้รวมกันทั่วประเทศไม่ถึงร้อยละ 5 ก็จะถูกตัดทิ้งไป ทำให้พรรคที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวได้ประโยชน์ไปชั้นหนึ่งแล้วเช่นเดียวกัน การใช้จำนวนสมาชิกพรรคการเมืองเป็นฐานในการคำนวณเงินสนับสนุนพรรคการเมืองจึงเท่ากับเป็นการให้ประโยชน์สองต่อแก่พรรคการเมืองที่ชนะการเลือกตั้ง แต่หลักเกณฑ์ตามที่กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองกำหนดนั้นกลับให้น้ำหนักแก่ส่วนนี้มากที่สุด

การใช้จำนวนสมาชิกพรรคการเมืองเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรเงินสนับสนุนพรรคการเมือง ก็ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติตามมา กล่าวคือ ทำให้พรรคการเมืองดำเนินการทุกวิถีทางในการเพิ่มจำนวนสมาชิก ทำให้เกิดปรากฏการณ์ที่ประชาชนกลายเป็นสมาชิกพรรคโดยไม่รู้ตัว และเป็นสมาชิกกันคนละหลายพรรคการเมือง โดยไม่ได้มีจิตสำนึกในทางการเมืองร่วมกับพรรคที่ตนเป็นสมาชิกแต่อย่างใด ซึ่งเป็นการสวนทางกับพัฒนาการของพรรคการเมืองในแนวทางที่ควรจะเป็น ที่ประชาชนเห็นพ้องกับแนวทางของพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง แล้วจึงเข้าร่วมกับกิจกรรมของพรรคการเมืองนั้น และหากไม่สามารถดำเนินการสนับสนุนพรรคการเมืองได้ด้วยตนเอง ก็อาจบริจาคเงินสนับสนุนพรรคการเมือง หรืออย่างน้อยก็จ่ายเงินบำรุงพรรคในฐานะสมาชิกพรรค การได้ชื่อของประชาชนเข้ามาเป็นสมาชิกพรรคแต่เพียงในนาม โดยไม่มีจิตสำนึกร่วมกัน จึงไม่เป็นผลดีต่อพัฒนาการของระบบพรรคการเมืองแต่อย่างใด

นอกจากนี้แล้ว การใช้จำนวนสาขาพรรคเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรเงินสนับสนุนพรรคการเมือง ก็ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติตามมาในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ เกณฑ์ดังกล่าวทำให้เกิดการจัดตั้งสาขาพรรค โดยที่มิได้มีสมาชิกพรรคเป็นฐานที่แท้จริง หรือมีการใช้สาขาพรรคเป็นฐานสำหรับการเผยแพร่ความคิดทางการเมือง หากแต่เพื่อเป็นการเพิ่มจำนวนเงินสนับสนุนที่จะได้รับจากรัฐแต่ประการเดียวโดยแท้

เป็นที่น่าสังเกตว่า การสนับสนุนดังกล่าวกลายเป็นการเปิดช่องทางสำหรับคนบางกลุ่มที่รู้ถึงหลักเกณฑ์เหล่านี้ ให้สามารถแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรืออาจจะเรียกได้ว่า การดำเนินกิจการพรรคการเมืองกลายเป็นอาชีพใหม่ที่นำรายได้จำนวนมหาศาลมาสู่บุคคลเหล่านี้ แทนที่จะเป็นการนำเงินภาษีของประชาชนมาช่วยพัฒนาระบบพรรคการเมือง

การสนับสนุนพรรคการเมืองของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550

จากปัญหาและข้อวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการจัดสรรเงินสนับสนุนพรรคการเมืองโดยรัฐที่ใช้ตามรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฉบับก่อน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการสนับสนุนพรรคการเมืองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

สำหรับหลักการอันเป็นสาระสำคัญในเรื่องการสนับสนุนพรรคการเมืองโดยรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 ได้กำหนดเพิ่มเติมรวมถึงมีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญหลายประเด็น ได้แก่ (กฤษ เอี้ยวศรี, 2551: 24-28)

1. ได้กำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง โดยเฉพาะในสัดส่วนของผู้แทนพรรคการเมือง ซึ่งจากเดิม (มาตรา 57) กำหนดให้มีผู้แทนของพรรคการเมืองซึ่งสมาชิกในสังกัดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเลือกกันเองจำนวน 3 คน และผู้แทนของพรรคการเมืองซึ่งไม่มีสมาชิกในสังกัดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเลือกกันเองจำนวน 1 คนเป็นกรรมการ แต่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นให้มีผู้แทนของพรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร ที่สมาชิกในสังกัดของพรรคคนดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี (พรรคฝ่ายรัฐบาล) ซึ่งเลือกกันเองจำนวน 1 คน และผู้แทนของพรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรที่สมาชิกในสังกัดไม่ได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี (พรรคฝ่ายค้าน) ซึ่งเลือกกันเองจำนวน 1 คน และผู้แทนของพรรคการเมืองที่ไม่ได้มีสมาชิกในสังกัดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พรรคไม่มี ส.ส.) ซึ่งเลือกกันเองจำนวน 1 คน (มาตรา 74) เป็นกรรมการ และมีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองคนเป็นกรรมการ ซึ่งถือว่าการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเพื่อให้เกิดการถ่วงดุลระหว่างพรรคฝ่ายรัฐบาลและพรรคฝ่ายค้าน และป้องกันการ block vote ของพรรคการเมืองที่เป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน กรณีที่มีจำนวนพรรคการเมืองรวมกันมากกว่าฝ่ายตรงข้าม

2. ได้กำหนดให้มีการเพิ่มเงื่อนไขการจัดสรรเงินสนับสนุนให้แก่พรรคการเมือง โดยจัดสรรเงินเป็นรายปีให้เฉพาะพรรคการเมืองที่นอกจากจะต้องมีสมาชิกไม่น้อยกว่าห้าพันคน และมีสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสี่สาขาแล้ว ยังต้องส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุด และต้องได้รับคะแนนเสียงจากการเลือกตั้งไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.5 ของคะแนนเสียงที่ทุกพรรคได้รับในการเลือกตั้งแบบสัดส่วนรวมกัน หรือไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.5 ของคะแนนเสียงที่ผู้สมัครทุกคนได้รับในการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งรวมกันทั้งประเทศ (มาตรา 75) ซึ่งต่างจากหลักการที่กำหนดไว้เดิมในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 ที่จะจัดสรรเงินสนับสนุนให้แก่พรรคการเมืองทุกพรรค (ทั้งที่ส่งและไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง) หากพรรคการเมืองนั้นมีสมาชิกไม่น้อยกว่าห้าพันคนและมีสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสี่สาขา

การกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรให้เฉพาะพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งมาจากแนวคิดพื้นฐานที่ว่า การจัดตั้งและการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง องค์ประกอบที่สำคัญคือต้องมีเป้าหมายที่จะส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อจะได้เข้าไปใช้อำนาจบริหาร หรือนิติบัญญัติ

ผลักดันนโยบายของพรรคไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้น หากพรรคการเมืองใดไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง จึงถือว่าไม่ครบองค์ประกอบของการเป็นพรรคการเมืองที่สมบูรณ์ จึงยังไม่ควรได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุนฯ

อย่างไรก็ตาม สำหรับพรรคการเมืองทุกพรรค รวมทั้งพรรคการเมืองที่ไม่มีสิทธิได้รับการจัดสรรเงินเป็นรายปี เนื่องจากไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือได้รับคะแนนเสียงไม่ถึงร้อยละ 0.5 ยังอาจได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการการเลือกตั้งในเรื่องค่าไปรษณียากร ค่าสาธารณูปโภค ค่าจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่ของพรรคการเมือง ค่าเช่าสำนักงาน หรือค่าเช่าสถานที่จัดการประชุมพรรคการเมืองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนด (มาตรา 81) ซึ่งเป็นไปตามหลักการเดิมในมาตรา 61 ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 แต่ได้จำแนกประเภทค่าใช้จ่ายที่พรรคอาจได้รับการสนับสนุนให้ชัดเจนขึ้น

3. ได้กำหนดให้มีการปรับสัดส่วนการจัดสรรเงินสนับสนุนแก่พรรคการเมืองใหม่ จากเดิมที่ไม่ได้กำหนดสัดส่วนการจัดสรรเงินให้พรรคการเมืองไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 แต่ได้มีการกำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง มาเป็นการกำหนดสัดส่วนการจัดสรรไว้อย่างชัดเจนในมาตรา 75 ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 ซึ่งแบ่งเป็น (1) จำนวนคะแนนเสียงจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วน ร้อยละ 40 ของจำนวนเงินทั้งหมดที่จัดสรร (2) จำนวนคะแนนเสียงจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต ร้อยละ 40 ของจำนวนเงินทั้งหมดที่จัดสรร (3) จำนวนสาขาพรรคซึ่งมีลักษณะตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ร้อยละ 10 ของจำนวนเงินทั้งหมดที่จัดสรร และ (4) จำนวนสมาชิกซึ่งชำระค่าบำรุงรายปี ร้อยละ 10 ของจำนวนเงินทั้งหมดที่จัดสรร

นอกจากนี้ยังได้กำหนดว่าจะจัดสรรเงินให้แก่พรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง ต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของวงเงินทั้งหมดที่จัดสรรในปีนั้น เพื่อให้เงินที่จะจัดสรรให้พรรคการเมืองไม่กระจุกตัวอยู่กับพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งมากเกินไป

4. ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการลดหรือเลิกจัดสรรเงินสนับสนุนแก่พรรคการเมืองที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง ซึ่งเดิมไม่ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้ แต่ในมาตรา 78 ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 ได้กำหนดว่า หากพรรคการเมืองไม่ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปสองครั้งติดต่อกัน ให้ลดเงินสนับสนุนลงกึ่งหนึ่ง, หากพรรคการเมืองไม่ได้รับเลือกตั้งทั่วไปสามครั้งติดต่อกัน ให้ลดเงินสนับสนุนลงสามในสี่ และหากพรรคการเมืองไม่ได้รับเลือกตั้งทั่วไปสี่ครั้งติดต่อกัน ให้เลิกเงินสนับสนุนแก่พรรคการเมืองนั้น

5. ได้กำหนดให้มีการจัดสรรเงินสนับสนุนสมทบแก่พรรคการเมือง กรณีที่พรรคการเมือง ได้รับการบริจาคจากบุคคลโดยแสดงเจตนาในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีละหนึ่งร้อยบาท โดยรัฐจะจัดสรรเงินสนับสนุนสมทบอีกร้อยละห้าของจำนวนเงินบริจาคที่พรรคได้รับจากการแสดงเจตนารวมกันทั้งหมด

รายได้ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายได้และทรัพย์สินของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประกอบด้วย (ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พ.ศ. 2551, 2551: 9)

1. เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่าย
2. เงินที่ได้รับจากการบริจาคโดยแสดงเจตนาในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี
3. เงินที่รัฐจัดสรรสนับสนุนสมทบแก่พรรคการเมืองที่ได้รับบริจาค ตามข้อ 2. ร้อยละห้าของจำนวนเงินบริจาคทั้งหมด
4. เงินค่าธรรมเนียมการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
5. เงินค่าปรับที่ได้รับจากการลงโทษทางปกครองหรือทางอาญาต่อผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550
6. เงินหรือทรัพย์สินที่พรรคการเมืองได้รับ โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550
7. เงินหรือทรัพย์สินกรณีสิ้นสุดสภาพ เลิก หรือยุบพรรคการเมือง
8. เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อสมทบกองทุน
9. เงินดอกผลของกองทุน
10. เงินรายรับอื่น

คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

การดำเนินงานเป็นรูปแบบคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง” ประกอบด้วย (ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พ.ศ. 2551, 2551: 11)

1. นายทะเบียนพรรคการเมือง	ประธานกรรมการ
2. กรรมการการเลือกตั้ง 1 คน	กรรมการ
3. ผู้แทนกระทรวงการคลัง 1 คน	กรรมการ

4. ผู้แทนสำนักงบประมาณ 1 คน	กรรมการ
5. ผู้แทนพรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีเลือกตนเอง 1 คน	กรรมการ
6. ผู้แทนพรรคการเมืองที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
มิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีเลือกตนเอง 1 คน	กรรมการ
7. ผู้แทนพรรคการเมืองที่มีได้มีสมาชิก
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เลือกตนเอง 1 คน	กรรมการ
8. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 คน	กรรมการ
9. เลขานุการคณะกรรมการการเลือกตั้ง	กรรมการและเลขานุการ

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง (ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พ.ศ. 2551, 2551: 12)

1. จัดสรรเงินกองทุน ตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พ.ศ. 2551
2. จัดทำแผนการดำเนินงานของกองทุนและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาพรรคการเมือง
3. ควบคุม ดูแล การใช้จ่ายเงินกองทุน
4. นำเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนไปหาดอกผล
5. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบริหารกองทุน
6. ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล ประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของกองทุน รวมถึงการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง
7. รายงานผลการดำเนินงานประจำปีให้คณะกรรมการการเลือกตั้งทราบ
8. แต่งตั้งบุคคล คณะบุคคล หรือคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด
9. ออกระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือมติตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
10. ดำเนินงานอื่นใดที่เกี่ยวกับการพัฒนาพรรคการเมืองตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเสนอวงเงินของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองที่จะจัดสรรเพื่อใช้จ่ายในปีถัดไปให้คณะกรรมการการเลือกตั้งให้ความเห็นชอบภายในเดือนตุลาคมของแต่ละปี

2. วงเงินของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองที่จะจัดสรรต้องจัดสรรเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคการเมืองและสาขาพรรคไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 แต่ไม่เกินร้อยละ 70

3. พรรคการเมืองที่มีสิทธิได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุนฯ ตามมาตรา 75 นั้น ต้องเป็นพรรคการเมืองที่มีลักษณะ ดังนี้ (ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พ.ศ. 2551, 2551: 16)

3.1 เป็นพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการครบถ้วนตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550

3.2 เป็นพรรคการเมืองที่ไม่ได้อยู่ในระหว่างการพิจารณาตั้งสิ้นสภาพหรือเลิกหรือยุบพรรคการเมืองของนายทะเบียนหรือศาลรัฐธรรมนูญแล้วแต่กรณี

3.3 เป็นพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุด โดยได้รับคะแนนเสียงจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.5 ของคะแนนเสียงที่พรรคการเมืองทุกพรรคได้รับเลือกตั้งแบบสัดส่วนรวมกัน หรือได้รับคะแนนเสียงจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.5 ของคะแนนเสียงที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคนได้รับในการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งรวมกันทั้งประเทศ

3.4 เป็นพรรคการเมืองที่ยื่นแผนการดำเนินงานประจำปี และแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

4. การจัดสรรเงินสนับสนุนพรรคการเมืองเป็นรายปีตามแผนการดำเนินงาน และแผนการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองประจำปี คณะกรรมการการเลือกตั้งโดยคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนา

พัฒนาพรรคการเมือง ได้จัดสรรเงินตามหลักเกณฑ์มาตรา 75 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 ดังต่อไปนี้ (ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พ.ศ. 2551, 2551: 17)

หลักเกณฑ์ที่ 1 จัดสรรตามจำนวนคะแนนเสียงจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วนที่ได้รับจากการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุด ร้อยละ 40 ของจำนวนเงินทั้งหมดที่จัดสรร

หลักเกณฑ์ที่ 2 จัดสรรตามจำนวนคะแนนเสียงจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งที่ได้รับการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุด ร้อยละ 40 ของจำนวนเงินทั้งหมดที่จัดสรร

หลักเกณฑ์ที่ 3 จัดสรรตามจำนวนสาขาพรรคการเมืองซึ่งมีลักษณะตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ร้อยละ 10 ของจำนวนเงินทั้งหมดที่จัดสรร

หลักเกณฑ์ที่ 4 จัดสรรตามจำนวนสมาชิกซึ่งชำระค่าบำรุงรายปี ร้อยละ 10 ของจำนวนเงินทั้งหมดที่จัดสรร

ทั้งนี้การจัดสรรเงินให้แก่พรรคการเมืองตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวในแต่ละปี จะจัดสรรให้พรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งเกินกว่ากึ่งหนึ่งของวงเงินทั้งหมดที่จัดสรรในปีนั้นมิได้

สำหรับการคำนวณวงเงินสนับสนุนในส่วนหลักเกณฑ์ที่ 3 จำนวนสาขาพรรคการเมือง แลหลักเกณฑ์ที่ 4 จำนวนสมาชิกซึ่งชำระค่าบำรุงรายปี เป็นไปตามข้อ 25 และ 26 ของประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พ.ศ. 2551 ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2551 ซึ่งจะต้องมีคุณลักษณะดังนี้

1. การจัดสรรเงินตามจำนวนสาขาพรรคการเมืองตาม**หลักเกณฑ์ที่ 3** สาขาพรรคการเมืองต้องมีลักษณะ ดังนี้ (ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พ.ศ. 2551, 2551: 17)

1.1 มีจำนวนสมาชิกพรรคการเมืองของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสองร้อยคนและมีการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองของสาขาพรรคการเมือง

1.2 มีสถานที่ตั้งแยกจากการประกอบกิจการอื่นหรือที่อยู่อาศัยเป็นสัดส่วน และมีผู้ปฏิบัติงานของสาขาพรรคการเมือง

1.3 มีการดำเนินการตามข้อบังคับพรรคการเมืองในรอบปีก่อนที่จะจัดสรรซึ่งอย่างน้อยต้องมีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง หรือการประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณา

ให้ความเห็นชอบการเสนอชื่อบุคคลลงรับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง

1.4 มีการให้ความรู้แก่สมาชิกพรรคการเมืองและประชาชนทั่วไป หรือการหาสมาชิกพรรคการเมืองเพิ่มเติม หรือดำเนินกิจการทางการเมืองอื่น

ให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งตรวจสอบสาขาพรรคการเมืองของแต่ละพรรคการเมืองที่นายทะเบียนรับรองการจัดตั้งตามลักษณะดังกล่าวในรอบปีที่ผ่านมา โดยสาขาพรรคการเมืองต้องดำเนินกิจการอย่างต่อเนื่องจนถึงวันที่ยื่นแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีของพรรคการเมืองเพื่อใช้ในการคำนวณการจัดสรรเงิน

2. การจัดสรรเงินตามจำนวนสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งชำระค่าบำรุงรายปี ตามหลักเกณฑ์ที่ 4 จะจัดสรรเงินสมทบแก่พรรคการเมืองตามจำนวนสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งชำระค่าบำรุงรายปีในรอบปีที่ผ่านมาตามจำนวนเงินค่าบำรุงรายปีของแต่ละพรรคการเมือง หากมีเงินเหลือจากการจัดสรรให้นำไปสมทบทุนหมุนเวียนของกองทุน ทั้งนี้ กรณีในปีใดการจัดสรรเงินตามจำนวนสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งชำระค่าบำรุงรายปีของแต่ละพรรคการเมืองรวมกันเกินกว่าวงเงินให้ลดการจัดสรรเป็นสัดส่วนเท่ากันทุกพรรคการเมือง (ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พ.ศ. 2551, 2551: 18)

วิธีการดำเนินงานของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในการจัดสรรเงินสนับสนุน

การจัดสรรเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเป็นรายปีตามแผนการดำเนินงาน และแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีของพรรคการเมือง มีวิธีการดำเนินงานดังนี้ (คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง, 2553: 8-9)

1. คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองจะกำหนดนโยบายและแนวทางการจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีของพรรคการเมือง และกำหนดระยะเวลาให้พรรคการเมืองยื่นแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีภายในเดือนสิงหาคมของทุกปี เว้นแต่คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองอาจกำหนดให้แตกต่างจากที่กำหนดไว้

2. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งแจ้งนโยบายและแนวทางการจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีของพรรคการเมือง และกำหนดระยะเวลาตามข้อ 1. ให้พรรคการเมืองแต่ละพรรค

3. พรรคการเมืองที่มีสิทธิขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนจะต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะ 4 ปี แผนการดำเนินงาน และแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีของพรรคการเมือง โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองนั้น เพื่อการดำเนินกิจการของตนในรอบปีถัดไปพร้อมรายการที่ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการจัดสรรเงินสนับสนุนพรรคการเมืองตามแบบที่คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองกำหนด และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อเสนอขอรับการจัดสรรเงินสนับสนุนจากกองทุนในรอบปีถัดไป ภายในเดือนสิงหาคมของทุกปี หรือตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

4. แผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีของพรรคการเมืองที่เสนอขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง จะต้องกำหนดการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามแผนการใช้จ่ายเงินตามมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย

- 1.3 ค่าตอบแทนบุคลากรของพรรคการเมือง และค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง
- 1.4 ค่าใช้จ่ายในการบริหารพรรคการเมือง และสาขาพรรคการเมือง
- 1.5 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งตามมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550
- 1.6 ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง
- 1.7 ค่าใช้จ่ายในการให้ความรู้ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทางการเมือง

ทั้งนี้ พรรคการเมืองที่ได้รับเงินสนับสนุนจะต้องดำเนินการจัดทำโครงการตามแผนการใช้จ่ายเงินตามมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550

5. พรรคการเมืองที่ไม่ส่งแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปี ภายในเวลาที่กำหนด พรรคการเมืองนั้นจะหมดสิทธิได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุนจากกองทุนในรอบปีถัดไป

6. เมื่อได้พรรคการเมืองที่มีสิทธิได้รับเงินสนับสนุน สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจะตรวจสอบคุณสมบัติของสาขาพรรค และวงเงินการชำระค่าบำรุงรายปีจากสมาชิกพรรคและคำนวณวงเงินสนับสนุน เสนอคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบวงเงินสนับสนุนที่พรรคการเมืองจะได้รับ และแจ้งพรรคการเมืองให้ปรับปรุงแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามวงเงินที่ได้รับการจัดสรรต่อไป

7. พรรคการเมืองปรับปรุงแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีให้อยู่ภายในวงเงินที่ได้รับการจัดสรร และเป็นไปตามนโยบายและแนวทางการจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีของพรรคการเมือง ที่คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองกำหนด

8. คณะอนุกรรมการวิเคราะห์แผนการดำเนินงานประจำปีของพรรคการเมืองพิจารณาแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองว่าเป็นไปตามนโยบายและแนวทางการจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีของพรรคการเมือง ที่คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองกำหนด

9. คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีของพรรคการเมือง

10. คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีของพรรคการเมืองตามที่คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเสนอ

11. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจะแจ้งแบบอนุมัติการจัดสรรเงินตามแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีของพรรคการเมืองให้พรรคการเมืองทราบ

12. พรรคการเมืองที่ได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุน และได้รับอนุมัติแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีจะต้องใช้จ่ายเงินสนับสนุนภายในรอบปีปฏิทิน (ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. – 31 ธ.ค.)

แนวทางการจัดทำแผนการดำเนินงาน และแผนการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมือง

เพื่อให้การจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีของพรรคการเมืองเป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองจึงได้กำหนด แนวทางการจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมือง เพื่อให้พรรคการเมืองใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงิน และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ดังนี้ (คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง, 2553: 14-16)

1. ค่าตอบแทนบุคลากรของพรรคการเมือง และค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง

การจัดทำโครงการในส่วนของค่าตอบแทนบุคลากรของพรรคการเมือง พรรคการเมืองต้องกำหนดค่าตอบแทนบุคลากรให้เป็นไปตามมาตรฐานค่าตอบแทนและสอดคล้องกับความเป็นจริงทางสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหาร ส่วนค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง พรรคการเมืองควรจะต้องมุ่งเน้นในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบบประชาธิปไตย ให้แก่บุคลากรของพรรคการเมืองทั้งในสำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขา เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการเมืองของพรรคการเมือง

2. ค่าใช้จ่ายในการบริหารพรรคการเมือง และสาขาพรรคการเมือง

การจัดทำโครงการในส่วนของค่าใช้จ่ายในการบริหารพรรคการเมือง และสาขาพรรคการเมือง พรรคการเมืองควรมุ่งเน้นด้านการบริหารจัดการสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง และสาขาพรรคการเมือง ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การพัฒนาระบบฐานข้อมูล และระบบสารสนเทศ รวมไปถึงการเผยแพร่นโยบาย ข้อบังคับพรรคการเมือง ทั้งนี้กำหนดวงเงินในสัดส่วนไม่เกินร้อยละ 30 ของวงเงินสนับสนุนทั้งหมด

3. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งตามมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550

พรรคการเมืองสามารถจัดทำโครงการในส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งตามมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 นี้ได้เฉพาะปีที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไปเท่านั้น โดยการจัดทำโครงการพรรคการเมืองควรจะต้องมุ่งเน้นการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งทั้งการเลือกตั้งแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และกิจกรรมทางการเมืองในด้านต่างๆ เพื่อส่งสมาชิกพรรคการเมืองสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งเป็นการทั่วไปทั้ง 2 แบบ ได้แก่แบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยไม่รวมค่าสมัครรับเลือกตั้ง

4. ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง

การจัดทำโครงการในส่วนของค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง พรรคการเมืองควรจะต้องมุ่งเน้นการเสริมสร้างระบบการบริหารพรรคการเมือง รวมไปถึงการ

ดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองในระดับต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง

5. ค่าใช้จ่ายในการให้ความรู้ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทางการเมือง

การจัดทำโครงการในส่วน of ค่าใช้จ่ายในการให้ความรู้ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทางการเมือง พรรคการเมืองควรจะมุ่งเน้นการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในการทำหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และผลงานทางการเมืองของพรรคการเมืองให้สมาชิกพรรคการเมืองและประชาชนทั่วไปทราบ รวมไปถึงการส่งเสริมให้สมาชิกพรรคการเมืองและประชาชนทั่วไปได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของพรรคการเมือง

การสนับสนุนพรรคการเมืองตามมาตรา 81

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 ได้กำหนดให้มีการสนับสนุนพรรคการเมืองตามมาตรา 81 ด้วย ซึ่งพรรคการเมืองที่จะได้รับการสนับสนุนเงินตามมาตรานี้จะต้องเป็นพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งสุดท้าย และเป็นพรรคที่ไม่ได้รับการจัดสรรเงินเป็นรายปีตามมาตรา 75 โดยกำหนดแผนการดำเนินงานในการจัดสรรเงิน ดังนี้

1. แผนค่าเช่าสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง
2. แผนค่าเช่าสำนักงานสาขาพรรคการเมือง
3. แผนค่าเช่าสถานที่จัดประชุมใหญ่พรรคการเมือง
4. แผนค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมใหญ่พรรคการเมือง
5. แผนค่าจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่ของพรรคการเมือง
6. แผนค่าไปรษณียากรของสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง
7. แผนค่าจ้างบุคลากรของสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง
8. แผนค่าใช้จ่ายในการจัดอบรม สัมมนาของพรรคการเมือง

หลักเกณฑ์ในการสนับสนุนเงินแก่พรรคการเมืองในต่างประเทศ

การสนับสนุนเงินแก่พรรคการเมืองในประเทศเยอรมัน

การจัดสรรเงินสนับสนุนให้พรรคการเมืองของประเทศเยอรมันจะดำเนินการโดยประธานสภาผู้แทนราษฎร (สภาขุนเดสตาท) ซึ่งการสนับสนุนเงินให้พรรคการเมืองมี 2 ลักษณะคือการสนับสนุนเงินโดยตรง และการสนับสนุนเงินโดยอ้อมโดยการหักภาษี ดังต่อไปนี้

1. การสนับสนุนเงินให้พรรคการเมืองโดยตรง (ปริญญญา เทวานฤมิตรกุล, 2547: 417-419)

การสนับสนุนให้พรรคการเมืองของประเทศเยอรมันมีหลักการพื้นฐานคือ การสนับสนุนเงินบางส่วนโดยรัฐ (Staatliche Teilfinanzierung) ซึ่งได้รับการนำมาใช้ในระบบพรรคการเมืองเยอรมันเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2527 หลักการของการสนับสนุนเงินบางส่วนโดยรัฐคือ ห้ามรัฐให้เงินแก่พรรคการเมืองเป็นจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่พรรคการเมืองหามาได้เอง (มาตรา 18 วรรค 5) ขอบเขตที่จำกัดไว้นี้ กฎหมายพรรคการเมืองเยอรมันเรียกว่า “เพดานขั้นสูงสัมพัทธ์” (Relative Obergrenze) และในการแก้ไขกฎหมายพรรคการเมืองในปี พ.ศ. 2537 ได้มีการกำหนดขอบเขตการสนับสนุนเงินให้พรรคการเมืองเพิ่มขึ้นมาอีกอันหนึ่งคือ “เพดานขั้นสูงสมบูรณ์” (Absolute Obergrenze) คือยอดเงินโดยรวมในแต่ละปีที่รัฐสนับสนุนให้แก่พรรคการเมืองทุกพรรค จะมีสูงเกินกว่าจำนวนนี้ไม่ได้ ซึ่งในปัจจุบันกฎหมายพรรคการเมืองเยอรมันกำหนดไว้ที่ 133 ล้านยูโรต่อปี (มาตรา 18 วรรค 2)

หลักเกณฑ์ในการสนับสนุนเงินโดยตรงให้พรรคการเมืองในประเทศเยอรมันนั้นอยู่บนพื้นฐานของ “ทฤษฎีรากหญ้า” (Verwurzelungstheorie) ที่พัฒนาขึ้นมาโดยศาลรัฐธรรมนูญ ทฤษฎีนี้มีหลักการคือ พรรคการเมืองจะได้เงินมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับรากฐานของประชาชนที่สนับสนุนคนอยู่ โดยดูจากฐานคะแนนเสียงและฐานเงินบริจาค ดังนี้

1.1 การให้เงินสนับสนุนโดยฐานคะแนนเสียง มาตรา 18 วรรค 3 (1) และ (2) แห่งกฎหมายพรรคการเมืองเยอรมันกำหนดว่า พรรคการเมืองแต่ละพรรคจะได้คะแนนเสียงจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ คะแนนเสียงละ 70 เซนต์ ต่อปี โดยสำหรับ 4 ล้านคะแนนเสียงแรกจะได้คะแนนละ 85 เซนต์ ในกรณีพรรคการเมืองใดไม่ได้รับอนุญาตให้ลงเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อก็จะให้ใช้คะแนนเสียงจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

1.2 การให้เงินสนับสนุนโดยฐานเงินบริจาค มาตรา 18 วรรค 3 (3) แห่งกฎหมายพรรคการเมืองของเยอรมันกำหนดว่า ทุกๆ หนึ่งยูโรที่พรรคการเมืองได้รับบริจาคหรือได้มาจากค่า

สมาชิก รัฐจะสนับสนุนเงินให้พรรคการเมือง 38 เซนต์ โดยเพื่อเป็นการส่งเสริมให้พรรคการเมืองหาเงินบริจาครายย่อย กฎหมายมาตรานี้จึงกำหนดไว้ว่า เงินบริจาคที่จะนำมาขอเงินสนับสนุนจากรัฐได้นั้นจะต้องสูงไม่เกิน 3,300 ยูโร และต้องเป็นเงินบริจาคจากบุคคลธรรมดาเท่านั้น เงินบริจาคจากนิติบุคคลจะนำมาขอเงินสนับสนุนจากรัฐไม่ได้

หากจำนวนเงินที่พรรคการเมืองทุกพรรคมีสิทธิได้รับรวมกันแล้วเกิน 133 ล้านยูโร พรรคการเมืองจะได้เงินน้อยลงตามสัดส่วน ซึ่งในทางปฏิบัติต้องมีการดำเนินการเช่นนั้นทุกปี เนื่องจากพรรคการเมืองได้เงินรวมกันเกินจำนวน 133 ล้านยูโรต่อปีเสมอ

พรรคการเมืองของประเทศเยอรมันที่มีสิทธิได้รับการสนับสนุนเงินโดยตรงจากรัฐจะต้องเข้าเงื่อนไข 2 ประการ คือ (ปริญญา เทวานฤมิตรกุล, 2547: 418)

1. ต้องเป็นพรรคการเมืองตามนิยามของกฎหมายพรรคการเมือง ซึ่งมาตรา 2 ของกฎหมายพรรคการเมืองกำหนดนิยามของพรรคการเมืองไว้ว่า พรรคการเมืองต้องมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ (1) เป็นการรวมตัวกันของพลเมือง (2) ต้องมุ่งสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองโดยส่งผู้สมัครลงสมัครรับเลือกตั้งในระดับสหพันธ์หรือในระดับมลรัฐ (3) ต้องมีความต่อเนื่องในการดำเนินการ และ (4) ต้องมีความจริงจังในการดำเนินการเพื่อบรรลุเจตนารมณ์ทางการเมืองของตน

2. นอกจากนี้พรรคการเมืองที่มีองค์ประกอบครบตามนิยามของกฎหมายพรรคการเมืองยังจะต้องได้คะแนนเสียงถึงคะแนนเสียงขั้นต่ำ (Mindestanteil an Stimmen) ที่กฎหมายพรรคการเมืองกำหนดไว้ ซึ่งมาตรา 18 วรรค 4 กำหนดว่า พรรคการเมืองที่มีสิทธิได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐจะต้องได้คะแนนเสียงแบบบัญชีรายชื่อในระดับสหพันธ์รัฐหรือในการเลือกตั้งสภายุโรปอย่างน้อย 0.5 % หรือได้คะแนนเสียงแบบบัญชีรายชื่อในระดับมลรัฐในรัฐใดรัฐหนึ่งอย่างน้อย 1 %

2. การสนับสนุนเงินให้พรรคการเมืองโดยอ้อม (ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์, 2543: 117-120)

2.1 การให้ลดหย่อนภาษี กฎหมาย ค.ศ. 1984 กำหนดให้เงินที่บริจาคให้แก่พรรคการเมืองสามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้โดยกรณีบุคคลธรรมดาให้หักได้จนถึง 5% ของรายได้ ส่วนนิติบุคคลให้หักได้ถึง 2% ของรายจ่ายของนิติบุคคล แต่ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์ได้มีคำพิพากษาวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 1986 ว่ากฎหมายให้หักลดหย่อนภาษีได้เช่นนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะทำให้ประชาชนไม่มีโอกาสเข้าร่วมในทางการเมืองโดยเท่าเทียมกันโดยให้ข้อสังเกตว่า ควรกำหนดจำนวนขั้นสูง เช่น หักได้ไม่เกิน 100,000 มาร์ค ในปี ค.ศ.1988 ได้มีกฎหมายแก้ไขใหม่ให้หักภาษีได้ไม่เกิน 60,000 มาร์คต่อปี แต่โดยที่เห็นว่า ขนาดของการบริจาค

เปิดโอกาสให้เอกชนผู้บริจาคมือถือพิพดต่อพรรค ที่ผ่านมามีกรณีห้างสรรพสินค้าใหญ่แห่งหนึ่ง ในเยอรมันบริจาคมือถือให้แก่พรรคประชาธิปไตยอิสระ (FDP) เป็นเงินถึง 6,000,000 มาร์ค อันเป็นที่ โยชนกันมากกว่า มีวัตถุประสงค์เช่นใดจึงบริจาคมกเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ศาลรัฐธรรมนูญแห่ง สหพันธ์ได้มีคำพิพากษาวันที่ 9 เมษายน ค.ศ. 1992 แก้ไขแนวการวินิจฉัยเดิมในปี ค.ศ. 1986 โดย เห็นว่าการให้ห้กลดหย่อนภาษีได้ถึง 60,000 มาร์ค ก็ขัดต่อรัฐธรรมนูญในความเสมอภาคทาง การเมือง เพราะน้อยคนจะมีโอกาสบริจาคมกได้มากถึงขนาดนั้น

2.2 การออกอากาศทางวิทยุโทรทัศน์ แต่เดิมวิทยุและโทรทัศน์ของเยอรมัน เป็น ของรัฐและตามมาตรา 5 ของกฎหมายพรรคการเมืองได้กำหนดให้องค์กรของรัฐต้องถือปฏิบัติต่อ พรรคการเมืองโดยเท่าเทียมกัน โดยกฎหมายยอมให้ปฏิบัติแตกต่างกันได้ตาม “ความสำคัญของ พรรค” เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขั้นต่ำสุดที่จำเป็น ที่ผ่านมามีองค์กรของรัฐที่รับผิดชอบวิทยุและ โทรทัศน์จะจัดสรรเวลาให้กับพรรคต่างๆ ปริมาณหนึ่ง เช่น ให้ออกครวละ 2½ นาที ส่วน จำนวนครั้งจะคำนึงถึงจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคนั้นๆ หลังจาก ค.ศ. 1984 ได้มี โทรทัศน์ของเอกชนขึ้นในเยอรมัน แม้จะเป็นโทรทัศน์ตามสาย (Cable TV) แต่ปรากฏว่าผู้มี โทรทัศน์ถึง 2 ใน 3 เป็นสมาชิกโทรทัศน์ของเอกชนเหล่านี้ การหาเสียงเลือกตั้งจึงได้เปลี่ยน ลักษณะไปจากเดิมมาก นอกจากจะมีโปสเตอร์แล้วยังมีการหาเสียงทางวิทยุ เครื่องแฟกซ์ และ โทรทัศน์มากขึ้น เกิดเป็นค่าใช้จ่ายมากกว่าเดิมหลายเท่า โดยเฉพาะสำหรับพรรคใหญ่ ในเยอรมัน การหาเสียงทางโทรทัศน์ได้รับอิทธิพลมาจากสหรัฐอเมริกามาก ในการเลือกตั้ง ค.ศ. 1990 โทรทัศน์ของรัฐจัดให้พรรคใหญ่ได้ออกรายการพรรคละ 8 ครั้ง แต่ปรากฏว่าหลายพรรคไปเช่าเวลา จากโทรทัศน์เอกชนออกรายการเพิ่มเติม เช่น พรรค CDU ไปเช่าเวลาออกอากาศเพิ่มอีก 50 ครั้ง ทางปฏิบัติโทรทัศน์เอกชนลดราคาร้อยละ 10 ของอัตราปกติให้แก่การออกรายการของพรรค การเมือง

2.3 การออกหนังสือพิมพ์ พรรคการเมืองในเยอรมันมีการออกหนังสือพิมพ์ของ พรรคด้วย อันเป็นการหาชื่อเสียงของพรรคที่ทำมาแต่ในอดีต ซึ่งหลายๆ ประเทศในยุโรปจะมี หนังสือพิมพ์ของพรรคการเมือง แต่ในระยะหลังปรากฏว่า หนังสือพิมพ์เหล่านี้ไม่สามารถจัดการ ให้มีกำไรได้เลย ในเยอรมันปัจจุบันการออกหนังสือพิมพ์ของพรรคการเมืองมีทำกันน้อยลง และรัฐ ไม่ให้การช่วยเหลือในการออกหนังสือพิมพ์โดยเฉพาะ

การสนับสนุนเงินแก่พรรคการเมืองในประเทศอังกฤษ

โดยทั่วไปแล้ว รัฐอาจสนับสนุนพรรคการเมืองได้ 2 ทางด้วยกัน คือ การสนับสนุนทางตรง และการสนับสนุนทางอ้อม ดังต่อไปนี้

1. การสนับสนุนพรรคการเมืองโดยตรง (อุคม รัฐอมฤต, 2546: 39-40)

การช่วยเหลือโดยตรงจากรัฐเป็นการทั่วไปยังไม่เคยมีในอังกฤษ แต่ในระยะหลังเป็นที่ตระหนักกันว่าระบบชนกิจการเมือง (political finance) ที่เป็นอยู่ในอังกฤษไม่เหมาะสม จึงมีการศึกษาถึงการให้การช่วยเหลือทางการเงินแก่พรรคการเมืองตั้งแต่ปี ค.ศ. 1975 เห็นกันว่าพรรครัฐบาลได้รับความช่วยเหลือทางข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ ทำให้มีความได้เปรียบพรรคฝ่ายค้าน จึงสมควรให้พรรคที่ไม่ได้เข้าร่วมรัฐบาลได้รับเงินช่วยเหลือเพื่อหาข้อมูลต่างๆ มาใช้ในการควบคุมรัฐบาล เงินดังกล่าวเรียกกันว่า Short Money ตามชื่อของนาย Edward Short ซึ่งเป็นผู้นำในสภาผู้แทนราษฎรมัยนั้น พรรคที่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือรายปีดังกล่าว ต้องเป็นพรรคที่มีได้เข้าร่วมรัฐบาลและในการเลือกตั้งที่ผ่านมาล่าสุดมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ไม่ต่ำกว่า 2 คน หรือถ้ามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพียงคนเดียวก็ต้องได้คะแนนรวมของพรรคไม่น้อยกว่า 150,000 คะแนน ส่วนพรรคใดจะได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและจำนวนคะแนนเสียงทั้งหมดที่ได้รับ

ส่วนในแง่การให้ค่าใช้จ่ายช่วยเหลือจากรัฐเป็นการทั่วไปนั้น มีหลายฝ่ายเสนอรูปแบบที่แตกต่างกัน แต่ฝ่ายที่คัดค้านก็มีมากจนบัดนี้ก็ยังไม่มีข้อยุติ เช่น เห็นกันว่าพื้นฐานทางการเมืองเป็นเรื่องความสมัครใจจะเข้ามามีส่วนร่วม การให้เงินช่วยเหลือจะเท่ากับเอาเงินไปใช้จ่ายทางการเมืองโดยผู้เสียหายบางคนไม่สมัครใจ หรือการให้เงินช่วยเหลือทุกพรรคอาจทำให้มีพรรคเล็กๆ เกิดขึ้นใหม่มากมาย ข้อคัดค้านส่วนใหญ่จะมาจากพรรคอนุรักษนิยมซึ่งมีฐานทางการเงินที่มั่นคงอยู่แล้วจากการรับบริจาคจากภาคธุรกิจ

ข้อเสนอที่สำคัญคือ รายงานของคณะกรรมการว่าด้วยการช่วยเหลือทางการเงินแก่พรรคการเมืองในปี ค.ศ. 1976 เรียกกันว่า Houghton Report ซึ่งเสนอให้เงินเป็น 2 ส่วน คือ

(1) ให้แก่พรรคการเมืองเป็นรายปี โดยพิจารณาจากจำนวนคะแนนเสียงในการเลือกตั้งที่ผ่านมา คะแนนเสียงละ 5 เพนนี และจะให้เฉพาะพรรคการเมืองที่มีคุณสมบัติดังนี้ ก) ไม่เสียเงินประกันการเลือกตั้งอย่างน้อย 6 เขตเลือกตั้ง ข) มีสมาชิกได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

อย่างน้อย 2 คน หรือ ค) มีสมาชิกได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน และพรรคได้คะแนนเสียงรวมไม่น้อยกว่า 150,000 เสียง

(2) ให้ชดเชยค่าใช้จ่ายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่จะไม่เกินกึ่งหนึ่งของเงินค่าใช้จ่ายสูงสุดที่กฎหมายให้จ่ายได้ แต่ผู้สมัครที่จะได้เงินชดเชยค่าใช้จ่ายนี้จะต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 1 ใน 8 ในเขตของตน

2. การสนับสนุนพรรคการเมืองโดยอ้อม (อุดม รัฐอมฤต, 2546: 40-41)

การให้การสนับสนุนโดยทางอ้อมนั้นมีด้วยกัน 2 รูปแบบใหญ่ คือ

2.1 รัฐช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งบางประเภทของผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยรัฐช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคน 3 ประเภทด้วยกัน คือ

- ค่าไปรษณียากร ตามมาตรา 91 แห่ง Representation Act 1983 กำหนดว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งมีสิทธิส่งสิ่งพิมพ์ที่มีน้ำหนักไม่เกิน 60 กรัม ถึงผู้เลือกตั้งทุกคนที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ตนสมัครรับเลือกตั้งโดยไม่ต้องชำระค่าไปรษณียากร

- ค่าห้องประชุม ตามมาตรา 25 แห่ง Representation Act 1983 กำหนดว่า เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งมีสิทธิที่จะจัดชุมนุมสาธารณะ เพื่อปราศรัยหาเสียงในโรงเรียนและสถานที่ประชุมต่างๆ ของรัฐ หรือขององค์กรปกครองท้องถิ่น หรือที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ องค์กรปกครองท้องถิ่นที่อยู่ในเขตเลือกตั้ง หรือในที่ซึ่งใกล้เคียงได้โดยไม่ต้องเสียค่าเช่าสถานที่ ค่าใช้จ่ายที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งจะต้องจ่ายมีเพียงค่าทำความร้อน ค่าแสงสว่าง ค่าทำความสะอาด และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการเตรียมการชุมนุมและการปรับปรุงสถานที่ให้คืนสู่สภาพเดิม

- ค่าเวลากระจายเสียงทางวิทยุกระจายเสียง ในระหว่างเวลาตั้งแต่ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้ง สถานีวิทยุกระจายเสียง BBC และ IBA จะจัดสรรเวลาออกอากาศให้แก่พรรคการเมืองต่างๆ ที่ส่งสมาชิกสมัครรับเลือกตั้ง ทั้งนี้ โดยมีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของพรรคการเมืองและผู้บริหารสถานีเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจเกี่ยวกับการเฉลี่ยเวลาออกอากาศให้แก่พรรคการเมืองแต่ละพรรค

2.2 รัฐให้เงินช่วยเหลือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมในสภาแก่พรรคการเมืองฝ่ายค้าน

สภาผู้แทนราษฎร (House of Commons) ได้มีมติเห็นชอบเสนอให้รัฐให้เงินอุดหนุนรายปีแก่พรรคการเมืองฝ่ายค้านในสภา เพื่อช่วยให้พรรคการเมืองฝ่ายค้านสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนได้ทัดเทียมกับสมาชิกพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาล

พรรคการเมืองฝ่ายค้านที่จะมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนรายปีจากรัฐ ได้แก่ พรรคการเมืองซึ่งสมาชิกของตนได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือพรรคการเมืองซึ่งสมาชิกของตนได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพียงคนเดียว แต่ได้คะแนนเสียงจากการเลือกตั้งทั่วประเทศไม่น้อยกว่า 150,000 คะแนน พรรคการเมืองที่มีคุณสมบัติครบถ้วนดังกล่าวจะได้รับเงินอุดหนุนรายปีจำนวน 500 ปอนด์ ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน และจะได้รับเพิ่มขึ้นอีก 1 ปอนด์ ต่อคะแนนเสียงเลือกตั้งทุกๆ 200 คะแนน แต่กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม แต่ละพรรคจะได้รับเงินอุดหนุนรายปีรวมทั้งสิ้นไม่เกินกว่า 150,000 ปอนด์เท่านั้น

การสนับสนุนเงินแก่พรรคการเมืองในประเทศญี่ปุ่น

พรรคการเมืองของประเทศญี่ปุ่นที่จะมีสิทธิได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐจะต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กฎหมายกำหนด คือ (อุดม รัฐอมฤต, 2546: 58)

1. มีสมาชิกของพรรคเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาผู้แทน (House of Representatives) หรือสภาที่ปรึกษา (House of Councillors) อย่างน้อย 5 คน
2. มีสมาชิกของพรรคอย่างน้อย 1 คน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาผู้แทน (House of Representatives) หรือสภาที่ปรึกษา (House of Councillors) และได้รับคะแนนเสียงในการเลือกตั้งระดับชาติอย่างน้อยร้อยละ 2 ในการเลือกตั้งทั่วไป (General elections) ครั้งสุดท้ายหรือในการเลือกตั้งอื่น (ordinary elections) 2 ครั้งสุดท้าย

พรรคการเมืองใดที่ประสงค์จะรับเงินสนับสนุนจะต้องร้องขอโดยทำเป็นรายงานยื่นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการภายใน ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ 1 มกราคมของทุกปี ในกรณีที่มีการจัดการเลือกตั้งขึ้น พรรคการเมืองที่ประสงค์จะรับเงินสนับสนุนจะต้องร้องขอ โดยทำเป็นรายงานภายใน 15 วัน นับจากวันถัดจากวันที่มีการเลือกตั้ง หรือวันแรกของการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาใดเอ็ท แล้วแต่ว่าวันใดมาถึงทีหลัง

จำนวนเงินทั้งหมดที่จะให้แก่พรรคการเมืองจะคำนวณจากจำนวนประชากรทั้งหมดในประเทศ คูณด้วย 250 เยน เช่น ในปี 1995 ประเทศญี่ปุ่นมีประชากรทั้งสิ้น 123,611,167 คน จำนวนเงินอุดหนุนพรรคการเมืองทั้งหมดจึงเป็นเงินจำนวน 30,903 ล้านบาท ส่วนจำนวนเงินสนับสนุนที่พรรคการเมืองแต่ละพรรคจะได้รับนั้น เป็นไปตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงการคำนวณจำนวนเงินสนับสนุนที่พรรคการเมืองญี่ปุ่นแต่ละพรรคจะได้รับ

Calculation of Political Party Subsidy Distributed to a political party

Category			Calculation of Political Party Subsidy Distributed to a Political Party	
Amount Based on Number of Diet Members (One half of the total political party subsidy)			(Amount based on numbers of Diet Members) x (Number of Diet Members belonging to the political party) / (Total number of Diet Members belonging to political parties)	(1)
Amount Based on Number of Votes Obtained (one half of the total political party subsidy)	Last General Election of House Representatives Members	Single-Member Constituency Election	(Amount based on number of votes obtained) x 1/4 x (Percentage of votes obtained)	a
		Proportional Representation Election	(Amount based on number of votes obtained) x 1/4 x (Percentage of votes obtained)	b
	Last Two Regular Election of House of Councillors Members	Single-Member Constituency Election	(Amount based on number of votes obtained) x 1/4 x (Percentage of votes obtained in the last two election)	c
		Proportional Representation Election	(Amount based on number of votes obtained) x 1/4 x (Percentage of votes obtained in the last two election)	d
Amount of Political Party Distributed to a Political Party			Sum Total of a through d	(2)
Amount of Political Party Distributed to a Political Party			(1)+ (2)	

Percentage of Votes Obtained = Number of votes Obtained by a Political Party /

Total Number of Votes Obtained by All

ที่มา : อุดม รัฐอมฤต, 2546: 60

การสนับสนุนเงินแก่พรรคการเมืองในประเทศฝรั่งเศส (วิชญ์ วัลญญ และคณะ, 2540: 79-83)

ในเรื่องการให้เงินสนับสนุนแก่พรรคการเมืองโดยรัฐของประเทศฝรั่งเศส คณะตุลาการรัฐธรรมนูญฝรั่งเศส (Le conseil constitutionnel) ในคำวินิจฉัยที่ n° 89-271 DC du 11 Janvier 1990 ได้วางหลักสำหรับเป็นแนวในการตีความหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่างๆ ของกฎหมายในเรื่องเงินสนับสนุนโดยรัฐ (Financement public) ว่า แม้ว่ารัฐธรรมนูญโดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา 4 เปิดช่องให้รัฐสนับสนุนทางการเงินแก่พรรคการเมืองได้ แต่เพื่อให้เป็นไปตามหลักในเรื่องความเสมอภาค (Principe d'egalite) และหลักเสรีภาพ (principe de liberte) เงินสนับสนุนดังกล่าวจะต้องจัดสรรตามหลักเกณฑ์ที่เป็นภววิสัย (Criteres objectifs) วิธีการในการให้เงินสนับสนุนจะต้องไม่นำไปสู่กรณีพรรคการเมืองต้องมาขึ้นอยู่กักรัฐ (lien de dependance vie-a-vis de l'Etat) หรือทำให้การแสดงออกตามวิถีทางประชาธิปไตย ซึ่งกระแสดำเนินการและความเห็นต่างๆ ต้องบิดเบือนไป

ในระบบของฝรั่งเศสนั้น รัฐให้เงินสนับสนุนทั้งเพื่อการดำเนินงานของพรรคการเมืองและชดเชยค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

1. เงินสนับสนุนการดำเนินงานของพรรคการเมือง

สำหรับเงินที่นำมาใช้จัดสรรสนับสนุนแก่พรรคการเมืองนั้น ฝรั่งเศสใช้วิธีทางงบประมาณ กล่าวคือ ให้สำนักงานที่ทำการของประธาน (Bureaux) ของทั้งสภาผู้แทนราษฎรและของวุฒิสภา พิจารณาร่วมกับรัฐบาลในการเสนองบเงินที่กำหนดไว้ในกฎหมายงบประมาณรายจ่ายประจำปี (loi de finances) โดยแบ่งเงินสนับสนุนแก่พรรคการเมืองเป็น 2 ส่วนเท่าๆ กัน โดยใช้วิธีการคำนวณจัดสรรดังนี้

1.1 ส่วนที่หนึ่งให้จัดสรรแก่พรรคการเมืองตามสัดส่วนแห่งคะแนนเสียงที่แต่ละพรรคได้รับในการเลือกตั้งรอบแรกแห่งการเลือกตั้งทั่วไปของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (Assemblée Nationale)

พรรคการเมืองที่จะมีสิทธิได้รับเงินในส่วนนี้จะต้องเป็นพรรคที่ได้ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 75 เขต (ตามกฎหมาย ฉบับ L. n° 93 -122 du 29 Janvier 1993 มาตรา 14 แก้ไขลดลงเหลือ 50 เขต และใช้บังคับในการเลือกตั้งปี 1998)

1.2 ส่วนที่สองของวงเงินดังกล่าวให้จัดสรรแก่พรรคการเมืองตามสัดส่วนของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (depute) ที่ได้แจ้งต่อสภาว่าตนสังกัดพรรคการเมืองนั้นๆ

2. เงินชดเชยค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง (Remboursement des frais de campagne)

ตามกฎหมายเลือกตั้งฝรั่งเศส ได้แยกเงินช่วยจากรัฐอันเป็นค่าชดเชยค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 เงินชดเชยบางส่วน (Remboursement partiel) ซึ่งเป็นเงินที่รัฐบาลออกช่วยค่าใช้จ่ายบางรายการที่ผู้สมัครได้ใช้จ่ายในการโฆษณาหาเสียง (Propagande electorale) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการดูแลการหาเสียง ซึ่งแต่ละพรรคส่งตัวแทนเข้าไปร่วมเป็นกรรมการ นอกจากนั้นก็ยังมีค่าพิมพ์ ค่ากระดาษ ค่าจ้างพิมพ์โปสเตอร์ ซึ่งผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องทำขึ้นสำหรับปิดตามหน่วยเลือกตั้ง ค่าใช้จ่ายส่วนนี้รัฐจะชดเชยให้เฉพาะผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่า 5% ของผู้มาออกเสียง

นอกจากนั้น ในการเลือกตั้งใดที่รัฐกำหนดให้มีการหาเสียงเป็นทางการ (Campagne officille) ทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ได้รัฐเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย

2.2 เงินชดเชยเหมาจ่าย (Remboursement Forfaitaire) เงินชดเชยประเภทนี้จ่ายให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนเสียงในการเลือกตั้งรอบแรกไม่ต่ำกว่า 5% ของคะแนนเสียงทั้งหมดในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รัฐจ่ายชดเชยให้ 10% ของวงเงินที่จะพึงใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้ง (คือจ่ายคืนให้ 50,000 ฟรังก์) แต่ไม่เกินจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง (ในกรณีที่เขตเลือกตั้งใดมีประชากรต่ำกว่า 80,000 คน รัฐจ่ายคืนให้ในวงเงิน 10,000 ฟรังก์) สำหรับการเลือกตั้งประธานาธิบดี กฎหมายกำหนดวงเงินชดเชยเหมาจ่ายไว้เป็นพิเศษ กล่าวคือ ผู้สมัครที่เข้าแข่งขันในการหาเสียงเลือกตั้งรอบที่สอง รัฐชดเชยคนละ 35 ล้านฟรังก์ ผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงตั้งแต่ 5% ขึ้นไปได้ชดเชยวงเงินคนละ 30 ล้านฟรังก์ ผู้สมัครคนอื่นๆ ได้ชดเชยคนละ 6 ล้านฟรังก์

จากหลักเกณฑ์การสนับสนุนทางการเงินแก่พรรคการเมืองของประเทศต่างๆ จะเห็นว่าประเทศเยอรมันจัดสรรเงินสนับสนุนโดยดูจากฐานคะแนนเสียงและฐานเงินบริจาค ประเทศอังกฤษก็จัดสรรเงินตามคะแนนเสียง แต่พรรคที่จะได้รับเงินสนับสนุนต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนประเทศฝรั่งเศสก็จัดสรรเงินตามคะแนนเสียง และจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนประเทศญี่ปุ่นคำนวณเงินสนับสนุนจากจำนวนประชากรทั้งประเทศ ซึ่งพรรคที่จะได้รับเงินก็ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สำหรับประเทศไทยในปัจจุบันนั้น มีการจัดสรรเงินสนับสนุนโดยคำนึงถึงคะแนนเสียงเป็นหลัก แต่ก็ยังมีจำนวนสาขาพรรคและจำนวนสมาชิกพรรคเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรเงินด้วย

จะเห็นว่า ในประเทศอังกฤษ เยอรมัน และฝรั่งเศส ให้ความสำคัญกับคะแนนเสียงในการจัดสรรเงินสนับสนุน เช่นเดียวกับประเทศไทยที่มีการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินแล้วได้ให้ความสำคัญกับคะแนนเสียงมากขึ้น แต่ทุกประเทศ ทั้งเยอรมัน อังกฤษ ญี่ปุ่น และฝรั่งเศส ต่างไม่ให้ความสำคัญกับจำนวนสาขาพรรคและสมาชิกพรรคในการคำนวณเงินสนับสนุน ซึ่งมีความแตกต่างไปจากประเทศไทย ที่แม้ว่าจะมีการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินแล้ว แต่ก็ยังนำจำนวนสาขาพรรคและสมาชิกพรรคมาคำนวณเงินสนับสนุนอยู่ ซึ่งการที่ใช้จำนวนสาขาพรรคและสมาชิกพรรคการเมืองเป็นเกณฑ์ในการคำนวณเงินสนับสนุนนั้น ทำให้เกิดผลเสียที่สำคัญคือ พรรคการเมืองที่ประสงค์จะได้เงินสนับสนุนจำนวนมาก ต่างพยายามเร่งขยายจำนวนสาขาพรรคและสมาชิกพรรค โดยเน้นแต่เชิงปริมาณ ไม่คำนึงถึงคุณภาพของสาขาพรรคและสมาชิกพรรค มีการเพิ่มจำนวนสาขาพรรคให้มีมากเกินไปจนความจำเป็น ทั้งๆ ที่สาขาพรรคเหล่านั้นไม่ได้ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองที่เป็นประโยชน์ต่อพรรคหรือประชาชนเลย ทำให้การพัฒนาพรรคการเมืองไม่สามารถเกิดขึ้นและสำเร็จได้

จากการศึกษาความเป็นมา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนฯ และแผนงานดำเนินการของพรรคการเมืองไทยแล้ว กล่าวโดยสรุปได้ว่า กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมีเจตนารมณ์ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้พรรคการเมืองมีความมั่นคงเข้มแข็ง และสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้อย่างต่อเนื่อง โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมือง เพื่อเป็นการสร้างให้พรรคได้รับความนิยม ความศรัทธา และมีฐานสนับสนุนจากประชาชนในระยะยาว โดยกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมีความมุ่งหมายต่อพรรคการเมืองสรุปได้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2549: 32-36)

1. ให้พรรคการเมืองมีการบริหารงานที่เข้มแข็ง และสามารถทำหน้าที่ของพรรคการเมืองได้อย่างกว้างขวางขึ้น
2. ให้พรรคการเมืองมีการจัดตั้งองค์กรของสาขาพรรค มีการกำหนดภารกิจ บทบาท หน้าที่ของสาขาพรรคที่ชัดเจน สาขาพรรคสามารถเป็นตัวแทนของพรรคในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง
3. ให้พรรคการเมืองสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นพรรคการเมืองของปวงชน โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองได้อย่างแท้จริง

4. ให้พรรคการเมืองสามารถส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง และมีกิจกรรมการหาเสียงเลือกตั้ง จนได้รับคะแนนเสียงจากประชาชนมากเพียงพอที่จะทำให้สมาชิกพรรคได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนของประชาชน

5. ให้พรรคการเมืองขยายบทบาทในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้อย่างกว้างขวาง โดยผ่านการดำเนินการของสาขาพรรค

บทที่ 4

การใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคการเมืองที่ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อมูลพรรคการเมืองและการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนทั้งสิ้น 4 พรรค ได้แก่ พรรคคนขอปลดหนี้ พรรคกสิกรไทย พรรคชีวิตที่ดีกว่า และพรรคสยาม ซึ่งแต่ละพรรคการเมืองมีรายละเอียดในการจัดตั้งพรรค นโยบายพรรค การเงินของพรรค และการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปของพรรคการเมือง

1. พรรคคนขอปลดหนี้

พรรคคนขอปลดหนี้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2541 เริ่มแรกที่จัดตั้งพรรคใช้ชื่อว่า “พรรคเกษตรมหาชน” ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “พรรคคนขอปลดหนี้” จากนั้นก็เปลี่ยนชื่ออีกครั้งเป็น “พรรคไทเป็นไท” และเปลี่ยนเป็น “พรรคไทยเป็นไท” จนปัจจุบันได้ขอเปลี่ยนชื่อกลับมาเป็น “พรรคคนขอปลดหนี้” เช่นเดิม ปัจจุบันมีนายพงศ์สุชิน วีระกิตพานิช เป็นหัวหน้าพรรค และนายบุญอุดม ใจห่อ เป็นเลขาธิการพรรค มีกรรมการบริหารพรรคทั้งสิ้น 13 คน มีสมาชิกพรรค 326,905 คน และมีสาขาพรรคทั้งหมด 4 สาขา (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2556: ออนไลน์)

ปัจจุบันมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ 81/9-10 หมู่ 2 ตำบลบ้านกร่าง อำเภอองไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย

ประวัติการจัดตั้งพรรคคนขอปลดหนี้

พรรคคนขอปลดหนี้มีจุดเริ่มต้นมาจากความคิดของนายกุศลหมีเทศศรี ศรีอารวงศา (เดิมชื่อนายกุศล หมีเทศ) ที่ต้องการปลดหนี้ให้กับคนจนทั่วประเทศ โดย นายอภิชาติวรวิทย์ ศรีอารวงศานายทะเบียนพรรคคนขอปลดหนี้ กล่าวว่า “นายกุศล หมีเทศเป็นผู้จัดตั้งพรรค โดยนายกุศลเป็นลูกชานา และเป็น ส.ส.พรรคความหวังใหม่อยู่ในขณะนั้น ได้เห็นปัญหาของชาวไร่ชาวนา ทนไม่ได้ที่จะปล่อยให้ชาวไร่ ชาวนา คนจน ถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้า นายทุน จึงมีความต้องการที่จะ

ปลดหนี้ให้กับคนจนทั้งประเทศ ไม่ว่าจะหนี้ไฟแนนซ์ หนี้ ธกส. หรือหนี้นอกระบบ เราเห็นว่าคนในประเทศยังมีรายได้น้อย มีคนจนอยู่มาก เราจึงตั้งพรรคคนขอปลดหนี้ขึ้นมา ตอนแรกนั้นชื่อพรรคเกษตรมหาชน มีนายบุญนาท หมีเทศ น้องชายนายกุศล เป็นหัวหน้าพรรค หลังจากนั้นนายกุศลก็ลาออกจาก ส.ส. มาเป็นหัวหน้าพรรค โดยเรากักรวบรวมชาวไร่ชาวนา 15 คนมาตั้งพรรคตามกฎหมาย” (อภิชาติวรวิทย์ ศรีอรวงศา, **สัมภาษณ์**, 22 สิงหาคม 2555)

นโยบายพรรคคนขอปลดหนี้

1. เชิดชูสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ให้ดำรงคงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป
2. ออกกฎหมายปลดหนี้ให้คนไทย คนละไม่เกิน 5 แสนบาท
3. จัดตั้งกองทุนสนับสนุนอาชีพเกษตรกร จำนวน 5 แสนล้านบาท กองทุนสนับสนุนธุรกิจในประเทศ จัดตั้งกองทุนสนับสนุนการลงทุนต่างประเทศ
4. ให้คนไทยได้เรียนฟรีถึงปริญญาตรี
5. คนไทยทุกคน ถ้าเกิดเจ็บป่วยรักษาฟรี คนพิการและคนชรา มีเงินเดือนเลี้ยงชีพ เดือนละ 1,500 บาท ถ้าตายมีเงินทำศพรายละ 2 หมื่นบาท
6. ออกกฎหมายประกันผลผลิตทางการเกษตรทุกชนิดตามที่พรรคกำหนด สนับสนุนเงินงบประมาณและวิชาการให้แก่กลุ่มอาชีพ ในทุกพื้นที่
7. จัดสรรเงินกองทุนหมู่บ้านๆ ละ 5 ล้านบาททุกปีฟรีรัฐบาลไม่เรียกคืน
8. สร้างศูนย์ปฏิบัติธรรม ให้มีทุกหมู่บ้านและชุมชนในประเทศ และให้ขยายไปทั่วโลก ทุกประเทศ ทุกรัฐ ทุกเมือง
9. ออกกฎหมายประกาศเอกราชทางเศรษฐกิจ โดยยกเลิกกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม
10. จัดตั้งศูนย์ป้องกันรักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วยโรคเอดส์ มะเร็ง และผู้ติดยาเสพติดด้วยวิธีการรักษาทางสมุนไพร โดยใช้สูตรภูมิปัญญาไทย
11. ออกกฎหมายยึดทรัพย์จับคนโกงชาติ หรือผู้เอารัดเอาเปรียบคนอื่นอย่างไม่เป็นธรรม และปราบผู้มีอิทธิพล ล้างยาเสพติดอย่างเด็ดขาด
12. ออกกฎหมายกระจายงาน กระจายเงิน และกระจายอำนาจอย่างเป็นธรรม โดยแต่งตั้งตัวแทนพรรคระดับต่าง ๆ บรรจุเป็นข้าราชการการเมือง
13. ตั้งคณะกรรมการหมู่บ้านให้มี 3 ระดับ คือ ระดับเล็ก 5 คน ระดับกลาง 10 คน และระดับใหญ่ 15 คน
14. ให้สิทธิผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และนิติบุคคล ที่บริจาคเงินสนับสนุนกิจกรรมให้กับพรรคการเมือง

15. สนับสนุนและเร่งพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้วยการจัดงบประมาณสนับสนุน โดยเฉพาะ

2. พรรคกสิกรไทย

พรรคกสิกรไทยจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ปัจจุบันมีนายจำลอง คำสิม เป็นหัวหน้าพรรค และนายอนุชา ปราโมช เป็นเลขาธิการพรรค มีกรรมการบริหารทั้งหมด 8 คน มีสมาชิกพรรค 8,715 คน มีสาขาพรรค 4 สาขา (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2556: ออนไลน์)

สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ 4 หมู่ 8 ถนนรามอินทรา ซอย 49 แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพฯ

ประวัติการจัดตั้งพรรคกสิกรไทย

พรรคกสิกรไทย จัดตั้งขึ้นจากความคิดของนายจำลอง คำสิม หัวหน้าพรรค ที่ต้องการให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ ด้วยการพัฒนาการเกษตรซึ่งเป็นพื้นฐานของชาติไทย โดย นายจำลอง คำสิม หัวหน้าพรรคกสิกรไทย กล่าวว่า “ผมบวชเรียนมาก่อน และเคยเป็นเลขาสมเด็จ พระสังฆราช จนเมื่อปี 2518 ได้ลาออกมาเล่นการเมือง เริ่มจากการลงสมัครห้อยกับผู้สมัครของ พรรคให้ครบ 3 คน พอมาปี 2541 มี พรบ.พรรคการเมืองฉบับใหม่ ผมก็มาตั้งพรรค เพราะมันมีเงินอุดหนุนให้พรรค ผมมีความคิดว่า ประเทศเราเป็นเมืองเกษตรกรรม เราต้องเสริมสร้างประเทศให้เป็นตัวของตัวเอง ต้องเน้นพฤติกรรมของคนในชาติให้พึ่งการเกษตร ต้องพัฒนาการเกษตรก่อนเป็นอันดับแรก เราต้องการให้คนรากหญ้าเข้ามามีบทบาท หลังจากนั้นเราก็ไปหาเพื่อนมา 15 คนมาตั้งพรรค” (จำลอง คำสิม, สัมภาษณ์, 19 กันยายน 2555)

นโยบายพรรคกสิกรไทย

นโยบายด้านการบริหารการปกครอง ได้แก่ พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช และบูรณาภาพแห่งอาณาเขต, ให้มีกำลังทหารไว้เพื่อพิทักษ์รักษาเอกราชความมั่นคงของรัฐ, ให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น, ส่งเสริมและสร้างสัมพันธไมตรีกับนานาชาติ

นโยบายด้านสังคมและการเมือง ได้แก่ ดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ, จัดสรรงบประมาณให้

พอเพียงกับการบริหารงานอิสระขององค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญทุกองค์กร, ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนด, พัฒนาและส่งเสริมการเมืองให้มีมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง, กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง, ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวนบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ, คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน, ส่งเสริมและสนับสนุนการสาธารณสุขให้ประชาชนได้บริการที่ได้มาตรฐาน สร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเป็นปึกแผ่น, มีระบบการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ โดยมีองค์พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

นโยบายด้านการศึกษา ได้แก่ จัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนเอกชน, สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่มากขึ้น, ทำให้คนไทยมีขีดความสามารถ พร้อมทั้งจะปรับตัวเพื่อรับกระแสการเปลี่ยนแปลง

นโยบายด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม, จัดระบบการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม, ส่งเสริมสนับสนุน และคุ้มครองระบบสหกรณ์, ส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงาน โดยเฉพาะ แรงงานเด็กและสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคม รวมทั้งค่าตอบแทนแรงงานที่เป็นธรรม, สนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกตลาดกำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภค และป้องกันการผูกขาดตัดตอน ทั้งทางตรงและทางอ้อม, ทำให้เศรษฐกิจตั้งอยู่บนรากฐานของความสร้างสรรค์

3. พรรคชีวิตที่ดีกว่า¹

พรรคชีวิตที่ดีกว่าจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2542 ปัจจุบันมีนางพุดธวิลา ปานประเสริฐ รักษาการหัวหน้าพรรค และมีนายสมยศ แทนศิลา เป็นเลขาธิการพรรค มีกรรมการบริหารพรรค 6 คน มีสมาชิกพรรคทั้งสิ้น 8,304 คน ปัจจุบันไม่มีสาขาพรรค เนื่องจากได้ยกเลิกสาขาพรรคที่มีอยู่ทั้งหมด เพื่อจัดตั้งสาขาพรรคใหม่ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2556: ออนไลน์)

¹ ปัจจุบันพรรคชีวิตที่ดีกว่าถูกยุบพรรคไปแล้ว ตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2556 เนื่องจากรายงานผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายเงินสนับสนุนพรรคการเมืองในรอบปี 2554 ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก)

สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ 180 หมู่ 10 ถนนสุรนารายณ์ ตำบลโคกสูง อำเภอเมือง จังหวัด นครราชสีมา

ประวัติการจัดตั้งพรรคชีวิตที่ดีกว่า

พรรคชีวิตที่ดีกว่า จัดตั้งขึ้นมาจากความคิดของนายวรรรชวริทธิ์ ตันติภิรมย์ ที่ต้องการ โอกาสทางการเมืองเพื่อช่วยเหลือคนจน รวมถึงแรงงานให้อยู่ดีกินดีขึ้น โดย นายวรรรชวริทธิ์ ตันติภิรมย์ อดีตหัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า กล่าวว่า “ก่อนหน้านั้นผมเป็นผู้นำแรงงานมาก่อน เป็น ประธานกลุ่มรัฐวิสาหกิจแห่งประเทศไทยคนแรก เมื่อสุจินดา คราประยูร ทำการปฏิวัติ แล้วยกเลิก กฎหมายแรงงาน เอาพนักงานรัฐวิสาหกิจออกนอกกฎหมายแรงงาน ไปออกกฎหมายใหม่ขึ้นมา เรา ก็เคลื่อนไหวลำบาก เลยตัดสินใจเล่นการเมืองดีกว่า จนเรามีรัฐธรรมนูญปี 2540 เราก็คิดว่าตั้งพรรค น่าจะมีโอกาสทางการเมือง เพราะเราต้องการทำความเป็นอยู่ของคนชั้นล่าง คนจน รวมทั้งแรงงาน ให้อยู่ดีกินดีขึ้น” (วรรรชวริทธิ์ ตันติภิรมย์, **สัมภาษณ์**, 3 กันยายน 2555)

นโยบายพรรคชีวิตที่ดีกว่า

นโยบายด้านการบริหารและการปกครอง ได้แก่ พิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์, ให้มี กำลังทหารไว้เพื่อรักษาเอกราช ความมั่นคงและเพื่อการพัฒนาประเทศ, ให้ความอุปถัมภ์ทุกศาสนา ที่มีอยู่ในสังคมไทย, ส่งเสริมการสร้างสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ, แก้ไขสนธิสัญญาบางฉบับ ให้เกิดความเสมอภาคและเป็นธรรม, ออกกฎหมายให้มีเสรีภาพอย่างแท้จริง เป็นธรรมกับทุกคน และเหมาะสมกับกาลสมัย, ปรับปรุงและลดขั้นตอนการปฏิบัติงานของระบบราชการให้เหมาะสม และรวดเร็ว, ปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมายภาษีบางประเภทให้เหมาะสมและเป็นธรรม, สร้างขวัญ กำลังใจและให้สวัสดิการแก่ข้าราชการอย่างเพียงพอ

นโยบายด้านสังคมและการเมือง ได้แก่ จัดระบบกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ, กระจายรายได้อย่างเป็นธรรมและจัดสรรงบประมาณให้องค์กรอิสระอย่างเพียงพอ, กระจายอำนาจ ให้คนในท้องถิ่นสามารถตัดสินใจดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในท้องถิ่นของตนเองได้, ส่งเสริมการเมือง ให้มีคุณธรรมและจริยธรรมและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน, ส่งเสริมการให้บริการด้าน การสาธารณสุขฟรีแก่ประชาชน, ให้ความคุ้มครองและพัฒนา เด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอ ภาคของหญิงและชายและสงเคราะห์คนชรา และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม, สร้างสังคมไทยให้มีความ เป็นปึกแผ่น, ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจทางการเมือง

นโยบายด้านการศึกษา ได้แก่ จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมในการค้นคว้าวิจัยด้านวิทยาการต่างๆ, ให้โอกาสคนไทยได้พัฒนาศักยภาพของตนเองได้มากขึ้น, ทำให้คนไทยมีความสามารถพร้อมที่จะปรับตัวรับกับกระแสความเปลี่ยนแปลง, สนับสนุนด้านการเงินให้ประชาชนได้รับการศึกษาฟรีไม่น้อยกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, จัดตั้งศูนย์พัฒนาชีวิตของผู้สูงอายุวัย 50 ปีขึ้นไป

นโยบายด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ จัดระบบการถือครองให้มีการใช้อย่างเหมาะสมและจัดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง, ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสหกรณ์ให้มีทุกพื้นที่และมีทุกประเภทของระบบสหกรณ์, สนับสนุนให้มีอาชีพและงานใหม่ๆเพื่อมารองรับประชากรวัยทำงาน คู่สมรส แรงงานเด็กและสตรีเป็นพิเศษและให้มีการจัดตั้งสหภาพแรงงาน, ลดราคาค่าไฟฟ้า ปรุปะปา โทรศัพท์น้ำมันเชื้อเพลิง และก๊าซหุงต้มพร้อมทั้งยกเลิกเงินประกันต่างๆ ที่เรียกเก็บจากประชาชน, ปลดหรือลดหนี้สินแก่เกษตรกร แรงงานภาครัฐ และเอกชน, สนับสนุนด้านการเงินให้เป็นสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุวัย 50 ปีขึ้นไป เด็ก คนพิการและคนว่างงานบางประเภท, ปรับปรุงระบบธนาคารให้เป็นที่เชื่อถือของประชาชนและนานาชาติ, ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจขนาดย่อม, พัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในส่วนภูมิภาคให้เท่าเทียมกับชีวิตในเมืองหลวง

4. พรรคสยาม²

พรรคสยามจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 มีนายเพชร สายพานทอง เป็นหัวหน้าพรรค ส่วนตำแหน่งเลขาธิการพรรคยังว่างอยู่ มีสมาชิกพรรค 6,543 คน มีสาขาพรรค 7 สาขา สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ 257 หมู่บ้านสวนหลวง ซอยอ่อนนุช 17 แยก 16 แขวงสวนหลวง เขตประเวศ กรุงเทพฯ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2556: ออนไลน์)

ประวัติการจัดตั้งพรรคสยาม

พรรคสยามเกิดขึ้นจากนายเพชร สายพานทอง ที่ต้องการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยนายเพชร สายพานทอง หัวหน้าพรรคสยาม กล่าวว่า “ในปี 2542 มีพรรคการเมืองเกิดขึ้นเยอะ จาก พรรค. พรรคการเมืองฉบับใหม่ ผมมีอาชีพเป็นสื่อมวลชน ก็อยากมีส่วนร่วมทางการเมือง ถ้าเรามีส่วนช่วยเหลือประเทศชาติได้ เราก็จะทำ ก็เลยไปรวมกลุ่มขึ้นมาแล้วจัดตั้งเป็นพรรคสยาม” (เพชร สายพานทอง, **สัมภาษณ์**, 23 สิงหาคม 2555)

² ปัจจุบันพรรคสยามถูกยุบพรรคไปแล้ว เมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2555 ตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ เนื่องจากพรรคสยามไม่รายงานการดำเนินงานของพรรคในรอบปีให้แก่คณะกรรมการการเลือกตั้ง (โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก)

นโยบายพรรคสยาม

นโยบายด้านการเมือง ได้แก่ ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข, พิทักษ์ ปกป้องอธิปไตยของชาติ และบูรณภาพแห่งดินแดน, ค้ำครองสิทธิเสรีภาพขั้นมูลฐานของประชาชนในทุกๆ ด้าน, เสริมสร้างและพัฒนาระบอบประชาธิปไตย สถาบันการเมือง และองค์กรประชาธิปไตยต่างๆ ให้เข้มแข็งมั่นคง, ยืนหยัด พิทักษ์รักษาระบอบประชาธิปไตยอย่างสุดชีวิต, แก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง, จัดระบบราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดยยึดหลักการกระจายอำนาจให้สอดคล้องกัน, ส่งเสริมให้จัดตั้งองค์กรอิสระที่มาจากฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ และฝ่ายนิติบัญญัติให้มีอำนาจในการป้องกันปราบปรามการทุจริต

นโยบายด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ พัฒนาประเทศทางเศรษฐกิจ ทั้งทางด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่ทันสมัย และนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้, ส่งเสริมเศรษฐกิจภาคเอกชนอย่างเสรี, ปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วน เพื่อกระจายที่ดินให้เป็นที่ทำกินให้แก่เกษตรกรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม, ส่งเสริมและสนับสนุนสหกรณ์ทุกรูปแบบให้มั่นคงแข็งแรง, จัดตั้งอุตสาหกรรมการเกษตร และส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือนกระจายไปสู่ชนบท, ปรับปรุงระบบการบริหารรัฐวิสาหกิจให้มีความคล่องตัวรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเท่าเทียมเอกชน, เร่งรัดพัฒนาระบบชลประทานเพื่อรวมกิจการของส่วนงานต่างๆ เกี่ยวกับน้ำให้เป็นส่วนงานเดียวกัน, เร่งพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นโยบายด้านสังคม ได้แก่ เสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคม ขจัดการเอารัดเอาเปรียบ, ส่งเสริมขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของชาติ, ปฏิรูปและพัฒนาการศึกษาของชาติทุกระดับ เปิดโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม, เคารพเสรีภาพของบุคคลในการนับถือศาสนา, ให้หลักประกันแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยให้ได้รับรักษาพยาบาลโดยไม่เสียเงิน

นโยบายด้านความมั่นคง ได้แก่ เสริมสร้างกองทัพให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ให้มีประสิทธิภาพ, ปรับปรุงสวัสดิการของทหารให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น, ส่งเสริมการศึกษาและจัดฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ทหารก่อนปลดประจำการ, ส่งเสริมกองทัพให้เข้ามามีบทบาทในการช่วยพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ

นโยบายด้านแรงงาน ได้แก่ สนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานรวมตัวจัดตั้งสหภาพแรงงานเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงาน, ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานสาขาต่างๆ ที่ไม่เป็น

ธรรม, ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงานให้สูงขึ้น, แก้ไขปัญหาการว่างงาน และสนับสนุนการสร้างโรงงานขนาดเล็กในชนบทเพื่อลดการอพยพแรงงานเข้าเมือง, กำหนดอัตราแรงงานขั้นต่ำให้สอดคล้องกับมาตรฐานการครองชีพ

จากประวัติการจัดตั้งพรรคการเมืองของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรค จะเห็นว่า รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้พรรคการเมืองทั้ง 4 พรรคเกิดขึ้น เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถจัดตั้งพรรคได้ง่ายด้วยบุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีเพียง 15 คนก็สามารถจัดตั้งพรรคการเมืองได้ จุดเริ่มต้นของทั้ง 4 พรรคเกิดขึ้นจากตัวบุคคลทั้งสิ้น โดยพรรคคนขอปลดหนี้ พรรคกสิกรไทย และพรรคชีวิตที่ดีกว่า เกิดขึ้นจากความคิดของตัวผู้ก่อตั้งพรรคที่ต้องการแก้ไขปัญหาของประชาชนระดับรากหญ้า ทั้งคนจน และแรงงาน เพื่อให้อยู่ดีกินดีขึ้น ส่วนพรรคสยามนั้นเกิดขึ้นจากความอยากมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ก่อตั้ง ไม่ได้มีอุดมการณ์ในการจัดตั้งพรรคที่ชัดเจนเหมือนพรรคอื่น

สำหรับนโยบายของทั้ง 4 พรรคนั้น มีเพียงพรรคคนขอปลดหนี้ที่ตั้งแต่จัดตั้งพรรคมาจนถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายของพรรคหลายครั้งไปตามสถานการณ์ และนโยบายก็มีความชัดเจน เป็นรูปธรรมกว่าอีก 3 พรรค ส่วนนโยบายพรรคการเมืองของอีก 3 พรรคไม่เคยมีการแจ้งเปลี่ยนแปลงนโยบายต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเลยตั้งแต่จัดตั้งพรรคขึ้นมา

เงินทุนในการจัดตั้งพรรคการเมืองที่ศึกษา

การเงินของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรค ในช่วงแรกของการจัดตั้งพรรคนั้นจะใช้เงินส่วนตัวในการดำเนินงาน หลังจากนั้นรายรับส่วนใหญ่ของพรรคเหล่านี้ก็มาจากเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในทุกๆ ปี โดย

นายอภิชาตวิวิทย์ ศรีอรวงศา นายทะเบียนพรรคคนขอปลดหนี้ กล่าวว่า “ตอนเริ่มจัดตั้งพรรคก็พอมีทุนอยู่บ้าง เพราะหัวหน้าพรรคเป็น ส.ส. มาก่อน แต่ในการเลือกตั้งครั้งแรกๆ นั้น คนที่จะลงสมัครก็ต้องออกค่าสมัครกันเองบ้าง เพราะพรรคไม่มีทุนมากพอ เรียกว่าหัวหน้าพรรคเป็นทั้งตัวตั้งตัวตีในการตั้งพรรค แล้วก็ป็นนายทุนพรรคไปด้วย แต่พอได้เงินจากกองทุนก็ทำให้เราทำกิจกรรมได้เยอะมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงแรก พรรคเราได้ค่อนข้างเยอะ บางปีได้เงินสนับสนุนเกือบสิบล้าน เพราะสมัยนั้นสมาชิกเราเยอะ สาขาพรรคเราก็อะเอียด แต่พอมาปัจจุบัน กม. ปรับวิธีการ

จัดสรรเงินใหม่ เราก็ได้น้อยลง ส่วนใหญ่ก็เป็นแค่ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ ค่าจัดประชุม” (อภิชาติวรวีรย์ ศรีอารวงศา, **สัมภาษณ์**, 22 สิงหาคม 2555)

นายจำลอง คำสิม หัวหน้าพรรคกสิกรไทย กล่าวว่า “เงินทุนในตอนแรกเราไม่มี เพราะผมเป็นพระมาก่อน ไม่มีทุน แต่ผมมีเพื่อนฝูงเยอะ เราก็หาเจ้าภาพเอา ใช้เงินจากเพื่อนฝูง แต่ก็ไม่ได้มีมาตลอดเวลา ดังนั้นเราก็ทำเท่าที่จะทำได้ ไม่ได้หวังจะเข้าสู่สภา พรรคเราอยู่ได้ด้วยเงินสนับสนุนจาก กกต. แต่มันก็เป็นเพียงการรักษาองค์กรภายในของพรรคเท่านั้น” (จำลอง คำสิม, **สัมภาษณ์**, 19 กันยายน 2555)

นายวรวรรณวิทย์ ตันติภิรมย์ อดีตหัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า กล่าวว่า “ในช่วงเริ่มแรก ก็ควักเงินกันเอง แต่เราก็ใช้ไม่มาก ส่วนเงินที่ได้จาก กกต. มาใช้ก็ทำกันแบบง่ายๆ เพียงแค่ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ไม่ผิดกฎระเบียบ” (วรวรรณวิทย์ ตันติภิรมย์, **สัมภาษณ์**, 3 กันยายน 2555)

นายเพชร สายพานทอง หัวหน้าพรรคสยาม กล่าวว่า “เริ่มแรกเราไม่มีเงินทุน ใช้เงินส่วนตัว แต่เราก็ขอจาก กกต. ด้วย เราก็ทำนโยบายไปเสนอว่าเราจะทำอะไรบ้าง แต่เราเสนอไปเท่าไร เขาก็ตัดลดหมด พรรคที่ไม่มี ส.ส. เลยได้ไม่เท่าไร” (เพชร สายพานทอง, **สัมภาษณ์**, 23 สิงหาคม 2555)

ตารางที่ 3 สรุปรายรับที่ได้รับเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคที่ศึกษา ปี พ.ศ. 2542-2555

ลำดับที่	พรรคการเมือง	งบประมาณทั้งหมด (บาท)
1	คนขอปลดหนี้	88,654,631.62
2	กสิกรไทย	9,826,188.67
3	ชีวิตที่ดีกว่า	6,294,897.80
4	สยาม	1,789,236.60

ที่มา: สำนักบริหารการสนับสนุน โดยรัฐ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (1 กรกฎาคม 2555)

สำหรับรายรับทางอื่นนั้น นอกจากเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองแล้ว พรรคเหล่านี้ก็ไม่มีรายรับจากเงินบริจาคหรือการเก็บค่าบำรุงจากสมาชิกพรรคเลย โดย

นายอภิชาติวรวีรย์ ศรีอารวงศา นายทะเบียนพรรคคนขอปลดหนี้ กล่าวว่า “ถ้าต้องให้คนที่จะเป็นสมาชิกพรรคต้องเสียค่าสมัครหรือเงินบำรุงพรรค แล้วใครจะมาเป็นสมาชิกพรรคเรา เพราะ

สมาชิกส่วนใหญ่ก็เป็นชาวไร่ชาวนา ชาวบ้านธรรมดา ส่วนเงินบริจาคก็ไม่มีเพราะ ถ้าจะให้คนมาบริจาคเงินให้พรรคก็ต้องมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์พรรคก่อน ซึ่งก็ต้องใช้เงิน เราก็ไม่มีเงินในส่วนนี้ ถ้าเป็นพรรคใหญ่เขาจะมีเงินในการโฆษณาเยอะ และอีกอย่างนายทุนต้องมองแล้วว่า จะได้ประโยชน์อะไรจากการสนับสนุนพรรค ซึ่งพรรคเราสมาชิกส่วนใหญ่ก็เป็นชาวนา นายทุนเขาก็ไม่อยากจะให้เงินเพราะคงจะไม่ได้ประโยชน์อะไรกลับไป” (อภิชาติวิทย์ ศรีอารวงศา, **สัมภาษณ์**, 22 สิงหาคม 2555)

นายเพชร สายพานทอง หัวหน้าพรรคสยาม กล่าวว่า “พรรคเล็กๆจะไปหาเงินทุนจากที่อื่นยาก ใครเขาจะอยากสนับสนุนพรรคเล็ก เขามองออกว่า สนับสนุนไปพรรคที่ไม่มีโอกาสเติบโต เขาก็ไม่สนับสนุน” (เพชร สายพานทอง, **สัมภาษณ์**, 23 สิงหาคม 2555)

ส่วนนายจำลอง คำสิม หัวหน้าพรรคกสิกรไทย กล่าวว่า “เราก็ใช้เงินจากกองทุนฯ เป็นหลัก ถ้าเงินไม่พอเราก็ไปขอพวกที่มีเงินที่เรารู้จัก เจ้าอาวาสเอาเงินที่ไหนมาสร้างโบสถ์ เราก็เหมือนกัน แต่ไม่เรียกเงินบริจาค เพราะไม่ผ่านทาง กต. เราแอบเอา” (จำลอง คำสิม, **สัมภาษณ์**, 19 กันยายน 2555)

การเงินของพรรคการเมืองทั้ง 4 พรรคนั้น เริ่มต้นการจัดตั้งพรรคโดยการใช้เงินส่วนตัวเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการก่อน และเมื่อได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองก็จะใช้เงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเป็นหลักในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองและเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ของพรรค โดยทุกพรรคไม่ได้ขวนขวายที่จะแสวงหาแหล่งเงินทุนอื่น หรือไม่ได้ริเริ่มที่จะเก็บเงินบำรุงพรรคจากสมาชิกพรรคเลย ทำให้การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ ของพรรคถูกจำกัดลงด้วยเงินทุนที่ได้รับอย่างจำกัด

การใช้จ่ายเงินที่ได้รับจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรค ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจกรรมของพรรคตั้งแต่พรรคจัดตั้งขึ้นมา โดยการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองนั้นจะได้รับตามโครงการและแผนงานที่พรรคการเมืองได้เสนอขอรับเงินไป ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอข้อมูลการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรคตามแผนงานของแต่ละพรรค ดังต่อไปนี้

1. การใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคคนขอปลดหนี้

ตารางที่ 4 แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคคนขอปลดหนี้

ปี 2542	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u> 1. จัดจ้างบุคลากรประจำสำนักงาน 2 คน 2. จัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์และครุภัณฑ์สำนักงาน	322,600 บาท
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u> 1. จัดพิมพ์นโยบายพรรค จำนวน 5,000 เล่ม 2. จัดประชุมสัมมนาสมาชิกพรรคและสาขาพรรค รวม 24 ครั้ง	650,000 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u> 1. จัดพิมพ์แผ่นพับประชาสัมพันธ์พรรค จำนวน 1,000,000 ฉบับ 2. จัดทำป้ายคัดเอาท์ ขนาด 2.44 x 2.44 ม. จำนวน 500 ป้าย	1,310,000 บาท
ปี 2543	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u> 1. จัดจ้างบุคลากรประจำสำนักงานใหญ่ 6 คน 2. ค่าเช่าสำนักงานใหญ่	648,000 บาท
<u>แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง</u> 1. จัดจ้างบุคลากรประจำสำนักงานสาขาพรรค รวม 10 สาขาๆ ละ 2 คน 2. ค่าวัสดุสำนักงาน	1,256,000 บาท
<u>แผนงานส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u> 1. จัดพิมพ์ใบสมัครสมาชิก 199,990 ชุด 2. จัดประชุมสัมมนาให้ความรู้ทางการเมืองแก่แกนนำระดับจังหวัด รวม 10 ครั้ง (4 ภาคทั่วประเทศ)	3,678,900 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u> 1. จัดพิมพ์หนังสือนโยบายพรรค จำนวน 100,000 เล่ม 2. จัดพิมพ์แผ่นปลิว จำนวน 500,000 ฉบับ 3. จัดทำคัดเอาท์ประชาสัมพันธ์พรรค จำนวน 100 ป้าย	3,000,000 บาท

ตารางที่ 4 (ต่อ) แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคคนขอปลดหนี้

ปี 2544	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1. จัดจ้างบุคลากรประจำสำนักงานใหญ่ 10 อัตรา	1,054,560 บาท
2. เช่าสำนักงานใหญ่และค่าวัสดุครุภัณฑ์	237,000 บาท
<u>แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง</u>	
1. จัดจ้างบุคลากรประจำสาขาพรรค 5 สาขา	235,000 บาท
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	
1. จัดพิมพ์ใบสมัครสมาชิกพรรค 1,000,000 แผ่น และดำเนินการตรวจเยี่ยมสาขาและหาสมาชิกเพิ่ม	1,077,440 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1. จัดพิมพ์หนังสือนโยบายพรรค จำนวน 300,000 เล่ม	4,500,000 บาท
ปี 2545	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1. ค่าจ้างบุคลากรสำนักงานใหญ่ 8 อัตรา	953,280 บาท
2. จัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงานใหญ่	99,800 บาท
3. จัดซื้อวัสดุสิ้นเปลืองและเครื่องเขียนแบบพิมพ์	96,697 บาท
4. ค่าเช่าสำนักงานใหญ่	120,000 บาท
<u>แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง</u>	
1. ค่าจ้างบุคลากร 3 สาขาๆ ละ 1 อัตรา	144,000 บาท
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	
1. ประชุมหรือตรวจเยี่ยมสาขาพรรค 55 สาขา	220,000 บาท
2. จัดพิมพ์หนังสือนโยบายพรรคและวิธีการจัดตั้งสาขาพรรค 65,000 เล่ม	1,300,000 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1. จัดพิมพ์หนังสือนโยบายพรรคและวิธีปฏิบัติ จำนวน 25,000 เล่ม	1,000,000 บาท
2. ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสมาชิกพรรคเกษตรกรรมมหาชนหลักสูตร “คนหาเสียง”	143,673 บาท
3. อบรมสัมมนาตัวแทนสมาชิกพรรคเพื่อเตรียมจัดตั้งองค์กรเกษตรมหาชน	635,350 บาท

ตารางที่ 4 (ต่อ) แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคคนขอปลดหนี้

ปี 2546	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1.ค่าเช่าสำนักงานใหญ่	120,000 บาท
2.ค่าจ้างบุคลากร 9 อัตรา	1,029,600 บาท
3.จัดซื้อวัสดุสิ้นเปลืองและเครื่องเขียนแบบพิมพ์	96,800 บาท
4.จัดซื้อครุภัณฑ์	64,800 บาท
5.จัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2546	50,000 บาท
<u>แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง</u>	
1.ค่าจ้างบุคลากร 2 สาขาๆ ละ 1 อัตรา	112,800 บาท
2.ค่าเช่าสำนักงานสาขาพรรคประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	24,000 บาท
3.จัดทำป้ายสาขาพรรค	50,000 บาท
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	
1.ประชุมสมาชิกพรรค 20 เขตเลือกตั้ง	750,000 บาท
2.จัดพิมพ์ใบสมัครสมาชิกพรรค	500,000 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1.จัดพิมพ์วารสารพรรค	2,000,000 บาท
2.อบรมให้ความรู้ตัวแทนกลุ่มเกษตรกรและสมาชิกสวัสดิการพรรค เกษตรกรมหาชน	940,000 บาท
ปี 2547	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1.จัดพิมพ์สรุ่ยนโยบายพรรค 1,712,133 เล่ม	2,568,200 บาท
2.จัดพิมพ์โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์พรรค 400,000 แผ่น	2,400,000 บาท
3.จัดประชุมใหญ่สามัญประจำปีจังหวัดสุโขทัย	151,000 บาท
<u>แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง</u>	
1.จัดสัมมนาสมาชิกพรรคและกรรมการบริหารสาขาพรรค 10 ครั้ง	477,000 บาท
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	
1.อบรมเชิงปฏิบัติการแก่สมาชิกและตัวแทนระดับต่างๆ จากทั่วประเทศ จำนวน 5 รุ่น “คนทำงานการเมือง สร้างอุดมการณ์คนทำงานปลดหนี้”	864,000 บาท

ตารางที่ 4 (ต่อ) แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคคนขอปลดหนี้

ปี 2547 (ต่อ)	
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1.จัดทำจดหมายข่าวรายเดือน “คนขอปลดหนี้”	535,200 บาท
ปี 2548	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1.จัดพิมพ์หนังสือสรุปย่อ นโยบายพรรคคนขอปลดหนี้ 1,000,000 เล่ม	3,000,000 บาท
2.จัดจ้างบุคลากรสำนักงานใหญ่ 6 อัตรา	451,200 บาท
3.ค่าเช่าสำนักงานใหญ่	120,000 บาท
<u>แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง</u>	
1.จัดสัมมนาสมาชิกพรรคและกรรมการบริหารสาขาพรรค 4 ครั้ง	224,200 บาท
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	
1.จัดอบรมเชิงปฏิบัติการแก่สมาชิกและตัวแทนพรรค 11 ครั้ง	331,200 บาท
2.ฝึกอบรมแกนนำพรรคคนขอปลดหนี้	433,300 บาท
3.จัดพิมพ์หนังสือจดหมายข่าว 270,500 เล่ม	1,890,100 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1.จัดพิมพ์หนังสือ “คัมภีร์คนขอปลดหนี้” 80,850 เล่ม	808,500 บาท
2.จัดสัมมนาสมาชิกและประชาชนทั่วไป 12 จังหวัด	1,184,400 บาท
<u>แผนงานการใช้จ่ายในการเลือกตั้ง</u>	
1.จัดพิมพ์โปสเตอร์แนะนำ นโยบายและอุดมการณ์พรรค 266,667 แผ่น	1,500,000 บาท
ปี 2549	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1.จัดพิมพ์นโยบายพรรค	1,290,560 บาท
2.จัดพิมพ์ใบสมัครและบัตรสมาชิก	2,000,000 บาท
3.ค่าจ้างบุคลากรประจำสำนักงาน	1,295,640 บาท
4.ค่าเช่าสำนักงานใหญ่	240,000 บาท
5.จัดทำบันทึกข้อมูลสมาชิก	900,000 บาท
6.จ้างเหมาพิมพ์เอกสารสมาชิก	53,200 บาท

ตารางที่ 4 (ต่อ) แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคคนขอปลดหนี้

ปี 2549 (ต่อ)	
<u>แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง</u>	
1.จัดทำป้ายสาขาพรรค	100,800 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1.จัดพิมพ์จดหมายข่าว 150,000 เล่ม	3,000,000 บาท
2.จัดพิมพ์วารสาร 33,397 เล่ม	1,001,910 บาท
3.ฝึกอบรมให้ความรู้ทางการเมือง 23 ครั้ง	769,615 บาท
ปี 2550	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1.จัดจ้างบุคลากร 9 อัตรา	986,800 บาท
2.พัฒนาระบบบริหารฐานข้อมูลพรรคการเมือง (ระบบสารสนเทศ)	538,150 บาท
3.ค่าเช่าสำนักงานใหญ่	240,000 บาท
4.จัดพิมพ์จุลสารนโยบายพรรค	3,394,400 บาท
5.อบรมสัมมนาประชาชนสาขาและแกนนำพรรค	548,000 บาท
6.อบรมธรรมชาติและคณะกรรมการบริหารพรรค ประชาชนสาขาพรรค เจ้าหน้าที่พรรค และสมาชิกพรรค	120,000 บาท
<u>แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง</u>	
1.จัดสัมมนาสมาชิกพรรคและกรรมการบริหารพรรค	60,000 บาท
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	
1.จัดสัมมนาตัวแทนพรรค	77,000 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1.โครงการประชาสัมพันธ์เชิงรุกของพรรค	1,008,000 บาท
2.จัดทำวารสารการดำเนินการทางการเมืองของสาขาพรรคให้แก่สมาชิก	474,750 บาท
<u>แผนงานการใช้จ่ายในการเลือกตั้ง</u>	
1.จัดพิมพ์นโยบายพรรค	8,703,200 บาท

ตารางที่ 4 (ต่อ) แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคคนขอปลดหนี้

ปี 2551	
แผนค่าเช่าสำนักงานใหญ่พรรค	35,000 บาท
แผนค่าเช่าสถานที่จัดประชุมใหญ่พรรคการเมือง	10,000 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมใหญ่พรรคการเมือง	100,000 บาท
ปี 2552	
แผนค่าเช่าสำนักงานใหญ่	60,000 บาท
แผนค่าเช่าสถานที่จัดประชุมใหญ่พรรคการเมือง	7,160 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมใหญ่พรรคการเมือง	89,000 บาท
แผนค่าจ้างบุคลากรของสำนักงานใหญ่	93,840 บาท
ปี 2553	
แผนค่าไปรษณียากรของสำนักงานใหญ่	3,000 บาท
แผนค่าเช่าสำนักงานใหญ่	60,000 บาท
แผนค่าเช่าสถานที่จัดประชุมใหญ่	10,000 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมใหญ่	100,000 บาท
แผนค่าจ้างบุคลากรของสำนักงานใหญ่	103,560 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาของพรรค	60,000 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการเช่าอินเทอร์เน็ตของพรรค	9,600 บาท
ปี 2554	
แผนค่าไปรษณียากรของสำนักงานใหญ่	5,000 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการเช่าอินเทอร์เน็ตของพรรค	9,600 บาท
แผนค่าเช่าสำนักงานใหญ่พรรค	60,000 บาท
แผนค่าเช่าสถานที่จัดประชุมใหญ่พรรค	10,000 บาท
แผนค่าใช้จ่ายการเลือกตั้งตามมาตรา 52	32,280 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมใหญ่พรรค	100,000 บาท
แผนค่าจ้างบุคลากรของสำนักงานใหญ่พรรค	207,120 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาของพรรค	240,000 บาท

ที่มา: รวบรวมจากรายงานกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง รายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคการเมือง และรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนพรรคการเมือง ตั้งแต่ปี 2542 - 2554

จากตารางจะเห็นว่า พรรคคนขอปลดหนี้ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ ในการดำเนินกิจกรรมของพรรคทุกปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 จนถึงปัจจุบัน โดยการใช้จ่ายเงินของกองทุนฯ ตามแผนงานการบริหารพรรคการเมืองนั้น พรรคคนขอปลดหนี้ใช้จ่ายเงินไปในการจัดจ้างบุคลากรประจำสำนักงาน ใช้จ่ายค่าเช่าสำนักงานใหญ่ และในปีแรกๆ ของการจัดตั้งก็ใช้จ่ายเงินในการจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงานต่างๆ หลังจากนั้นก็มีการจัดพิมพ์เอกสารนโยบายพรรคเพื่อไว้แจกจ่ายประชาสัมพันธ์พรรค โดยบางปีมีการจัดพิมพ์นโยบายพรรคจำนวนเป็นล้านเล่ม นอกจากนี้มีการใช้จ่ายเงินในการประชุมใหญ่ของพรรคซึ่งก็เป็นกิจกรรมที่ทุกพรรคต้องดำเนินการตามระเบียบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

สำหรับแผนงานการบริหารสาขาพรรคนั้น พรรคคนขอปลดหนี้ได้ใช้จ่ายเงินไปกับการจัดจ้างบุคลากรประจำสาขาพรรคในบางสาขา และค่าเช่าสำนักงานสาขาพรรคบางสาขา รวมถึงการจัดทำป้ายสาขาพรรค และมีการจัดอบรมสัมมนาสมาชิกและกรรมการบริหารสาขาพรรคในบางปี

ส่วนแผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม พรรคคนขอปลดหนี้ได้ใช้จ่ายเงินในการพิมพ์นโยบายพรรค จัดประชุมสัมมนาสมาชิกพรรคและแกนนำพรรคเป็นรุ่นๆ จัดพิมพ์ใบสมัครสมาชิกพรรค และมีการออกตรวจเยี่ยมสาขาพรรคด้วย

แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป พรรคนั้นไปที่การพิมพ์วารสารพรรค จดหมายข่าว หรือแผ่นพับประชาสัมพันธ์พรรค และการจัดอบรมสัมมนาแก่สมาชิกพรรคในประเด็นต่างๆ หลายครั้ง ส่วนแผนงานการใช้จ่ายในการเลือกตั้ง ก็ใช้จ่ายไปกับการจัดพิมพ์นโยบายพรรคและโปสเตอร์แนะนำพรรคเพื่อใช้หาเสียงเลือกตั้ง

หลังจากมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 และมีการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์ในการจัดสรรเงินกองทุนฯ ทำให้พรรคคนขอปลดหนี้ไม่ได้รับเงินสนับสนุนตามมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 แต่ได้รับเงินสนับสนุนตามมาตรา 81 แทน ซึ่งก็ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนน้อยลงไปมาก ในแต่ละปีเหลือเพียงหลักแสนบาทเท่านั้น โดยเงินสนับสนุนส่วนใหญ่ก็จะเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมของสำนักงานใหญ่พรรคเป็นหลัก นั่นคือ ค่าเช่าสำนักงาน ค่าจัดประชุมใหญ่ ค่าจัดอบรมสัมมนาของพรรค

2. การใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคกสิกรไทย

ตารางที่ 5 แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคกสิกรไทย

ปี 2543	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	628,500 บาท
1. จัดจ้างบุคลากรประจำสำนักงานใหญ่ 4 คน	
2. ค่าเช่าสำนักงานใหญ่	
3. จัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงานและวัสดุสำนักงาน	
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	307,500 บาท
1. อบรมสัมมนาให้ความรู้ทางการเมือง 5 รุ่นๆ ละ 50 คน	
ปี 2544	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	161,460 บาท
1. จัดจ้างบุคลากร (ผู้อำนวยการพรรค) 1 อัตรา	
2. เช่าสำนักงานใหญ่	
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	
1. จัดพิมพ์นโยบายพรรค จำนวน 16,356 เล่ม	246,840 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1. จัดอบรมสัมมนาให้ความรู้แก่สมาชิกพรรค 2 รุ่นๆ ละ 50 คน	129,900 บาท
ปี 2545	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	114,510 บาท
1. ค่าจ้างบุคลากร (ผู้อำนวยการพรรค) 1 อัตรา	
2. ค่าวัสดุสำนักงาน	
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	
1. จัดพิมพ์วารสารพรรค 12,000 เล่ม	121,590 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1. อบรมสัมมนาเพื่อให้ความรู้ 1 รุ่น 110 คน	145,600 บาท

ตารางที่ 5 (ต่อ) แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคกสิกรไทย

ปี 2546	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	293,920 บาท
1.จัดจ้างบุคลากรของสำนักงานใหญ่ 2 อัตรา	
2.จัดซื้ออุปกรณ์สำนักงานใหญ่	
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	407,440 บาท
1.การอบรมสัมมนาเพื่อส่งเสริมสมาชิกพรรค 3 รุ่นๆ ละ 100 คน	
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	279,540 บาท
1.พิมพ์วารสารพรรค 18,300 เล่ม	
ปี 2547	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	285,600 บาท
1.จัดพิมพ์นโยบาย ข้อบังคับพรรค 10,200 เล่ม	
2.ประชุมใหญ่สามัญประจำปี	55,000 บาท
<u>แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง</u>	62,000 บาท
1.ประชุมใหญ่สามัญประจำปีสาขาพรรค 31 ครั้ง	
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	129,400 บาท
1.อบรมสัมมนาสมาชิกพรรค	
2.พิมพ์วารสารพรรคและจัดทำอาร์ตเวิร์ค 19,530 บาท	195,300 บาท
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	129,400 บาท
1.อบรมสัมมนาแกนนำพรรค	
ปี 2548	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	209,880 บาท
1.จัดจ้างบุคลากรของสำนักงานใหญ่ 2 อัตรา	
2.จัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี	69,600 บาท
3.พิมพ์ใบสมัครสมาชิกพรรค	21,120 บาท
<u>แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง</u>	12,500 บาท
1.จัดอบรมสัมมนาครั้งวัน	
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	70,800 บาท
1.จัดอบรมสัมมนาแกนนำพรรค	

ตารางที่ 5 (ต่อ) แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคกสิกรไทย

ปี 2548 (ต่อ)	
<u>แผนงานการใช้จ่ายในการเลือกตั้ง</u>	
1. พิมพ์แผ่นพับพรรคกสิกรไทย 30,000 แผ่น	105,00 บาท
2. พิมพ์ป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์พรรค 400 แผ่น	140,000 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1. พิมพ์วารสารพรรคและจัดทำอาร์ตเวิร์ค 21,900 เล่ม	306,600 บาท
2. จัดอบรมสัมมนาตามโครงการ	66,000 บาท
ปี 2549	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1. จัดจ้างบุคลากรของสำนักงานใหญ่	321,840 บาท
2. จัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี	62,050 บาท
3. จัดพิมพ์วารสารพรรค	81,360 บาท
ปี 2550	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1. จัดจ้างบุคลากรของสำนักงานใหญ่	144,000 บาท
<u>แผนงานการใช้จ่ายในการเลือกตั้ง</u>	
1. แผ่นพับประชาสัมพันธ์	309,000 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1. จัดพิมพ์วารสารพรรค	79,200 บาท
ปี 2551	
แผนค่าเช่าสำนักงานใหญ่พรรค	35,000 บาท
แผนการจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่ (แผ่นพับโบชัวร์นโยบาย) 10,000 ฉบับ	30,000 บาท
ปี 2552	
แผนค่าเช่าสำนักงานใหญ่พรรค	60,000 บาท
แผนค่าเช่าสถานที่จัดประชุมใหญ่พรรค	5,000 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมใหญ่พรรค	100,000 บาท
แผนจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่ (แผ่นพับ) 10,000 ฉบับ	30,000 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการจัดอบรมสัมมนาของพรรค	55,000 บาท

ตารางที่ 5 (ต่อ) แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคกสิกรไทย

ปี 2553	
แผนค่าไปรษณียากรของสำนักงานใหญ่	3,000 บาท
แผนการจัดพิมพ์วารสารพรรค 2,000 ฉบับ	30,000 บาท
แผนค่าเช่าสำนักงานใหญ่พรรค	60,000 บาท
แผนค่าเช่าสถานที่จัดประชุมใหญ่พรรค	10,000 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมใหญ่พรรค	100,000 บาท
แผนการจัดจ้างบุคลากรของสำนักงานใหญ่พรรค 1 อัตรา	103,560 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการจัดอบรมสัมมนาพรรค	60,000 บาท
ปี 2554	
แผนค่าไปรษณียากรของสำนักงานใหญ่พรรค	5,000 บาท
แผนการจัดพิมพ์วารสารพรรค 2,800 ฉบับ	40,000 บาท
แผนค่าเช่าสำนักงานใหญ่พรรค	60,000 บาท
แผนค่าเช่าสถานที่จัดประชุมใหญ่พรรค	10,000 บาท
แผนค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมใหญ่พรรค	100,000 บาท
แผนค่าจ้างบุคลากรของสำนักงานใหญ่ 2 อัตรา	197,400 บาท
แผนค่าจัดอบรมสัมมนาของพรรค	63,000 บาท
แผนค่าใช้จ่ายการเลือกตั้งตามมาตรา 52 (ทำสื่อสิ่งพิมพ์)	209,280 บาท

ที่มา: รวบรวมจากรายงานกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง และรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนพรรคการเมือง ตั้งแต่ปี 2543 - 2554

จากตารางการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคกสิกรไทย จะพบว่า แผนงานการบริหารพรรคการเมือง พรรคกสิกรไทยใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ในการจัดจ้างบุคลากรประจำสำนักงานใหญ่ 1-2 คน ค่าเช่าสำนักงานใหญ่ จัดซื้อครุภัณฑ์และวัสดุสำนักงาน จัดประชุมใหญ่พรรค ส่วนแผนงานการบริหารสาขาพรรคนั้น พรรคกสิกรไทยมีการใช้จ่ายเงินไปในปี 2547 และปี 2548 เท่านั้น โดยเป็นการจัดประชุมสาขาพรรค

สำหรับแผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม ในปีแรกๆ พรรคใช้เงินไปกับการจัดพิมพ์นโยบายพรรคปีละหลายหมื่นเล่ม หลังจากนั้นก็เป็นการจัดอบรมสัมมนาแก่นำพรรค และแผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป พรรคก็ได้มีการจัดอบรมสัมมนาสมาชิกพรรคเป็นรุ่นๆ รวมถึงบางปีก็มีการพิมพ์วารสารพรรคด้วย

ส่วนแผนงานการใช้จ่ายในการเลือกตั้ง พรรคศิกรไทยใช้จ่ายเงินไปในการพิมพ์แผ่นพับและป้าย โฆษณาประชาสัมพันธ์พรรค

หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงการจัดสรรเงินกองทุนฯ ในปี 2551 พรรคศิกรไทยก็ได้รับเงินสนับสนุนตามมาตรา 81 โดยเป็นการจัดอบรมสัมมนา จัดประชุมใหญ่พรรค จัดพิมพ์วารสารพรรค ค่าเช่าสำนักงานใหญ่พรรค และค่าจ้างบุคลากรประจำสำนักงานใหญ่พรรค ซึ่งก็ได้รับเงินเหมือนกันในทุกปี

3. การใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคชีวิตที่ดีกว่า

ตารางที่ 6 แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคชีวิตที่ดีกว่า

ปี 2544	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1. จัดจ้างบุคลากรประจำสำนักงานใหญ่ 2 อัตรา	180,930 บาท
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	
1. จัดอบรมสมาชิกพรรคและประชาชน 19 รุ่นๆ ละ 100 คน	174,367 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	99,170 บาท
1. จัดพิมพ์นโยบายพรรค 4,000 เล่ม	
2. จัดพิมพ์ข้อบังคับพรรค 4,000 เล่ม	
3. จัดพิมพ์แผ่นพับให้ความรู้ประชาชน 19,170 เล่ม	
ปี 2545 (ชะลอการเบิกจ่าย)	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1. ค่าบริหารสำนักงาน	133,650 บาท
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	
1. ประชุมสัมมนาพร้อมเสริมอาชีพ	243,350 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1. จัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่	68,500 บาท
ปี 2546 ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ (แต่ชะลอการเบิกจ่าย)	627,300 บาท

ตารางที่ 6 (ต่อ) แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคชีวิตที่ดีกว่า

ปี 2547 ได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุน 4 โครงการ (ชะลอการเบิกจ่าย)	736,800 บาท
ปี 2548 ได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ (ชะลอการเบิกจ่าย)	1,100,000 บาท
ปี 2549 ได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ (ชะลอการเบิกจ่าย)	1,511,700 บาท
ปี 2550 ได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ (ชะลอการเบิกจ่าย)	446,500 บาท

ที่มา: รวบรวมจากรายงานกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง รายงานการดำเนินงานของพรรคการเมือง และรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนพรรคการเมือง ตั้งแต่ปี 2544 - 2550

จากตารางการใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ของพรรคชีวิตที่ดีกว่า พบว่า พรรคชีวิตที่ดีกว่าใช้จ่ายเงินแผนงานการบริหารพรรคการเมืองไปในการจัดจ้างบุคลากรประจำพรรคเท่านั้น ส่วนแผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคและการหาสมาชิกเพิ่ม พรรคใช้จ่ายเงินในการจัดอบรมสัมมนาให้กับสมาชิกพรรค และแผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป พรรคใช้จ่ายเงินไปกับการจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่เท่านั้น จะเห็นว่า พรรคชีวิตที่ดีกว่าไม่เคยขอรับเงินสนับสนุนในการบริหารสาขาพรรคเลย รวมทั้งการใช้จ่ายในการเลือกตั้งด้วย

พรรคชีวิตที่ดีกว่าได้ขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมาโดยตลอดตั้งแต่จัดตั้งพรรค แต่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 พรรคชีวิตที่ดีกว่าไม่สามารถเบิกจ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้ เนื่องจากพรรคใช้จ่ายเงินที่ได้รับการจัดสรรไปไม่หมด และไม่ได้ส่งคืนเงินคงเหลือพร้อมดอกเบี้ยของปี 2544 จำนวน 149,422.02 บาท ให้แก่กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ตามมติคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองครั้งที่ 4/2547 (62) เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2547 จึงเห็นชอบให้ชะลอการเบิกจ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคชีวิตที่ดีกว่าไปจนกว่าจะส่งคืนเงินคงเหลือพร้อมดอกเบี้ย จำนวน 149,422.02 บาท ให้แก่กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ปัจจุบันจึงมีคดีความฟ้องร้องกันอยู่ระหว่างคณะกรรมการเลือกตั้งกับพรรคชีวิตที่ดีกว่าในเรื่องนี้ ดังนั้น แม้ว่าพรรคชีวิตที่ดีกว่าจะได้รับการจัดสรรเงินกองทุนฯ ทุกปี แต่ก็ไม่สามารถเบิกจ่ายออกมาใช้ดำเนินกิจกรรมได้

4. การใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคสยาม

ตารางที่ 7 แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคสยาม

ปี 2544	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1.จัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ และวัสดุสำนักงาน	66,700 บาท
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	
1.จัดพิมพ์นโยบายและข้อบังคับพรรค	120,460 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1.จัดสัมมนาผู้บริหารสาขาพรรคและสมาชิกพรรค 4 ครั้งๆ ละ 50 คน	160,240 บาท
ปี 2545	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1.จัดพิมพ์นโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค	152,800 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1.สัมมนาผู้บริหารสาขา สมาชิกพรรค และประชาชน	119,580 บาท
ปี 2546	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1.จัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน (เครื่องถ่ายเอกสาร)	69,780 บาท
<u>แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง</u>	
1.จัดซื้ออุปกรณ์สำนักงานสาขาพรรค	34,890 บาท
<u>แผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1.จัดพิมพ์จุลสารพรรคสยาม	94,203 บาท
2.บรรยายวิชาการ “ความสำคัญของประชาชนที่มีต่อพรรคการเมือง”	77,587 บาท
3.อบรมเผยแพร่กฎหมายพรรคการเมืองและรัฐธรรมนูญแก่สมาชิกพรรค	72,440 บาท
ปี 2547 (ชะลอการเบิกจ่าย)	
<u>แผนงานการบริหารพรรคการเมือง</u>	
1.จัดพิมพ์นโยบายและข้อบังคับพรรค	50,000 บาท
<u>แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง</u>	
1.จัดประชุมใหญ่สาขาพรรค	20,000 บาท

ตารางที่ 7 (ต่อ) แสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคสยาม

ปี 2547 (ต่อ) (ชะลอการเบิกจ่าย)	
<u>แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม</u>	
1. สัมมนาพัฒนาสมาชิกพรรค	304,298 บาท
<u>แผนงานให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป</u>	
1. จัดทำสื่อในหนังสือพิมพ์	35,000 บาท

ที่มา: รวบรวมจากรายงานกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง รายงานการดำเนินงานของพรรคการเมือง และรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนพรรคการเมือง ตั้งแต่ปี 2544 - 2547

พรรคสยามใช้จ่ายเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ ในแผนงานบริหารพรรคการเมืองไปกับการจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงานและพิมพ์นโยบายและข้อบังคับพรรคเท่านั้น แผนงานการบริหารสาขาพรรคก็เป็นการจัดประชุมสาขาพรรคและการจัดซื้ออุปกรณ์สำนักงาน ส่วนแผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคและการหาสมาชิกเพิ่ม พรรคใช้จ่ายเงินในการจัดพิมพ์นโยบายและสัมมนาสมาชิกพรรค และแผนงานการให้ความรู้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปก็เป็นการจัดสัมมนาให้แก่ผู้บริหารและสมาชิกพรรค

และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 พรรคสยามก็ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้ เนื่องจากจัดทำงบการเงินประจำปี 2545 ไม่ถูกต้อง เป็นเหตุให้นายทะเบียนพรรคการเมืองเรียกคืนเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองประจำปี 2545 จำนวน 315,580 บาท ให้แก่กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ตามมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 และคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 4/2547 (62) เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2547 เห็นชอบให้ชะลอการเบิกจ่ายเงินให้แก่พรรคสยามไปจนกว่าพรรคสยามจะคืนเงินให้แก่กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง จำนวน 315,580 บาท หลังจากนั้นพรรคสยามจึงไม่ขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองอีกเลย

นอกจากเงินสนับสนุนพรรคการเมืองตามแผนงานและโครงการแล้ว พรรคการเมืองยังจะได้รับเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคด้วย ซึ่งตั้งแต่จัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาทั้ง 4 พรรคได้รับเงินสนับสนุนในส่วนนี้ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 แสดงเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคของพรรคการเมืองที่ศึกษา

พรรคการเมือง	ปี 2542		ปี 2543		ปี 2544		ปี 2545		ปี 2546	
	งบประมาณ	เบิกจ่าย	งบประมาณ	เบิกจ่าย	งบประมาณ	เบิกจ่าย	งบประมาณ	เบิกจ่าย	งบประมาณ	เบิกจ่าย
คนขอปลดหนี้	1,354,677.00	307,983.69	-		2,323,347.62	1,517,214.24	2,290,378.00	2,014,264.14	2,561,869.00	1,974,878.99
กสิกรไทย	-		1,026,243.00	82,546.67	132,272.67	105,969.54	137,973.00	116,373.00	445,980.00	371,127.42
ชีวิตที่ดีกว่า	-	-	-	-	189,148.80	124,335.07	196,483.00	104,208.93	270,126.00	-
สยาม	-	-	-	-	65,435.60	28,800.00	86,437.00	43,200.00	94,086.00	37,800.00

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

หมายเหตุ: เงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคของพรรคการเมือง ตั้งแต่ปี 2547 – 2549 คณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ได้มีมติครั้งที่ 7/2546(58) ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2546, มติครั้งที่ 7/2547(65) ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2547 และมติครั้งที่ 2/2548(72) ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2548 ให้ยกเลิกการสนับสนุน

เงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคของพรรคการเมืองที่ทางสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดสรรให้ นั้น พรรคการเมืองก็ได้รับตามที่ใช้จ่ายจริง โดยที่ต้องมีใบเสร็จรับเงินมาเบิก ซึ่งประกอบไปด้วยค่าไปรษณียากร ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า และค่าโทรศัพท์ ซึ่งให้เฉพาะค่าโทรศัพท์ธรรมดา ไม่รวมถึงค่าโทรศัพท์มือถือ ถ้าใช้จ่ายเงินไม่หมดจะต้องส่งคืนกองทุนฯ ไม่สามารถนำไปใช้ในส่วนอื่นได้ โดยการเบิกจ่ายที่ต้องมีใบเสร็จทุกครั้งทำให้พรรคการเมืองต้องคืนเงินให้กองทุนฯ ในทุกๆ ปี เพราะไม่สามารถหาใบเสร็จมาแสดงได้ โดยเฉพาะสาขาพรรค

จากรายงานการติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พบว่า สาเหตุที่พรรคการเมืองไม่สามารถเบิกจ่ายได้ครบตามแผนงานนั้น (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2553ข: 77) คือ

1. หลักฐานการเบิกเงิน เช่น ใบเสร็จรับเงินของสถานที่ที่ระบุในเอกสาร ไม่ตรงกับหลักการเรียกเก็บเงินที่พรรคหรือสาขาแจ้งต่อนายทะเบียน
2. หลักฐานค่าไปรษณียากรและใบเสร็จรับเงินค่าไปรษณียากรไม่มีการประทับตราของทำการไปรษณีย์ จึงเบิกไม่ได้
3. หลักฐานหรือใบเสร็จค่าไปรษณียากรส่วนใหญ่เป็นหลักฐานการซื้อดวงตราไปรษณียากร แต่ยังไม่มีการใช้งาน จึงไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสนับสนุน

ตารางที่ 9 สรุปการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการศึกษา

แผนงาน	การใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
การบริหารพรรคการเมือง	ส่วนใหญ่ใช้จ่ายเงินเป็นค่าจ้างบุคลากร ค่าเช่าสำนักงาน ค่าครุภัณฑ์สำนักงาน และการพิมพ์นโยบาย ข้อบังคับพรรค
การบริหารสาขาพรรคการเมือง	มีเพียงพรรคคนขอปลดหนี้ที่มีการจ้างใช้จ่ายเงินในแผนงานนี้ ส่วนพรรคอื่นแทบไม่มีกิจกรรมในแผนงานนี้เลย
การส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและการหาสมาชิกเพิ่ม	กิจกรรมที่ดำเนินการทุกพรรคคือ การพิมพ์นโยบายพรรค และการจัดอบรมสัมมนาสมาชิกพรรค
การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง	มีพรรคคนขอปลดหนี้ และพรรคกสิกรไทยที่ใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ในการพิมพ์แผ่นพับและป้ายประชาสัมพันธ์พรรค
การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป	ทุกพรรคมีกิจกรรมที่ใช้จ่ายเงินเหมือนกันคือ การพิมพ์วารสารพรรค หรือไม่ก็การอบรมสัมมนาสมาชิกพรรค

กล่าวโดยสรุป พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกพรรคการเมืองที่ทำการศึกษาทั้ง 4 พรรคนั้น มีการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในกิจกรรมส่วนใหญ่คล้ายๆ กัน โดยแผนงานการบริหารพรรคการเมือง พรรคคนขอปลดหนี้มีการใช้จ่ายเงินในส่วนนี้มากกว่าพรรคอื่นๆ ไม่ว่าจะจ้างบุคลากร ค่าเช่าสำนักงานใหญ่ จัดประชุมใหญ่พรรค จัดพิมพ์นโยบายพรรค สำหรับพรรคกสิกรไทยใช้จ่ายเงินแผนนี้ส่วนใหญ่ไปในการจ้างบุคลากร จัดประชุมใหญ่พรรค ส่วนพรรคชีวิตที่ดีกว่ามีเพียงการจ้างบุคลากรเท่านั้น เช่นเดียวกับพรรคสยามที่มีเพียงการพิมพ์นโยบายและข้อบังคับพรรคเท่านั้น

แผนงานการบริหารสาขาพรรคการเมือง มีเพียงพรรคคนขอปลดหนี้ที่มีกิจกรรมในแผนงานนี้หลายอย่าง ทั้งการจ้างบุคลากร ทำป้ายพรรคเช่าสำนักงานสาขาพรรค จัดอบรมสมาชิกและกรรมการสาขาพรรค แต่ก็ยังเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเป็นบางปี บางปีก็ไม่ได้ดำเนินการ ส่วนพรรคกสิกรไทยและพรรคสยามแทบจะไม่มีการใช้จ่ายเงินไปกับกิจกรรมแผนนี้เลย ส่วนพรรคชีวิตที่ดีกว่า ไม่เคยใช้จ่ายเงินแผนงานนี้เลย

แผนงานการส่งเสริมสมาชิกพรรคการเมืองและหาสมาชิกเพิ่ม ทุกพรรคมีกิจกรรมที่เหมือนกันคือ การพิมพ์หนังสือนโยบายหรือวารสารพรรค และการอบรมสัมมนาสมาชิกพรรค แต่พรรคคนขอปลดหนี้มีการตรวจเยี่ยมสาขาพรรคด้วย และสำหรับแผนงานการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ก็เช่นกันทุกพรรคมีกิจกรรมเหมือนกันคือ การอบรมสัมมนาสมาชิกพรรค หรือไม่ก็การพิมพ์วารสารพรรคเพื่อเผยแพร่ ส่วนแผนงานการใช้จ่ายในการเลือกตั้งมีเพียงพรรคคนขอปลดหนี้และพรรคกสิกรไทยที่มีการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน โดยการพิมพ์แผ่นพับและป้ายประชาสัมพันธ์พรรค

สำหรับพรรคชีวิตที่ดีกว่าและพรรคสยามนั้น ได้ถูกชะลอการเบิกจ่ายเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง เนื่องจากไม่ได้คืนเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายกลับคืนกองทุนฯ และเนื่องจากรายงานงบการเงินไม่ถูกต้อง ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าพรรคชีวิตที่ดีกว่าและพรรคสยามจะไม่ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง แต่ก็ยังมีการดำเนินกิจกรรมของพรรคอยู่ตามกฎระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดไว้

บทที่ 5

เจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองกับการดำเนินกิจกรรม ในความเป็นจริงของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรเงินสนับสนุนให้แก่พรรคการเมือง เพื่อให้พรรคการเมืองดำรงอยู่และดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้ เพราะเห็นว่าบทบาทของพรรคการเมืองจริงๆ นั้นมีมากกว่าการเลือกตั้ง กล่าวคือ พรรคการเมืองมีหน้าที่ให้ความรู้ทางการเมือง สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อเป็นการพัฒนาประชาธิปไตยของประเทศ รวมทั้งต้องการให้พรรคการเมืองมีอุดมการณ์ในการดำเนินกิจกรรมที่ชัดเจน

จากการศึกษาเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในบทที่ 3 จะพบว่ากองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองต้องการให้พรรคการเมืองนั้นมีเงินทุนหมุนเวียนในการใช้จ่ายเพื่อการบริหารจัดการพรรคการเมืองและดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เพื่อให้พรรคการเมืองมีความมั่นคง เข้มแข็ง และสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เฉพาะในช่วงการเลือกตั้งเท่านั้น โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมือง เพื่อเป็นการสร้างให้พรรคได้รับความนิยม ความศรัทธา และมีฐานสนับสนุนจากประชาชนในระยะยาว โดยจากการศึกษาหลักการ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนงาน และการดำเนินงานของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองนั้น พบว่ากองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมีความมุ่งหมายดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2549: 32-36)

1. ให้พรรคการเมืองมีการบริหารงานที่เข้มแข็ง และสามารถทำหน้าที่ของพรรคการเมืองได้อย่างกว้างขวางขึ้น
2. ให้พรรคการเมืองมีการจัดตั้งองค์กรของสาขาพรรค มีการกำหนดภารกิจ บทบาท หน้าที่ของสาขาพรรคที่ชัดเจน
3. ให้พรรคการเมืองสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นพรรคการเมืองของปวงชน โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองได้อย่างแท้จริง

4. ให้พรรคการเมืองสามารถส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง และมีกิจกรรมการหาเสียงเลือกตั้ง จนได้รับคะแนนเสียงจากประชาชนมากเพียงพอที่จะทำให้สมาชิกพรรคได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนของประชาชน

5. ให้พรรคการเมืองขยายบทบาทในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้อย่างกว้างขวาง โดยผ่านการดำเนินการของสาขาพรรค

1. กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมุ่งหมายให้พรรคการเมืองมีการบริหารงานที่เข้มแข็ง และสามารถทำหน้าที่ของพรรคการเมืองได้อย่างกว้างขวางขึ้น

การที่พรรคการเมืองจะมีการบริหารงานที่เข้มแข็งและทำหน้าที่ของพรรคได้อย่างกว้างขวางนั้น พรรคการเมืองต้องมีสำนักงานใหญ่ที่สามารถบริหารกิจการของพรรคได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างการดำเนินงานของพรรค มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรภายในพรรค มีกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสาขาพรรค และพรรคการเมืองมีการพัฒนานโยบายและอุดมการณ์ และเผยแพร่ต่อสมาชิกและประชาชน

จากการศึกษาการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรค กิจกรรมของพรรคคนขอปลดหนี้ที่นำเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมาใช้ก็เป็นการจ้างบุคลากรประจำสำนักงาน จัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงานต่างๆ ค่าเช่าสำนักงานใหญ่ จัดประชุมใหญ่ประจำปีของพรรค รวมถึงการพิมพ์เอกสารเผยแพร่ต่างๆ เช่น ใบสมัครสมาชิกพรรค นโยบายพรรค ที่บางปีมีการจัดพิมพ์เป็นล้านเล่ม ส่วนพรรคอื่นนั้นไม่ค่อยมีกิจกรรมในการบริหารงานของพรรคเท่าใดนัก โดยพรรคกสิกรไทยมีการจัดจ้างบุคลากรประจำสำนักงานใหญ่ การจัดประชุมใหญ่ประจำปีของพรรค การพิมพ์แผ่นพับ เอกสารพรรคเผยแพร่ ส่วนพรรคชีวิตที่ดีกว่ามีเพียงการจ้างบุคลากรเท่านั้น เช่นเดียวกับพรรคสยามที่มีเพียงการพิมพ์นโยบายและข้อบังคับพรรคเท่านั้น

จากรายงานการติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของสำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง พบว่า พรรคคนขอปลดหนี้มีสำนักงานใหญ่ที่เป็นเอกเทศ โดยการเช่าอาคารพาณิชย์ มีการแบ่งพื้นที่ใช้สอยชัดเจน มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำให้กับพรรคหลายตำแหน่ง ได้แก่ ผู้อำนวยการพรรค รองผู้อำนวยการพรรค นิติกร เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป และเจ้าหน้าที่ธุรการ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ก:

132, 2547ข: 157-158, 2553ก: 121-123) สำหรับพรรคกสิกรไทยนั้น สำนักงานใหญ่มีลักษณะเป็นเอกเทศ แต่ไม่มีการจัดโครงสร้างและจัดหมวดหมู่ของงานให้ชัดเจน เจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดชอบงานทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเงิน การบัญชี และด้านธุรการ เป็นต้น แต่พรรคก็ได้ส่งบุคลากรเข้าอบรมกับสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ก: 138, 2547ข: 163-164, 2553ก: 139-141)

รูปที่ 1 แสดงสำนักงานใหญ่พรรคคนขอปลดหนี้

รูปที่ 2 แสดงสำนักงานใหญ่พรรคคนขอปลดหนี้

รูปที่ 3 แสดงสำนักงานใหญ่พรรคคนขอปลดหนี้

รูปที่ 4 แสดงสำนักงานใหญ่พรรคคนขอปลดหนี้

ส่วนพรรคชีวิตที่ดีกว่า สำนักงานใหญ่ของพรรคนั้นมีลักษณะอยู่ร่วมกับที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นบ้านของหัวหน้าพรรค ไม่มีความเหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ไม่มีการจัดโครงสร้างหมวดหมู่ของงาน และไม่มีการแบ่งหน้าที่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน มีเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้กับพรรคเพียง 2 คน และพรรคก็ไม่ได้ส่งบุคลากรเข้าอบรมกับสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ก: 198-199) เช่นเดียวกับพรรคสยามที่สำนักงานใหญ่อยู่ร่วมกับที่อยู่อาศัย ไม่เหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ไม่มีการจัดโครงสร้างหมวดหมู่ของงานและแบ่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และยังไม่มีเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานประจำพรรคด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ก: 141, 2547ข: 167)

สำหรับการจัดประชุมของพรรคนั้น ถึงแม้ว่าบางพรรคจะไม่ได้รับเงินสนับสนุนในการจัดกิจกรรมนี้ แต่เป็นกิจกรรมที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ทุกพรรคต้องดำเนินการ ดังนั้นทุกพรรคก็จะมี การจัดประชุมใหญ่พรรคทุกๆ ปี และก็มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคด้วย ซึ่งบางพรรคก็ จัดประชุมบ่อยครั้ง บางพรรคก็นานๆ ครั้ง แล้วแต่ประเด็นเรื่องราวที่จะพูดคุยกัน ซึ่งส่วนใหญ่เรื่อง ที่จะพูดคุยกันในที่ประชุมของพรรคเหล่านี้คือ การใช้จ่ายเงินของพรรคและการรับรองงบการเงิน ของพรรค

นายอภิชาตวิวิทย์ ศรีอารวงศา นายทะเบียนพรรคคนขอปลดหนี้ กล่าวว่า “พรรคคนขอ ปลดหนี้มีการประชุมใหญ่ทุกปี โดยจะจัดกันที่วัดที่จังหวัดสุโขทัย เพราะสำนักงานใหญ่อยู่ที่นั่น” (อภิชาตวิวิทย์ ศรีอารวงศา, **สัมภาษณ์**, 22 สิงหาคม 2555)

นายจำลอง คำสิม หัวหน้าพรรคกสิกรไทย กล่าวว่า “การประชุมกรรมการพรรคกสิกรไทย ก็มีเรื่อยๆ เป็นการพบปะกันเรื่อยๆ อาจจะเดือนละครั้ง หรือว่างๆ เสาร์อาทิตย์ก็เข้าพรรคมาคุยกัน” (จำลอง คำสิม, **สัมภาษณ์**, 19 กันยายน 2555)

นายวรชววิวิทย์ ตันติกริมย์ อดีตหัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า กล่าวว่า “การจัดประชุมใหญ่ พรรค เราต้องจัดทุกปี ไม่จัดไม่ได้ กฎหมายกำหนดมา แล้วบางเรื่องกฎหมายก็กำหนดมาว่าต้องผ่าน ที่ประชุมพรรคด้วย” (วรชววิวิทย์ ตันติกริมย์, **สัมภาษณ์**, 3 กันยายน 2555)

จากการศึกษาการใช้จ่ายเงินกองทุนฯ และจากรายงานการติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงิน ของพรรคการเมือง ก็จะเห็นว่าการบริหารงานสำนักงานใหญ่ของทั้ง 4 พรรคนั้นยังไม่มี ประสิทธิภาพ โดยพรรคคนขอปลดหนี้มีการบริหารจัดการสำนักงานใหญ่ดีกว่าอีก 3 พรรค นั่นคือ มีสำนักงานพรรคเป็นเอกเทศ มีการแบ่งพื้นที่ใช้สอยเป็นสัดส่วน มีการจัดโครงสร้างการดำเนินงาน ชัดเจน มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติประจำสำนักงาน 9 อัตรา ซึ่งก็แบ่งตำแหน่งหน้าที่เป็นฝ่ายต่างๆ ชัดเจน ไม่ ว่าจะเป็นฝ่ายนิติกร ฝ่ายการเงินและบัญชี ฝ่ายธุรการทั่วไป (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2550: 33) แต่ตั้งแต่พรรคคนขอปลดหนี้จัดตั้งขึ้นมาจนถึงปี พ.ศ. 2550 พรรคมีสาขาเกิน 100 สาขา มาตลอด โดยปี พ.ศ. 2550 มีสาขาพรรคถึง 202 สาขา (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2551: 469) ซึ่งตามเกณฑ์มาตรฐานของกองทุนฯแล้ว พรรคที่มีสาขาพรรค 101 สาขาขึ้นไป ควรจะมี บุคลากรที่ปฏิบัติงานให้กับพรรคอย่างน้อย 15 อัตรา เพื่อสามารถปฏิบัติการกิจของพรรคและดูแล สาขาได้อย่างทั่วถึง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ข: 157) ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับ จำนวนสาขาพรรคแล้ว พรรคคนขอปลดหนี้ยังถือว่ามีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ องค์กรก็ตาม

พรรคก็ได้ส่งบุคลากรประจำสำนักงานใหญ่ของพรรคไปเข้าร่วมอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพกับสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งตลอด

สำหรับพรรคการเมืองอื่นๆ ไม่มีการบริหารจัดการสำนักงานที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีการจัดโครงสร้างของงานที่ชัดเจน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานมีเพียง 1-2 คน ซึ่งก็ไม่ได้มีการส่งไปอบรมพัฒนาศักยภาพ ส่วนพรรคสยามไม่มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเลย อีกทั้งสำนักงานก็เป็นที่ยุ่อยู่กับที่อยู่อาศัยด้วย เช่นเดียวกับพรรคชีวิตที่ดีกว่า

แต่กิจกรรมที่ทั้ง 4 พรรคดำเนินการเหมือนกันคือ การจัดประชุมใหญ่ของพรรค ซึ่งเป็นสิ่งที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าทุกพรรคจะต้องทำ แต่การดำเนินการของแต่ละพรรคก็แตกต่างกันไปตามข้อบังคับของแต่ละพรรค

สำหรับการพัฒนานโยบายและอุดมการณ์ของพรรคนั้น มีเพียงพรรคคนขอปลดหนี้ที่มีการพัฒนานโยบายให้เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์บ้านเมือง และมีนโยบายที่ค่อนข้างชัดเจนและเป็นรูปธรรมแตกต่างจากอีก 3 พรรค ตั้งแต่จัดตั้งพรรคพรรคสิทธิกรไทย พรรคชีวิตที่ดีกว่า และพรรคสยามขึ้นมา ทั้ง 3 พรรคไม่เคยมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงนโยบายของพรรคเลย การที่กฎหมายกำหนดให้พรรคการเมืองต้องเขียนนโยบายของพรรคในการขอจัดตั้งพรรคอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้พรรคเหล่านี้ต้องเขียนนโยบายของพรรคคนขึ้นมา หลังจากนั้นเลยไม่มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงนโยบายอีกเลย

โดยสรุปแล้ว พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรค ยังไม่สามารถดำเนินกิจกรรมเพื่อบริหารพรรคการเมืองให้เข้มแข็งได้ เพราะสำนักงานยังไม่มีความสะดวกในการดำเนินการ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำให้กับพรรคก็ไม่เพียงพอ อีกทั้งยังไม่มีการพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน การดำเนินงานส่วนใหญ่ของพรรคเป็นไปเพียงเพื่อให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น

2. กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมุ่งหมายให้พรรคการเมืองมีการจัดตั้งองค์กรของสาขาพรรค มีการกำหนดภารกิจ บทบาท หน้าที่ของสาขาพรรคที่ชัดเจน

กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองต้องการให้พรรคการเมืองมีสาขาพรรคที่มีคุณภาพและเข้มแข็ง โดยพรรคการเมืองต้องมีการวางแผนในการพัฒนาสาขาพรรคให้มีศักยภาพเพียงพอให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและสมาชิก อีกทั้ง

ยังต้องการให้สาขาพรรคเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมของพรรคในระดับพื้นที่ เพื่อให้สาขาพรรคมีกิจกรรมร่วมกับสมาชิกและประชาชน

พรรคคนขอปลดหนี้มีการบริหารสาขาพรรคโดยการจัดจ้างบุคลากรประจำสาขาพรรคและเช่าสำนักงานสาขาพรรคในบางสาขา ในบางปีก็มีการจัดสัมมนากรรมการสาขาพรรคด้วย เช่นเดียวกับพรรคกสิกรไทยที่มีกิจกรรมในบางปีคือ การจัดอบรมสัมมนาสาขาพรรค การจัดประชุมใหญ่สาขาพรรค

ส่วนพรรคชีวิตที่ดีกว่านั้น ไม่มีกิจกรรมในการบริหารสาขาพรรคเลย การประชุมสาขาพรรคจะมีการจัดบ้างในบางปี แต่ก็ยังเป็นเพียงการพบปะพูดคุยกันธรรมดา เช่นเดียวกับพรรคสยามที่บางปีมีการจัดประชุมสาขาพรรค แต่ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาพรรคเลย

จากรายงานการติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พบว่า สำหรับพรรคคนขอปลดหนี้ สำนักงานใหญ่มีการจัดสัมมนากรรมการสาขาพรรค ซึ่งก็เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยเป็นการบรรยายเกี่ยวกับนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค เพื่อถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน สาขาพรรคบางสาขามีการจัดประชุมสาขาพรรค แต่บางสาขาที่หยุดดำเนินกิจกรรมมานานแล้ว และสำนักงานสาขาพรรคคนขอปลดหนี้ก็ไม่มีความเหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เพราะมีสถานที่ตั้งอยู่ร่วมกับที่อยู่อาศัยหรือสถานประกอบการ ธุรกิจ บางสาขาไม่มีการติดตั้งป้ายสำนักงานสาขาและไม่มีการแบ่งพื้นที่ให้เป็นสัดส่วน ไม่มีวัสดุอุปกรณ์สำนักงาน จะมีเพียงโทรศัพท์เพื่อใช้ติดต่อเท่านั้น และก็ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำสาขาพรรคด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ก: 133-134, 2547ข: 158-160, 2550: 37-40)

พรรคกสิกรไทย พบว่า สำนักงานสาขาพรรคอยู่ร่วมกับที่อยู่อาศัย ไม่มีการแบ่งพื้นที่ให้เป็นสัดส่วนและส่วนใหญ่ไม่มีการติดตั้งป้ายสำนักงานสาขาพรรค ไม่มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำสาขาพรรค และไม่มีความรู้ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน แต่ก็ยังมีการประชุมสาขาพรรคประจำปีอยู่บ้าง แต่การดำเนินกิจกรรมของสาขาพรรคไม่ต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ก: 139, 2547ข: 165, 2553ก: 139-141) ส่วนพรรคชีวิตที่ดีกว่านั้น ที่ทำการสาขาพรรคก็มีลักษณะอยู่ร่วมกับที่อยู่อาศัย ไม่มีการจัดโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน ไม่มีเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และไม่มีความรู้ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน และทุกสาขาไม่มีการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ไม่มีการติดต่อประสานงานสำนักงานใหญ่และสมาชิกพรรค (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ก: 199-200) เช่นเดียวกับพรรคสยามที่สำนักงานสาขาพรรคอยู่ร่วมกับที่อยู่อาศัยหรือสถาน

ประกอบการธุรกิจ ไม่มีการแบ่งพื้นที่ให้เป็นสัดส่วน ไม่มีการติดตั้งป้ายสำนักงานสาขาพรรค ไม่มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำสาขาพรรค และก็ยังไม่มีการจัดทำทะเบียนสมาชิกของสาขาพรรค ไม่มีการประชุมประจำสาขาพรรค (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ก: 141-142, 2547ข: 168-169)

รูปที่ 5 แสดงสำนักงานสาขาพรรคสยาม จังหวัดกาฬสินธุ์

รูปที่ 6 แสดงสำนักงานสาขาพรรคคนขอปลดหนี้ จังหวัดนครพนม

รูปที่ 7 แสดงสำนักงานสาขาพรรคคนขอปลดหนี้ จังหวัดนราธิวาส

รูปที่ 8 แสดงสำนักงานสาขาพรรคกสิกรไทย จังหวัดอุดรธานี

รูปที่ 9 แสดงสำนักงานสาขาพรรคกสิกรไทย เขตพระนคร กรุงเทพฯ

จากการศึกษาพรรคการเมืองทั้ง 4 พรรคพบว่า พรรคการเมืองไม่สามารถพัฒนาสาขาพรรคให้เข้มแข็งได้เลย เนื่องจากสำนักงานสาขาไม่เป็นเอกเทศ อยู่ร่วมกับที่อยู่อาศัย ไม่มีการแบ่งพื้นที่

เป็นสัดส่วน ไม่มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน จึงไม่เหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรค บางสาขาไม่มีการติดป้ายสำนักงานสาขา ทำให้ยากต่อการเดินทางไปหา หรือการติดต่อลำบาก ประชาชนก็จะไม่รู้ว่าที่นี่เป็นสำนักงานสาขาพรรค ซึ่งสาขาพรรคที่ไม่ได้บริหารจัดการสาขาให้เหมาะสมก็แสดงให้เห็นว่าสาขาพรรคนั้นยังไม่ได้ดำเนินกิจกรรมใดๆ ในพื้นที่เลย

ตารางที่ 10 แสดงการเปลี่ยนแปลงของจำนวนสาขาและสมาชิกพรรคการเมืองที่ศึกษา

พรรคการเมือง	ปี พ.ศ.	จำนวนสาขา	จำนวนสมาชิก (คน)
คนขอปลดหนี้	2543	183	413,873
	2546	231	535,989
	2547	208	514,228
	2549	206	870,652
	2550	202	700,836
	2551	13	326,521
	2555	4	326,905
กสิกรไทย	2544	12	8,776
	2547	31	7,927
	2548	19	7,193
	2549	7	13,274
	2550	7	13,355
	2551	4	8,722
	2555	4	8,715
ชีวิตที่ดีกว่า	2543	15	9,199
	2546	27	13,801
	2547	22	13,336
	2548	22	10,482
	2549	26	13,979
	2550	22	13,979
	2555	0	8,304

ตารางที่ 10 (ต่อ) แสดงการเปลี่ยนแปลงของจำนวนสาขาและสมาชิกพรรคการเมืองที่ศึกษา

พรรคการเมือง	ปี พ.ศ.	จำนวนสาขา	จำนวนสมาชิก (คน)
สยาม	2544	4	9,254
	2546	7	10,154
	2547	7	8,855
	2549	7	9,769
	2550	7	6,543

ที่มา: รวบรวมจากรายงานการดำเนินงานของพรรคการเมือง รายงานกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง และข้อมูลพรรคการเมืองที่ยังดำเนินการอยู่

นอกจากนี้สาขาพรรคก็ไม่มี ความมั่นคง มีการเปลี่ยนแปลงสาขาพรรคทุกปี มีการยกเลิกสาขาพรรคและตั้งใหม่ทุกๆ ปี การดำเนินงานของสาขาพรรคก็ไม่มี ความต่อเนื่อง ในช่วงแรกของการจัดตั้งพรรคขึ้นมานั้น มีการเร่งจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอย่างรวดเร็ว ไม่ได้จัดตั้งสาขาเพื่อสร้างฐานพรรคจากประชาชน แต่เป็นการจัดตั้งสาขาเพื่อให้ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ เพราะตามหลักเกณฑ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ได้กำหนดให้จำนวนสาขาพรรคมีผลต่อการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ทำให้ทุกพรรคเร่งที่จะจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นมา ทำให้สาขาพรรคขาดคุณภาพมีการยุบเลิกไปและจัดตั้งขึ้นใหม่ตลอดเวลา และเนื่องจากสาขาพรรคอยู่ร่วมกับที่อยู่อาศัย หากที่ทำการสาขาเป็นบ้านของประชาชนหรือกรรมการสาขาพรรคคนนั้น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงประชาชนหรือกรรมการสาขาพรรคก็ทำให้ต้องย้ายที่ทำการสาขาพรรคด้วย

ปัญหาการยุบสาขาและย้ายที่ทำการบ่อยครั้งน่าจะก่อให้เกิดปัญหาแก่พรรคในการที่จะสร้างฐานจากประชาชนในพื้นที่ เพราะหากสาขาพรรคไม่มีความมั่นคงและที่ทำการสาขาพรรคยังต้องยึดติดอยู่ที่ตัวประชาชนหรือกรรมการสาขาแล้ว ความคาดหวังว่าจะให้สาขาพรรคดำเนินกิจกรรมทางการเมืองคงเป็นไปได้ยาก และจะทำให้พรรคพัฒนาได้ช้าขึ้น เนื่องจากสาขาพรรคเปรียบเสมือนสถาบันของพรรคที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ ดังนั้น หากพรรคไม่สามารถสร้างให้สาขาพรรคมีความมั่นคงได้ การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ประชาชนได้รู้จักและมีส่วนร่วมกับพรรค หรือการจะให้สาขาพรรคสร้างฐานสนับสนุนจากประชาชนนั้นคงจะเกิดขึ้นได้ยาก

ปัจจุบันการจัดสรรเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ มีการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์ตามที่ได้นำเสนอไปในบทที่ 3 เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง โดยจากหลักเกณฑ์เดิมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 ที่

จัดสรรเงินตามจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนคะแนนเสียงเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ จำนวนสมาชิกพรรค และจำนวนสาขาพรรค ได้ปรับเปลี่ยนมาจัดสรรเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 ซึ่งได้จัดสรรเงินตามคะแนนเสียงเลือกตั้งแบบสัดส่วน และแบบบัญชีรายชื่อ จำนวนสาขาพรรค และจำนวนสมาชิกพรรคซึ่งชำระค่าบำรุงรายปี โดยสาขาพรรคนั้นมีเงื่อนไขกำหนดไว้คือ จะต้องมีการจัดสรรเงินของสาขาพรรค การเมืองไม่น้อยกว่าสองร้อยคน มีการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคของสาขาพรรคการเมือง มีสถานที่ตั้งแยกจากการประกอบกิจการอื่นหรือที่อยู่อาศัยเป็นสัดส่วน มีผู้ปฏิบัติงานของสาขาพรรคการเมือง มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคหรือการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค มีการให้ความรู้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป หรือการหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม จากเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนด ลักษณะสาขาพรรคที่จะนำมาคำนวณการจัดสรรเงินสนับสนุนมีความเข้มงวดมากขึ้น ทำให้สาขาพรรคของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหล่านี้ไม่ได้รับเงินสนับสนุน พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกพรรคการเมืองจึงไม่มีแรงจูงใจและไม่ให้ความสำคัญกับการจัดตั้งสาขาพรรคเพิ่ม อีกทั้งการบริหารสาขาพรรคที่ไม่มีประสิทธิภาพก็ทำให้เกิดความยุ่งยากในการดำเนินงานต่างๆ ของสาขาพรรคด้วย โดย

นายอภิชาติวรวิทย์ ศรีอรวงศา นายทะเบียนพรรคคนขอปลดหนี้ กล่าวว่า “ตอนนี้พรรคคนขอปลดหนี้มีสาขาพรรคอยู่ 4 สาขา แต่ก่อนนี้มี 200 กว่าสาขา แต่ดูแลยาก และเดี๋ยวนี้มีเรื่องงบประมาณเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ก่อนมีสาขาเยอะก็จะมีเงินสนับสนุนเยอะ แต่ปัจจุบันมีเยอะก็ไม่ได้เงินแล้ว เพราะกฎหมายปัจจุบันกำหนดหนึ่งภาคต้องมีหนึ่งสาขา ก็ไม่มีความจำเป็นต้องตั้งหลายสาขา ค่าใช้จ่ายเยอะๆ การตรวจเยี่ยมสาขาที่ต้องใช้เงิน ตอนนี้เราก็รู้ว่าจังหวัดไหนมีสมาชิกพรรคเยอะก็เอาจังหวัดนั้นเป็นสาขาพรรค” (อภิชาติวรวิทย์ ศรีอรวงศา, สัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2555)

สอดคล้องกับพรรคกสิกรไทยและพรรคชีวิตที่ดีกว่า โดยนายจำลอง คำสิม หัวหน้าพรรคกสิกรไทย กล่าวว่า “แต่ก่อนพรรคกสิกรไทยมีสาขาเยอะ เคยมีถึง 57 สาขา แต่ตอนนี้ลดเหลือแค่ 4 สาขา เพราะเงื่อนไขทางกฎหมายมันเยอะ ไม่ลดไม่ได้ เพราะต้องทำบัญชีรายงาน กกต. ค่าใช้จ่ายสาขา ค่าน้ำ ค่าไฟ เราสู้ไม่ไหว ก็เลยลดดีกว่า” (จำลอง คำสิม, สัมภาษณ์, 19 กันยายน 2555) ส่วนนายวรชวฤทธิ์ ตันติกริมย์ อดีตหัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า กล่าวว่า “เดิมทีพรรคชีวิตที่ดีกว่ามีสาขาพรรค 24 สาขา แต่การดำเนินการมันยุ่งยาก ต้องทำบัญชีสาขาแยกต่างหากจากบัญชีพรรค จึงยุบไปให้เหลือนิดเดียว อีกอย่างสาขาพรรคเขาก็ไร้ค่าเลย มีเจ้าหน้าที่เข้าไปยุ่งกับเขามาก จะไปตรวจสอบนู่นนี่ ก็เลยขอเลิกไป” (วรชวฤทธิ์ ตันติกริมย์, สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2555)

โดยสรุปแล้ว พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรค ไม่สามารถจัดตั้งสาขาพรรคให้เข้มแข็งได้ เนื่องจากสำนักงานสาขาไม่มีความมั่นคงถาวร มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ไม่เหมาะสมกับการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองให้กับพรรคการเมืองเลย การจัดตั้งสาขาพรรคเป็นไปอย่างเร่งรีบเพื่อต้องการเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง เมื่อสำนักงานสาขาพรรคไม่มีความมั่นคงถาวร การกำหนดภารกิจ บทบาทหน้าที่ของสาขาพรรคในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองก็เป็นไปได้ยาก นอกจากนี้พรรคการเมืองทั้ง 4 พรรคยังไม่สนใจที่จะจัดตั้งสาขาพรรคเพิ่มเติม เพราะทุกพรรคเห็นสอดคล้องกันในเรื่องของปัญหาและความยุ่งยากของการมีสาขาพรรคจำนวนมากๆ และปัจจุบันการมีสาขาพรรคจำนวนมากก็ไม่เกิดประโยชน์กับพรรค จึงทำให้แต่ละพรรคเหลือสาขาพรรคเท่าที่กฎหมายกำหนดขั้นต่ำเท่านั้น

3. กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมุ่งหมายให้พรรคการเมืองสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นพรรคการเมืองของปวงชน โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองได้อย่างแท้จริง

กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองต้องการให้พรรคการเมืองขยายฐานสมาชิกพรรคไปสู่มวลชน โดยพรรคการเมืองต้องมีการหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกพรรคและประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของประชาชน

หากพิจารณาจากตารางที่ 10 ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงจำนวนสาขาและสมาชิกพรรคการเมือง จะเห็นว่าในช่วงแรกของการจัดตั้งพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรค มีการเพิ่มขึ้นของสมาชิกพรรคอย่างชัดเจน โดยเฉพาะพรรคคนขอปลดหนี้ที่ภายใน 2 ปีที่จัดตั้งพรรคขึ้นมาก็มีสมาชิกพรรคมากถึง 400,000 กว่าคน และก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในทุกๆ ปี ก็เนื่องมาจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้นำจำนวนสมาชิกพรรคมาคำนวณเงินสนับสนุนพรรคการเมืองด้วย พรรคการเมืองจึงพยายามที่จะหาสมาชิกเพิ่มตลอดทุกปี เพื่อให้ได้เงินสนับสนุนมากขึ้นด้วย

ปัจจุบันการจัดสรรเงินสนับสนุนพรรคการเมืองมีการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์การจัดสรรเงิน โดยจากเดิมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 นั้น จัดสรรเงินโดยมีจำนวนสมาชิกพรรคเป็นเกณฑ์หนึ่งในการคำนวณ แต่ปัจจุบันพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 ได้ปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์เป็นการจัดสรรตามจำนวนสมาชิกที่ชำระค่าบำรุงรายปี ซึ่งจากการศึกษาเรื่องการเงินของพรรคการเมืองในบทที่ 4 ก็ได้

เห็นว่า พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหล่านี้ไม่ได้มีการเก็บเงินค่าบำรุงพรรคจากสมาชิกพรรคเลย ปัจจุบันจำนวนสมาชิกพรรคของพรรคการเมืองเหล่านี้จึงไม่ได้นำมาคำนวณการจัดสรรเงินสนับสนุนที่พรรคจะได้รับ ทำในการหาสมาชิกเพิ่มเติมของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรคนั้นเปลี่ยนไป ทุกพรรคไม่ได้ให้ความสำคัญกับการหาสมาชิกเพิ่มเติมเหมือนเมื่อก่อน โดย นายอภิชาตวิวิท ศรีอารวงศา นายทะเบียนพรรคคนขอปลดหนี้กล่าวว่า “ตั้งแต่จัดตั้งพรรคสมาชิกพรรคของเราเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เคยมีมากถึง 800,000 กว่าคน แต่เมื่อปี พ.ศ. 2551 กกต. มีระบบการตรวจสอบความซ้ำซ้อนของสมาชิกพรรค คนหนึ่งจะเป็นสมาชิกได้เพียงพรรคเดียว ทำให้สมาชิกเราลดลงไปมาก เพราะชื่อไปซ้ำกับสมาชิกพรรคอื่น จนตอนนี้เราเหลือสมาชิกทั่วประเทศอยู่ 300,000 กว่าคน” (อภิชาตวิวิท ศรีอารวงศา, **สัมภาษณ์**, 22 สิงหาคม 2555)

นายเพชร สายพานทอง หัวหน้าพรรคสยาม กล่าวว่า “ในการหาสมาชิกในช่วงแรก ในแต่ละเขตใครมีเพื่อนก็ไปชวนกันมาเป็นสมาชิกพรรค เพราะสมัยก่อนยังไม่เข้มงวดมาก แต่ปัจจุบันนี้การสมัครสมาชิกพรรคมีขั้นตอนเยอะขึ้น **สมัครไปก็ไม่ได้อะไร** แล้วใครจะอยากสมัคร เมื่อสมาชิกพรรคเราครบสมบูรณ์ตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว **เราก็ไม่ได้หาเพิ่มแล้ว** เพราะถือว่าเป็นพรรคที่**สมบูรณ์แล้ว**” (เพชร สายพานทอง, **สัมภาษณ์**, 23 สิงหาคม 2555)

นายจำลอง คำสิม หัวหน้าพรรคกสิกรไทย กล่าวว่า “แต่ก่อนพรรคกสิกรไทยมีสมาชิกหลายหมื่นคน เพราะตอนนั้นเขากำหนดให้เอาจำนวนสมาชิกไปหารเอาเงินกองทุนได้ แต่ต่อมามีการตรวจสอบความซ้ำซ้อนของสมาชิกพรรค ก็ทำให้สมาชิกพรรคเราลดลงเหลือแค่นี้ ตอนนั้นก็ไม่ได้หาเพิ่มแล้ว มีแค่นี้พอ” (จำลอง คำสิม, **สัมภาษณ์**, 19 กันยายน 2555)

นายวรชวฤทธิ์ ดันติกริมย์ อดีตหัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า กล่าวว่า “พอพรรคชีวิตที่ดีกว่ามีสมาชิกพรรคครบเกิน 5,000 คน ตามกฎหมายกำหนด เราก็หยุดหาแล้ว ไม่ได้ไปดิ้นรนหาสมาชิกเพิ่มอีกแล้ว แต่ก็มีมาเพิ่มเองบ้าง จนปัจจุบันก็ลดลงไป” (วรชวฤทธิ์ ดันติกริมย์, **สัมภาษณ์**, 3 กันยายน 2555)

ส่วนกิจกรรมที่พรรคการเมืองดำเนินการในการส่งเสริมสมาชิกพรรคเข้ามามีส่วนร่วมกับพรรคและการหาสมาชิกเพิ่มนั้น พรรคคนขอปลดหนี้ได้จัดประชุมและตรวจเยี่ยมสาขาพรรคต่างๆ เพื่อชี้แจงนโยบายและแผนงานของพรรคให้แก่สาขาและสมาชิกได้รับทราบ มีการจัดพิมพ์ใบสมัครสมาชิกพรรค บางปีมีการจัดอบรมสัมมนาสมาชิกพรรค เช่น ปี พ.ศ. 2547 มีการฝึกอบรมปฏิบัติการ “คนทำงานการเมือง” สร้างอุดมการณ์คนทำงานปลดหนี้ 5 รุ่น

ส่วนพรรคสิทธิกรไทยนั้น จะเป็นการจัดพิมพ์วารสารนโยบายพรรคในบางปี ส่วนปีที่ไม่ได้จัดพิมพ์วารสารแจกก็จะจัดอบรมสัมมนาในประเด็นทางการเมืองต่างๆ ส่วนพรรคชีวิตที่ดีกว่า ในปีแรกๆ ของการจัดตั้งพรรคมีการจัดอบรมให้กับสมาชิกพรรค แต่ในระยะหลังก็ไม่มีการจัดอบรมในด้านนี้เลย เช่นเดียวกับพรรคสยามที่การดำเนินกิจกรรมในด้านนี้ก็มีเพียงการจัดอบรมสัมมนาพัฒนาสมาชิกพรรคในบางปี บางปีก็เป็นการจัดพิมพ์เอกสารแจกจ่ายประชาชนผ่านสาขาพรรค

โดยสรุปแล้ว จากการศึกษาการหาสมาชิกเพิ่มของพรรคการเมืองทั้ง 4 พรรคพบว่า ปัจจุบันทุกพรรคไม่ได้ใส่ใจในการหาสมาชิกพรรคเพิ่มแล้ว แรกเริ่มของการจัดตั้งพรรค จำนวนสมาชิกเป็นส่วนหนึ่งของการได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุนจากรัฐ ยังมีสมาชิกพรรคมากก็จะยังได้เงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมากด้วย ในช่วงแรกของการจัดตั้งพรรคนั้น ทุกพรรคจึงเร่งที่จะเพิ่มจำนวนสมาชิกพรรคของตน เพื่อให้ได้เงินสนับสนุนจำนวนมาก แต่ในปัจจุบันหลักเกณฑ์ในการจัดสรรเงินกองทุนฯ ได้เปลี่ยนไป จำนวนสมาชิกพรรคไม่ได้มีผลต่อจำนวนเงินที่จะได้รับจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ส่งผลให้ทุกพรรคไม่ได้สนใจที่จะหาสมาชิกเพิ่มเลย ต่างเห็นพ้องไปทางเดียวกันว่า เมื่อมีสมาชิกพรรคเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดแล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องหาเพิ่ม ยังมีมากก็จะยังเกิดปัญหามาก เพราะต้องจัดทำฐานข้อมูลสมาชิกพรรคด้วย

ส่วนการจัดกิจกรรมในการส่งเสริมสมาชิกของพรรคเข้ามามีส่วนร่วม ก็จะมีเพียงพรรคคนขอปลดหนี้ที่มีการกิจกรรมที่หลากหลาย เนื่องจากพรรคคนขอปลดหนี้มีจำนวนสาขาพรรคจำนวนมาก โดยกิจกรรมที่จัดให้กับสมาชิกก็เป็นการอบรมสัมมนาสมาชิกพรรค มีการตรวจเยี่ยมสาขาพรรค และการจัดพิมพ์นโยบายพรรคไว้แจกจ่ายสมาชิก

ดังนั้น สำหรับพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรคนี้ ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมที่ให้ประชาชนมาสนับสนุนพรรคได้ตามความมุ่งหมายให้พรรคการเมืองพัฒนาไปเป็นพรรคการเมืองของปวงชน การหาสมาชิกเพิ่มนั้นก็ค้ำจนถึงแต่เงินสนับสนุนจากรัฐเป็นหลัก อีกทั้งกิจกรรมที่ต้องการให้สมาชิกและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับพรรคการเมืองก็ยังไม่ชัดเจน ไม่ช่วยให้สมาชิกและประชาชนมีส่วนร่วมกับพรรคมากพอที่จะสนับสนุนพรรคได้

4. กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมุ่งหมายให้พรรคการเมืองสามารถส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง และมีกิจกรรมการหาเสียงเลือกตั้ง จนได้รับคะแนนเสียงจากประชาชนมากเพียงพอที่จะทำ ให้สมาชิกพรรคได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนของประชาชน

การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นบทบาทสำคัญของพรรคการเมืองที่ต้องดำเนินการ เพื่อให้ได้เข้าไปมีบทบาทในสภาผู้แทนราษฎร กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองต้องการให้พรรคการเมืองสามารถดำเนินกิจกรรมในการเลือกตั้งได้เพื่อจะได้เป็นผู้แทนของประชาชนในสภาผู้แทนราษฎร

กิจกรรมในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่ไม่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ศึกษาทั้ง 4 พรรคนั้น นายเพชร สายพานทอง กล่าวว่า “ในการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคสยาม ก็อยู่ที่ว่าคนไหนมีสิทธิลงสมัครได้ แล้วเขาอยากลงก็ให้ลงสมัคร ผมเปิดทางให้ลง พรรคเล็กอย่างเราไม่ค่อยมีกฎเกณฑ์อะไรมาก ส่วนเรื่องเงินค่าสมัคร ค่าหาเสียงก็ต้องช่วยเหลือตัวเอง เราไม่สามารถอุดหนุนได้ ไม่เหมือนพรรคใหญ่” (เพชร สายพานทอง, สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2555)

นายจำลอง คำสิม กล่าวว่า “ที่ผ่านมามีพรรคการเมืองไทยส่งผู้สมัครน้อย อย่างครั้งล่าสุด (การเลือกตั้งปี พ.ศ. 2554) เราก็ส่งเฉพาะแบบบัญชีรายชื่อเท่านั้น เราไม่ได้มุ่งหวังชนะ เพราะที่ผ่านมาผมยังติดภาระทางการศึกษาอยู่ ผมเรียนปริญญาเอกอยู่ ยังไม่ค่อยลุยเรื่องการเลือกตั้งเท่าไรเลยส่งผู้สมัครเพื่อป้องกันกาชยุบพรรคไปก่อน” (จำลอง คำสิม, สัมภาษณ์, 19 กันยายน 2555)

นายวรธรรมวิทย์ ดันติกรมย์ กล่าวว่า “เราได้ส่งผู้สมัครเมื่อการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมามี (ปี พ.ศ. 2554) ซึ่งการหาเสียงเลือกตั้ง เราก็ไปอัดเทปโทรทัศน์ตามที่ กกต. จัดให้เท่านั้น ไม่ได้เอาเงินมาหาเสียง ไม่ได้ทำป้ายหาเสียง” (วรธรรมวิทย์ ดันติกรมย์, สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2555)

นายอภิชาติวรวิทย์ ศรีอรวงศา กล่าวว่า “การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง พรรคคนขอปลดหนี้ได้ส่งผู้สมัครมาทุกครั้ง บางสมัยมีเงินมากก็ส่งได้เยอะ หลังๆ มีเงินน้อยก็ส่งน้อย เราจะประเมินก่อนด้วย อย่างเมื่อก่อนเราทำกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับชาวบ้านเยอะ การทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเราก็คิดว่าเราจะได้ ส.ส. แต่ก็ได้ไม่ได้ มาสมัยนี้เราทำกิจกรรมน้อยลง บางปีทำแค่ 2-3 ครั้ง ผลลัพธ์ที่ออกมาเหมือนเดิมคือไม่ได้ ส.ส.” (อภิชาติวรวิทย์ ศรีอรวงศา, สัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2555)

สำหรับการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองที่ศึกษาทั้ง 4 พรรค ก็เป็นไปตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11 แสดงสถิติการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในแต่ละครั้งของพรรคการเมืองที่ศึกษา

วันเลือกตั้ง	รูปแบบ	คนขอปลดหนี้	กติกกรไทย	ชีวิตที่ดีกว่า	สยาม
6 ม.ค. 2544	บัญชีรายชื่อ	35	1	1	1
	แบ่งเขต	95	1	-	2
	รวม	130	2	1	3
6 ก.พ. 2548	บัญชีรายชื่อ	28	5	-	-
	แบ่งเขต	75	1	-	-
	รวม	103	6	-	-
23 ธ.ค. 2550	บัญชีรายชื่อ	80	-	-	-
	แบ่งเขต	219	5	-	10
	รวม	299	5	-	10
3 ก.ค. 2554	บัญชีรายชื่อ	10	2	4	-
	แบ่งเขต	12	-	1	1
	รวม	22	2	5	1

ที่มา: รวบรวมจากข้อมูลสถิติและผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2544, พ.ศ.2548, พ.ศ.2550 และ พ.ศ.2554 จากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

จากตารางสถิติการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ทำการศึกษานั้น ตั้งแต่พรรคการเมืองที่ทำการศึกษาก่อตั้งขึ้นจนถึงปัจจุบัน มีการเลือกตั้งทั่วไปเกิดขึ้นแล้ว 4 ครั้ง โดยพรรคคนขอปลดหนี้ ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกครั้ง โดยในการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2544 ส่งผู้สมัครทั้งสิ้น 130 คน ปี พ.ศ. 2548 ส่งผู้สมัครทั้งสิ้น 103 คน ปี พ.ศ. 2550 ส่งผู้สมัครทั้งสิ้น 299 คน และปี พ.ศ. 2554 ส่งผู้สมัครทั้งสิ้น 22 คน

พรรคกติกกรไทย ส่งผู้สมัครครั้งแรกในปี พ.ศ. 2544 ส่งผู้สมัครเพียง 2 คน ปี พ.ศ. 2548 ส่งผู้สมัครทั้งสิ้น 6 คน ปี พ.ศ. 2550 ส่งผู้สมัครทั้งสิ้น 5 คน และปี พ.ศ. 2554 ส่งผู้สมัครเพียง 2 คน

พรรคชีวิตที่ดีกว่า ส่งผู้สมัครครั้งแรกในปี พ.ศ. 2544 เพียง 1 คนเท่านั้น จากนั้นก็ไม่ได้ส่งผู้สมัครในการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2548 และ 2550 มาส่งอีกครั้งในการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2554 จำนวนทั้งสิ้น 5 คน ส่วนพรรคสยามส่งผู้สมัครครั้งแรกในปี พ.ศ. 2550 จำนวน 10 คน และปี พ.ศ. 2554 ส่งผู้สมัครเพียง 1 คน

จากการศึกษาเกี่ยวกับการเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรค พบว่า การคัดสรรสมาชิกพรรคลงสมัครรับเลือกตั้ง ทั้ง 4 พรรคไม่ได้มีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง อยู่ที่ว่าใครอยากลงสมัคร พรรคก็จะให้ลงสมัครได้ แต่ก็จะต้องออกค่าใช้จ่ายเอง ซึ่งที่ผ่านมาทั้ง 4 พรรคก็ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งหลายครั้ง แต่ไม่ก็ไม่เคยมีพรรคใดได้รับเลือกตั้งเลยแม้แต่ครั้งเดียว

ส่วนการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีเพียงพรรคคนขอปลดหนี้เท่านั้นที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง และก็มีกิจกรรมรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในทุกครั้ง ซึ่งได้ใช้เงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองไปในการพิมพ์แผ่นพับและป้ายโฆษณาหาเสียง ส่วนพรรคอื่นๆ ก็ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเพียงไม่กี่คน และบางพรรคก็ส่งผู้สมัครในบางครั้งเท่านั้น และก็มีหาเสียงเฉพาะที่คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้เท่านั้น นั่นคือ การไปอัดเทปโทรทัศน์เพื่อใช้รณรงค์หาเสียงเท่านั้น ไม่มีการหาเสียงในรูปแบบอื่นเลย

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าพรรคคนขอปลดหนี้จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งและมีกิจกรรมรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทุกครั้ง แต่ผลคะแนนเลือกตั้งในแต่ละครั้งนั้นก็ไม่ได้สะท้อนความเป็นพรรคของปวงชนของพรรคคนขอปลดหนี้เลย คะแนนเสียงเลือกตั้งที่ได้รับจากแบบบัญชีรายชื่อในการเลือกตั้งทุกครั้งน้อยกว่าจำนวนสมาชิกพรรคเสียอีก โดยพรรคคนขอปลดหนี้มีสมาชิกพรรคหลักแสนคน แต่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งในบางครั้งเพียงหลักหมื่นคะแนนเท่านั้น

ตารางที่ 12 แสดงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองที่ศึกษา

วันเลือกตั้ง	พรรคคนขอปลดหนี้	พรรคกสิกรไทย	พรรคชีวิตที่ดีกว่า	พรรคสยาม
6 ม.ค. 2544	73,269	55,454	46,206	71,480
6 ก.พ. 2548	293,487	24,232	-	-
23 ธ.ค. 2550	137,518	-	-	-
3 ก.ค. 2554	27,193	11,268	6,882	-

ที่มา: รวบรวมจากข้อมูลสถิติและผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2544, พ.ศ.2548, พ.ศ.2550 และ พ.ศ.2554 จากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

โดยสรุปแล้ว พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ทำการศึกษา ยกเว้นพรรคคนขอปลดหนี้ จะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งแต่ละครั้งก็ส่ง

ผู้สมัครเพียงไม่กี่คน อีกทั้งยังไม่มีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วย ส่วนการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งหลังสุดนั้น (3 ก.ค. 2554) จะเห็นว่ามี การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกพรรค เนื่องจากหากไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งก็จะไม่มีสิทธิขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้ (ตามมาตรา 81) และผลคะแนนเลือกตั้งที่ออกมา ก็ไม่ได้ช่วยให้พรรคการเมืองเหล่านี้ได้รับเลือกตั้งเข้าไปเป็นผู้แทนของประชาชนเลย

5. กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมุ่งหมายให้พรรคการเมืองขยายบทบาทในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้อย่างกว้างขวาง โดยผ่านการดำเนินการของสาขาพรรค

การที่พรรคการเมืองจะขยายบทบาทในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนได้อย่างกว้างขวางนั้น พรรคการเมืองต้องมีการจัดกิจกรรมเพื่อเสนอแนะนโยบายของพรรคไปสู่การปฏิบัติแก่ประชาชน มีสาขาพรรคที่เข้มแข็งพอที่จะจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้ อีกทั้งต้องมีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองจนประชาชนเห็นความสำคัญของพรรคการเมืองมากขึ้นด้วย

กิจกรรมในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรค โดยสรุปแล้ว ส่วนใหญ่เป็นการพิมพ์เอกสารเผยแพร่ เช่น นโยบายพรรค วารสารพรรค และการจัดอบรมสัมมนาให้แก่สมาชิกพรรค โดยแต่ละพรรคก็มีการจัดมากน้อยต่างกันไป บางพรรคจัดทุกปี บางพรรคก็จัดเป็นบางปีเท่านั้น โดยการดำเนินกิจกรรมในการให้ความรู้ทางการเมืองเป็นดังนี้

นายอภิชาติวรวิทย์ ศรีอารวงสา นายทะเบียนพรรคคนขอปลดหนี้ กล่าวว่า “กิจกรรมที่พรรคคนขอปลดหนี้ทำก็จัดกันทุกปีตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่เราต้องทำกิจกรรม เพราะถ้าไม่ทำก็ต้องคืนเงินกองทุนไป ซึ่งก็มีบางปีที่บางกิจกรรมไม่ได้ทำ เราก็ต้องคืนเงินไปกิจกรรมหลักๆ ที่ทำก็เป็นการอบรม บรรยายให้ความรู้ในเรื่องทางการเมือง กฎหมายใหม่ที่เกิดขึ้น รวมถึงนโยบายพรรคด้วย รูปแบบกิจกรรมในแต่ละปีก็จะเหมือนเดิมคือการให้ความรู้ แต่ละปีความรู้ก็เป็นความรู้ใหม่ๆ เราก็จะเน้นไปที่กลุ่มชาวไร่ชาวนาซึ่งเป็นสมาชิกส่วนใหญ่ของพรรค แต่ละปีเราก็จัดกันที่จังหวัดสุโขทัยหรือนครพนมเป็นหลัก เพราะมีสมาชิกพรรคเข้าร่วมครบแน่นอนตามที่กฎหมายกำหนด แต่ก็จะมีส่วนผู้สังเกตการณ์จากจังหวัดรอบข้างด้วย ปัจจุบันกฎหมายมีการเปลี่ยนแปลงการจัดสรรเงิน ทำให้พรรคเราได้เงินน้อยลง ก็ทำให้กิจกรรมที่ทำน้อยลง เพราะเงินที่

เราใช้ทำกิจกรรมมาจากกองทุนฯ ถ้าได้น้อยก็ทำน้อย เพราะเราไม่มีเงินมากพอ ถ้าทำกิจกรรมมาก มันก็เข้าเนื้อตัวเอง ค่าใช้จ่ายมันเยอะ ถ้าไม่ได้เงินจากกองทุนฯ ก็คงไม่ได้จัดกิจกรรม” (อภิชาติวริทธิ์ ศรีอารวงศา, สัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2555)

นายจำลอง คำสิม หัวหน้าพรรคกสิกรไทย กล่าวว่า “เมื่อ กกต. มีแผนให้เราเสนอขอเงินสนับสนุน เราก็เสนอขอไปตามแผนงานที่ กกต. กำหนด อย่างเรื่องวารสารพรรคเราก็พิมพ์ แล้วก็ส่งไปหากกลุ่มต่างๆ ซึ่งไม่ใช่สมาชิกพรรค เช่น ถ้าต้องการส่งวารสารพรรคให้กลุ่มครูเกษียณอายุ เราก็ไปเอาทำเนียบครูมาแล้วก็ส่งไปตามกลุ่มนั้น เป็นเหมือนการประชาสัมพันธ์พรรค ส่วนการอบรมให้ความรู้พรรคเราก็ทำ บางปีเราก็จัดเป็น 4 งวดๆ ละ 100 คน โดยเราจะเข้าหาประชาชนชุมชนเหมือนไปประชาสัมพันธ์พรรคให้ชุมชนได้รู้จัก เราจะเข้าไปคุยกับผู้นำก่อน อย่างการอบรม 100 คน ก็ให้ประชาชนชุมชน 10 คนไปหากคนมาอีกคนละ 10 คน ก็บอกไปว่า กกต. เขาให้ค่าพาหนะคนละ 200 บาท ก็มาอบรมแล้วก็กินข้าวฟรี แล้วก็เซ็นรับเงินไป 200 บาท เราก็จัดหาวิทยากรมาบรรยายให้เขาฟัง ถ้าเป็นสถานศึกษาเราก็จะส่งจดหมายไปหาเขาก่อน ถามว่าสนใจจะจัดกิจกรรมกับพรรคเราหรือไม่ คนที่เข้าร่วมกิจกรรมกับพรรคเราก็จะไม่ใช่สมาชิกพรรค” (จำลอง คำสิม, สัมภาษณ์, 19 กันยายน 2555)

นอกจากนี้ นายจำลองยังกล่าวอีกว่า “การจัดกิจกรรมก็อยู่ที่ว่าเมื่อเสนอโครงการไปแล้ว ก็ต้องทำตามนั้น ถ้าไม่ทำก็ต้องคืนเงินไป ก็อยู่ที่ กกต. สั่งมา ถ้ามีเงินให้เราก็ทำ ไม่มีเงินให้เราก็ไม่ทำ เพราะไม่มีคำสั่งจาก กกต. บังคับมา เราก็ทำไปตามกฎหมาย ช่วงตั้งพรรคใหม่ๆ กิจกรรมก็เยอะ แต่ช่วงนี้กิจกรรมน้อยลง” (จำลอง คำสิม, สัมภาษณ์, 19 กันยายน 2555)

นายเพชร สายพานทอง หัวหน้าพรรคสยาม กล่าวว่า “กิจกรรมที่ผ่านมาของพรรคสยามส่วนมากจะเป็นการประชุมมากกว่า มีการให้ความรู้เหตุบ้านการเมืองตามนโยบายที่เราได้แจ้งไว้ คนที่เข้าร่วมประชุมก็เป็นชาวบ้าน เพราะสมาชิกพรรคเราเป็นชาวบ้านธรรมดา ซึ่งก็ไม่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์พรรคเท่าไร เพราะชาวบ้านมาฟังแล้วก็เท่านั้น ไม่มีอะไรเกิดขึ้น เราก็จะดูว่า กกต. กำหนดว่าพรรคต้องทำอะไรบ้าง เราก็ทำตามนั้น ถ้าปีไหนไม่ได้เงินสนับสนุน เราก็ไม่ได้ทำกิจกรรม เพราะไม่รู้ว่าจะเอาเงินมาจากที่ไหน กิจกรรมของพรรคเราก็จะน้อยลง” (เพชร สายพานทอง, สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2555)

นายบรรชิตวิทย์ ดันติกรมย์ อดีตหัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า กล่าวว่า “กิจกรรมที่ทำก็จะอยู่ที่สำนักงานใหญ่เป็นคนจัด ก็จะเป็นการให้ความรู้ต่างๆ เราก็จัดไปตามพื้นที่ต่างๆ ไปจัดที่ไหนคนที่

นั่นก็เป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมของพรรค แต่ปัจจุบันเราถูกชะลอการเบิกจ่ายเงินกองทุนฯ ก็ยังเป็นคดีความฟ้องร้องกับ กกต. อยู่จนถึงปัจจุบัน แต่เราก็ยังทำกิจกรรม ยังเป็นไปตามกฎหมายกำหนด ก็ทำกันแบบง่ายๆ ออกค่าใช้จ่ายกันเอง แต่เราจะเน้นไปที่การต่อสู้ทางคดีความมากกว่าการดำเนินกิจกรรม” (วรธวรวิทย์ ตันติภิรมย์, สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2555)

ในปี พ.ศ. 2545 พรรคชีวิตที่ดีกว่าถูกชะลอการเบิกจ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง โดยตามกฎระเบียบของกองทุนฯ แล้ว เงินสนับสนุนพรรคการเมืองที่ได้รับไปนั้น ให้เป็นรายปีตามแผนงานและโครงการของปีนั้นๆ ถ้าเหลือหรือไม่ได้ดำเนินกิจกรรมภายในปีนั้นจะต้องส่งเงินกลับคืนกองทุนฯ แต่เนื่องจากพรรคชีวิตที่ดีกว่าไม่ได้ส่งคืนเงินที่เหลือพร้อมดอกเบี้ยของกิจกรรมที่ไม่ได้ดำเนินการในปี พ.ศ. 2544 กลับคืนกองทุนฯ จึงกลายเป็นคดีความฟ้องร้องระหว่างคณะกรรมการการเลือกตั้งกับพรรคชีวิตที่ดีกว่า โดยนายวรธวรวิทย์ กล่าวว่า “เงินที่ได้มาเป็นของพรรคแล้ว ถ้าใช้จ่ายเหลือก็ต้องเป็นของพรรค เพราะพรรคได้เงินมาอย่างถูกต้องตามแผนงานและโครงการของพรรคที่เสนอขอไป แต่กรณีนี้พรรคต้องอยู่ภายใต้เจ้าหน้าที่ กกต. ทั้งหมดทุกเรื่อง เวลาทำอะไรก็ต้องรายงาน กกต. ซึ่งความจริงเราจะทำอะไรก็เป็นเรื่องของเรา ยกเว้นเราทำผิดกฎหมาย แต่นี้ กกต. เข้ามายุ่งกับเราทุกเรื่อง ซึ่งผมรับไม่ได้ เหมือนเราไม่มีเสรีภาพในการกระทำมันเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของชาวบ้าน เงินเป็นของเราแล้ว เราต้องต่อสู้ให้ได้เงินที่ถูกกระงับกลับมา” (วรธวรวิทย์ ตันติภิรมย์, สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2555)

จากข้อมูลการดำเนินกิจกรรมในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปนั้น ทั้ง 4 พรรคมีลักษณะของกิจกรรมไม่ต่างกันนัก กิจกรรมส่วนใหญ่ของพรรคคนขอปลดหนี้เป็นการอบรมสัมมนา และพิมพ์วารสารเผยแพร่ในทุกๆ ปี ส่วนพรรคกสิกรไทย พรรคชีวิตที่ดีกว่า และพรรคสยามมีการจัดกิจกรรมบ้าง แต่ไม่ต่อเนื่อง เป็นเพียงการดำเนินกิจกรรมไปตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น อย่างการพิมพ์วารสารแจกจ่าย หรือการจัดอบรมสมาชิกพรรค อย่างไรก็ตามทุกพรรคต่างเห็นตรงกันว่า เงินทุนเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรค ถ้าได้รับเงินทุนสนับสนุนมากก็ดำเนินกิจกรรมได้มาก แต่ถ้าได้รับเงินทุนน้อย การดำเนินกิจกรรมก็ถูกจำกัดให้ทำได้น้อยลง

จากกิจกรรมการอบรมสัมมนาของพรรคพบว่า ทั้ง 4 พรรคเน้นการจัดกิจกรรมให้ความรู้ทางการเมืองกับกลุ่มเป้าหมายต่างกัน โดยพรรคกสิกรไทยและพรรคชีวิตที่ดีกว่าเน้นการจัดอบรมไปที่กลุ่มประชาชนทั่วไป ไม่ได้สนใจสมาชิกพรรคเลย ในการจัดกิจกรรมก็จะมองหาหมู่บ้านใหม่ๆ ในทุกๆ ครั้งที่จัด ส่วนพรรคคนขอปลดหนี้และพรรคสยามนั้นเน้นไปที่กลุ่มสมาชิกพรรค

โดยจะจัดในพื้นที่ที่มีสมาชิกพรรคเข้าร่วมครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดแน่นอน การจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ประชาชน โดยตรงยังไม่ค่อยมี

ทุกพรรคมีการจัดทำวารสารหรือหนังสือนโยบายพรรค เพื่อแจกจ่ายแก่สาขาพรรคและสมาชิกพรรค ซึ่งพรรคคนขอปลดหนี้มีการพิมพ์หนังสือเป็นจำนวนมาก บางปีมีการพิมพ์ออกมาเป็นล้านเล่ม ส่วนพรรคอื่นๆ ก็มีการพิมพ์วารสารพรรคแจกจ่ายปีละหลายพันเล่ม เป็นการใช้จ่ายเงินในการดำเนินกิจกรรมนี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งในประเด็นที่พรรคพิมพ์หนังสือนโยบายหรือวารสารพรรคเพื่อแจกจ่ายแก่สมาชิกและประชาชนนั้น เหมือนเป็นการใช้เงินให้หมดไปเฉยๆ หรือไม่ เพราะน่าจะเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการได้ง่ายกว่ากิจกรรมอื่นๆ ทำได้ตลอดเวลา อย่งไรก็ตามประเด็นนี้ขึ้นอยู่กับว่าหนังสือนโยบายหรือวารสารพรรคจะมีสมาชิกอ่านอย่างจริงจังหรือไม่ และวารสารของพรรคประกอบไปด้วยเนื้อหาเรื่องใดบ้าง และจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ที่สำนักงานพรรคของทั้งพรรคคนขอปลดหนี้ และพรรคกสิกรไทยยังมีวารสารของพรรคที่จัดพิมพ์ขึ้นมาเก็บค้างไว้จำนวนหนึ่งด้วย

สำหรับเนื้อหาที่พรรคการเมืองได้นำเสนอในวารสารหรือหนังสือนโยบายพรรคที่พิมพ์แจกจ่ายนั้น ผู้วิจัยจะนำเสนอตัวอย่างวารสารหรือหนังสือนโยบายพรรคของพรรคคนขอปลดหนี้ และพรรคกสิกรไทย ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างหนังสือนโยบายและวารสารพรรคคนขอปลดหนี้

รูปที่ 10 แสดงหนังสือนโยบายพรรคคนขอปลดหนี้

หนังสือนโยบายของพรรคคนขอปลดหนี้ประกอบไปด้วย รายละเอียดที่เกี่ยวกับพรรคที่ได้ประกาศไว้ราชกิจจานุเบกษา ซึ่งพรรคได้รวบรวมเป็นเล่มไว้แจกจ่ายประชาชนในการหาเสียงเลือกตั้ง เนื้อหาประกอบด้วย ประกาศจัดตั้งพรรค ประกาศนโยบายพรรค ประกาศเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค ประกาศเปลี่ยนแปลงกรรมการบริหารพรรค และประกาศเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค การนำเสนอก็เป็นเหมือนในเล่มราชกิจจานุเบกษา จึงเป็นเหมือนการคัดลอกประกาศในราชกิจจานุเบกษามาพิมพ์แจกจ่ายประชาชน ซึ่งถ้านำไปแจกจ่ายหาเสียงกับชาวบ้าน ชาวไร่ ชาวนาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของพรรคคนขอปลดหนี้ ก็คงจะไม่เกิดประโยชน์กับประชาชน เนื่องจากภาษาในประกาศต่างๆ อาจทำให้ประชาชนไม่เข้าใจ เนื้อหาสาระก็ไม่ได้เป็นการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน เป็นเพียงการประชาสัมพันธ์พรรคเท่านั้น (โปรดดูรายละเอียดของหนังสือในภาคผนวก)

ปกหน้า

ปกหลัง

รูปที่ 11 แสดงวารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ

เนื้อหาระของวารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับนี้เป็นการหาเสียงให้กับพรรค (โปรดดูรายละเอียดของวารสารในภาคผนวก) โดยเนื้อหาภายในเล่มประกอบไปด้วย เรื่องเล่าประวัติและผลงานของหัวหน้าพรรคคนขอปลดหนี้ (ในตอนนั้น) ที่มาของพรรค ประกาศนโยบายพรรค และบทความต่างๆ ซึ่งเป็นบทความวิเคราะห์การเมืองที่พรรคเขียนขึ้นมาเอง โดยเนื้อหาทั้งหมดนั้นเป็น

เพียงเพื่อการโฆษณาชวนเชื่อ เป็นบทความที่โน้มน้าวให้คนอ่านหันมาให้การสนับสนุนพรรค ตัวอย่างบทความเช่น “วิถีภูษาคีโดยพรรคคนขอปลดหนี้” “ถึงเวลาต้องเลือกพรรคคนขอปลดหนี้ เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาล” หรือ “เมื่อพรรคคนขอปลดหนี้เป็นรัฐบาล จะช่วยคนไทยได้อย่างไร” เป็นต้น เนื้อหาสาระของบทความแทบทุกบทความจะสอดแทรกหรือไม่ก็จะลงท้ายด้วยการเชิญชวนให้สนับสนุนและเลือกพรรคเป็นรัฐบาลเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ตัวอย่างเช่น

“ผมเชื่อว่า เมื่อคนไทยเลือกพรรคคนขอปลดหนี้เป็นรัฐบาล ถ้าคนไทย ร่วมใจกันมอบอำนาจให้ผม นายชูชาติ ประธานธรรม เป็นนายกรัฐมนตรีแทน นายกทักษิณ เมื่อผมได้มีอำนาจจะริบออกกฎหมายแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้ลุล่วงไป ด้วยการออกกฎหมายและแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคในการบริหารประเทศทุก ฉบับ...เลือกพรรคคนขอปลดหนี้เป็นรัฐบาลซิคครับ เข้าคุก กาเบอร์พรรคคนขอปลดหนี้ทั้ง 2 บัตร กาเบอร์เดียวกันทั้ง 2 ใบทุกหน่วยเลือกตั้ง กาเบอร์เดียวกันทั้ง ประเทศไทย ทำเท่านี้ คนไทยจะได้ปลดหนี้ มีเงินสดใช้คนละ 9 หมื่นบาท มีความสุขพร้อมกันถ้วนหน้า ได้ร้องไชโยกันทั้งประเทศไทย!” (พรรคคนขอปลดหนี้, 2549: 16)

“ผมว่า ถึงเวลาแล้วที่คนไทยผู้เป็นหนี้ทุกคนต้องใช้สติปัญญาในการ พิจารณาหาพรรคการเมืองมาปลดหนี้ให้หรือให้รัฐบาลใช้หนี้แทนคนไทยทุกคน อย่างเป็นธรรม วันนี้มีแล้ว พรรคการเมืองใหม่ชื่อ พรรคไทเป็นไท (คนขอปลดหนี้) เป็นพรรคใหม่มีนโยบายออกกฎหมายปลดหนี้ให้คนไทยทุกคน รายละไม่เกิน 5 แสนบาท โดยไม่เอาคน เพื่อคืนแผ่นดินไทยให้คนไทยทุกคน ถ้าเห็นด้วย ต้องช่วยกาเบอร์ให้พรรคคนขอปลดหนี้ได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลโดยเร็ว!” (พรรคคนขอปลดหนี้, 2549: 29-30)

นอกจากนี้เนื้อหาภายในวารสารก็ยังมีกรเขียนพาดพิงและโจมตีรัฐบาล พรรคการเมือง และบุคคลอื่นๆ ด้วย ตัวอย่างเช่น

“...ผมเชื่อว่า ถ้าพวกเราคนไทยยังยอมให้พรรคไทยรักไทยหรือพรรค ประชาธิปัตย์ผลัดเปลี่ยนกันเป็นรัฐบาลอีกต่อไป แผ่นดินไทยจะไม่มีเหลือไว้เป็นสมบัติของลูกหลานเหลน โหลนคนไทยอีกต่อไป...” (พรรคคนขอปลดหนี้, 2549: 29)

“พวกเราคนไทยอย่าลืมสิครับว่า ทั้งพรรคประชาธิปัตย์และพรรคไทยรักไทย พรรคไหนเป็นรัฐบาลก็ทำให้พวกเราคนไทยเดือดร้อน ไม่แตกต่างกัน เพราะพวกเรามีแต่ร่วมมือกันเขียนกติกาเพื่อเอาไว้ใช้โกง หลังจากนั้นพวกเขาก็ได้ร่วมมือกันโกงตามกติกา สุดท้ายก็จบลงด้วยการ โกงทุกอย่างตามกติกาที่พวกเขาเขียนไว้...” (พรรคคนขอปลดหนี้, 2549: 11)

“ให้อำนาจพรรคคนขอปลดหนี้หรือพรรคไทเป็นไทเป็นรัฐบาลสิครับ จะได้ออกกฎหมายยึดทรัพย์จับไอ้พวกเอาเปรียบพวกเราเข้าคุกเสียให้หมดภายใน 48 ชั่วโมง ผมรู้รายละเอียดดีทุกคนว่าใครรวยเท่าไร แต่ผมไม่สามารถเขียนในที่นี้ได้ เพราะยังไม่มีอำนาจ เดี่ยวเขาฟ้องหมิ่นประมาท” (พรรคคนขอปลดหนี้, 2549: 71)

จะเห็นว่า เนื้อหาสาระของวารสารพรรคคนขอปลดหนี้ นั้น เป็นบทความที่พรรคเขียนขึ้นมาเพื่อโน้มน้าวคนอ่านให้สนับสนุนพรรค ไม่ได้เป็นการให้ความรู้พื้นฐานทางการเมืองเพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการเมืองเพิ่มมากขึ้นเลย

ดังนั้น จากตัวอย่างหนังสือนโยบายและวารสารของพรรคคนขอปลดหนี้ นั้น เป็นการเผยแพร่นโยบายพรรคธรรมดา และเป็นบทความหาเสียงของพรรค ไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนตามเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

ตัวอย่างวารสารพรรคสิทธิกรไทย

The image shows two sample newsletters from the Thailand Rights Party (พรรคสิทธิกรไทย). The left newsletter features a portrait of a man and a quote: “พัฒนาเศรษฐกิจชนบท ลดความเหลื่อมล้ำของคนเมือง กระจายคนรวยที่กระจุก ขจัดทุกข้อนจนที่กระจาย”. The right newsletter features a portrait of a man and a list of policy points: * แนวนโยบาย * 1. พัฒนาการธุรกิจชนบท 2. ลดปัญหาของชนเมือง 3. กระจายคนรวยที่กระจุก 4. ขจัดทุกข้อนจนที่กระจาย. Below the list, it says “อาจารย์จำลอง ดำฉิม หัวหน้าพรรคสิทธิกรไทย” and “ปณิธานพรรคสิทธิกรไทย”.

รูปที่ 12 แสดงวารสารพรรคสิทธิกรไทย

ก่อนการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินสนับสนุนพรรคการเมืองในปี พ.ศ. 2550 วารสารพรรคกสิกรไทยมีการจัดพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ และฉบับหนึ่งจะมีเนื้อหาประมาณ 8 หน้า โดยเนื้อหาสาระจะเป็นการสรุปความเคลื่อนไหวของพรรค และมีการนำเสนอความรู้ทางการเมืองต่างๆ เช่น วารสารพรรคกสิกรไทยในปี 2547 ทั้ง 3 ฉบับมีการนำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการเลือกตั้ง และสรุปความเคลื่อนไหวของสาขาพรรค รวมถึงประมวลภาพกิจกรรมของพรรคให้ได้ทราบ แต่เมื่อมีการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินสนับสนุน ทำให้พรรคได้รับเงินสนับสนุนน้อยลง การจัดพิมพ์วารสารจึงลดลงเหลือเพียงปีละ 1 ฉบับ คุณภาพของวารสารก็ลดลงไปด้วย อีกทั้งเนื้อหาสาระภายในวารสารก็ไม่ค่อยได้ให้ความรู้ทางการเมืองแก่ผู้อ่าน เช่น วารสารพรรคกสิกรไทยปี 2554 เป็นการนำเสนอเรื่องน้ำท่วม โดยการคัดลอกข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวมาพิมพ์ลงในวารสาร และก็ไม่มีการรายงานความเคลื่อนไหวของพรรคในรอบปีที่ผ่านมา (โปรดดูรายละเอียดของวารสารในภาคผนวก)

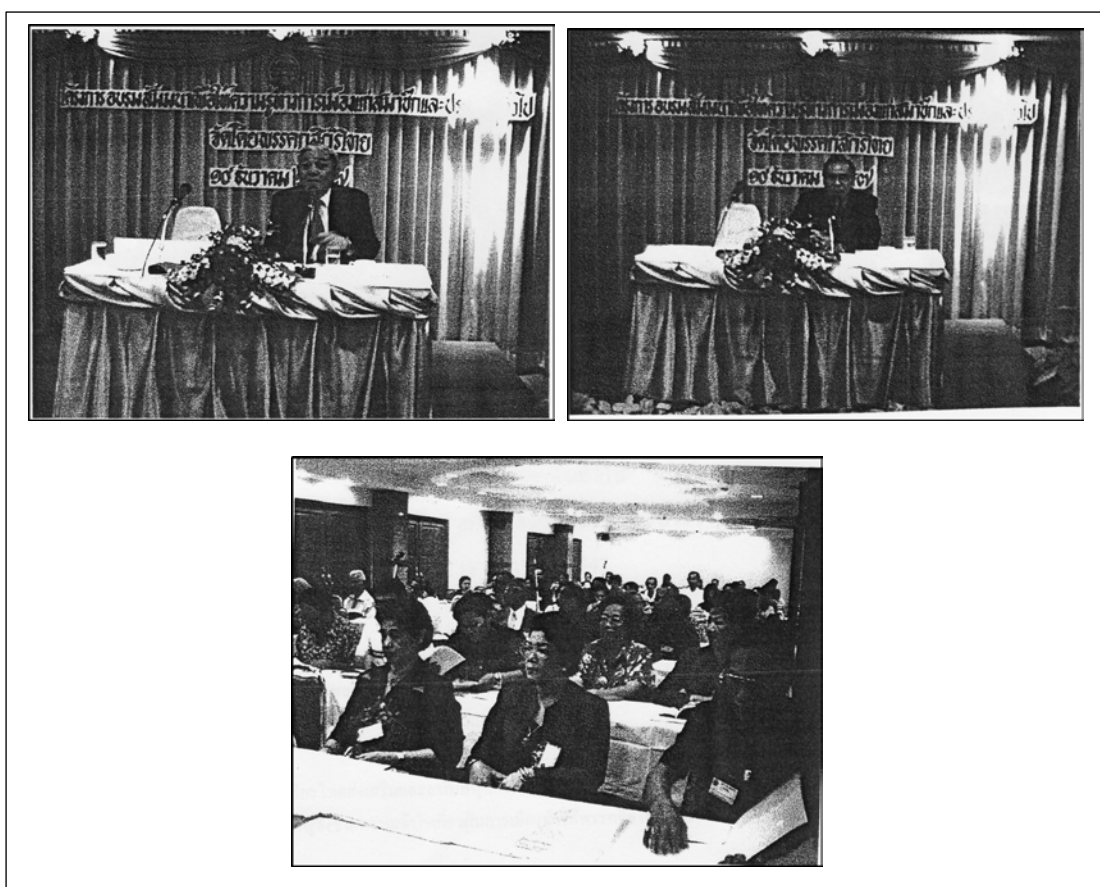
จากตัวอย่างวารสารพรรคกสิกรไทย จะเห็นว่า แรกเริ่มนั้นพรรคกสิกรไทยมีการนำเสนอเนื้อหาสาระที่ให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน แต่ในปัจจุบันวารสารพรรคที่ใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ในการพิมพ์เผยแพร่นั้น แทบจะไม่ได้ให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนเลย

จากการศึกษาตัวอย่างหนังสือนโยบายพรรคและวารสารพรรคการเมือง พบว่า เนื้อหาสาระภายในเอกสารเหล่านั้น มีการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ผู้อ่านแต่ก็เป็นส่วนน้อย เนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นการเผยแพร่ข้อมูลต่างๆ ของพรรค เช่นนโยบายพรรค ประวัติและผลงานของหัวหน้าพรรค กิจกรรมที่พรรคดำเนินการ เป็นต้น ซึ่งเนื้อหาเหล่านี้ไม่ได้เป็นการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนเลย ดังนั้นการพิมพ์วารสารพรรคการเมืองดูเหมือนจะไม่เกิดประโยชน์กับประชาชนมากเท่ากับประโยชน์ของพรรคการเมือง เพราะเมื่อพิจารณาเนื้อหาสาระแล้ว จะพบว่าเน้นการประชาสัมพันธ์พรรคมากกว่าการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน

สำหรับกิจกรรมการจัดอบรมสัมมนาเป็นกิจกรรมที่ทุกพรรคได้จัดทำเป็นโครงการและเสนอขอสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองทุกปี ซึ่งหากพิจารณาในลักษณะของกิจกรรมถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก แต่หากพิจารณาในเนื้อหาแล้วต้องดูด้วยว่า กิจกรรมนั้นนำเสนอประเด็นอะไร มีใครเป็นวิทยากร มีใครเป็นผู้เข้าร่วมสัมมนา และที่สำคัญผู้ที่เข้าร่วม ได้มีส่วนร่วมในการสัมมนาหรือไม่ เพราะหากผู้เข้าร่วมสัมมนาไม่มีส่วนร่วมเลยก็จะเหมือนการเข้าร่วมประชุมใหญ่ธรรมดา ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วพรรคการเมืองที่ศึกษาจะจัดกิจกรรมนี้เป็นลักษณะของการประชุมมากกว่า เนื่องจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่เป็น

ชาวบ้านธรรมดา และพรรคการเมืองก็มีวิทยากรมาบรรยายในประเด็นต่างๆ ชาวบ้านเป็นเพียงผู้เข้าร่วมฟังเท่านั้น ยังไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม

ตัวอย่างกิจกรรมการจัดอบรมสัมมนาของพรรคของพรรคกสิกรไทยนั้น ในปี 2547 พรรคกสิกรไทยได้จัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ในวันที่ 19 ธันวาคม 2547 โดยการบรรยายเรื่อง “การใช้สิทธิกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปี 48” โดยนายจำลอง คำสิม หัวหน้าพรรคเป็นผู้บรรยาย และมีการบรรยายเรื่อง “การพัฒนาพรรคการเมืองไทยในระบบประชาธิปไตย” โดยมีวิทยากรมาบรรยายคือ อาจารย์ประสิทธิ์ ทิพยโกศล

รูปที่ 13 แสดงการจัดอบรมสัมมนาพรรคกสิกรไทย

และในปี 2552 พรรคกสิกรไทยได้จัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน ในวันที่ 26 ธันวาคม 2552 โดยการบรรยายในหัวข้อเรื่อง “ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ส.ส. และการได้มาซึ่ง ส.ว.” และมีการเชิญวิทยากรคือ น.อ.นิรัตน์ ทากุดเรือ มาบรรยายในเรื่อง “การเมืองระบอบประชาธิปไตยภายใต้ความคิดเห็นที่แตกต่าง”

รูปที่ 14 แสดงการจัดอบรมสัมมนาพรรคกสิกรไทย

พรรคกสิกรไทยมีการจัดกิจกรรมอบรมสัมมนาเพื่อให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน ซึ่งเนื้อหาสาระของการอบรมสัมมนานั้นก็เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมมาก เพราะเป็นความรู้ทางการเมืองในประเด็นต่างๆ มีวิทยากรที่มีความรู้มาบรรยาย ซึ่งก็เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ แต่จากขั้นตอนการจัดกิจกรรมของพรรคนั้น ไม่ได้ให้ความสำคัญกับประชาชนผู้เข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากการสัมภาษณ์หัวหน้าพรรคกสิกรไทยที่ได้นำเสนอไปแล้วก่อนหน้านี้ นั้น พบว่าการหาผู้เข้าร่วมกิจกรรมของพรรค พรรคจะเสนอไปว่า ถ้ามาเข้าร่วมกิจกรรมก็มีเงินให้เป็นค่าพาหนะ และได้รับประทานอาหารฟรี รวมถึงการเข้าพบหัวหน้าชุมชน ให้ไปเกณฑ์คนมาเข้าร่วมกิจกรรม โดยมานั่งฟังบรรยาย กินข้าวฟรี แล้วก็เซ็นชื่อรับเงินไป ทำให้เห็นว่า พรรคกสิกรไทยไม่ได้ให้ความสำคัญกับประชาชนที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ต้องการเพียงแค่นี้ให้มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมครบ

ตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น การใช้จ่ายเงินในการจัดกิจกรรมจะได้เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และจากการสังเกตช่วงเวลาในการจัดกิจกรรม พบว่า พรรคกสิกรไทยมักจะจัดกิจกรรมอบรมสัมมนาในช่วงปลายปี เช่น ปี 2547 จัดวันที่ 19 ธันวาคม, ปี 2552 จัดในวันที่ 26 ธันวาคม และปี 2554 จัดวันที่ 25 ธันวาคม เนื่องจากถ้าไม่ได้จัดกิจกรรมให้ทันภายในปีนั้น ก็จะต้องคืนเงินที่ได้มากลับคืนกองทุนฯ การจัดกิจกรรมอบรมสัมมนาของพรรคกสิกรไทยจึงเหมือนเป็นการใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ที่ได้รับมาให้หมดไปเฉยๆ จะได้ไม่ต้องส่งคืนกองทุนฯ

สำหรับตัวอย่างการจัดอบรมสัมมนาของพรรคคนขอปลดหนี้ นั้น ในปี 2553 พรรคคนขอปลดหนี้ได้จัดอบรมสัมมนาเรื่อง “ทิศทางการเมืองของพรรคท่ามกลางวิกฤตความขัดแย้งแตกแยก วุ่นวายแบ่งฝักฝ่ายของคนในชาติ” ในวันที่ 27 มีนาคม 2553 ณ ศาลาเว็ดสันติการาม จังหวัดนครพนม โดยมีการบรรยายโดยนายชูชาติ ประธานธัมภ์ (อดีตหัวหน้าพรรค) และมีวิทยากรคือ อาจารย์เทวเดช วงษ์เมตตริย์ ประธานที่ปรึกษาพรรค

รูปที่ 15 แสดงการจัดอบรมสัมมนาพรรคคนขอปลดหนี้

จากการศึกษาการจัดกิจกรรมของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพบว่า การจัดกิจกรรมในการให้ความรู้ทางการเมืองนี้ เป็นการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยสำนักงานใหญ่ของพรรคทั้งสิ้น สาขาพรรคไม่ได้เข้ามาดำเนินการแต่อย่างใด ทำให้เห็นว่าสาขาพรรคของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหล่านี้ไม่สามารถเป็นตัวแทนของพรรคการเมืองในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้เลย ไม่สามารถเข้าถึงและเป็นตัวประสานระหว่างพรรคการเมืองกับประชาชนได้เลย นั่นเป็นเพราะสาขาพรรคยังไม่มีคามเข้มแข็งมากพอที่จะเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ การจัดกิจกรรมต่างๆ ยังต้องอาศัยสำนักงานใหญ่ดำเนินการในทุกเรื่อง

ในประเด็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ว่าประชาชนได้รับประโยชน์จากกิจกรรมหรือไม่ ได้รับความรู้ทางการเมืองหรือไม่นั้น เป็นเรื่องที่ตรวจสอบได้ยาก ซึ่งฝ่ายติดตามผลของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองก็ไม่ได้ประเมินผลในประเด็นนี้เช่นกัน โดยพนักงานการเลือกตั้ง ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามผลการใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ว่า “กกด. เรามีหน้าที่ตรวจสอบว่าพรรคได้จ่ายเงินไปจริงหรือไม่ โดยตรวจจากใบเสร็จที่พรรคส่งมา กิจกรรมในต่างจังหวัดก็จะมีเจ้าหน้าที่ กกด. จังหวัดไปร่วมสังเกตการณ์ แล้วก็จะรายงานผลมาว่า ได้จัดกิจกรรมไปตามโครงการที่เสนอขอเงินมาหรือไม่ เป็นไปตามกำหนดการที่แจ้งมาหรือไม่ เราจะตรวจดูว่าเงินได้ถูกจ่ายออกไปจริงหรือไม่ ถูกต้องตามรายงานหรือไม่ เราไม่ได้มีหน้าที่ไปดูเนื้อหาของสาระของกิจกรรมว่า การอบรมนั้นมีเนื้อหาอะไร คนเข้าร่วมได้รับความรู้หรือไม่ เรามีหน้าที่ตรวจดูเรื่องเงินเป็นหลักว่าได้จ่ายไปจริงหรือไม่เท่านั้น” (ปริดา ขวัญเมือง, สัมภาษณ์, 30 เมษายน 2556)

การติดตามผลการจัดพิมพ์วารสารของพรรคการเมืองก็เช่นเดียวกับการติดตามผลการจัดอบรมสัมมนาของพรรค พนักงานการเลือกตั้ง กล่าวว่า “สำหรับวารสารนั้น เราก็ไม่ได้ดูในรายละเอียดเนื้อหาของสาระที่พิมพ์ลงไป แต่เราตรวจดูว่า วารสารที่พิมพ์นั้นต้องมีรูปแบบตามที่เรากำหนด เช่น ต้องระบุว่าได้รับการสนับสนุนจากกองทุนฯ” (ปริดา ขวัญเมือง, สัมภาษณ์, 30 เมษายน 2556)

โดยสรุปแล้ว แม้ว่าพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรคจะมีการจัดกิจกรรมในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป แต่เมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลาที่จัดตั้งพรรคมาเป็นเวลานานนั้น การดำเนินกิจกรรมนี้ยังถือว่าน้อยมาก ไม่มีความต่อเนื่อง กิจกรรมที่ดำเนินการก็ไม่หลากหลาย เป็นรูปแบบเดิมๆ และที่สำคัญคือไม่ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่ดำเนินการมากพอ เมื่อได้รับเงินมาก็ดำเนินการให้เสร็จๆ ไปตามระเบียบ

ที่กำหนดมา โดยไม่ได้คำนึงถึงผลลัพธ์ของกิจกรรมที่ทำ ว่าพรรคจะได้ประโยชน์อะไร และประชาชนที่เข้าร่วมจะได้ประโยชน์อะไร อีกทั้งการดำเนินกิจกรรมนี้ก็ไม่สามารถพัฒนาสาขาพรรคให้เป็นตัวแทนในการดำเนินกิจกรรมของพรรคได้เลย

กล่าวโดยสรุป จากเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองที่ต้องการให้พรรคการเมืองมีความมั่นคง เข้มแข็ง และสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เฉพาะในช่วงการเลือกตั้งเท่านั้น โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมือง เพื่อเป็นการสร้างให้พรรคได้รับความนิยม ความศรัทธา และมีฐานสนับสนุนจากประชาชนในระยะยาวนั้น จากการศึกษาพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรค จะเห็นว่า ทั้ง 4 พรรคยังไม่สามารถใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของพรรคได้ตามเจตนารมณ์ของกองทุนฯ ตลอดระยะเวลาของการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองมาสิบกว่าปีของพรรคการเมืองทั้ง 4 พรรคนั้น ยังไม่สามารถสร้างความเข้มแข็งให้กับพรรคและสาขาพรรคได้ ทำให้สาขาพรรคไม่สามารถเป็นตัวแทนพรรคในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองกับประชาชนในพื้นที่ได้ พรรคยังไม่สามารถพัฒนาพรรคให้ได้รับความนิยม และสร้างฐานสนับสนุนจากประชาชนได้ทั้งในช่วงที่มีการเลือกตั้ง และไม่มีเลือกตั้ง พรรคไม่มีการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมต่างๆ เป็นการวางแผนเป็นรายปีเพื่อขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ไม่มีการวางแผนในระยะยาวเพื่อให้อิทธิพลมีความต่อเนื่องเลย

หากพิจารณาบทบาทหน้าที่ของพรรคการเมือง เฉพาะบทบาทหน้าที่ที่พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะกระทำได้นั้นคือบทบาทที่ไม่ได้อยู่ในสภา โดยพรรคการเมืองในระบอบประชาธิปไตยควรมีบทบาทและหน้าที่ในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน สรรหาบุคคลมาเป็นสมาชิกพรรคและคัดสรรตัวแทนพรรคลงสมัครรับเลือกตั้ง และรณรงค์ให้ประชาชนสนับสนุนพรรค พรรคการเมืองต้องคอยรวบรวมปัญหาและความต้องการต่างๆ ของประชาชนเพื่อเสนอให้เกิดเป็นนโยบายต่อไป ต้องประสานประโยชน์ให้กับกลุ่มต่างๆ ได้อย่างเป็นธรรม และต้องสร้างบุคคลให้เป็นผู้นำทางการเมืองได้ นอกจากนี้พรรคการเมืองต้องทำหน้าที่ในการเชื่อมต่อระหว่างพรรคกับสาขาพรรคได้ด้วย

สำหรับพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ควรจะทำหน้าที่ของพรรคการเมืองตลอดเวลาด้วย บทบาทของพรรคการเมืองที่เห็นได้จากกิจกรรมทางการเมืองที่พรรคดำเนินการมาตลอดระยะเวลาสิบกว่าปีนั้น เป็นบทบาทในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน แต่พรรคการเมืองเหล่านี้ยังไม่สามารถทำได้อย่างต่อเนื่องและหลากหลาย ยังไม่ค่อยคำนึงถึงผลลัพธ์ของการดำเนินการ เป็นเพียงการดำเนินการไปตามกฎหมายเท่านั้น และบทบาทในการสรรหาบุคคลมาเป็นสมาชิกพรรคและคัดสรรตัวแทนพรรคลงสมัครรับเลือกตั้ง และรณรงค์ให้ประชาชนสนับสนุนพรรค ซึ่งพรรคการเมืองไม่ค่อยมีบทบาทในด้านนี้เท่าใดนัก การคัดสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งก็ไม่มีหลักเกณฑ์ ใครอยากสมัครลงก็ได้ การส่งผู้สมัครก็เพียงไม่กี่คน และที่ส่งผู้สมัครเป็นบางครั้ง ไม่ต่อเนื่อง ส่วนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนั้นแทบจะไม่มีให้เห็นเลย

สำหรับบทบาทหน้าที่ในการเชื่อมต่อระหว่างพรรคกับสาขาพรรคนั้นก็ไม่มีเกิดขึ้น เนื่องจากพรรคการเมืองเหล่านี้ยังมีสาขาพรรคที่ไม่เข้มแข็งพอ ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้ การติดต่อประสานงานกันระหว่างพรรคกับสาขาพรรคจึงเป็นเพียงการติดต่อเรื่องงบประมาณ และรายงานการดำเนินงานตามระเบียบของคณะกรรมการการเลือกตั้งเท่านั้น ส่วนบทบาทในด้านอื่นๆ อย่างการรวบรวมปัญหาและความต้องการต่างๆ ของประชาชนเพื่อเสนอให้เกิดเป็นนโยบายต่อไป การประสานประโยชน์ให้กับกลุ่มต่างๆ ได้อย่างเป็นธรรม และการสร้างบุคคลให้เป็นผู้นำทางการเมืองนั้น พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหล่านี้ยังไม่แสดงบทบาทเหล่านี้ให้เห็นได้เลย

ตารางที่ 13 สรุปกิจกรรมของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับบทบาทพรรคการเมืองและเจตนารมณ์ของกองทุนฯ

บทบาทของพรรคการเมือง	เจตนารมณ์ของกองทุนฯ	กิจกรรมของพรรคการเมืองที่ไม่มี ส.ส.
<ul style="list-style-type: none"> - บทบาทในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน - สรรหาบุคคลมาเป็นสมาชิกพรรคและคัดสรรตัวแทนพรรคลงสมัครรับเลือกตั้ง และรณรงค์ให้ประชาชนสนับสนุนพรรค - รวบรวมปัญหาและความต้องการต่างๆ ของประชาชนเพื่อเสนอให้เกิดเป็นนโยบายต่อไป - ประสานประโยชน์ให้กับกลุ่มต่างๆ ได้อย่างเป็นธรรม - สร้างบุคคลให้เป็นผู้นำทางการเมืองได้ - ทำหน้าที่ในการเชื่อมต่อระหว่างพรรคกับสาขาพรรคได้ด้วย 	<ul style="list-style-type: none"> - ให้พรรคการเมืองมีการบริหารงานที่เข้มแข็ง - ให้พรรคการเมืองมีการจัดตั้งองค์กรของสาขาพรรค มีการกำหนดภารกิจ บทบาทหน้าที่ของสาขาพรรคที่ชัดเจน - ให้พรรคการเมืองสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นพรรคการเมืองของปวงชน โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองได้อย่างแท้จริง - ให้พรรคการเมืองสามารถส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง และมีกิจกรรมการหาเสียงเลือกตั้ง จนได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนของประชาชน - ให้พรรคการเมืองมีบทบาทในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้อย่างกว้างขวาง โดยผ่านการดำเนินการของสาขาพรรค 	<ul style="list-style-type: none"> - พรรคไม่สามารถดำเนินการเพื่อบริหารพรรคให้เข้มแข็งได้ สำนักงานยังไม่มีความสะดวกสบาย เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ การดำเนินงานเป็นไปเพียงเพื่อให้ถูกต้องตามที่ กม. กำหนด - ไม่สามารถจัดตั้งสาขาให้เข้มแข็งได้ สำนักงานสาขาไม่มั่นคงถาวรเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ไม่เหมาะกับการดำเนินกิจกรรม การจัดตั้งสาขาพรรคอย่างเร่งรีบเพื่อต้องการเงินสนับสนุน - ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมให้ประชาชนสนับสนุนพรรคได้ การหาสมาชิกเพิ่มนี้ถึงแต่เงินสนับสนุน กิจกรรมที่ให้สมาชิกและประชาชนมีส่วนร่วมกับพรรคยังไม่ชัดเจน ไม่ช่วยให้สมาชิกและประชาชนมีส่วนร่วมกับพรรคมากพอที่จะสนับสนุนพรรคได้ - ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส่งเพียงไม่กี่คนและส่งเป็นบางครั้ง และก็ไม่มีกิจกรรมรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วย - การให้ความรู้แก่สมาชิกและประชาชนยังน้อยมาก ไม่มีความต่อเนื่อง กิจกรรมไม่หลากหลาย ดำเนินการให้เสร็จๆ ไปตามระเบียบที่กำหนดมา ไม่ได้คำนึงถึงผลลัพธ์ของกิจกรรม กิจกรรมก็ไม่พัฒนาสาขาให้เป็นตัวแทนดำเนินกิจกรรมของพรรคได้

การดำรงอยู่ของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ศึกษา

จากการศึกษาการจัดตั้งพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรคแล้วพบว่า จุดเริ่มต้นของทั้ง 4 พรรคเกิดขึ้นจากตัวบุคคลทั้งสิ้น พรรคคนขอปลดหนี้ พรรคกสิกรไทย และพรรคชีวิตที่ดีกว่า เกิดขึ้นจากความคิดของตัวผู้ก่อตั้งพรรคที่ต้องการแก้ไขปัญหาของประชาชนระดับรากหญ้า ทั้งคนจน และแรงงาน เพื่อให้อยู่ดีกินดีขึ้น ส่วนพรรคสยามนั้นเกิดขึ้นจากความอยากมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ก่อตั้ง ไม่ได้มีอุดมการณ์ในการจัดตั้งพรรคที่ชัดเจนเหมือนพรรคอื่น แต่สำหรับการดำรงอยู่ของพรรคการเมืองแล้ว ทั้ง 4 พรรคเห็นพ้องไปทางเดียวกันว่า เงินเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พรรคดำรงอยู่ได้ และเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้พรรคประสบความสำเร็จได้

พรรคคนขอปลดหนี้ ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมาโดยตลอดตั้งแต่จัดตั้งพรรคขึ้นมา โดยจำนวนสาขาและสมาชิกพรรคได้ถูกนำมาคิดคำนวณเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ ที่พรรคจะได้รับ ทำให้พรรคคนขอปลดหนี้มีการเพิ่มจำนวนสมาชิกและสาขาพรรคจำนวนมาก แต่ปัจจุบันเมื่อหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินสนับสนุนเปลี่ยนไป พรรคคนขอปลดหนี้ก็ไม่ได้เพิ่มจำนวนสมาชิกและสาขาพรรคเลย ดังที่นายอภิชาติวรัญญู ศรีอารวงศา นายทะเบียนพรรคได้กล่าวไว้ว่า “...แต่ก่อนมีสาขาเยอะก็จะมีเงินสนับสนุนเยอะ แต่ปัจจุบันมีเยอะก็ไม่ได้เงินแล้ว เพราะกฎหมายปัจจุบันกำหนดหนึ่งภาคต้องมีหนึ่งสาขา ก็ไม่มีความจำเป็นต้องตั้งหลายสาขา...” (อภิชาติวรัญญู ศรีอารวงศา, **สัมภาษณ์**, 22 สิงหาคม 2555)

นอกจากนี้นายอภิชาติวรัญญู ได้กล่าวอีกตอนหนึ่งว่า “...ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงการจัดสรรเงิน ทำให้พรรคเราได้เงินน้อยลง ก็ทำให้กิจกรรมที่ทำน้อยลง เพราะเงินที่เราใช้ทำกิจกรรมมาจากกองทุนฯ ถ้าได้น้อยก็ทำน้อย เพราะเราไม่มีเงินมากพอ ถ้าทำกิจกรรมมาก มันก็เข้าเนื้อตัวเองค่าใช้จ่ายมันเยอะ ถ้าไม่ได้เงินจากกองทุนฯ ก็คงไม่ได้จัดกิจกรรม” และยังกล่าวอีกตอนว่า “ถ้า กกต. ยังสนับสนุนเราก็คงอยู่ต่อไป แต่ถ้าอนาคต กกต. ไม่สนับสนุนก็ต้องว่ากันอีกทีว่าจะทำยังไง” (อภิชาติวรัญญู ศรีอารวงศา, **สัมภาษณ์**, 22 สิงหาคม 2555)

จากการศึกษานั้นแสดงให้เห็นว่า เงินเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงอยู่ของพรรคคนขอปลดหนี้ ถ้าไม่มีเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พรรคก็อาจจะอยู่ไม่ได้ ในช่วงที่จำนวนสมาชิกและสาขาพรรคส่งผลต่อจำนวนเงินที่จะได้รับจากกองทุนฯ พรรคก็เพิ่มจำนวนสมาชิกและสาขาพรรคเพื่อให้ได้รับเงินสนับสนุนมากขึ้น

พรรคกสิกรไทยนั้น นอกจากมีอุดมการณ์ในการจัดตั้งพรรคแล้ว เงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองก็เป็นส่วนสำคัญในการจัดตั้งพรรคขึ้นมา โดยนายจำลอง คำสิม

หัวหน้าพรรค กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า “...พอมามี 2541 มี พรบ.พรรคการเมืองฉบับใหม่ ผมก็มาตั้งพรรค เพราะมันมีเงินอุดหนุนให้พรรค...” นอกจากนี้พรรคยังให้ความสนใจกับจำนวนสมาชิกพรรคเพื่อให้ได้รับเงินสนับสนุนมากขึ้นด้วย โดยนายจำลอง ได้กล่าวไว้ในการหาสมาชิกเพิ่มว่า “...แต่ก่อนพรรคสีกกรไทยมีสมาชิกหลายหมื่นคน เพราะตอนนั้นเขากำหนดให้เอาจำนวนสมาชิกไปหารเอาเงินกองทุนได้...” (จำลอง คำสิม, สัมภาษณ์, 19 กันยายน 2555)

สำหรับการขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคสีกกรไทย ก็มีการเสนอ โครงการตามแผนงานเพื่อขอรับเงินสนับสนุนทุกปี แต่ละปีก็ขอรับเงินสนับสนุนไปหลายโครงการ แต่ในบางปีเมื่อได้รับเงินมาแล้วก็ไม่ได้ดำเนินการหลายโครงการ ทำให้ต้องคืนเงินกองทุนฯ นายจำลอง คำสิม ได้กล่าวว่า “...เมื่อเสนอโครงการไปแล้ว ก็ต้องทำตามนั้น ถ้าไม่ทำก็ต้องคืนเงินไป ...ถ้ามีเงินให้เราก็อ่า ไม่มีเงินให้เราก็อ่าไม่ทำ...” แสดงให้เห็นว่า พรรคจะขอเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ ไปก่อน แล้วจึงจะหากิจกรรมดำเนินการในภายหลัง อย่างเช่นกรณีการจัดอบรมสัมมนา ที่พรรคเสนอโครงการขอรับเงินไป เมื่อได้รับเงินมา ก็ต้องจัดการอบรม จึงไปหาคนมาเข้าร่วมกิจกรรมแล้วก็หาวิทยากรมาบรรยาย ซึ่งนายจำลองก็กล่าวถึงกรณีนี้ว่า “...มันไม่ได้ประโยชน์หรอก เป็นการผลาญเงินรัฐเฉยๆ...” (จำลอง คำสิม, สัมภาษณ์, 19 กันยายน 2555)

ส่วนพรรคชีวิตที่ดีกว่าก็มีการขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองทุกปี แม้ว่าปัจจุบันจะถูกชะลอการเบิกจ่ายเงินไว้ แต่พรรคก็ยังเสนอขอรับเงินสนับสนุนอยู่ และพรรคยังคงดำเนินการทุกอย่างตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดไว้ เพื่อให้พรรคมีสิทธิที่จะเสนอขอรับเงินสนับสนุนได้ นายวรชวฤทธิ์ ตันติภิรมย์ อดีตหัวหน้าพรรค กล่าวว่า “พรรคผมถูกยื่นเรื่องยุบพรรคเหมือนกัน แต่ว่าเขาก็ยุบไม่ได้ เพราะเราไม่ได้ทำอะไรผิดกฎหมาย เราทำตามกฎทุกอย่าง เขาให้เรารายงานอะไรเราก็อ่า เราต้องอยู่ เพื่อความถูกต้อง ...เงินที่ได้มาเป็นของพรรคแล้ว ถ้าใช้จ่ายเหลือก็ต้องเป็นของพรรค ...เงินเป็นของเราแล้ว เราก็อ่าให้เงินที่ถูกระงับกลับคืนมา” (วรชวฤทธิ์ ตันติภิรมย์, สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2555) จากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า พรรคชีวิตที่ดีกว่ายังคงดำรงอยู่ต่อไป เพื่อเรียกร้องเงินที่ได้รับจากกองทุนฯ กลับมา โดยในปัจจุบันพรรคชีวิตที่ดีกว่าแทบจะไม่มีกิจกรรมทางการเมืองใดเลย เพราะหันไปให้ความสำคัญกับการต่อสู้ทางคดีความเพื่อเรียกร้องให้พรรคได้เงินสนับสนุนกลับออกมาใช้จ่าย

ส่วนพรรคสยามนั้น ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองทุกปีเช่นกัน แต่ถูกชะลอการเบิกจ่ายเงินกองทุนฯ เนื่องจากจัดหางบการเงินไม่ถูกต้อง หลังจากนั้นพรรคสยามก็มีการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองน้อยลงเรื่อยๆ บางปีแทบไม่ได้ดำเนินกิจกรรมใดเลย การจัดประชุมก็เป็นเพียงการพบปะพูดคุยกันธรรมดา โดยให้เหตุผลว่าไม่มีงบประมาณ จนเมื่อปี พ.ศ.

2551 มีการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์ในการจัดสรรเงินสนับสนุนพรรคการเมือง ทำให้พรรคสยามไม่ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ เลยตั้งแต่นั้นมา หลังจากนั้นหัวหน้าพรรคสยามจึงตัดสินใจจะเลิกพรรค จึงไม่ได้รายงานการดำเนินกิจกรรมรายปีของพรรคให้คณะกรรมการการเลือกตั้งรับทราบ จนเป็นเหตุให้พรรคสยามถูกยุบพรรคไปในที่สุด นายเพชร สายพานทอง หัวหน้าพรรคสยาม ได้กล่าวถึงเรื่องเงินว่า “เงินทุนเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินงานของพรรค ถ้าไม่มีเงินทุนก็ลำบาก มีอะไรบ้างที่ไม่ใช้เงิน ถึงจะมีความรู้ความสามารถแต่ไม่มีเงิน มันก็ดำเนินไปไม่ได้ ถ้าไม่มีเงินไม่ต้องหวังอะไรเลย ถ้าปีไหนไม่ได้เงินสนับสนุนเราก็ไม่ได้ทำกิจกรรม เพราะไม่รู้จะเอาเงินมาจากที่ไหน แต่ถึงแม้พรรคเราจะไม่ได้เงิน แต่เราก็ต้องให้พรรคเรามีความเคลื่อนไหวตลอด ไม่อยู่เฉยๆ” (เพชร สายพานทอง, สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2555)

จากการศึกษาพบว่า การดำรงอยู่ของพรรคการเมืองแต่ละพรรคนั้นเกี่ยวข้องกับเงินเป็นส่วนสำคัญ โดยพรรคคนขอปลดหนี้ นั้น ถ้า กกต. ยังให้เงินสนับสนุนพรรคอยู่ พรรคก็จะยังอยู่ต่อไปเรื่อยๆ ส่วนพรรคกสิกรไทยนั้น มีเงินจากกองทุนฯ เป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดตั้งพรรค และการดำเนินกิจกรรมของพรรคก็ขึ้นอยู่กับเงิน ถ้ามีเงินให้ก็ทำกิจกรรมได้ ถ้าไม่มีเงินให้ก็ไม่ทำกิจกรรม ส่วนพรรคชีวิตที่ดีกว่านั้นถูกชะลอการเบิกจ่ายเงินสนับสนุน แต่ก็ยังดำรงพรรคอยู่ต่อไป เพื่อฟ้องร้องให้ได้รับเงินกองทุนฯ ที่พรรคได้รับกลับคืนมา และสำหรับพรรคสยามนั้น เมื่อไม่ได้รับเงินสนับสนุนก็ตัดสินใจเลิกพรรคไปในที่สุด

โดยสรุปแล้ว พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกพรรคที่ศึกษาได้ให้ความสำคัญกับเงินเป็นอย่างมาก เห็นพ้องกันว่าเงินเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้พรรคดำเนินต่อไปได้ และก็เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้พรรคประสบความสำเร็จได้ ถ้าไม่มีเงินก็ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมได้ และพรรคการเมืองเหล่านี้ไม่มีเงินทุน ต้องอาศัยเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเป็นหลักในการดำเนินงาน ถ้าไม่ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ ก็ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองใดๆ ได้เลย แต่จากการศึกษาการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคการเมืองที่ผ่านมาตลอดระยะเวลาสิบกว่าปี พรรคการเมืองไม่ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรมมากนัก กิจกรรมที่ดำเนินการไปเป็นเหมือนการใช้เงินที่ได้รับมาให้หมดไปเฉยๆ ไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับเลย และเงินกองทุนฯ ที่ขอรับการจัดสรรกันไปทุกปีก็ไม่สามารถนำไปใช้จ่ายให้พรรคประสบความสำเร็จได้เลย การดำรงอยู่ของพรรคการเมืองเหล่านี้จึงเป็นการอยู่เพื่อต้องการเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ถ้าไม่มีเงินสนับสนุนให้ก็คงจะไม่ดำรงอยู่ต่อไป

บทที่ 6

ทางขนานระหว่างเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองกับ ความเป็นจริง: บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นศึกษาเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง รวมถึงการจัดสรรเงินและการตรวจสอบการใช้เงินของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง และศึกษาบทบาทและการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยประชากรในการวิจัยเป็นพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จัดตั้งมานานกว่า 10 ปี อันได้แก่ พรรคคนขอปลดหนี้ พรรคกสิกรไทย พรรคชีวิตที่ดีกว่า และพรรคสยาม

สมมติฐานกับผลการวิจัย

ในบทที่ 1 ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ไว้ 2 ประการ ดังต่อไปนี้

1. พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งที่ได้จดทะเบียนกับคณะกรรมการการเลือกตั้งมานานแล้วนั้น ยังคงดำรงอยู่เพื่อต้องการเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง เพราะพรรคการเมืองเหล่านี้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 ซึ่งมีการจัดสรรเงินสนับสนุนจากภาครัฐให้แก่พรรคการเมืองทุกพรรค ทำให้พรรคเหล่านี้ได้รับเงินสนับสนุนจากภาครัฐไปเป็นจำนวนมาก

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

การดำรงอยู่ของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น จากการศึกษาพบว่าจุดเริ่มต้นของพรรคการเมืองเกิดขึ้นจากตัวบุคคลทั้งสิ้น เกิดขึ้นจากความคิดของตัวผู้ก่อตั้งพรรคที่ต้องการแก้ไขปัญหาของประชาชนระดับรากหญ้า ทั้งคนจน และแรงงาน เพื่อให้อยู่ดีกินดีขึ้น และความอยากมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ก่อตั้ง เมื่อมีการจัดตั้งพรรคขึ้นมาแล้ว เริ่มแรกพรรคการเมืองก็ใช้เงินส่วนตัวเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการก่อน และเมื่อได้รับเงินสนับสนุนจาก

กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองก็จะใช้เงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเป็นหลัก ในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองและเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ของพรรค โดยทุกพรรคไม่ได้ขวนขวาย ที่จะแสวงหาแหล่งเงินทุนอื่น หรือไม่ได้ริเริ่มที่จะเก็บเงินบำรุงพรรคจากสมาชิกพรรคเลย ทำให้ การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ ของพรรคถูกจำกัดลงด้วยเงินทุนที่ได้รับอย่างจำกัด

พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกพรรคเห็นพ้องกันว่า เงินเป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะทำให้พรรคดำเนินต่อไปได้และก็เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้พรรคประสบความสำเร็จได้ ถ้าไม่มี เงินก็ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมได้ และพรรคการเมืองไม่มีเงินทุน ต้องอาศัยเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเป็นหลักเท่านั้น ถ้าไม่ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ ก็ไม่สามารถดำเนิน กิจกรรมทางการเมืองใดๆ ได้เลย แต่จากการศึกษาการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรค การเมืองในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองที่ผ่านมตลอดระยะเวลาสิบกว่าปี พรรคการเมือง ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรมมากนัก กิจกรรมที่ดำเนินการไปเป็นเหมือนการใช้เงินที่ ได้รับมาให้หมดไปเรื่อยๆ ไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับเลย และเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อ การพัฒนาพรรคการเมืองที่ได้รับการจัดสรรกันไปทุกปีก็ไม่สามารถนำไปใช้จ่ายให้พรรคประสบความสำเร็จได้เลย การดำรงอยู่ของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงเป็นการดำรง อยู่เพื่อต้องการเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

2. การใช้จ่ายเงินสนับสนุนจากภาครัฐในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรค การเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่มีกิจกรรมที่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน ไม่สามารถ บรรลุผลตามแผนงาน ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง และไม่ เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบพรรคการเมืองและประชาธิปไตยไทย

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

จากการศึกษาเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองพบว่า กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมีเจตนารมณ์ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้พรรคการเมืองมีความมั่นคง เข้มแข็ง และสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้อย่างต่อเนื่อง โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมือง เพื่อเป็นการสร้างให้พรรคได้รับความนิยม ความศรัทธา และมีฐานสนับสนุนจากประชาชนในระยะยาว โดยกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมี เจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายต่อพรรคการเมืองสรุปได้ดังนี้

1. ให้พรรคการเมืองมีการบริหารงานที่เข้มแข็ง และสามารถทำหน้าที่ของพรรคการเมืองได้อย่างกว้างขวางขึ้น
2. ให้พรรคการเมืองมีการจัดตั้งองค์กรของสาขาพรรค มีการกำหนดภารกิจ บทบาท หน้าที่ของสาขาพรรคที่ชัดเจน สาขาพรรคสามารถเป็นตัวแทนของพรรคในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง
3. ให้พรรคการเมืองสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นพรรคการเมืองของปวงชน โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองได้อย่างแท้จริง
4. ให้พรรคการเมืองสามารถส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง และมีกิจกรรมการหาเสียงเลือกตั้ง จนได้รับคะแนนเสียงจากประชาชนมากเพียงพอที่จะทำให้สมาชิกพรรคได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนของประชาชน
5. ให้พรรคการเมืองขยายบทบาทในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้อย่างกว้างขวาง โดยผ่านการดำเนินการของสาขาพรรค

การศึกษาการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองพบว่า พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถนำเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมาใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้ โดยการบริหารพรรค ก็เป็นเพียงการนำเงินมาใช้จ่ายค่าเช่าสำนักงาน และค่าจ้างบุคลากรเท่านั้น บางพรรคก็ไม่ได้มีการบริหารพรรคไปในทางที่ดี คือ สำนักงานใหญ่ของพรรคอยู่รวมกับที่อยู่อาศัย ไม่มีความเหมาะสมกับการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองเลย ไม่มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำให้แก่พรรค บางพรรคก็มีเจ้าหน้าที่เพียงหนึ่งหรือสองคนเท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าหน้าที่ด้านบัญชี ที่จะต้องทำบัญชีรายงานคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเพื่อตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของพรรค การบริหารพรรคให้ความเข้มแข็งจึงเป็นไปได้ยาก เพราะแค่เพียงศูนย์กลางของพรรคอย่างสำนักงานใหญ่ก็ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ

การจัดกิจกรรมในการส่งเสริมและให้ความรู้แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปของพรรคนั้น จากการศึกษาพบว่า พรรคที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังไม่สามารถกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองได้มาก การจัดกิจกรรมของพรรคจะเน้นที่แกนนำพรรคเป็นหลัก และให้ความสำคัญกับการหาผู้เข้าร่วมกิจกรรมให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด เพื่อความถูกต้องตามระเบียบเท่านั้น ส่วนใหญ่กิจกรรมที่จัดจะดำเนินการโดยสำนักงานใหญ่เป็นหลัก ส่วนกิจกรรม

ระดับสาขาพรรคนั้นก็ยังไม่มีการดำเนินกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน การจัดอบรมสัมมนาเป็นกิจกรรมที่ทุกพรรคจัดทำเป็น โครงการและขอเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองทุกปี ซึ่งการจัดกิจกรรมประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะจัดไม่ใหญ่มาก เพราะมีงบประมาณจำกัด เป็นเหมือนการประชุมใหญ่ มีแกนนำพรรคมาชี้แจง หรือมีการเชิญวิทยากรมาบรรยายเท่านั้น สมาชิกพรรคเป็นเพียงผู้เข้าร่วม ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมมากนัก

นอกจากนี้ทุกพรรคยังมีกิจกรรมการให้ความรู้แก่สมาชิกและประชาชนอีกอย่างคือการพิมพ์วารสารนโยบายพรรคเพื่อแจกจ่ายแก่สมาชิก ซึ่งบางพรรคมีการจัดพิมพ์ทุกปีรวมแล้วหลายแสนเล่ม เพราะเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการได้ง่ายกว่ากิจกรรมอื่นๆ และกองทุนฯก็มีเงินสนับสนุนในส่วนนี้ให้ ทุกพรรคจึงมีโครงการที่ขอรับเงินสนับสนุนส่วนนี้มาใช้แทบทุกปี ซึ่งเนื้อหาสาระภายในวารสารของพรรคก็ไม่ได้เกิดประโยชน์กับประชาชนมากเท่ากับประโยชน์ของพรรค เพราะเนื้อหาเป็นการประชาสัมพันธ์พรรคมากกว่าการให้ความรู้ทางการเมือง

จากการศึกษาเห็นได้ว่า แผนงานและโครงการส่วนใหญ่ของพรรคการเมืองที่ขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองจะระบุไว้อย่างกว้างๆ ไม่มีการวางแผนการดำเนินการในระยะยาว ส่วนใหญ่จะทำโครงการเป็นรายปี จึงไม่เกิดการพัฒนาความต่อเนื่องของโครงการ ทำให้ผลที่ออกมาไม่ค่อยเกิดประโยชน์ขึ้นเลย

การบริหารสาขาและการหาสมาชิกเพิ่มของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่สามารถพัฒนาพรรคการเมืองให้เข้มแข็งได้ เพราะสาขาพรรคไม่มั่นคงถาวร มีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา และสถานที่ตั้งสาขาพรรคส่วนใหญ่ก็เป็นที่เดียวกันกับที่อยู่อาศัยของสมาชิกพรรค จึงไม่มีการบริหารจัดการที่เป็นสัดส่วนและเหมาะสม ทุกพรรคมีการยุบเลิกไปของสาขาพรรค เพราะมีปัญหาทางการเงิน การจัดทำบัญชี และการดูแล อีกทั้งพรรคยังไม่สามารถสร้างความเข้มแข็งให้สาขาพรรคโดยการให้เป็นตัวแทนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคได้ กิจกรรมทุกอย่างสำนักงานใหญ่จะเป็นผู้ดำเนินการ กิจกรรมในระดับสาขาพรรคจึงไม่เกิดขึ้น ส่วนการหาสมาชิกเพิ่มนั้น ทุกพรรคไม่มีการแสวงหาสมาชิกพรรค เพื่อมาเป็นฐานสนับสนุนพรรคเพิ่ม เมื่อพรรคสามารถหาสมาชิกได้ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดแล้ว นั่นคือต้องมากกว่าห้าพันคน ถือว่าเป็นพรรคการเมืองที่สมบูรณ์แล้ว พรรคก็จะไม่สนใจที่จะหาสมาชิกเพิ่มอีก เพราะพรรคเห็นว่าการมีสมาชิกจำนวนมากจะเกิดปัญหายุ่งยากในเรื่องของเอกสาร และการมีจำนวนมากก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ไม่ได้รับเงินสนับสนุนมากขึ้น ทุกพรรคจึงไม่ได้จัดกิจกรรมที่เน้นการเพิ่มสมาชิกพรรคเลย

ในด้านบทบาทของพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง ซึ่งกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ก็มีเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคการเมืองด้วย แต่จากการศึกษาพบว่า พรรคการเมืองไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยให้เหตุผลว่า ไม่มีงบประมาณเพียงพอ ถ้าสมาชิกพรรคต้องการจะลงสมัครก็ต้องออกค่าใช้จ่ายเอง ยกเว้นในการเลือกตั้งปี 2554 ที่ทุกพรรคส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพราะตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฉบับใหม่นั้น กำหนดเงื่อนไขว่า ถ้าพรรคการเมืองไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งทั่วไปก็จะไม่สามารถเสนอโครงการขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้ ทำให้ทุกพรรคต้องส่งผู้สมัครเพื่อจะได้มีสิทธิขอรับเงินสนับสนุนพรรค แต่เมื่อส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งแล้ว ก็ไม่ได้มีการหาเสียงเลือกตั้งเลย พรรคเหล่านี้จึงไม่ได้มีบทบาทในการสรรหาบุคคลมาเป็นสมาชิกพรรคและคัดสรรตัวแทนของพรรคเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้ง อีกทั้งยังไม่มีความสนใจในการระดมสรรพกำลังทางการเมืองในการรวบรวมพลังเสียงประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้มาสนับสนุนพรรคการเมืองของตนเพื่อให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้

ดังนั้น พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังใช้จ่ายเงินไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง จึงไม่เกิดการพัฒนาตามเจตนารมณ์ของกองทุนฯ ที่มุ่งหวังไว้ได้ รวมทั้งยังไม่ได้แสดงบทบาทของพรรคการเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ควรจะเป็น ทำให้พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังขาดความเข้มแข็ง แม้ว่าจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐในหลายๆ ด้านเป็นเวลาต่อเนื่องนับสิบปีก็ตาม แต่พรรคการเมืองเหล่านี้ก็ยังไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของพรรคให้เป็นสถาบันทางการเมืองที่มีความเข้มแข็งพอที่จะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองเองได้

ทางขนานระหว่างเจตนารมณ์ของกองทุนฯ กับความเป็นจริง

การสนับสนุนทางการเงินแก่พรรคการเมืองโดยรัฐนั้น มีการดำเนินการในประเทศประชาธิปไตยหลายประเทศ แต่ละประเทศก็มีกฎหมายการสนับสนุนการเงินแก่พรรคการเมืองที่แตกต่างกัน การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินก็จะแตกต่างกันไปตามความต้องการ ว่าต้องการจะพัฒนาพรรคการเมืองของประเทศให้เป็นเช่นไร สำหรับกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของไทยนั้นมีเจตนารมณ์ในการจัดสรรเงินสนับสนุนพรรคการเมืองคือ ต้องการให้พรรคการเมืองมีความมั่นคง เข้มแข็ง และสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เฉพาะในช่วงการเลือกตั้งเท่านั้น โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของพรรค

การเมือง เพื่อเป็นการสร้างให้พรรคได้รับความนิยม ความศรัทธา และมีฐานสนับสนุนจากประชาชนในระยะยาว

แต่จากการศึกษาพรรคการเมืองไทยของผู้วิจัยนั้น เห็นว่า ความหมายของพรรคการเมืองที่เหมาะสมกับสภาพพรรคการเมืองไทยคือ การรวมตัวกันของบุคคลเพื่อจุดประสงค์ในการสมัครรับเลือกตั้ง และเพื่อให้มีโอกาสในการเข้าไปใช้อำนาจในการบริหารประเทศ โดยสภาพความเป็นจริงของพรรคการเมืองไทยเป็นดังต่อไปนี้ (เชาวน์วัศ เสนพงศ์, 2549: 63-65 ; สดศรี สัตยธรรม, 2553: 8-10)

พรรคการเมืองไทยมีลักษณะเป็นเพียงพรรคการเมืองตามกฎหมาย (Legalistic party) คือมีการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้น การรวมกลุ่มจัดตั้งพรรคเป็นเพียงวิธีหนึ่งที่ใช้เป็นกลไกเข้าสู่อำนาจ โดยไม่ได้มีเจตนาที่จะดำเนินกิจการในฐานะพรรคการเมืองอย่างแท้จริง และพรรคการเมืองเหล่านี้ก็จะสลายไป เมื่อผู้นำพรรคคนนั้นหมดอำนาจทางการเมือง หรือไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องใช้พรรคการเมืองอีกต่อไป หรือเมื่อบุคคลสำคัญในพรรคเกิดความขัดแย้งกัน ก็มักจะแยกตัวออกมจัดตั้งพรรคการเมืองใหม่ ซึ่งเมื่อพรรคการเมืองไม่ได้เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มบุคคลที่มีอุดมการณ์ในทำนองเดียวกัน ทำให้พรรคการเมืองส่วนใหญ่ขาดเอกลักษณ์ในแนวนโยบายของตนเอง และไม่อาจแยกแยะความแตกต่างในนโยบายของแต่ละพรรคได้ แม้ว่าจะในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง อาจมีบางพรรคนำเสนอนโยบายการสร้างความนิยมในเรื่องต่างๆ แต่ก็ยังเป็นเพียงยุทธวิธีทางการตลาดที่มุ่งสร้างความนิยมในช่วงสั้นๆ เพื่อต้องการคะแนนเสียง ไม่ใช่ชนโยบายหลักที่สะท้อนความเป็นตัวตนของพรรคนั้นๆ อย่างแท้จริง

การที่พรรคการเมืองไทยมีลักษณะของการรวมกลุ่มกันเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว นโยบายและอุดมการณ์ของพรรคจึงจะถูกกำหนดขึ้นมาจากหลังจากรวมกลุ่มกัน และมักจะเป็นนโยบายหรืออุดมการณ์ของผู้นำของพรรคเพียงไม่กี่คน ซึ่งการรวมกลุ่มกันทางการเมืองที่ขาดอุดมการณ์ร่วมกันของพรรคการเมืองไทย จึงทำให้มีกลุ่มต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย แล้วก็ล้มเลิกหรือแยกย้ายไปตั้งกลุ่มใหม่เมื่อผลประโยชน์หรือความต้องการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม พรรคการเมืองไทยจึงไม่มีความมั่นคง

พรรคการเมืองไทยบางพรรคนั้น ผู้จัดตั้งไม่ได้มีเจตนาที่จะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในฐานะพรรคการเมืองอย่างแท้จริง แต่จัดตั้งพรรคด้วยเหตุจูงใจหรือวัตถุประสงค์อื่นแอบแฝง เช่น การจัดตั้งพรรคเพื่อสถานภาพทางสังคมของหัวหน้าพรรค หรือการจัดตั้งพรรคเพื่อมุ่งหวังที่จะได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง โดยเฉพาะในช่วงแรกๆ

ของการจัดสรรเงินที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินให้กับพรรคการเมืองในสัดส่วนที่เท่ากันระหว่างจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, จำนวนคะแนนเสียงจากบัญชีรายชื่อ, จำนวนสมาชิกพรรค และจำนวนสาขาพรรค ทำให้ในช่วงนั้นมีการจัดตั้งพรรคการเมือง และเร่งตั้งสาขาพรรคและระดมมหาสมาชิกพรรคเป็นจำนวนมาก

การบริหารงานภายในพรรคการเมืองก็ไม่ใช่ประชาธิปไตย เนื่องจากอำนาจการตัดสินใจส่วนใหญ่ในเรื่องต่างๆ ของพรรคมักจำกัดอยู่ที่ตัวบุคคลบางคน เช่น หัวหน้าพรรค ที่ปรึกษาพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคบางคน การประชุมใหญ่พรรคเป็นเพียงรูปแบบพิธีการที่กระทำเพื่อให้ครบถ้วนตามบทบัญญัติของกฎหมายเท่านั้น แต่อำนาจในการตัดสินใจยังคงรวมศูนย์อยู่ที่ผู้นำบางคนในพรรคเท่านั้น และในทางปฏิบัติแล้วผู้แทนสาขาพรรคและสมาชิกทั่วไปก็มักจะสนับสนุนตามที่กรรมการบริหารพรรคเสนอมา

การขาดความพร้อมในปัจจุบันการบริหารของพรรคการเมือง ทั้งในเรื่องสถานที่ดำเนินการ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานประจำ วัสดุอุปกรณ์ และทุนดำเนินการ โดยเฉพาะในเรื่องสถานที่ดำเนินการ นั่นคือ ที่ตั้งของสำนักงานใหญ่พรรค ที่พบว่าพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่ใช้บ้านที่อยู่อาศัยของหัวหน้าพรรคเป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่ เช่นเดียวกับกรณีสาขาพรรคที่จะใช้บ้านของประธานสาขาหรือกรรมการสาขาเป็นที่ตั้งสาขาพรรคซึ่งไม่มีความเหมาะสมในการดำเนินการ โดยการจัดตั้งสาขาพรรคนั้นก็มักจะเป็นไปตามคำขอของสมาชิกพรรคในจังหวัดนั้นๆ เพื่อที่จะได้รับเงินทุนจากพรรคมาดำเนินงานของสำนักงานสาขาพรรคเท่านั้น

นอกจากนี้พรรคการเมืองไทย โดยเฉพาะสาขาพรรคนั้น ประธานสาขาและกรรมการสาขาพรรคส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินกิจการของพรรคและสาขาพรรคให้เป็นอย่างถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมายและข้อบังคับพรรค ทำให้เกิดการฟ้องร้องเป็นคดีความหลายกรณี ซึ่งการขาดสาขาพรรคที่มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ รวมถึงการที่สาขาพรรคยังไม่ได้มีการจัดประชุมหรือกิจกรรมทางการเมืองใดๆ ก็ทำให้ยังไม่เกิดการส่งเสริมและพัฒนาวิถีประชาธิปไตยในระดับสาขาพรรค และจะทำให้เกิดช่องว่างระหว่างพรรคการเมืองกับประชาชน อันเป็นเหตุให้พรรคการเมืองไม่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชน และเป็นผลให้ประชาชนไม่กระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านทางพรรคการเมือง

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมีเจตนารมณ์ให้พรรคการเมืองพัฒนาเป็นสถาบันทางการเมือง และเป็นพรรคมวลชน โดยมุ่งหวังให้พรรคมีความเข้มแข็งมั่นคง มีกิจกรรมตลอดเวลา ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองกับพรรค แต่เมื่อพิจารณา

จากสภาพความเป็นจริงของพรรคการเมืองไทยแล้ว โอกาสที่พรรคการเมืองไทยโดยเฉพาะพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะพัฒนาไปตามเจตนารมณ์ของกองทุนฯ เป็นไปได้ยาก เพราะพรรคการเมืองไทยเป็นเหมือนพรรคเฉพาะกิจ เกิดขึ้นตามสถานการณ์ทางการเมืองในแต่ละช่วง คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นหลัก และมุ่งหวังให้ได้โอกาสเข้าไปใช้อำนาจบริหารประเทศ ไม่ได้เกิดขึ้นจากอุดมการณ์ทางการเมือง จึงเกิดขึ้นและล่มสลายง่าย ไม่มีความมั่นคง การจัดกิจกรรมก็จะคำนึงถึงประโยชน์ของพรรคมากกว่าประโยชน์ของประชาชน การดำเนินการต่างๆ ก็เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น การจะพัฒนาไปเป็นสถาบันทางการเมืองและพรรคมวลชนตามเจตนารมณ์จึงเป็นไปได้ยาก

และจากผลศึกษาของผู้วิจัยจะเห็นว่า พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง แม้จะได้รับเงินสนับสนุนอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานร่วมสิบปี และมีการดำเนินการตามกฎระเบียบของกองทุนฯ ทุกประการ แต่ก็ยังไม่สามารถพัฒนาพรรคการเมืองไปตามเจตนารมณ์ของกองทุนฯ ได้เลย ดังนั้นเจตนารมณ์ของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองคงจะไม่เหมาะสมกับพรรคการเมืองไทย เพราะได้ดำเนินการมาเป็นระยะเวลานานแล้ว และก็จ่ายเงินสนับสนุนไปร่วม 2,600 ล้านบาทแล้ว แต่ก็ไม่สามารถช่วยพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นที่ไปตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ได้

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองนั้น ควรจะมีการดำเนินการต่อไป เพราะเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ นี้สามารถช่วยให้พรรคการเมืองดำรงอยู่ได้ โดยเฉพาะพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นั่นคือเงินที่ได้รับจากกองทุนฯ สามารถช่วยในการบริหารจัดการภายในพรรคได้ ทำให้พรรคดำรงอยู่ได้ แต่คงไม่ถึงขั้นพัฒนาพรรคการเมืองให้เข้มแข็งได้ ดังนั้นกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองควรจะปรับเปลี่ยนเจตนารมณ์และเป้าหมายในการจัดสรรเงิน โดยคำนึงถึงสภาพความเป็นจริงของพรรคการเมืองไทยตั้งแต่จุดเริ่มต้นของพรรค และความเป็นไปของพรรคการเมืองไทย เพื่อจะได้ออกแบบแผนการดำเนินงานต่างๆ ของพรรคการเมืองในการขอรับการจัดสรรเงินให้เหมาะสม และมีโอกาสเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาพรรคการเมืองและพัฒนาประชาธิปไตยของประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองควรมีการกำหนดกฎเกณฑ์ในการใช้จ่ายเงินกองทุนที่ชัดเจนมากขึ้น เพื่อให้การนำเงินไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองนั้นเห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาพรรคการเมืองมากขึ้น
2. ควรมีการกำหนดมาตรการการจัดสรรเงินให้กับพรรคการเมือง เช่นการกำหนดกรอบระยะเวลาในการให้เงินสนับสนุนพรรค หรือประเมินการดำเนินกิจกรรมของพรรคเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดสรรเงินกองทุนฯ เพื่อให้พรรคการเมืองมีความตื่นตัวในการดำเนินกิจกรรมมากขึ้น และคำนึงถึงประสิทธิภาพของการใช้เงินมากขึ้น
3. ควรให้ความสำคัญกับสาขาพรรคมากขึ้น เพื่อไม่ให้ตั้งง่ายยุบง่ายจนเกินไป เพราะสาขาพรรคเป็นส่วนเชื่อมโยงกับประชาชน อีกทั้งควรมีการกำหนดกิจกรรมให้สาขาพรรคต้องดำเนินการ เพื่อให้สาขาพรรคได้มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

ข้อเสนอแนะต่อพรรคการเมือง

1. พรรคการเมืองควรเปิดตัวและนำเสนออุดมการณ์และนโยบายพรรคให้มากขึ้น โดยนโยบายพรรคควรมีความชัดเจนว่ากลุ่มเป้าหมายที่สำคัญของพรรคเป็นประชาชนกลุ่มใด เพื่อเน้นการสร้างฐานสนับสนุนของพรรคจากประชาชนกลุ่มนั้น
2. พรรคการเมืองควรดำเนินการเก็บเงินค่าบำรุงพรรคจากสมาชิกพรรคทุกคน เพื่อจะได้มีเงินทุนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเสียสละและการมีส่วนร่วมของสมาชิกพรรคด้วย
3. พรรคการเมืองควรเน้นการจัดตั้งสาขาพรรคที่มีทั้งความพร้อมของพรรคและความพร้อมของผู้ที่จะมาร่วมจัดตั้งสาขาพรรค นั่นคือ พรรคจะต้องมีความพร้อมทั้งบุคลากร และงบประมาณในการติดตามการดำเนินงานของสาขาพรรค และสิ่งสำคัญคือ คุณภาพของสาขาพรรค โดยผู้ที่จะมาร่วมกับพรรคจะต้องยินดีที่จะเสียสละเวลาและเงินทุนให้แก่กิจกรรมของสาขาพรรคได้
4. พรรคการเมืองควรเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสมาชิกและสาขาพรรค ทั้งภายในพรรคเองและในพื้นที่ที่สาขาพรรคตั้งอยู่ด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในกลุ่มประชากรอื่นๆ เช่น เปรียบเทียบพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือเปรียบเทียบพรรคการเมืองที่ก่อตั้งมานานกับพรรคการเมืองที่เพิ่งก่อตั้งขึ้นมา เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาพรรคการเมืองของพรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อศึกษาว่าการที่พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถพัฒนาพรรคให้เข้มแข็งได้นั้น เกิดจากปัจจัยใดบ้าง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กนก วงษ์ตระหง่าน. พรรคการเมือง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง. รวมเงินสนับสนุนพรรคปี 2542 ถึงปัจจุบัน. [ออนไลน์]. 2555. แหล่งที่มา: <http://www2.ect.go.th/download.php?Province=fdp&SiteMenuID=10028> [17 ธันวาคม 2555]

กฤษ เอื้อวงศ์. มีอะไรใหม่ใน พรบ. พรรคการเมือง 2550. วารสารพรรคการเมืองสัมพันธ์ 13 1 (มิถุนายน-กรกฎาคม 2551): 15-33.

เกียรติฟ้า เล่าหะพรสวรรค์. พรรคการเมืองไทยในกระบวนการการพัฒนาสู่ความเป็นสถาบันทางการเมือง: ศึกษากรณีพรรคประชาธิปัตย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

โกสินทร์ วงศ์สุวรรณ และนรนิติ เศรษฐบุตร, บรรณาธิการ. พรรคการเมือง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. รายงานการวิจัยติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองที่ได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2542 โดยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2542. (อัดสำเนา)

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. รายงานการวิจัยติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองที่ได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2543 โดยคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2543. (อัดสำเนา)

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. คู่มือการปฏิบัติงานของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง. กรุงเทพฯ: บ้านสวนการพิมพ์, 2544ก.

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. รายงานการวิจัยติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองที่ได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2544 โดยคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2544ข. (อัดสำเนา)

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. รายงานการวิจัย การติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองที่ได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ก.

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. รายงานการวิจัย การติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองที่ได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2546. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ข.

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. รายงานการวิจัย การประเมินผลพัฒนาการของพรรคการเมืองที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ค.

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. รายงานการวิจัยติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองที่ได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2547 โดยศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547ง. (อัดสำเนา)

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. โครงการวิจัยประเมินผลการใช้จ่ายเงินของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2548 โดยสถาบันพระปกเกล้า. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2549. (อัดสำเนา)

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. รายงานการติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมือง ปี 2550. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2550. (อัดสำเนา)

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. รายงานการดำเนินงานกิจกรรมของพรรคการเมืองในรอบปี พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2551.

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. รายงานกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2552.

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. รายงานการตรวจติดตามการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองที่ได้รับ การสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2553. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2553ก. (อัครา)

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. รายงานการวิจัย โครงการติดตามประเมินผลการใช้เงินของพรรคการเมืองที่ได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี 2553 โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2553ข. (อัครา)

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. ข้อมูลพรรคการเมืองที่ยังดำเนินการอยู่ เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556. [ออนไลน์]. 2556. แหล่งที่มา: <http://www.ect.go.th/newweb/th/politicalparty/detail.php?id=4660&SystemModuleKey=cms02> [28 เมษายน 2556]

คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง. คู่มือการจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองประจำปี 2554 เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2553. (อัครา)

คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. สรุปผลการวิจัยเรื่องรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมในการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมือง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547.

จุมพล หนิมพานิช. กลุ่มผลประโยชน์กับการเมืองไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช, 2545.

จำลอง คำสิม. หัวหน้าพรรคคสทไทย. สัมภาษณ์, 19 กันยายน 2555.

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์. ชนกิจการเมืองกับการปฏิรูปการเมือง. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543.

ชัยวัฒน์ วีรานนท์. บทบาททางการเมืองของสาขาพรรคการเมือง: ศึกษาเฉพาะกรณีพรรคประชาธิปัตย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

เขาวินวัศ เสนพงศ์. การเมืองไทยยุคปัจจุบัน: ปัญหาการพัฒนาพรรคการเมืองในประเทศไทย.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2549.

ณรงค์ฤทธิ์ วิเศษรัตน์. ปัญหาการพัฒนาพรรคการเมืองขนาดเล็ก: กรณีศึกษาพรรคประชากรไทย
พรรคเผ่าไท และพรรคเพื่อนเกษตรไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา
รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2551.

ธนิศร์ ศรีประเทศ. บทบาทของรัฐในการส่งเสริมพัฒนาพรรคการเมือง ศึกษากรณีการให้เงิน
สนับสนุนพรรคการเมืองของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.2541. ภาคนิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา
สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.

บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ. แนวทางการปฏิรูประบบเลือกตั้งและพรรคการเมือง. กรุงเทพฯ: สถาบัน
พระปกเกล้า, 2555.

บุญสม วิลาศนิศากร. พรรคการเมืองที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับบทบาทการพัฒนาการเมือง:
ศึกษากรณีพรรคเกษตรมหาชน พรรคชาติประชาธิปไตย และพรรคเสรีประชาธิปไตย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2545.

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง. ราชกิจจานุเบกษา
115 (24 พฤศจิกายน 2541): 16-25.

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง (ฉบับที่ 3). ราชกิจจา
นุเบกษา 117 (11 กันยายน 2543): 33-34.

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง พ.ศ. 2551. ราชกิจจา
นุเบกษา 125 (18 กุมภาพันธ์ 2551): 8-29.

ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. การอุดหนุนเงินให้พรรคการเมืองโดยรัฐและการควบคุมเงินบริจาค: การ
ปรับปรุงระบบของประเทศไทยโดยศึกษาเปรียบเทียบกับระบบของประเทศเยอรมัน.
วารสารนิติศาสตร์ 34 3 (กันยายน 2547): 411-435.

ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ. พรรคการเมืองและปัญหาพรรคการเมืองไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช, 2524.

- ปรีดา ขวัญเมือง. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.
สัมภาษณ์, 30 เมษายน 2556.
- พรรคคนขอปลดหนี้. วารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทองกมล, 2549.
- เพชร สายพานทอง. หัวหน้าพรรคสยาม. สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2555.
- มนูญ วิเชียรนิศย์. กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2551.
- ลิขิต ชีรเวคิน. วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์, 2541.
- วิทยา นภศิริกุลกิจและสุรพล ราชภัณฑารักษ์. พรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์. พิมพ์ครั้งที่
 10. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2544.
- วิษณุ วัลญญ, วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ และอุดม รัฐอมฤต. แนวทางการพัฒนา
 กฎหมายเกี่ยวกับการให้การสนับสนุนทางการเมืองและประโยชน์อย่างอื่นจากรัฐและ
 เอกชนแก่พรรคการเมืองและสมาชิกพรรค. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2540.
- วรรณวิทย์ ดันติกรมย์. หัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า. สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2555.
- สดศรี สัตยธรรม. การสร้างพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองที่เข้มแข็ง: ความท้าทาย
 ภายใต้ระบอบประชาธิปไตย. วารสารพรรคการเมืองสัมพันธ์ 15 2 (กรกฎาคม-กันยายน
 2553): 6-17.
- สุภูมิ นवलสกุล และวิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ. การเมืองการปกครองไทย. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: โรง
 พิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2544.
- หยุด แสงอุทัย. พรรคการเมือง. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2517.
- อภิชาติ เชื้อเทศ. ความล้มเหลวของพรรคการเมืองไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขา
 วิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- อภิชาติวรวิทย์ ศรีอารวงศา. นายทะเบียนพรรคไทยเป็นไท. สัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2555.

อุดม รัฐอมฤต. การให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองในต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาการพัฒนา
ประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

ภาษาอังกฤษ

Austin Ranney, and William Kendall. Democracy and The American Party System. New York:
Harcourt, Dorace Company, 1956.

Friedrich, Carl. J. Constitutional and Government and Democracy. Boston: Giun & Company,
1950.

Joseph La Palombara, and Myron Weiner. Political Parties and Political Development. Princeton:
Princeton University Press, 1966.

Kay Lawson, ed. Political Parties and Linkage: A Comparative Perspective. New York: Yale
University Press, 1980.

Maurice Duverger. Party Politics and Pressure Groups. London: Thomas Y. Crowell Company,
1972.

Sigmund Neuman. Modern Political Parties. Chicago: University of Chicago Press, 1955.

William Goodman. The Two-Parties System in the United Stare. Princeton: D. Von Nostrand
Company, 1956.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๘๑ ง หน้า ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง การยุบพรรคสยาม

ตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้มีประกาศ เรื่อง รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคสยาม ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ตามความในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น

บัดนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑๐ - ๑๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ มีคำสั่งยุบพรรคสยาม ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๔๒ วรรคสอง ปรากฏรายละเอียดตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญแนบท้าย จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

อภิชาติ สุจริตกุล

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง

(๒๓)
คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๐-๑๑/๒๕๕๕ /

เรื่องพิจารณาที่ ๒๒/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ๕๒/๒๕๕๓

วันที่ ๒๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ /

ระหว่าง { นายทะเบียนพรรคการเมือง ผู้ร้อง
พรรคสยาม ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคสยาม

นายทะเบียนพรรคการเมือง ผู้ร้อง ยื่นคำร้องรวมสองคำร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคสยาม ผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรคผู้ถูกร้องที่ถูกยุบพรรคไป จะจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือมีส่วนร่วมในการจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีกไม่ได้ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พรรคผู้ถูกร้องถูกยุบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๖

- ๒ -

ข้อเท็จจริงตามคำร้องทั้งสองและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า ผู้ร้องได้มีประกาศรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคผู้ถูกร้องเป็นพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ซึ่งต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดทำรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคการเมืองในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาให้ถูกต้องตามความเป็นจริงตามวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด และแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี เพื่อประกาศให้สาธารณชนทราบ เว้นแต่พรรคการเมืองที่จัดตั้งขึ้นยังไม่ถึงเก้าสิบวันนับจนถึงวันสิ้นปีปฏิทิน และรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคการเมืองดังกล่าวต้องกระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง (๕) พรรคผู้ถูกร้องจึงอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ต้องจัดทำรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปีที่ผ่านมาแจ้งต่อผู้ร้องให้เป็นไปตามมาตรา ๔๒ ประกอบมาตรา ๒๘

คำร้องที่หนึ่ง ผู้ร้องมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ แจ้งให้พรรคผู้ถูกร้องจัดทำรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ผ่านการพิจารณาจากที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ถูกร้องยื่นต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ พร้อมแนบแบบรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคการเมือง (แบบ ท.พ. ๘) ไปให้ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ แต่ตรวจสอบพบว่าเป็นรายงานการดำเนินงานกิจการที่ไม่ได้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ถูกร้อง ซึ่งไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง (๕) และไม่ถูกต้องตามประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง เรื่อง วิธีการรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถือว่ารายงานดังกล่าวไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง จึงเสนอให้ผู้ร้องใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคสอง ผู้ร้องจึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ แจ้งให้พรรคผู้ถูกร้องจัดทำรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคการเมืองในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและ

- ๓ -

ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง (๕) แล้วแจ้งต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาตามที่ผู้ร้อง กำหนด ผู้ร้องยังไม่ได้รับรายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ร้องจึง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งให้พรรคผู้ถูกร้องมีหนังสือชี้แจงเหตุผลที่ไม่ส่งรายงาน ต่อผู้ร้องภายใน ๑ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ โดยพรรคผู้ถูกร้องได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ แต่ไม่ได้ชี้แจงเหตุผลต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่อย่างใด

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่า การกระทำของพรรคผู้ถูกร้องดังกล่าวเป็นการ ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคสอง และเป็นเหตุแห่งการยุบพรรค จึงเสนอให้ผู้ร้องดำเนินการเพื่อให้มีการยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ วรรคสอง โดยเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้งเสนอดังกล่าว และให้นำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการเลือกตั้งเพื่อให้ความเห็นชอบ ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาแล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๕๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ เห็นชอบให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการให้มีการ ยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ วรรคสอง กรณีพรรคผู้ถูกร้องไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคสอง และผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓

คำร้องที่สอง ผู้ร้องมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งให้พรรคผู้ถูกร้องจัดทำ รายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ผ่านการพิจารณาจากที่ประชุมใหญ่ ของพรรคผู้ถูกร้องยื่นต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ พร้อมแนบ แบบรายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง (แบบ ท.พ. ๘) ไปให้ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ถูกร้อง ในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓ แต่ตรวจสอบพบว่าเป็นรายงานการดำเนิน กิจการที่ไม่ได้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ถูกร้อง ซึ่งไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง (๕) และไม่ถูกต้อง

- ๔ -

ตามประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง เรื่อง วิธีการรายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถือว่ารายงานดังกล่าวไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง จึงเสนอให้ผู้ร้องใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคสอง ผู้ร้องจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งให้พรรคผู้ถูกร้องจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง (๕) แล้วแจ้งต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาตามที่ผู้ร้องกำหนด ผู้ร้องยังมิได้รับรายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้ร้องจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ แจ้งให้พรรคผู้ถูกร้องมีหนังสือชี้แจงเหตุผลที่ไม่ส่งรายงานต่อผู้ร้องภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ โดยพรรคผู้ถูกร้องได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ แต่ไม่ได้ชี้แจงเหตุผลต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่อย่างใด

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่า การกระทำของพรรคผู้ถูกร้องดังกล่าวเป็นการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคสอง และเป็นเหตุแห่งการยุบพรรค จึงเสนอให้ผู้ร้องดำเนินการเพื่อให้มีการยุบพรรคผู้ถูกร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ วรรคสอง โดยเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอดังกล่าว และให้นำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อให้ความเห็นชอบต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาแล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๔๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ เห็นชอบให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการให้มีการยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ วรรคสอง กรณีพรรคผู้ถูกร้องไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคสอง และผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓

- ๕ -

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามคำร้องทั้งสอง ดังนี้

๑. มีคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๒ วรรคสอง

๒. มีคำสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรคผู้ถูกร้องที่ถูกยุบไป เนื่องจากกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคสอง จะจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีกไม่ได้ ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พรรคผู้ถูกร้องถูกยุบไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๗

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งรับคำร้องทั้งสองไว้พิจารณาวินิจฉัยตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๒๐) และให้รวมพิจารณาวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน โดยให้ผู้ถูกร้องชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำร้อง แต่ผู้ถูกร้องมิได้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า กระบวนการยื่นคำร้องขอให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาให้ผู้ต้องตามความเป็นจริงตามวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด และแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี เพื่อประกาศให้สาธารณชนทราบ เว้นแต่พรรคการเมืองที่จัดตั้งขึ้นยังไม่ถึงเก้าสิบวันนับจนถึงวันสิ้นปีปฏิทิน” และวรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อครบระยะเวลาการรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว หากพรรคการเมืองใดยังไม่ได้รายงาน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้หัวหน้าพรรคการเมืองรายงานภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าพ้นกำหนดระยะเวลาแล้ว ยังมีได้รายงานโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้นายทะเบียนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเลือกตั้งดำเนินการเพื่อให้มีการยุบพรรคการเมืองนั้น” มาตรา ๒๘ วรรคสอง บัญญัติว่า “การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง ... (๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา” มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่พรรคการเมืองใดมีเหตุต้องเลิกตามข้อบังคับพรรคการเมืองแต่พรรคการเมืองนั้นยังมีสมาชิก

- ๖ -

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ หรือในกรณีที่พรรคการเมืองใดไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๘๒ ให้ยุบพรรคการเมืองนั้น” วรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏต่อ นายทะเบียนว่าพรรคการเมืองใดมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการการเลือกตั้งยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏต่อ นายทะเบียน เมื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่าเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพรรคการเมืองตามคำร้อง ของนายทะเบียน ให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพรรคการเมืองนั้น”

ข้อเท็จจริงตามคำร้องที่หนึ่งฟังได้ว่า ความปรากฏต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ จึงเป็นการยื่นเมื่อพ้นระยะเวลาสิบห้าวันตามที่กฎหมายกำหนด กระบวนการยื่นคำร้องขอให้ ยุบพรรคผู้ถูกร้องจึงไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ วรรคสอง จึงให้ยกคำร้องนี้

สำหรับคำร้องที่สอง ความปรากฏต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ จึงเป็นการยื่น ภายในระยะเวลาสิบห้าวันตามที่กฎหมายกำหนด กระบวนการยื่นคำร้องจึงชอบด้วยพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ วรรคสอง

ศาลรัฐธรรมนูญกำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ มีเหตุยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ เนื่องจากไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ กรรมการบริหารของพรรคผู้ถูกร้อง จะจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีก ไม่ได้ ภายในกำหนดห้าวันนับแต่วันที่พรรคผู้ถูกร้องถูกยุบไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๖ หรือไม่

ประเด็นที่ ๑ มีเหตุยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ เนื่องจากไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรือไม่

- ๗ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า พรรคผู้ถูกร้องได้รับจดแจ้งการจัดตั้งเป็นพรรคการเมือง เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาให้ผู้ถูกต้องตามความเป็นจริงตามวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด และแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๒ และแจ้งให้ผู้ร้องทราบภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งในการจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ถูกร้องดังกล่าว พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง (๕) บัญญัติให้ต้องกระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง เมื่อข้อเท็จจริงพึงได้ตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องว่า รายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ไม่ได้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ถูกร้อง จึงไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง (๕) และไม่ถูกต้องตามประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง เรื่อง วิธีการรายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ รายงานดังกล่าวจึงไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ผู้ร้องจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แจ้งให้หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพรรคในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและให้เป็นไปตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง (๕) แล้วแจ้งผู้ร้องภายในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องมิได้ดำเนินการแต่อย่างใด ผู้ร้องจึงมีหนังสือให้ชี้แจงเหตุผลภายใน ๑ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ผู้ร้องกำหนด ปรากฏว่าหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องมิได้ดำเนินการให้ผู้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคสอง เมื่อพรรคผู้ถูกร้องมิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคสอง กรณีจึงมีเหตุที่จะสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓

- ๘ -

ประเด็นที่ ๒ กรรมการบริหารของพรรคผู้ถูกร้อง จะจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีก ไม่ได้ ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พรรคผู้ถูกร้องถูกยุบไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘๗ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘๗ บัญญัติว่า “ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องยุบเพราะเหตุอันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคสอง ... ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรคการเมืองที่ถูกยุบไป จะจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีกไม่ได้ ทั้งนี้ ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พรรคการเมืองนั้นต้องยุบไป” อันเป็นบทบัญญัติว่าด้วยผลของการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งมีได้ให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญ ที่จะสั่งเป็นอย่างอื่น เมื่อมีเหตุให้พรรคผู้ถูกร้องต้องถูกยุบไปด้วยเหตุที่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคสอง แล้ว ศาลรัฐธรรมนูญต้องสั่งให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรคการเมืองที่ถูกยุบไป จะจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีกไม่ได้ ทั้งนี้ ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พรรคการเมืองนั้นต้องยุบไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งให้ยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘๗ ประกอบมาตรา ๔๒ วรรคสอง และ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องจะจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ อีกไม่ได้ ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘๗

- ๕ -

(คำวินิจฉัยที่ ๑๐-๑๑/๒๕๕๕)

[Signature]

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายสุรวิทย์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ภาคผนวก ข

เล่ม ๑๓๐ ตอนพิเศษ ๕๒ ง หน้า ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง การยุบพรรคชีวิตที่ดีกว่า

ตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้มีประกาศ เรื่อง รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคชีวิตที่ดีกว่า ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ ตามความในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้น

บัดนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ มีคำสั่งยุบพรรคชีวิตที่ดีกว่าตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๔๒ วรรคสอง ปราบฎร้ายละเอียดตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญแนบท้าย จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

อภิชาติ สุจริตกันต์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง

(๒๓)
คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ๔๗/๒๕๕๕

วันที่ ๑๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง	{	นายทะเบียนพรรคการเมือง	ผู้ร้อง
		พรรคชีวิตที่ดีกว่า	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคชีวิตที่ดีกว่า

นายทะเบียนพรรคการเมือง ผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคชีวิตที่ดีกว่า ผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ ประกอบมาตรา ๔๒ วรรคสอง และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรคผู้ถูกร้องที่ถูกยุบไป จะจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีกไม่ได้ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พรรคผู้ถูกร้องถูกยุบไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๗

- ๒ -

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ร้องได้มีประกาศรับแจกแจ้งการจัดตั้งพรรคผู้ถูกร้องเป็นพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ ต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยมาตรา ๑๓๕ ให้พรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐

วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ ผู้ร้องมีประกาศ เรื่อง คอรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้อง โดยที่ประชุมใหญ่สามัญของพรรคผู้ถูกร้องได้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ จำนวน ๗ คน ประกอบด้วย นายพจน์กรณ์ ตันติภิรมย์ หัวหน้าพรรค นายแสงฟ้า นพรัตน์เรืองเด่น รองหัวหน้าพรรค นายสมยศ แทนศิลา เลขธิการพรรค นางสาวภาณุกร ปานประเสริฐ รองเลขธิการพรรค นางพุดฉวี ปานประเสริฐ เจริญฤทธิพรรค นางกนกฉัฐ ตันติภิรมย์ โฆษกพรรค และนางธัญญลักษณ์ ผาสุขมุข กรรมการบริหารพรรค

วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๘ ผู้ร้องมีประกาศ เรื่อง คอรับการเปลี่ยนแปลงรายการที่ได้ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษาว่า นายพจน์กรณ์ ตันติภิรมย์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง เปลี่ยนชื่อตัวเป็น นายวรชวริทธิ์ ตันติภิรมย์

วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ผู้ร้องมีประกาศ เรื่อง คอรับการเปลี่ยนแปลงกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้อง เนื่องจากนายแสงฟ้า นพรัตน์เรืองเด่น ได้ลาออกจากสมาชิกพรรคและตำแหน่งรองหัวหน้าพรรค

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ผู้ร้องมีประกาศ เรื่อง คอรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้อง เนื่องจากนายวรชวริทธิ์ ตันติภิรมย์ ลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ของพรรค จึงทำให้คณะกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่เหลืออยู่สิ้นสุดลงทั้งคณะ ตามข้อบังคับพรรคชีวิตที่คิดไว้ พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๐ วรรคสอง (๒) และ (๘) ซึ่งกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่เหลืออยู่ได้ประชุมกันเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ และมีมติเลือกนางพุดฉวี

- ๓ -

ปานประเสริฐ เป็นผู้รักษาการหัวหน้าพรรคอีกตำแหน่งหนึ่ง และได้แจ้งให้ผู้ร้องทราบแล้ว ตามหนังสือ ที่ พชก. พิเศษ ๐๐๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓

ผู้ร้องมีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งให้หัวหน้าพรรคของผู้ร้องจัดทำรายงาน การดำเนินกิจการของพรรคผู้ร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ และยื่นต่อผู้ร้องภายในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมแนบแบบรายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง (แบบ ท.พ. ๘) ไปให้ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งลงนามโดยนางพูลฉวี ปานประเสริฐ เจริญฤทธิพรรค รักษาการหัวหน้าพรรคผู้ร้อง แต่ตรวจสอบแล้วปรากฏว่ารายงานดังกล่าวไม่ได้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ ของพรรคผู้ร้อง จึงไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง (๕) และประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง เรื่อง วิธีการ รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ รายงาน ดังกล่าวจึงไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ผู้ร้องจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ร้องนำรายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เข้าพิจารณาในที่ประชุมใหญ่พรรคผู้ร้อง ตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง (๕) แล้วแจ้ง ต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

ผู้ร้องมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งลงนามโดยนายบรรชิตร์ ดันติกรมย์ ในฐานะหัวหน้าพรรค แจ้งต่อผู้ร้องว่าได้นำรายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เข้าพิจารณาในที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๕ เพื่อรับรองความถูกต้องตาม มาตรา ๒๘ วรรคสอง (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๕ แล้ว นอกจากนี้นายบรรชิตร์ ดันติกรมย์ ยังได้รับ มอบหมายจากนางพูลฉวี ปานประเสริฐ รักษาการหัวหน้าพรรคผู้ร้อง เป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ และลงนามในฐานะประธานในที่ประชุมในรายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปีของพรรคผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๕ อีกด้วย แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งตรวจสอบพบว่า องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ร้องไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่มีผู้แทนสภาของพรรค

- ๔ -

ผู้ร้องเข้าร่วมประชุม เพราะผู้ร้องได้ยุบสาขาพรรคผู้ร้อง จำนวน ๒๑ สาขา ซึ่งผู้ร้องได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ และลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้ร้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขาตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว แต่ผู้ร้องยังไม่ดำเนินการแต่อย่างใด องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ร้องจึงไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติให้องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับพรรคการเมือง ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง และตัวแทนสมาชิก ทั้งนี้ มีจำนวนรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่าสองร้อยคน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่า การกระทำดังกล่าวของพรรคผู้ร้องเป็นการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคสอง และเป็นเหตุแห่งการยุบพรรค จึงเสนอให้ผู้ร้องดำเนินการเพื่อให้มีการยุบพรรคผู้ร้องเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นชอบข้อเสนอของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและให้นำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อพิจารณา ต่อมาในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการให้มีการยุบพรรคผู้ร้องตามมาตรา ๘๓ และผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

๑. มีคำสั่งยุบพรรคผู้ร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘๓ ประกอบมาตรา ๔๒ วรรคสอง

๒. มีคำสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรคผู้ร้องที่ถูกยุบไปเนื่องจากกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคสอง จำนวน ๕ คน ตามประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง เรื่อง ตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชีวิตที่เลิกแล้ว ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ จะจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่

- ๕ -

อีกไม่ได้ ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พรรคผู้ถูกร้องถูกยุบไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๗

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๗ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดทำรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคการเมืองในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาให้ถูกต้องตามความเป็นจริงตามวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด และแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี เพื่อประกาศให้สาธารณชนทราบ เว้นแต่พรรคการเมืองที่จัดตั้งขึ้นยังไม่ถึงเก้าสิบวันนับจนถึงวันสิ้นปีปฏิทิน” วรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อครบระยะเวลาการรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว หากพรรคการเมืองใดยังไม่ได้รายงานให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้หัวหน้าพรรคการเมืองรายงานภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าพ้นกำหนดระยะเวลาแล้วยังมิได้รายงานโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรให้นายทะเบียนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการเพื่อให้มีการยุบพรรคการเมืองนั้น” มาตรา ๒๔ วรรคสอง บัญญัติว่า “การดำเนินการดังกล่าวนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง ... (๕) รายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา” มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับพรรคการเมือง ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง และตัวแทนสมาชิก ทั้งนี้ มีจำนวนรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่าสองร้อยคน” มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่พรรคการเมืองใดมีเหตุต้องเลิกตามข้อบังคับพรรคการเมืองแต่พรรคการเมืองนั้นยังมีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออยู่ หรือในกรณีที่พรรคการเมืองใดไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๒ ให้ยุบพรรคการเมืองนั้น” และวรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏก่อนนายทะเบียนว่าพรรคการเมืองใดมีเหตุตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งขึ้นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ

- ๖ -

ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏต่อนายทะเบียน เมื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่ามิเหตุ
ดังกล่าวเกิดขึ้นกับพรรคการเมืองตามคำร้องของนายทะเบียน ให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้
ยุบพรรคการเมืองนั้น” ดังนั้น เมื่อผู้ร้องโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่า
พรรคผู้ถูกร้องไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ เป็นเหตุให้ผู้ถูกร้องตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง แล้วมีมติให้ผู้ร้อง
ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการให้มีการยุบพรรคผู้ถูกร้องตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง
กรณีจึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐
มาตรา ๕๓ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐
ข้อ ๑๗ (๒๐) ศาลรัฐธรรมนูญจึงรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย และให้ผู้ถูกร้องชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำร้อง เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวผู้ถูกร้องไม่ยื่นคำชี้แจง
แก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด

ในระหว่างการพิจารณาของศาล ผู้ร้องยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๕
ส่งสำเนามติคณะกรรมการการเลือกตั้ง ครั้งที่ ๕๕/๒๕๕๕ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ และคำร้อง
ฉบับลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ศาลได้มีคำสั่งรับคำร้อง
ทั้งสองฉบับรวมไว้ในสำนวน และผู้ถูกร้องยื่นคำร้องขอชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๑ มีนาคม
๒๕๕๖ ว่า ในการประชุมใหญ่พรรคผู้ถูกร้องเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นการประชุมใหญ่
เพื่อให้ความเห็นชอบรายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๒
ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ในคราวเดียวกัน เมื่อผู้ร้องไม่ได้กล่าวหาว่ารายงานการดำเนิน
กิจการของพรรคในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๒ และปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ไม่ถูกต้อง ข้อมแสดงว่ารายงานดำเนิน
กิจการของพรรคในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๒ และปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ถูกต้องแล้ว ดังนั้น รายงานการ
ดำเนินกิจการของพรรคในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงถูกต้องด้วยเช่นเดียวกัน และได้แย้งว่า
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่ได้รับการ
พิจารณาโดยองค์ประชุมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ซึ่งไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๔๐ (๒) และไม่ผ่านการตรวจสอบจากศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๑ และ
เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕ ของประชาชน โดยให้นายทะเบียนมี

- ๗ -

อำนาจปรับ และมีอำนาจก้าวท่ายการดำเนินการของพรรคการเมืองได้ทุกรูปแบบ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕ ศาลมีคำสั่งไม่รับคำร้อง เนื่องจากเห็นว่า ศาลได้แจ้งให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว แต่ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับสำเนาคำร้องโดยไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องหรือขอขยายระยะเวลา จึงเป็นการจงใจไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้ถูกร้องยื่นคำร้องดังกล่าวเมื่อล่วงเลยระยะเวลาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ประกอบกับเหตุผลตามคำร้องไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงให้งดการไต่สวน ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๒

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า กระบวนการยื่นคำร้องขอให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ วรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏก่อนนายทะเบียนว่าพรรคการเมืองใดมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเลือกตั้งยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏก่อนนายทะเบียน เมื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพรรคการเมืองตามคำร้องของนายทะเบียน ให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพรรคการเมืองนั้น” เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า มีมูลเหตุให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องปรากฏต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ จึงเป็นการยื่นภายในระยะเวลาสิบห้าวันตามที่กฎหมายกำหนด การยื่นคำร้องจึงชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ วรรคสอง

ศาลรัฐธรรมนูญกำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ มีเหตุยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ เนื่องจากไม่ดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรา ๔๒ วรรคสองหรือไม่

- ๘ -

ประเด็นที่ ๒ ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรคผู้ถูกร้อง จะจัดแจงการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดแจงการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีกไม่ได้ภายในกำหนดห้าปี นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๗ ได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๑ มีเหตุยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๗ เนื่องจากไม่ดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องได้รับจัดแจงการจัดตั้งเป็นพรรคการเมือง เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดทำรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคการเมืองในรอบปี ปฏิทินที่ผ่านมาให้ถูกต้องตามความเป็นจริงตามวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด และแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี สำหรับรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ต้องจัดทำรายงาน และแจ้งให้ผู้ร้องทราบภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องซึ่งผู้ถูกร้องมิได้โต้แย้งฟังได้ว่า การรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้น ถึงแม้ผู้ถูกร้องจะได้รายงานการดำเนินงานกิจการของผู้ถูกร้องให้ผู้ร้องทราบภายในกำหนดระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แล้ว แต่ผู้ร้องตรวจสอบพบว่า รายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ไม่ได้กระทำ โดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ถูกร้อง ผู้ร้องจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แจ้งให้หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องนำรายงานการดำเนินงานกิจการดังกล่าวเข้าพิจารณาในที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ถูกร้องและแจ้งให้ผู้ร้องทราบภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ต่อมาผู้ถูกร้องได้นำรายงานการดำเนินงานกิจการดังกล่าวเข้าพิจารณาในที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ถูกร้องและแจ้งให้ผู้ร้องทราบ แต่องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ถูกร้องไม่มีผู้แทนของสาขาพรรคผู้ถูกร้องเข้าร่วมประชุม จึงเป็นผลให้องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ถูกร้องไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง (๕) ประกอบมาตรา ๒๕ เมื่อสิ้นสุด

- ๕ -

ระยะเวลาตามที่ผู้ร้องกำหนด พรรคผู้ถูกร้องมิได้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง การรายงานไม่เป็นไปตามกฎหมาย ถือว่าไม่รายงานตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๒ วรรคสอง กรณีจึงมีเหตุที่ศาลรัฐธรรมนูญจะสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ ประกอบมาตรา ๔๒ วรรคสอง

ประเด็นที่ ๒ ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรคผู้ถูกร้อง จะจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีกไม่ได้ ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๗ ได้หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖ วรรคสอง บัญญัติให้พรรคการเมืองที่นายทะเบียนรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองแล้วเป็นนิติบุคคล โดยมีคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองเป็นผู้ดำเนินการของพรรคการเมือง และมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และมติของที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง ด้วยความรอบคอบ ระมัดระวังและซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน และต้องส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง คณะกรรมการบริหารพรรคจึงเป็นผู้แสดงเจตนาของพรรคการเมือง การที่กฎหมายกำหนดให้พรรคการเมืองเป็นนิติบุคคลนั้น ก็โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้การดำเนินการของพรรคการเมืองมีความต่อเนื่อง ไม่สิ้นสุดลงโดยการสิ้นสุดของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือคณะใดคณะหนึ่ง นิติบุคคลจึงต้องมีผู้แสดงเจตนาหรือดำเนินการของนิติบุคคลอย่างต่อเนื่อง ในกรณีของผู้ถูกร้องนั้น แม้ข้อบังคับพรรคผู้ถูกร้องไม่ได้กำหนดให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่สิ้นสุดลงทั้งคณะต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไป แต่ผู้ถูกร้องในฐานะพรรคการเมืองต้องดำเนินการของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ดังนั้น คณะกรรมการบริหารพรรคชุดเดิมทั้งคณะจึงยังต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ประกอบกับเมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งคดีปรากฏว่า ในระหว่างที่นายบรรชวีรสิทธิ์ ดันติภิรมย์ หัวหน้าพรรคได้ลาออก นายสมยศ แทนศิตานางสาวภาณุกร ปานประเสริฐ นางพุดถวิล ปานประเสริฐ นางกนกณัฐ ดันติภิรมย์ และนางรัชฎญลักษณ์

- ๑๐ -

มาตุขมูล ซึ่งเป็นกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่เหลือนอยู่ได้ประชุมกันและมีมติเลือกนางพุดถวิล ปานประเสริฐ เป็นผู้รักษาการหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง และต่อมานางพุดถวิล ปานประเสริฐ ได้ลงนาม ในหนังสือส่งรายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ค่อผู้ร้อง ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ในฐานะรักษาการหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง ส่วนนายวรชวิทย์ ดันดิภิรมย์ แม้ลาออกจากการเป็นหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องแล้ว แต่ได้ลงนามในหนังสือส่งรายงานการดำเนินกิจการ ของพรรคผู้ถูกร้องในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ค่อผู้ร้อง ฉบับลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ในฐานะ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง และยังเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ถูกร้อง นายวรชวิทย์ ดันดิภิรมย์ จึงมีพฤติกรรมการกระทำการในฐานะหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องอย่างค่อเนื่อง และเป็นการกระทำ ไปในฐานะกรรมการบริหารพรรคหรือตัวแทนของพรรคผู้ถูกร้อง เพื่อให้การดำเนินกิจการของพรรค ผู้ถูกร้องสามารถดำเนินต่อไปได้ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑ วรรคสาม บัญญัติให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องรับผิดชอบร่วมกัน ในบรรดามติของกรรมการบริหารพรรคการเมือง และในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองค่อบังกับพรรคการเมืองและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และวรรคสี่ บัญญัติให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่ต้องรับผิดชอบตามวรรคสาม หากพิสูจน์ได้ว่า คนมิได้ร่วมกระทำกรณันั้น และได้คัดค้านในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองโดยปรากฏ ในรายงานการประชุม หรือได้ทำเป็นหนังสือยื่นค่อประธานที่ประชุมภายในเจ็ดวันนับค่อสิ้นสุด การประชุมในกรณีที่ไม่ปรากฏในรายงานการประชุม เมื่อนายวรชวิทย์ ดันดิภิรมย์ ได้ลงนามในฐานะ หัวหน้าพรรคเพื่อรายงานการดำเนินกิจการของพรรคผู้ถูกร้องค่อผู้ร้องและเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ของพรรคผู้ถูกร้อง ซึ่งเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้อง จึงเป็น การเข้าร่วมกระทำกรณัดังกล่าวและมีค่อมีกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องคนใดคัดค้านในที่ประชุม คณะกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้อง นายวรชวิทย์ ดันดิภิรมย์ จึงค่อร่วมรับผิดชอบในมติของ กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้อง แม้ว่าศาลรัฐธรรมนูญมีค่อวินิจฉัยที่ ๔๘/๒๕๕๔ วินิจฉัยว่า การลงมติ เลือกคณะกรรมการบริหารพรรคชัวิตที่ค่อกว่าไม่ได้กระทำโดยวิธัลงคะแนนลับ กรณีจึงเป็นการดำเนินการ เลือกคณะกรรมการบริหารพรรคที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้พรรคชัวิตที่ค่อกว่าไม่มี ทั้งหัวหน้าพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรค ด้วยเหตุนี้ การแจ้งการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

- ๑๑ -

ข้อบังคับพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรค ที่จะดำเนินกิจการทางการเมืองใด ๆ ค่อยไป ซึ่งเป็นไป
 ความเจือใจของข้อบังคับพรรคชีวิตที่ดีกว่า พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๒ (๑) (ง) ที่กำหนดเป็นเงื่อนไขว่าให้
 หัวหน้าพรรคเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ลงนามในเอกสารต่างๆ ในนามพรรค เมื่อปรากฏว่าการดำเนินการ
 ดังกล่าวมิได้เป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับพรรค นายวรราชวรวิทย์ คันดิภิรมย์ จึงไม่มีอำนาจหน้าที่
 ที่จะดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการขอจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค
 และคณะกรรมการบริหารพรรคชีวิตที่ดีกว่า ก็ตาม ดังนั้น การที่นายวรราชวรวิทย์ คันดิภิรมย์ ได้ลาออกไป
 แต่ยังคงมีบทบาทในการสั่งการและมีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมของพรรคผู้ถูกร้องอย่างต่อเนื่องในการ
 ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าพรรคของผู้ถูกร้อง พฤติกรรมของนายวรราชวรวิทย์ คันดิภิรมย์ จึงถือว่าเป็นบุคคล
 ซึ่งเคยเป็นกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องตามความหมายของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
 พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๗ การที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่ง
 กรรมการบริหารพรรคของผู้ถูกร้องตามประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง เรื่อง คอบรับ
 การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชีวิตที่ดีกว่า ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งไม่ได้รวมถึง
 นายวรราชวรวิทย์ คันดิภิรมย์ จะจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่หรือเป็นกรรมการบริหาร
 พรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีกไม่ได้ภายในกำหนดห้าปี
 นับแต่วันที่พรรคการเมืองต้องยุบไป นั้น ศาลรัฐธรรมนูญไม่เห็นพ้องด้วย เนื่องจากพระราชบัญญัติ
 ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๗ บัญญัติว่า “ในกรณี
 ที่พรรคการเมืองต้องยุบเพราะเหตุอันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคสอง ... ผู้ซึ่งเคยดำรง
 ตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรคการเมืองที่ถูกยุบไป จะจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่หรือ
 เป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่
 อีกไม่ได้ ทั้งนี้ ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พรรคการเมืองนั้นต้องยุบไป” อันเป็นบทบัญญัติว่าด้วยผล
 ของการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งมีให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญที่จะสั่งเป็นอย่างอื่น เมื่อมีเหตุ
 ให้พรรคผู้ถูกร้องต้องถูกยุบไปด้วยเหตุที่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคสอง แล้ว ศาลรัฐธรรมนูญต้องสั่งให้
 ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรคการเมืองที่ถูกยุบไปจะจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง
 ขึ้นใหม่หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง
 ขึ้นใหม่อีกไม่ได้ ทั้งนี้ ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พรรคการเมืองนั้นต้องยุบไป

- ๑๒ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งให้ยุบพรรคชีวิตที่ดีกว่า ผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ ประกอบมาตรา ๔๒ วรรคสอง และให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้อง ตามประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง เรื่อง ตอบรับการเปลี่ยนแปลงกรรมการบริหารพรรคชีวิตที่ดีกว่า ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จะดะแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีกไม่ได้ ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓

- ๑๓ -

(คำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๕๖)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจริญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจติมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนรินทร์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

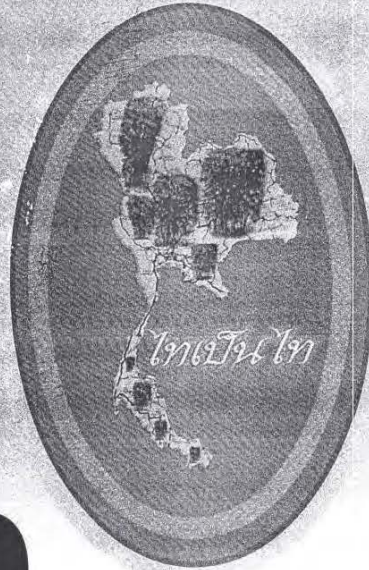
(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ภาคผนวก ก

23 ธันวาคม 2550
เลือก ส.ส. พรรคไทยเป็นไทย

นายชาติ ประธานธรรม (ยศ. พลเอก)
หัวหน้าพรรคไทยเป็นไทย

เบอร์

20

พรรค ไทยเป็นไทย
(คนขอปลดหนี้)

หัวใจตัณญู เจริญไตรสถาบัน ผ่าฟันวิกฤตชาติ เพื่อเอกราช ความเป็นไทย

ราชกิจจานุเบกษา

ฉบับประกาศทั่วไป

เล่ม ๑๑๕ ตอนพิเศษ ๑๓๐ ง. วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑

(ฉบับนโยบาย พรรค ไทยเป็นไทย)

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง รั้งจกแจงการจั้ดตั้งพรรคเกยตรมหาชน (คนขอปลดหนี)
(ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อว่าพรรคไทเป็นไท)

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจกแจงการจั้ดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคไทเป็นไท (คนขอปลดหนีหรือเกยตรมหาชน) ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรับธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.๒๕๔๑ ไว้ในทะเบียน พรรคการเมือง เลขที่ ๑๑/๒๕๔๑ ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมืองข้อบังคั้บพรรคการเมืองและรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคไทเป็นไท (คนขอปลดหนีหรือเกยตรมหาชน) ดังนี

นโยบายพรรคไทเป็นไท (คนขอปลดหนีหรือเกยตรมหาชน)
พ.ศ.๒๕๔๑

๑. ยึดมั่นในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง ครอบรับการเปลี่ยนแปลงข้อบังคั้บพรรคไทเป็นไท (คนขอปลดหนี)

ตามที่ นายทะเบียนพรรคการเมืองได้มีการประกาศ เรื่องครอบรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคข้อบังคั้บพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคเกยตรมหาชน ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ครอบรับการเปลี่ยนแปลงข้อบังคั้บพรรคเกยตรมหาชน ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๕ ครอบรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค และข้อบังคั้บพรรคเกยตรมหาชน ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ และครอบรับการเปลี่ยนแปลงข้อบังคั้บพรรค และกรรมการบริหารพรรคคนขอปลดหนี ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๘ และลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ นั้น

บัดนี้ พรรคไทเป็นไท (คนขอปลดหนี) ได้แจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ว่า ในคราวประชุมใหญ่สามัญพรรคไทเป็นไท (คนขอปลดหนี) ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๕ ได้มีมติเปลี่ยนแปลงข้อบังคั้บพรรคไทเป็นไท (เกยตรมหาชน) พ.ศ.๒๕๔๔ (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นพรรคไทเป็นไท (คนขอปลดหนี) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑) พ.ศ.๒๕๔๖ ดังนี

ข้อบังคั้บพรรคไทเป็นไท (คนขอปลดหนีหรือเกยตรมหาชน) พ.ศ.๒๕๔๔
(ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นพรรคไทเป็นไท)
(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๖) พ.ศ.๒๕๔๕

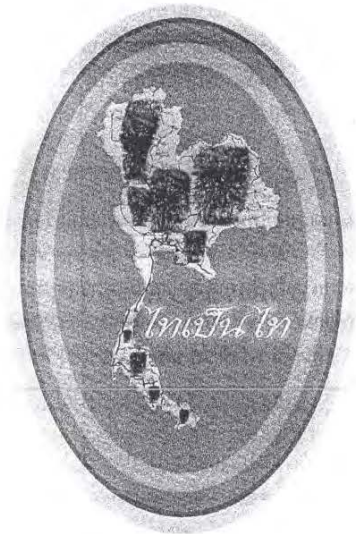
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคไทเป็นไท (คนขอปลดหนี) ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๕ และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่สามัญพรรคคนขอปลดหนีครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๕ มีมติให้เปลี่ยนชื่อพรรคจาก “พรรคคนขอปลดหนี” เป็น “พรรคไทเป็นไท” และเปลี่ยนแปลงข้อบังคั้บพรรคเกยตรมหาชนหรือคนขอปลดหนี พ.ศ.๒๕๔๔

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคไทยเป็นไทย” (เกษตร
มหานชนหรือคนขอปลดหนี้) พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนี้

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับการตอบรับการ
เปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อว่า พรรคไทยเป็นไทย ใช้อักษรย่อ
เป็นภาษาไทยว่า ทปท. ใช้ภาษาอังกฤษว่า FREE THAI PARTY ชื่อย่อ
ภาษาอังกฤษว่า FTP

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคไทยเป็นไทย

ข้อ ๕ คำอธิบายภาพเครื่องหมายพรรคไทยเป็นไทย

(๑) แผนที่ประเทศไทย หมายถึง ประเทศไทย

(๒) กอไผ่เหลือง ๕ กอ หมายถึง ความสามัคคีเกิดความร่วมมือกัน
อุดมสมบูรณ์ กลุ่มคนจำนวนมากรวมตัวกันอย่างมั่งคั่ง ซึ่งกอไผ่เหลืองเป็น
ไม้มงคลสารพัดประโยชน์ เป็นพืชเศรษฐกิจเนกประสงค์ตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียงด้วยนโยบายพรรคไทยเป็นไทย ๕ ประการ ดังนี้

ประการที่ ๑ คนไทยส่วนใหญ่หมดหนี้

ประการที่ ๒ คนไทยส่วนใหญ่มีเงินสดใช้จ่าย

ประการที่ ๓ คนไทยส่วนใหญ่มีการศึกษาดี อยากรู้ อยากรอ่าน อยากร
เรียน

ประการที่ ๔ คนไทยส่วนใหญ่มีงานทำ

ประการที่ ๕ คนไทยส่วนใหญ่มีอาหารกินครบ ๓ มื้อ

ประการที่ ๖ คนไทยส่วนใหญ่มีสุขภาพพลานามัยดี มีสิ่งแวดล้อม

น่าอยู่

ประการที่ ๗ คนไทยส่วนใหญ่มีวินัย คุณธรรม และเป็นคน อดทน
อดกลั้น มีน้ำใจ รู้จักให้อภัย ชยัน ประหยัด และรู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี

ประการที่ ๘ คนไทยส่วนใหญ่อยู่อย่าง ไม่เบียดเบียนหรือคิดโกงผู้อื่น

ประการที่ ๙ คนไทยส่วนใหญ่ปลอดภัยจากสิ่งเสพติด

(๓) ความหมายของวงรี ๓ วง และสี่ที่ล้อมรอบประเทศไทย
หมายถึง ชาติไทยเป็นเอกราชเป็นปึกแผ่น ร่วมเย็นและน่าอยู่

วงรีสีฟ้ารอบนอก หมายถึง ความเป็นอิสระเสรี โพร่ฟ้าหน้าใส มีสิทธิเสรีภาพเสมอภาคกัน

วงรีสีเขียวอ่อนรอบนอก หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพรรณ ธัญญาหารและทรัพยากรธรรมชาติทุกชนิด

วงรีสีเหลืองรอบนอก หมายถึง พระธรรมคุ้มครองป้องกันชาวไทย ให้อยู่เย็นเป็นสุข สงบร่มเย็น

(๔) ความหมายของสีในตราสัญลักษณ์มี ๔ สี ได้แก่

สีฟ้าสดใส หมายถึง ฟ้าเปิดสว่างบ่งบอกถึงความเป็นอิสระ ความเป็นไท

สีเขียวทองอ่อน หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ ชุ่มชื้น ร่มเย็นเป็นสุข

สีเหลือง หมายถึง การปกครองแผ่นดิน โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม และเมตตาธรรม รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน รู้จักลดละความโลภ โกรธ หลง

สีขาวที่อยู่ในพื้นที่ คำว่า ไทเป็นไท หมายถึง คนไทยส่วนใหญ่ นับถือคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนา

(๕) ภายในแผนที่ประเทศไทย

เส้นสีแดง หมายถึง คนไทยร้อยจิตใจเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งประเทศ

เส้นสีน้ำเงิน หมายถึง พระมหากษัตริย์ และความอุดมสมบูรณ์ด้วย ทรัพยากรธรรมชาติ

เส้นสีเหลือง หมายถึง ศาสนา พระสงฆ์ คงอยู่คู่ความเป็นไท คนไทย ชาติไทย

รวมอุดมการณ์ ๘ ประการ พรรคไทยเป็นไท จึงนำสู่การกำหนดนโยบาย โดยมีเป้าหมายและทิศทางการบริหารประเทศไทยในอนาคตข้างหน้าเมื่อ พรรคไทยเป็นไทได้ขึ้นบริหารประเทศเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ในการบริหารราชการแผ่นดินไทยไว้ว่า ต่อไป “ประเทศไทยต้องเป็น

ประเทศมหาอำนาจทางด้านอาหาร แรงงาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว ในระดับโลก ส่วนในระดับภูมิภาคจะต้องสร้างประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน การขนส่ง ของภูมิภาคเอเชีย ด้วยนโยบายจุดคลองคอคอดกระ เพื่อนำพาคนไทยทั้งประเทศเข้าสู่ยุคทศวรรษวิไลซ์ให้จงได้ ”

“ข้อ ๖ ตราयाภาพเครื่องหมายพรรคไทยเป็นไท

นายทะเบียนพรรคการเมืองได้ตอบรับการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ พรรคดังกล่าวข้างต้นแล้ว ตามนัยมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.๒๕๔๑ จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๕

พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง ตอบรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
และกรรมการบริหารพรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้)

ด้วยพรรคคนขอปลดหนี้ ได้แจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองว่าใน
คราวประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ ได้
มีมติ ดังนี้

๑. เปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคเกษตรมหาชน พ.ศ.๒๕๔๑ (ปัจจุบัน
เปลี่ยนชื่อเป็นพรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้) ตามประกาศนายทะเบียน
พรรคการเมือง ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ โดยยกเลิกความในข้อ ๒ และ
ให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

ข้อ ๒ พรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้) มีนโยบายพรรคว่า ต้อง
ขจัดความยากจนของคนในชาติและลดช่องว่างของสังคม

พรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้) ต้องขจัดความยากจนของคนในชาติ
ดังต่อไปนี้

ก. พรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้) มีนโยบายพรรค ตั้งสถาบัน
พัฒนาความรู้ การเมือง สังคม เศรษฐกิจ และคุณธรรมให้แก่สมาชิกและ
ตัวแทนพรรคทุกระดับ

ข. พรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้) มีนโยบายจัดสรรเงินให้กองทุน
ฟื้นฟู และพัฒนาเกษตรกร จำนวน ๕ แสนบาท

ค. พรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้) มีนโยบายออกกฎหมายขกหนี้
สิน หรือปลดหนี้ หรือรัฐบาลเป็นผู้ใช้หนี้แทนคนไทยทั่วประเทศ

โดยต้องให้ รัฐบาลออกกฎหมายรับโอนหนี้ของคนไทยทุกคนมาเป็นหนี้ของ
รัฐบาลรายละไม่เกินห้าแสนบาท ภายใน ๔๘ ชั่วโมง หลังจากพรรคได้จัดตั้ง
รัฐบาลและได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว หลังจากนั้นต้องจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินใช้หนี้แทนคนไทยที่เป็นหนี้ และได้ร่วมลงชื่อขอปลดหนี้ไว้
กับทางพรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้) ก่อนหน้าที่พรรคจะได้เป็นผู้จัดตั้ง
รัฐบาล โดยจัดทำเป็นงบประมาณผูกพันประจำปีจนสิ้นสุดโครงการ

พรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้) มีนโยบายลดช่องว่างของคนไทย
ดังต่อไปนี้

ง. พรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้) มีนโยบายต้องออกกฎหมาย
กระจายงาน กระจายเงิน กระจายอำนาจ ดังนี้

พรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้) มีนโยบายแต่งตั้งตัวแทนพรรค
ระดับต่างๆ ดังนี้

๑. แต่งตั้งตัวแทนพรรคระดับหมู่บ้านๆละ ๑ คน เรียกว่า หัวหน้า
หมู่บ้าน ยกเว้นหมู่บ้านใดมีผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งเกิน ๕๐๐ คน ให้แต่งตั้งได้
๒ คน เมื่อพรรคได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาล หัวหน้าหมู่บ้านจะได้รับแต่งตั้งเป็น
ข้าราชการการเมือง ตำแหน่งหัวหน้าหมู่บ้าน ได้รับเงินเดือนๆ ละหนึ่งหมื่นบาท
และจะได้รับค่าตอบแทนจำนวนหนึ่งล้านบาท หลังจากพรรคได้เป็นผู้จัดตั้ง
รัฐบาลแล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน ตัวแทนพรรคระดับหมู่บ้านมีหน้าที่สรรหา
สมาชิกและจัดตั้งหัวหน้าคุ้ม รวมทั้งให้ความรู้เรื่องนโยบายพรรค โดยเฉพาะ
เรื่องการปลดหนี้ตามที่พรรคกำหนด และต้องสรรหาสมาชิกพรรคที่มีคุณสมบัติตามที่พรรคกำหนด

๒. แต่งตั้งตัวแทนพรรคระดับหัวหน้าคุ้มหรือหัวหน้ากลุ่ม เรียกว่า
ตัวแทนพรรคระดับหัวหน้าคุ้มหรือหัวหน้ากลุ่มจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๔ คน
ในหมู่บ้านเดียวกัน และ

ให้หัวหน้าแต่ละคุ้มหรือกลุ่มมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยหัวหน้าหมู่บ้าน รวมทั้ง สรรหาสมาชิก เพื่อแต่งตั้งเป็นสมาชิกพรรคที่มีคุณสมบัติตามที่พรรคกำหนด จำนวนคุ้มหรือกลุ่มละ ๑๐ คน หัวหน้าคุ้มหรือหัวหน้ากลุ่มมีฐานะเป็น ข้าราชการการเมืองเช่นเดียวกัน และให้เรียกว่า หัวหน้าคุ้มหรือหัวหน้ากลุ่ม ได้รับเงินเดือนๆ ละ ห้าพันบาท สำหรับค่าตอบแทน แต่ละคุ้มหรือกลุ่มจะ ได้คุ้มหรือกลุ่มละหนึ่งล้านบาท หลังจากพรรคได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลภายใน ๑๘๐ วัน โดยกำหนดให้จัดสรรเงินค่าตอบแทนให้แก่สมาชิกของแต่ละคุ้มหรือ กลุ่มรายละเก้าหมื่นบาท ส่วนหัวหน้าคุ้มหรือหัวหน้ากลุ่ม ได้รับค่าตอบแทน จำนวนหนึ่งแสนบาท และทุกคนจะได้รับการปลดหนี้รายละไม่เกินห้าแสนบาท ภายใน ๕๘ ชั่วโมง หลังจากได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว

พรรคมีนโยบายกำหนดให้ตัวแทนพรรคทุกหมู่บ้านรับผิดชอบดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค โดยกำหนดให้หัวหน้าหมู่บ้านและหัวหน้า คุ้มหรือหัวหน้ากลุ่มที่รับผิดชอบ บริหาร และจัดการให้ดูแลเป็นไปตามที่ พรรคกำหนดและมีเงินงบประมาณจัดสรรให้บริหารทุกหมู่บ้านเฉลี่ยปีละห้า ล้านบาท

๓. แต่งตั้งตัวแทนพรรคระดับตำบลๆละ ๑ คน เรียกว่า หัวหน้าตำบล เพื่อทำหน้าที่สรรหาและแต่งตั้งหัวหน้าหมู่บ้านตามที่พรรคกำหนด เมื่อพรรค ได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลแล้ว หัวหน้าตำบลจะได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการการเมือง ตำแหน่งหัวหน้าตำบล มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยหัวหน้าอำเภอ บริหารจัดการตามที่ พรรคกำหนดภายในตำบลที่รับผิดชอบ ได้รับเงินเดือนๆละสามหมื่นบาท พร้อมทั้งได้รับค่าตอบแทนจำนวนสามล้านบาท ภายใน ๑๘๐ วัน

๔. แต่งตั้งตัวแทนพรรคระดับอำเภอๆละ ๑ คน เรียกว่าหัวหน้า อำเภอเพื่อ ทำหน้าที่สรรหาและแต่งตั้งหัวหน้าตำบลตามที่พรรคกำหนด เมื่อ

พรรคได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลแล้ว หัวหน้าอำเภอจะได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการ การเมือง ตำแหน่งหัวหน้าอำเภอ มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยหัวหน้าจังหวัด บริหารจัด การตามที่พรรคกำหนดภายในอำเภอที่รับผิดชอบได้รับเงินเดือนๆ ละห้าหมื่น บาท พร้อมทั้งได้รับค่าตอบแทนจำนวนสามล้านบาทภายใน ๑๘๐ วัน

๕. แต่งตั้งตัวแทนพรรคระดับจังหวัดๆละไม่น้อยกว่า ๑ คนตามที่ พรรคกำหนด เรียกว่าหัวหน้าจังหวัด เพื่อทำหน้าที่สรรหาและแต่งตั้งหัวหน้า อำเภอตามที่พรรคกำหนด เมื่อพรรคได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลแล้วหัวหน้าจังหวัด จะได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการการเมือง ตำแหน่งผู้ช่วยนายกรัฐมนตรีประจำ จังหวัด มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สอดส่องดูแลข้าราชการ และบริหารจัดการภายในจังหวัดที่รับผิดชอบตามที่พรรคกำหนด ได้รับเงินเดือนๆละ หนึ่งแสนบาท พร้อมทั้งได้รับค่าตอบแทนจำนวนห้าล้านบาทภายใน ๑๘๐ วัน

“๒.๑ ต้องออกกฎหมายยกเลิกหนี้ หรือปลดหนี้หรือรัฐบาลเป็นผู้ใช้ หนี้แทนให้คนไทยทั่วประเทศ และตัวแทนพรรคประจำหมู่บ้านจะได้เงิน พิเศษรายละ ๑ ล้านบาทดังนี้

๒.๑.๑ ปลดหนี้หรือยกเลิกหนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์ให้แก่เกษตรกร โดยให้รัฐบาลใช้เงินต้นพร้อมจ่ายดอกเบี้ยแก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์แทนเกษตรกรผู้เป็นลูกหนี้ซึ่งเป็นที่สินที่ เกิดจากการทำการเกษตร โดยปลดหนี้ให้รายละไม่เกิน ๕ แสนบาท ทั้งนี้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์หรือหนี้สหกรณ์ เจ้าหนี้ต้องคืน โฉนด น.ส.๓ หรือคินหลักทรัพย์ ค่าประกันให้แก่เกษตรกรภายใน ๑๘๐ วัน หลังจาก รัฐบาลได้ใช้เงินต้นและจ่ายดอกเบี้ยให้แก่เจ้าหนี้คนไทยผู้เป็นลูกหนี้แล้ว

๒.๑.๒ ปลดหนี้หรือยกเลิกหนี้กองทุนของรัฐบาลทุกกองทุน โดย ปลดหนี้ยกเลิกหนี้ให้คนไทยทุกคน โดยปลดหมดทุกบาททุกสตางค์ เช่น กองทุน หมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท กองทุนแก้ไขความยากจน กองทุนกู้ยืมเรียนของ นักเรียนนักศึกษา ฯลฯ

๒.๑.๓ ปลดหนี้หรือรัฐบาลใช้หนี้แทนสหกรณ์ออมทรัพย์ให้แก่ ข้าราชการและพนักงานของรัฐทุกคน โดยรัฐบาลเป็นผู้จ่ายเงินต้นและจ่าย ดอกเบี้ยแทนไว้ในวงเงินไม่เกินคนละ ๕ แสนบาท

๒.๑.๔ ปลดหนี้หรือรัฐบาลใช้หนี้แทนธนาคารพาณิชย์หรือ สถาบันการเงินหรือไฟแนนซ์ หรือหนี้บัตรเครดิตให้แก่พ่อค้า แม่ค้า นักธุรกิจ และคนไทยทุกคนในวงเงินคนละไม่เกิน ๕ แสนบาท

๒.๑.๕ ต้องออกกฎหมายประกันราคาสินค้าและผลผลิตการเกษตร เช่น ประกันราคาข้าวเปลือกนาปี นาปรังไม่ต่ำกว่าเกี่ยวละ ๗ พันบาท ข้าว หอมมะลิไม่ต่ำกว่า ๑ หมื่นบาท และให้รัฐบาล จัดตั้งกองทุน ๒ แสนล้านบาท เพื่อให้พ่อค้า นักธุรกิจ ไร่ กู๋ ยืมซื้อข้าวหรือซื้อผลผลิตทางการเกษตรทุกชนิด และถ้าไม่มีผู้รับซื้อให้รัฐบาลเป็นผู้รับซื้อเองและถ้าผู้ใดซื้อต่ำกว่าราคา ประกันให้กำหนดโทษจำคุก เป็นเวลา ๑๐ ปี”

๒.๒ ต้องให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) เป็น สถาบันการเงินซึ่งรองรับการลงทุนของเกษตรกรรายย่อยของกลุ่มเกษตรกร “ไม่ให้แสวงหากำไรในรูปแบบธนาคารพาณิชย์ ต้องเป็นธนาคารของเกษตรกร อย่างแท้จริง

“๒.๓ ต้องปฏิรูประบบราชการ โดยให้คณะทำงานที่เป็นคนนอก ระบบราชการเข้ามาแก้ไขเปลี่ยนแปลง โดยยึดหลักการทำให้ระบบราชการเล็กลง มีอำนาจน้อยลงและยึดหลักการกระจายอำนาจกระจายเงินงบประมาณและ กระจายการบริหารให้แก่องค์กรอิสระ องค์กรท้องถิ่น หรือธุรกิจเอกชน ทำเหม่งให้เกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้ง่ายขึ้นและ จัดตั้งกระทรวงให้สอดคล้องกับการบริหารราชการแผ่นดินของสังคมไทย ให้มีประสิทธิภาพในการบริหารราชการไทย โดยยุบกระทรวง ทบวง กรม เหลือ ๘ กระทรวง ดังนี้

๒.๓.๑ สำนักงานนายกรัฐมนตรี

๒.๓.๒ กระทรวงการคลัง

๒.๓.๓ กระทรวงเกษตร

๒.๓.๔ กระทรวงอุตสาหกรรม

๒.๓.๕ กระทรวงต่างประเทศและการค้า

๒.๓.๖ กระทรวงสวัสดิการ

๒.๓.๗ กระทรวงความมั่นคง

๒.๓.๘ กระทรวงวัฒนธรรมและศาสนา

๒.๓.๙ กระทรวงยุติธรรม

เพื่อความประหยัดงบประมาณและใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพในการ บริการประชาชนอย่างแท้จริง และให้มีสำนักเลขาธิการรัฐสภาสาขาประจำ เขตเลือกตั้งเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ในเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นหัวหน้าสำนักงาน”

๒.๔ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดินจึงได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายการบริหารของประเทศไทยว่าประเทศไทยต้องเป็นประเทศมหาอำนาจทางด้านอาหาร แรงงาน การขนส่งและการท่องเที่ยวในระดับโลก ส่วนในระดับภูมิภาคจะต้องสร้างประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน การขนส่งของภูมิภาคเอเชียด้วยการบุคคลองคอคอดกระภายใน ๑๐ ปี หลังจากที่พรรคได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลได้มีโอกาสร่วมโยบายพรรคไทเป็นไทบริหารประเทศ”

๒.๕ ต้องจัดการการถือครองที่ดินของเกษตรกรอย่างชัดเจน มีมาตรการป้องกันการถือครองเกินความจำเป็นและต้องระบุผู้ถือครองที่ดินเพื่อการเกษตรหรือเกินอัตราที่กำหนด จะต้องปลูกไม้ยืนต้นในอัตรา ๑ ต้น /ไร่ เป็นอย่างน้อย

๒.๖ เร่งสร้างพื้นฐานสังคมเกษตรกรรม โดยส่งเสริมระบบสหกรณ์อย่างจริงจัง ต้องสามารถลดและควบคุมราคาสินค้าปัจจัยการผลิตได้และต้องสามารถประกันราคาสินค้าผลผลิตได้ และเร่งให้มีตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

๒.๗ วางผังเมืองครอบคลุมทั่วประเทศ จำแนกพื้นที่การปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ การประมง การอุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัยให้ชัดเจน

๒.๘ ต้องผลิตปุ๋ยใช้เองภายในประเทศ

๒.๘ จัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการชลประทาน พัฒนาแหล่งน้ำ การจัดการน้ำ โดยให้มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงและใช้ระบบน้ำท่อหรือระบบน้ำหยด

๒.๑๐ ส่งเสริมการเกษตรกรรมเพื่อการส่งออกอย่างเร่งด่วน

๒.๑๑ ส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมเวชกรรมสมุนไพรเพื่อการบริโภคและการส่งออก

๒.๑๒ ส่งเสริมการวิจัยค้นคว้า เพื่อให้มีบุคลากรและหน่วยงานที่มีความชำนาญในสาขาต่างๆ อย่างรอบด้าน โดยเฉพาะวิจัยบำรุงพันธุ์ข้าว ยางพารา ปาล์ม ข้าวหอมมะลิ พันธุ์สัตว์ต่างๆ ฯลฯ

๒.๑๓ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและการส่งออกในสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ที่ประเทศไทยมีศักยภาพอย่างจริงจังเพื่อให้ได้เงินตราต่างประเทศ

๒.๑๔ จัดเก็บภาษีให้ได้มีรูปแบบ เช่น เครื่องจักรรถยนต์ ยานพาหนะที่ขาดต่อทะเบียน ให้ออกไทย โดยยกเลิกความคิดและเริ่มต้นเสียภาษีใหม่

๒.๑๕ พิจารณาจัดเก็บภาษีจากธุรกิจนอกระบบ เช่น การพนันบางประเภท หวยใต้ดิน บอลล์ บ่อนไก่ โดยคำนึงถึงศีลธรรม วัฒนธรรม ความเป็นไปได้และปัญหาสังคม ทั้งนี้ โดยรัฐเป็นผู้นำให้ทำการประชาพิจารณ์

๒.๑๖ ลดภาษีมูลค่าเพิ่มลงหรือเหลือร้อยละ ๕ ลดภาษีรายได้นิติบุคคล และบุคคลธรรมดา ลดภาษีโรงเรือนเพื่อป้องกันการหนีภาษี

๒.๑๗ เก็บภาษีมรดก ภาษีทรัพย์สิน และภาษีการถือครองทรัพย์สิน
๒.๑๘ แปรรูปรัฐวิสาหกิจโดยเน้นขายหุ้นให้แก่พนักงานรัฐวิสาหกิจ และสนับสนุนให้คนไทย เอกชนไทยเข้าร่วมลงทุนให้มากที่สุด เพื่อลดภาระเงินงบประมาณการลงทุนของภาครัฐบาลและนำเงินตราเข้าสู่งบประมาณ
“๒.๑๙ ปรับปรุงระบบการจัดตั้งเงินกองทุนเพื่อฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรรวมจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือคนดกงานและผู้ไร้แรงงานในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ โดยเฉพาะคนในกรุงเทพมหานคร และคนในเมืองเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน และแก้ปัญหา การผ่อนรถ ผ่อนบ้าน ผ่อนชำระหนี้ อีกทั้งให้มีเงินและปัจจัยสำรองไว้ใช้จ่ายเพื่อการยังชีพ เช่น เงินค่าเทอมลูก เงินซื้อข้าว และปัจจัยสำคัญอื่นๆ ในการดำรงชีพหนึ่งแสนล้านบาท โดยปลอดดอกเบี้ย หรือดอกเบี้ยต่ำไม่เกิน ๓ % ต่อปี

จัดตั้งกองทุนฟื้นฟูสภาพคล่องช่วยเหลือพ่อค้าแม่ค้ารายย่อย ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก หนึ่งแสนล้านบาท โดยให้กู้ดอกเบี้ยร้อยละ ๓ ต่อปี เพื่อให้เกิดการกระตุ้นในระบบเศรษฐกิจการค้า ให้เกิดสภาพคล่องในระบบ การซื้อขายสินค้า และบริการต่าง ๆ ให้เงินหมุนเวียนเพื่อให้เกิดการกระจาย รายได้อย่างเต็มที่”

๒.๒๐ ขุดคลองคอคอดกระ เพื่อเป็นศูนย์กลางขนส่งทางทะเล และส่งเสริมระบบพณิชยกรรม สร้างท่อเรือ สร้างท่าเรือ สร้างอู่ต่อเรือ โรงเรียน การเดินเรือทะเลและ โครงสร้างธุรกิจอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องกับงานพาณิชย์ นาวีอย่างเร่งด่วน

๒.๒๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้ชุมชนใกล้เคียงมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา โดยให้กระทรวงต่างประเทศ เป็นผู้รับผิดชอบการหาดลาด

๒.๒๒ งดการนำเข้าเครื่องจักรกล รถยนต์ทุกชนิดภายใน ๕ ปี ยกเว้น ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

๒.๒๓ สร้างงานโดยจัดงบประมาณของรัฐให้สามารถจ้างงานได้ไม่ต่ำกว่าปีละ ๒ ล้าน ตำแหน่ง ตลอดระยะเวลา ๕ ปี เพื่อแก้ปัญหา วิกฤตการณ์แรงงานเฉพาะหน้าโดยเน้นการสร้างงาน เพื่อสนองเหตุฎี การเกษตรแนวใหม่ตามพระราชดำริ

๒.๒๔ รัฐจะร่วมมือกับภาคเอกชนอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับแรงงาน ที่ไปทำงานในต่างประเทศ ในการจัดหาตำแหน่งงานพัฒนาฝีมือและความ สามารถของแรงงาน สร้างความเป็นธรรมแก่แรงงาน โดยรัฐให้กู้เงินทุนเพื่อ เดินทางไปทำงานต่างประเทศ

๒.๒๕ ลดการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศโดยกำหนดสินค้าเป้าหมาย เช่น น้ำมัน ผลิตภัณฑ์นม เยื่อกระดาษ เครื่องจักรกล ดินค้าฟุ่มเฟือย เพื่อ ผลิตทดแทนแลกเปลี่ยนสินค้าและอื่น ๆ

๒.๒๖ วางแผนเกี่ยวกับแหล่งพลังงานของชาติ เช่น ส่งเสริม พลังงานเชื้อเพลิงจากวัสดุการเกษตร เช่น เชื้อเพลิงจากมันสำปะหลังในการ ผลิตแอลกอฮอล์ทำประชาติการณ์เกี่ยวกับการสร้างโรงงานไฟฟ้าพลังนิวเคลียร์ การส่งเสริมการใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์

๒.๒๗ ส่งเสริมการใช้สมุนไพรในการดูแลสุขภาพและการรักษา พยาบาล โดยผลักดันให้วัดเป็นศูนย์พัฒนาและอนุรักษ์พืชสมุนไพรอย่างจริงจัง

“๒.๒๘ รัฐต้องปฏิรูปการดูแลสุขภาพของคนไทย โดยเน้นการป้องกันและการให้หลักประกันในการดูแลรักษาพยาบาลฟรี สำหรับผู้มีรายได้น้อยต่ำกว่าเดือนละหนึ่งหมื่นบาท โดยระบบประกันสังคมและประกันสุขภาพแบบพึ่งพาตัวเอง โดยรัฐเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณในสถานพยาบาลของรัฐ และสนับสนุนงบประมาณเปิดโรงเรียนแพทย์พยาบาลทุกจังหวัด และสนับสนุนให้คนไทยทุกคนมีการประกันชีวิตด้วยระบบสวัสดิการระหว่างสมาชิกหรือกลุ่ม โดยการจ่ายเงินค่าสมาชิกช่วยเหลือระหว่างสมาชิกผู้รับประกันชีวิตแบบสวัสดิการเป็นรายเดือนหรือรายปีตามความเหมาะสม”

“๒.๒๙ รัฐต้องรณรงค์ให้คนไทยตระหนักถึงวิกฤติของประเทศ และรัฐต้องมีมาตรการประกาศขอความร่วมมือ ให้ประชาชนคนไทยทุกคนต้องประหยัดพลังงาน เพื่อประหยัดเงินตราต่างประเทศต้องกินของไทย เที่ยวเมืองไทย ใช้จ่ายเป็นเงินบาทอย่างมีความสุขและต้องใช้จ่ายเงินตราต่างประเทศอย่างประหยัด เพราะรัฐบาลพิมพ์เงินตราต่างประเทศไม่ได้”

๒.๓๐ ย้ายส่วนราชการออกนอกเขตเมืองหลวง สร้างเมืองราชการใหม่

๒.๓๑ กำหนดเวลาวิ่งแก่รถยนต์ประเภทบุคคลและรถบรรทุกในเขตเมืองหลวง

๒.๓๒ จัดสร้างศูนย์จอดรถยนต์เขตชานเมืองและมีระบบขนส่งมวลชนรองรับเข้าเมืองหลวงตลอดเวลา

๒.๓๓ ปรับปรุงมาตรฐานถนนหลวงในประเทศให้มีมาตรฐาน

สอดคล้องความจริง เพื่อลดการสูญเสียงบประมาณบำรุงซ่อมแซม

“๒.๓๔ พัฒนาการขนส่งระบบรางรถไฟให้มีประสิทธิภาพ และกำหนดการขนส่งระบบรางรถไฟมากขึ้น โดยให้มีสถานีขนถ่ายสินค้าให้ลดบรรทุกขนถ่ายต่อไป”

๒.๓๕ ผลักดันให้คนไทยเป็นศูนย์กลางการบินในภูมิภาคเอเชีย และใช้สนามบินผู้ดูแลเป็นศูนย์กลางส่งสินค้าของโลก

๓. ต้องขจัดการทุจริต โกงกิน ลดการผูกขาดทางธุรกิจอย่างจริงจัง

๓.๑ ให้ผู้อำนวยการรัฐมนตรี ปลดข้าราชการหรือพนักงานของรัฐหรือนักธุรกิจเอกชนที่สร้างความเสียหายให้แก่ระบบเศรษฐกิจการเงินของประเทศ โดยมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีการโกงหรือทุจริตและตั้งกรรมการสอบสวนเอาผิดกฎหมายด้วย

“๓.๒ ยกเลิกรูปแบบเงิน ธนบัตรรัฐบาลไทย ราคา ๑๐๐ บาท ๕๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาทโดยกำหนดระยะเวลาให้นำมาแลกเปลี่ยนกับธนาคารพาณิชย์ทุกแห่ง หรือคลังจังหวัด หรือธนาคารชาติและเพิ่มปริมาณเงินอย่างมหาศาล โดยการออกพันธบัตร (ภายในประเทศ)

ตรวจสอบธนาคารและสถาบันการเงินอย่างเข้มงวดให้เป็นที่เชื่อถือของผู้ฝากเงินให้มีประสิทธิภาพ ปรับระบบนโยบายสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ที่เป็นของรัฐบาลให้มีสภาพคล่องลดดอกเบี้ยเงินกู้ ให้เจ้าหน้าที่นโยบายสินเชื่อการแก้ปัญหาและการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารประเทศและส่งเสริมให้คนไทยให้เป็นผู้ถือหุ้นธนาคารพาณิชย์ที่เป็นของรัฐในสัดส่วนผู้ถือหุ้นไทยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ของผู้ถือหุ้นทั้งหมดเพื่อไม่ให้ต่างชาติครอบงำ เน้นให้เป็นธนาคารในท้องถิ่นหรือ

เป็นธนาคารเพื่อการสหกรณ์ ต้องให้อำนาจทางเศรษฐกิจ อำนาจเงินและการธนาคารเป็นของคนไทยทุกวิถีทาง”

๓.๓ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจตั้งแต่ ซี ๗ หรือเทียบเท่าขึ้นไป และข้าราชการการเมืองต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) และเปิดเผยต่อสาธารณชนและต้องถูกตรวจสอบทรัพย์สิน เมื่อมีคำร้องขอจากประชาชน ถ้าหาที่มาไม่ได้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

๓.๔ แก้ไขกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการรับสินบนอาบิสติน้าง ต้องให้ฝ่ายรับเป็นผู้รับผิดชอบ

๓.๕ “รับต้องผลักดันแก้ไขกฎหมายฟอกเงินปี ๒๕๔๒ อย่างเร่งด่วน”

๓.๖ ต้องดำเนินการตรวจสอบติดตามทรัพย์สินของผู้บริหาร ผู้ถือหุ้นของสถาบันการเงินหรือหน่วยงานองค์กรใดที่มีปัญหาและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศทั้งต้องดำเนินการต่อผู้กระทำความผิดอย่างเด็ดขาด

๓.๗ นโยบายและระบบการเงินเสรีของประเทศต้องมีการควบคุมอย่างมีขอบเขตรัฐต้องทบทวนพิจารณาการจัดการหนี้สินต่างประเทศภาคเอกชนโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ หนี้ออกชนหรือสถาบันการเงินรายใด ที่ผู้เงินจากต่างประเทศจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย

๓.๘ ปรับปรุงและแก้ไขระบบราชการให้เอื้ออำนวยต่อการบริการประชาชน และลดขั้นตอนที่ซับซ้อน และต้องประเมินผลการ

ปฏิบัติงานของข้าราชการแต่ละคนทุกปี ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ต้องให้ออก

๓.๕ กิจการใด ๆ ในภาครัฐ ซึ่งเอกชนสามารถทำได้ให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินงาน เช่น การสำรวจการเร่งรัดออก น.ส.๓ และ โฉนด เป็นต้น โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของทางราชการ

๓.๑๐ ให้ประชาชนที่มีอาวุธในครอบครองแจ้งต่อองค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่ออนุญาตให้ถือและครอบครองอาวุธได้เฉพาะภายในบริเวณพื้นที่องค์กรปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ผู้ครอบครองอาวุธโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ยึดอาวุธเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน

๓.๑๑ สร้างระเบียบคู่มือการปฏิบัติราชการของทุกหน่วยงานให้มีความชัดเจน ในอำนาจหน้าที่และกำหนดแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกัน

“๓.๑๒ การกระจายอำนาจการจัดสรรงบประมาณและในการจัดซื้อจัดจ้างให้แก่การปกครองท้องถิ่นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของเงินงบประมาณแผ่นดิน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และประชาชนสามารถตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน เพิ่มเงินค่าตอบแทนแก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ดังนี้

ก. สมาชิกสภาจังหวัด ให้ได้รับค่าตอบแทน เดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท

ข. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ให้ได้รับ

ค่าตอบแทนเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท

ก. กำนันให้ได้รับค่าตอบแทน เดือน ละ ๗,๐๐๐ บาท

ง. ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และ สมาชิกสภาเทศบาล ให้ได้รับค่าตอบแทนเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท”

๓.๑๓ นักธุรกิจที่ได้รับสัมปทานจากรัฐหรือรัฐให้ดำเนินการแทนจะต้องแสดงทรัพย์สินหนี้สินของผู้บริหาร หรือผู้ถือหุ้นต่อคณะกรรมการปกป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) และสามารถชี้แจงต่อสาธารณชนได้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร และถ้าหาที่มาไม่ได้ให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

๓.๑๔ แก้ไขสัญญาสัมปทานและกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมแก่รัฐและประชาชน เช่น การผูกขาดธุรกิจ การเช่าซื้อ กฎหมายเช็ค เป็นต้น

๓.๑๕ ธุรกิจที่มีการผูกขาด เช่น สุรา เบียร์ โทรศัพทมือถือ ยางมะตอย ฯลฯ ต้องให้มีการค้าแบบเสรี แข่งขันและกระจายสัมปทานไปสู่ท้องถิ่นให้มากที่สุด

๓.๑๖ จัดทำรูปแบบสัญญาต่างๆ ในการประกอบธุรกิจทำนิติกรรมสัญญา ให้มีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่คู่สัญญา หากมีละนั้นให้ถือสัญญานั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ เนื่องด้วยในปัจจุบันมีการทำสัญญามือชก เช่น บ้านจัดสรร บัตรเครดิต สัญญาเช่าซื้อ สัญญาผู้เงินธนาคาร สัญญาไฟแนนซ์ และอื่นๆ เพื่อลดความรุนแรงของการเอาเปรียบกันทางสัญญา โดยต้องยกเลิกกฎหมายสัญญาขายฝากที่ดิน

๓.๑๗ ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคาวมอาญาและพระราชบัญญัติอื่นๆ ที่ขัดกับสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และ

เอื้ออำนวยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หากผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและพวกพ้อง

๓.๑๘ ปรับปรุงโครงสร้างกรมตำรวจ โดยให้มีตำรวจแห่งชาติ และตำรวจท้องถิ่น แยกกันอย่างชัดเจนเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน

๓.๑๙ จัดตั้งศาลจรรยา เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่และผู้กระทำความผิดด้วยกันทำให้รัฐเสียหายและเป็นการสร้างวินัยแก่คนในชาติ

๔. ต้องเร่งสร้างวินัย คุณธรรมและคุณภาพของคนในชาติ

๔.๑ จัดตั้งกระทรวงศาสนาและวัฒนธรรมเพื่อดำเนินการวิจัยสร้างด้านวินัยและคุณธรรมของคนในชาติอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งด้านการศึกษา ศาสนา และการสื่อสารมวลชนทุกประเภท

๔.๒ ปรับหลักสูตรการศึกษาให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ ด้านวินัยศีลธรรม คุณธรรม การเมืองและเศรษฐกิจอย่างลึกซึ้ง และส่งเสริมโรงเรียนนานาชาติ เพื่อดึงเงินตราเข้าสู่ประเทศ

“๔.๓ ต้องเร่งแก้ไขปัญหานี้สินของครูและข้าราชการพลเรือนชั้นผู้น้อย ตำรวจ ทหาร โดยปลดหนี้ รัฐบาลต้องจัดงบประมาณเพื่อชำระเงินเดือน และดอกเบี้ยสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการและครูทั่วประเทศคนละไม่เกิน ๕ แสนบาท โดยเฉพาะสถาบันครูให้ดำรงอยู่อย่างมีเกียรติมีความสามารถในการทำหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

๔.๔ เร่งปฏิรูปปรัชญาการศึกษาให้ก้าวสู่ความรู้คู่คุณธรรมมุ่งเน้นการคิดค้นสร้างสรรค์มากกว่าเชื่อฟังและรับใช้ ให้มีมหาวิทยาลัยทุกจังหวัด โดยจัดตั้งในรูปวิทยาเขตประจำจังหวัด

๔.๕ จัดสัมมนาพุทธศาสนา ปฏิรูปพระราชบัญญัติสงฆ์

เพื่อผลักดันให้พุทธศาสนาเข้ามามีบทบาทในการอบรมวินัย และคุณธรรมของชนในชาติ

๔.๖ ส่งเสริมการศาสนาต่างๆ เพื่อให้แนวทางศาสนาเข้ามามีส่วนในการแก้ปัญหาสังคม

“๔.๗ จัดตั้งองค์กรที่ประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ มีคุณธรรม เพื่อทำหน้าที่เสริมสร้างวินัยคุณธรรม จริยธรรม และคุณภาพของชนในชาติ ในทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมแก่เยาวชนและประชาชน เช่น สภาที่ปรึกษาทางเศรษฐกิจ ฯลฯ ที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ หรือองค์กรอื่นในลักษณะสร้างสรรสังคมประเทศในหลายๆด้าน เช่น ราชบัณฑิตยสถาน ฯลฯ หรือสถาบันอื่นๆ ที่อำนวยความสะดวกในด้านวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี ซึ่งประเทศชาติขาดแคลนในด้านนี้มาก โดยไม่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ

ในสังคมไทยมีบุคคลอีกประเภทหนึ่งที่มีสภาพจิตใจแตกต่างกับเพศชายหรือ เพศหญิง โดยเป็นมาตั้งแต่แรกเกิด คือเกิดเป็น “ชาย” แต่สภาพจิตใจและรูปร่าง ลักษณะท่าทางเป็น “หญิง” เห็นควรสนับสนุนให้มีการเปลี่ยนค่านำหน้านามจาก “นาย” เป็น “นางนาย” หรือ “นายนาง” แล้วแต่กรณีเมื่ออายุครบ ๒๐ ปี โดยให้จัดแพทย์ให้การรับรอง และในกรณีที่มีการผ่าตัดเปลี่ยนแปลงเพศหรือแต่งงานแล้วให้ใช้ค่านำหน้าว่า “นางสาว” หรือ “นาง” เมื่อนายแพทย์ผู้ทำการผ่าตัดแปลงเพศหรือสามีให้การรับรอง”

๔.๘ รัฐต้องจัดสวัสดิการในด้านการศึกษาแก่ประชาชน โดยสนับสนุนค่าบำรุงการศึกษา หรือกำหนดวิธีถึงขั้นปริญญาตรีในสถาบันการศึกษาของรัฐ

๔.๘ จัดงบประมาณสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันให้แก่สถาบันการศึกษา ทั้งของภาครัฐและเอกชน ตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยเน้นให้เด็กเรียนรู้การผลิตเพื่อบริโภคด้วยตนเอง

๔.๑๐ สร้างวินัยการออมโดยให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ออมทรัพย์ ไว้กับสถาบันการเงินของรัฐหรือเอกชนในรูปแบบเงินฝากหรือพันธบัตรรัฐบาล เป็นการส่งเสริมการออกและการลงทุนในอนาคตของประเทศ

๔.๑๑ ในคดีอาชญากรรม กรณีของผู้เสพติดยาให้กำหนดโทษเพียงปรับ และให้ผู้เสพเข้าสถานบำบัด ซึ่งรัฐจะสนับสนุนให้สถานสถานบำบัดแก่ผู้เสพยาเสพติด ส่วนผู้ผลิตและผู้จำหน่ายต้องกำหนดโทษประหารชีวิต

๔.๑๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐหากมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดในคดีอาชญากรรม ต้องกำหนดโทษประหารชีวิต

๕. คำรณสถานในภูมิภาคและเวทีโลกอย่างมีศักดิ์ศรี โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเป็นอันดับแรกและให้ความเคารพในเกียรติยศศักดิ์ศรีผลประโยชน์ของชาติโดยเสมอภาค

๕.๑ เพิ่มอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท

๕.๒ สนับสนุนกองทัพให้มีประสิทธิภาพ ทั้งด้านอาวุธและกำลังพล

๕.๓ สนับสนุนกองทัพเรือในภารกิจคุ้มกันการประมงและผลประโยชน์ทางทะเลอย่างจริงจัง

๕.๔ เจริญปัญหาเขตแดนกับเพื่อนบ้านและกำหนดนโยบายที่ชัดเจนต่อการอยู่ร่วมกัน

๕.๕ แสดงศักยภาพถึงขีดความสามารถช่วยเหลือตนเองของประเทศไทย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากนานาประเทศและอยู่ในเวทีโลกอย่างมีศักดิ์ศรี

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง **ตอบรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคไทยเป็นไทย (คนขอปลดหนี้)**

ตามที่ นายทะเบียนพรรคการเมืองได้มีประกาศเรื่อง **ตอบรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคข้อบังคับพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคเกษตรมหาชน** ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ **ตอบรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคเกษตรมหาชน** ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ และลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ **ตอบรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคและกรรมการบริหารพรรคไทยเป็นไทย (คนขอปลดหนี้)** ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ นั้น

บัดนี้ พรรคคนขอปลดหนี้ได้แจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองว่าในคราวประชุมใหญ่วิสามัญพรรคไทยเป็นไทย (คนขอปลดหนี้) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคเกษตรมหาชน พ.ศ.๒๕๕๑ ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นพรรคไทยเป็นไทย (คนขอปลดหนี้) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยนโยบายพรรคเกษตรมหาชนตามประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ และลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เฉพาะส่วนสรุปกรอบแนวทางปฏิบัติของพรรคไทยเป็นไทย (คนขอปลดหนี้) คือ นโยบาย ๕ ต้อง ๓ ไม่ ดังนี้

สรุปกรอบนโยบายและแนวทางปฏิบัติของพรรคไทยเป็นไทย (คนขอปลดหนี้)

โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคไทยเป็นไทย (คนขอปลดหนี้) ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ และ ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมวิสามัญพรรคไทยเป็นไทย (คนขอปลดหนี้) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคเกษตรมหาชน พ.ศ.๒๕๕๑ (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น

พรรคไทยเป็นไทย (คนขอปลดหนี้) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยนโยบายพรรคเกษตรมหาชนตามประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ และลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เฉพาะส่วนสรุปกรอบแนวทางปฏิบัติของพรรคไทยเป็นไทย (คนขอปลดหนี้) คือ นโยบาย ๕ ต้อง ๓ ไม่ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้ แทน

๑. เชิดชูสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้ดำรงอยู่คู่ไทยตลอดไป
๒. มีเงินกองทุนหมู่บ้าน ๆ ละ ๕ ล้านบาท โดยรัฐไม่เอาคืน
๓. จัดสรรที่ดินราคาถูกขายให้คนไทยที่ไม่มีที่ดินทำกินครอบครัวละไม่เกิน ๒๕ ไร่ พร้อมโฉนดและให้สิทธิคนไทยเช่าป่าทำมาหากินโดยออกเป็นโฉนดให้ ๕๕ ปี
๔. คนไทยได้เรียนฟรีถึงปริญญาตรี ภาคบังคับ ถึง ม.๖ อุปกรณ์การเรียน เช่น สมุด ดินสอ ปากกา ฟรี และรัฐบาลออกกฎหมายประกันการตกงานโดยจ่ายเป็นเงินเลี้ยงชีพ
๕. มีรถยนต์ของมูลนิธิให้บริการฟรีทุกหมู่บ้าน เพื่อบริการเมื่อคนไทยเจ็บป่วย ดาย หรือมีภารกิจที่จำเป็น
๖. ออกกฎหมายประกันค่าแรงขั้นต่ำวันละ ๒๐๐ บาท และมีข่าวสารราคาถูกไว้จำหน่ายที่ร้านค้าสหกรณ์ทุกหมู่บ้านทุกชุมชน
๗. เจ็บป่วยรักษาฟรี คนพิการและคนชรามีเงินเลี้ยงชีพตามที่พรรคกำหนด
๘. ออกกฎหมายประกันผลิตทางการเกษตรทุกชนิดตามราคาที่พรรคกำหนด สนับสนุนงบประมาณและวิชาการให้แก่กลุ่มอาชีพในทุกพื้นที่ให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการจนสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายจัดตั้งเป็นบริษัทแห่งชาติ และจัดสรรงบประมาณไว้ให้พ่อค้าหรือนักธุรกิจผู้เข้ม เพื่อจัดซื้อผลผลิตของเกษตรกร จำนวน ๒ แสนล้านบาท

๕. ออกกฎหมายประกาศเอกราชทางเศรษฐกิจ โดยยกเลิกกฎหมายทั้ง ๑๑ ฉบับ ที่เป็นธรรมทันทีภายใน ๔๘ ชั่วโมง หลังจากพรรคได้จัดตั้งรัฐบาล รวมทั้งยกเลิกแก้ไขกฎหมาย กฎกระทรวง หรือ มติคณะรัฐมนตรีที่ไม่เป็นธรรมทุกฉบับอย่างเร่งด่วน

๕.๑ แก้ไขสัญญาสัมปทานทางด่วน โดยให้รัฐบาลซื้อหุ้นคืนทั้งหมดรัฐบาลจะได้ประกาศยกเลิกการเก็บค่าทางด่วน

๕.๒ แก้ไขสัญญาสัมปทานดาวเทียม โทรศัพท์บ้าน และมีโอเอไอให้คิดค่าบริการภายในประเทศได้ไม่เกินนาทีละ ๑ บาท

๕.๓ แก้ไขกฎหมายธนาคารพาณิชย์ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อเลิกกันที่คำว่า "ธนาคารล้มไม่ได้"

๕.๔ แก้ไขกฎหมายหรือกฎกระทรวงหรือมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การจรรยาบรรณฉบับที่ทำให้ประชาชนเดือนร้อน เช่น ยกเลิกการเปิดไฟดับขีรถจักรยานยนต์ตลอดเวลาทันที

๑๐. จัดตั้งศูนย์ป้องกันรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ มะเร็งและผู้ติดยาเสพติดด้วยวิธีการรักษาทางสมุนไพร โดยใช้สูตรภูมิปัญญาไทย

๑๑. ออกกฎหมายชี้ತ್ರพัช้จับคนโกงชาติหรือผู้เอาเปรียบคนอื่นอย่างไม่เป็นธรรม และปราบผู้มีอิทธิพล ล้างยาเสพติดอย่างเด็ดขาดภายใน ๑๘๐ วัน

นายทะเบียนพรรคการเมืองได้ตอบรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคคนขอปลดหนี้ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ตามนัยมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘

พลตำรวจเอกวราวุฒ พิฒ์ลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง

ใบสมัครร่วมขอปลดหนี้และเป็นสมาชิกพรรคไทยเป็นไทย

วันที่ เดือน พ.ศ.
 ชื่อ-สกุล นาย/นาง/นางสาว เกิดวันที่ เดือน พ.ศ.
 เลขที่บัตรประชาชน
 อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ บ้าน
 ต.รอก/ซอย ถนน แขวง/ตำบล
 เขต/อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์
 จบการศึกษาระดับสูงสุด โรงเรียนที่
 หนี้สินในระบอบรวม บาท หนี้สินนอก ระบอบรวม บาท
 รวมหนี้สินทั้งหมด บาท

ขอสมัครเป็นสมาชิกพรรคหรือตัวแทนพรรคไทยเป็นไทยด้วยความเต็มใจ เพราะศรัทธาในนโยบายของพรรค เชื่อว่า นโยบายของพรรคจะนำมาซึ่งประโยชน์สุขของปวงชนชาวไทย และยินดีที่จะปฏิบัติตามนโยบายของพรรคและข้อบังคับพรรคทุกประการ เพื่อสนับสนุนให้นโยบายพรรคเป็นความจริง

จึงขอสมัครเป็นสมาชิกพรรคหรือเป็นตัวแทนพรรคระดับ
 ลงชื่อ ผู้สมัคร
 (.....)
 (1) ลงชื่อ ผู้รับรอง (2) ลงชื่อ ผู้รับรอง
 (.....) (.....)

อนุมัติให้เป็นตัวแทนพรรคระดับ **สำหรับเจ้าหน้าที่พรรค**

หัวหน้าจังหวัด
 หัวหน้าอำเภอ
 หัวหน้าตำบล
 หัวหน้าหมู่บ้าน หรือหมู่บ้านจาง
 หัวหน้าคุ้มหรือหัวหน้ากลุ่ม
 สมาชิกพรรค

ลงชื่อ ผู้สมัคร
 (.....)
นายทะเบียนพรรค
 (2) ลงชื่อ ผู้รับรอง
 (.....)

ต้องแนบสำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประชาชน พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง ด้วยตนเอง

ส่งใบสมัครได้ที่ **สำนักงานใหญ่พรรคไทยเป็นไทย** เลขที่ 81/9 สีแยก กงไกรลาศ หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านกว้าง อำเภอองไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย รหัสไปรษณีย์ 64170 โทรศัพท์แฟกซ์ 055-691-422 หรือที่สำนักงานกรุงเทพฯ เลขที่ 29/11 หมู่บ้านเมืองประเสริฐ 1 ซอยลาดพร้าว 48 แยก 15 ถ.ลาดพร้าว 71 เขตลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230 โทร.02-542-4381, 02-776-5313-57

สนับสนุน โดย กองทุนพัฒนาพรรคการเมือง พ.ศ. 2550

รู้เท่าทัน

โลกาภิวัตน์ (โลกาภิวัตน์)

รู้เท่าทันกระบวนการ

ปลัดประชาชาติ

ปิด

ครอบงำโลก

• **พ่อค้าผูกขาด**

• **นักการเมืองสมรู้ร่วมคิดกับ**

...ฝรั่งคนต่างชาติ

การปล้นชาติโดยใช้กติกาออกกฎหมายเป็นเครื่องมือ

คำนำ

ตามที่มีผู้กล่าวไว้ว่าเมื่อศาสนาพุทธได้ 2500 ปี ผู้มีบุญจะมาก็คือ พระศรีอารยธรรมิกราช จะมาก็คือในร่างมนุษย์ (ด้วยวิธีผ่านวิญญาณหรือผ่านจิต) แต่มนุษย์ยังมองไม่เห็น เพราะมีวาทะแต่เรื่องวิทยาศาสตร์จนเพลิดและคนทั้งหลายยังหนาแน่นไปด้วยบาป กระทำแต่ความชั่วทั้งกายวาจาและใจ ด้วยอำนาจของความโลภ โกรธ หลง ได้ครอบงำ รวมทั้งเรื่องคัมภีร์ของมีนมา เพราะชอบคัมภีร์แต่สุราและเมรัย ประชาชน คนทั้งหลายไม่ละความชั่ว ไม่หันกลับมาทำความดี มนุษย์ทั้งหลายไม่ประพฤติอยู่ในศีล 5 ไม่ประพฤติปฏิบัติกรรมบท 10 คือ กายกรรม 3 วาจกรรม 4 มโนกรรม 3 มนุษย์ยุค...กสิยุคไม่มีหิริโอตตัปปะ ไม่รู้จักความละอาย เกรงกลัวต่อบาป มนุษย์ ยุค...กสิยุคไม่เชื่อฟังคำสอนของพระพุทธองค์ มนุษย์ยุคนี้เต็มไปด้วยความเหี้ยมโหด และชั่วร้ายเลวทราม เพราะผู้นำประเทศยุค...กสิยุคไม่มีนโยบาย อบรมจิตใจของพลเมืองที่ดีตามหลักแห่งศีลธรรม เพราะตัวผู้นำเองแต่ละคนก็ไม่ประพฤติอยู่ในศีล ไม่มีธรรม มีแต่ความโลภ คิดแต่จะโกงกินเงินภาษีของประชาชนและกดขี่เอาไรต์เอาเปรียบประชาชนโดยพวกเขาได้ออกกฎหมายมาใช้บังคับบีบบังคับรัดคอประชาชน โดยไม่ละม่อมด้วยพลเมืองพวกนักการเมืองผู้ปกครอง พยายามหาทางแต่จะเอาไรต์เอาเปรียบราษฎรคอยขูดรีดเงินภาษีจากชาวบ้าน ผู้นำยุค...กสิยุค มีแต่ยิงร่ำรวยขึ้นและร่ำรวยเท่าไร ก็ไม่รู้จักพอ สุดท้ายรัฐบาลก็หมดปัญญาที่จะปกครอง บ้านเมืองโดยสันติวิธี สุดท้ายบ้านเมืองเต็มไปด้วยสุรา นารี พาสี กีฬาบัตร ชีวิตนักการเมือง และนักปกครองเต็มไปด้วยตัณหา ราคะและกิเลส ซึ่งนักการเมืองยุคกสิยุคนี้ได้อำนาจมาด้วยการใช้เงินซื้อเสียง หาวิธีโกง เลือกตั้งทุกรูปแบบ นักการเมืองใช้เงินเป็นใหญ่ เพื่อเข้าไปทำนบหลังราษฎร ด้วยการรีด ภาษีและเอาไรต์เอาเปรียบราษฎรทุกวิถีทาง จะเห็นได้ว่ารัฐบาลประกาศเก็บภาษีได้เกินเป้า สุดท้ายประชาชนต้องพากันเดือดร้อนเป็นแค้นรัฐบาลของตน เพราะประชาชนส่วนใหญ่ต้องนอนดินกินผักกินหญ้าและท้องหิวอยู่ได้ไปวัน ๆ สุดท้ายเมื่อประชาชนทนไม่ได้ พวกเขาก็ต้องลุกขึ้นขับไล่ส่งผู้นำประเทศกลายเป็นกสิยุค บ้านเมืองลุกเป็นไฟไม่กินใน ปี 2549 – 2550 ตามกฎแห่งกรรมที่มนุษย์เป็นผู้กำหนดเอง... ใครเทวดาที่ไหนดก็ช่วยมนุษย์อย่างพวกเขาไม่ได้ ตราบใดที่พวกเขาจะไม่รับปฏิบัติทาน ศีล สมาธิ กันถ้วน!

สารบัญ

	หน้า
นายชูชาติ ประธานธรรม เขาเป็นใคร มาจากไหน?	1
มาแล้ว...อัศวินขี่ม้าขาว	2
คนกล้า..นักสู้ “กู้ชาติ” ยุคเสียกรุงทางเศรษฐกิจให้ฝรั่งต่างชาติ	3
ประวัติและผลงาน	4
พรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) จะเอาเงินจากที่ไหน มาปลดหนี้ได้มากมาย	6
ประกาศกระทรวงการคลัง	8
ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประเทศไทย	10
ฝรั่งวางแผนยึดครองประเทศไทย	12
ทำไม ต้องพิมพ์เงินบาทเพิ่ม	14
เศรษฐกิจประเทศมาเลเซียล้ำหน้าประเทศไทย เพราะมหาเศรษฐีไม่สน “โลกาภิวัตน์”	17
คนไทยต้องรู้เท่าทันขบวนการครองโลกของพวกฝรั่ง โดยเฉพาะคนยิวเชื้อสายอเมริกัน ... ทำโลกป่วน !	18
นี่คือ การปล้นชาติ ปล้นคนไทย อย่างถูกกฎหมาย หรือที่เรียกว่า โกงชาติเชิงนโยบาย	20
โอ้! ประเทศไทย น่าเศร้าจริงๆ	22
ถึงเวลาที่คนไทยต้องรู้ทันนักการเมือง	26
รายละเอียดกฎหมายขายชาติ ?	32
การจะกู้ชาติให้สำเร็จ...ต้องทำอะไร	35
ดำเนินาหนังสือนายทะเบียนพรรคการเมือง ประกาศรับรองพรรคคนขอปลดหนี้ (บางส่วน)	37
ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง	39
เมื่อประเทศไทยถูกฝรั่งและคนต่างชาติยึด !	42
วิธีกู้ชาติ โดยพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท)	46
ถึงเวลาต้องเลือกพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาล	50
เมื่อคนไทยเสียรู้ฝรั่งและลูกหลานคนต่างชาติ	54
คนไทยต้องรู้เท่าทันความคิดของฝรั่งทุกเรื่อง	56
ต้องรู้ทันฝรั่งพยายามจัดระเบียบโลกใหม่	60
เมื่อนักธุรกิจ พ่อค้า นายทุน กลุ่มผูกขาด มีอำนาจรัฐได้ครองเมือง	70
สาส์นจากพระอินทร์	74
เมื่อพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) เป็นรัฐบาล...จะช่วยคนไทยได้อย่างไร?	82
ประเทศไทยไม่เคยสิ้นคนดี	87

มาแล้ว...อัศวินขี่ม้าขาว

นายกพลหนึ่ง

นายชชาติ ประธานธรรม

หัวหน้าพรรคคนขอปลดหนึ่ง

(ไทเป็นไท)

กล้าประกาศนโยบาย...โละหนึ่ง

ปลดหนึ่งคนไทยรายละไม่เกิน 5 แสนบาท

จ่ายค่าตอบแทนสมาชิกรายละ 9 หมื่นบาท

ไม่เอาคืน

ประกาศทำได้อย่างถูกต้องกฎหมายพรรคเดียว เพราะ

กกต.รับรอง !

คนกล้า..นักสู้ “กู่ชาติ” ยุคเสียกรุงทางเศรษฐกิจให้ฝรั่งต่างชาติ
นายชูชาติ ประธานธรรม (กุศล หมีเทศ)
ถึงเวลาเลือกเขาเป็นนายกรัฐมนตรี
ออกกฎหมายปลดหนี้คนไทย

ผมนายชูชาติ ประธานธรรม ได้เปลี่ยนชื่อครั้งสุดท้ายเพื่อเป็นมงคล โดยเปลี่ยนมาจาก ดารณ ก้องเกือบุญ และ นายปราบสะดา หมีเทศสุโข ได้เปลี่ยนชื่อครั้งแรกมาจากชื่อ เดิมว่า นายกุศล หมีเทศ เกิดเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2499 ที่บ้านหางตลาด เลขที่ 158 หมู่ 3 ตำบลท่าฉนวน อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย

บิดาชื่อ นายชื่น หมีเทศ เป็นอาจารย์ใหญ่ที่โรงเรียนบ้านหางตลาด มารดาชื่อ นางกุหลาบ หมีเทศ เป็นชาวบ้านหางตลาด

ก่อนที่พ่อ-แม่ผมจะเสียชีวิต ท่าน ได้เล่าความฝันให้พี่น้องของผม ฟังว่า ตอนที่แม่ตั้งท้องผมนั้น คืนหนึ่งพ่อผมฝันว่า ได้เห็นพระอินทร์ร่างเขียวมีฆาฏายูบนศรัยะ ได้นำดาบยาวปลายแหลมแต่ไม่ค่อยคมมายื่นให้พ่อผม ซึ่งด้ามดาบเล่มนั้นฝังด้วยเพชรนิลจินดาแสงวาววิบสวายนามมาก พระอินทร์ ได้สั่งไว้ว่า ให้เก็บดาบเล่มนี้ไว้เพื่อช่วยเหลือชาติบ้านเมือง แล้วพระอินทร์ก็หายวับไป !

พอตื่นขึ้นมา พ่อก็เขียนบันทึกความฝันนั้นทันทีแล้วได้นำมาเล่าให้แม่ของผมฟังด้วยความแปลกประหลาดใจยิ่งนัก พ่อแม่ของผมก็เข้าใจว่าลูกที่จะเกิดมาคนนี้คงเป็นคนดีมีบุญวาสนามาเกิด

ต่อมาพ่อได้สอนผมเสมอว่าให้ประพฤติตนเป็นคนดี พยายามเรียนให้สูง จะได้มีความรู้เอาไว้ช่วยตนเอง และอาจจะได้มีโอกาสช่วยเหลือชาติบ้านเมืองตามที่พระอินทร์เข้าฝันคุณพ่อ ซึ่งนับเป็นนิมิตอันแปลกประหลาดมหัศจรรย์มาก ต่อมาผมได้พยายามประพฤติตนเป็นคนดีมาโดยตลอด ได้ตั้งใจเล่าเรียน จบ ปกศ.สูง ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก จบปริญญาตรี กศ.บ. (สาขาวิชาเคมี) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร กรุงเทพฯ ต่อจากนั้นได้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาว่าด้วยเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินหรือวิชาว่าด้วยการพัฒนาบริหารบ้านเมือง จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่นิยมเรียกสั้น ๆ ว่า “นิด้า” เมื่อกลาง ปี 2524 จบปริญญาโท และต่อมาด้วยความตั้งใจมุ่งมั่นอันแน่วแน่ของผมในการรับใช้ประเทศไทยและประชาชน ผมจึงได้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อเป็นผู้แทนราษฎรของจังหวัดสุโขทัยครั้งแรกเมื่อปี 2526 จากประสบการณ์ที่อยู่ในวงการเมืองมากกว่า 20 ปี ทำให้ผมเชื่อมั่นว่า ด้วยความรู้ ความสามารถ ด้วยนโยบายและประสบการณ์ทางการเมือง ที่คิดทำเพื่อผลประโยชน์ของกชนคน เป็นที่นับมากกว่านักการเมืองคนใด ๆ ในประเทศไทย และยังรู้เท่าทันเล่ห์เหลี่ยมพ่อค้า ฝรั่งคนต่างชาติ รู้พฤติกรรมของนักการเมืองไทยและนักธุรกิจที่ทำธุรกิจอยู่ในเมืองไทยเกือบทุกคนเป็นอย่างดี จึงเชื่อมั่นได้ว่าผมมีความสามารถเป็นผู้นำประเทศได้ดี และเหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศในขณะนี้ จึงขอโอกาสขออำนาจให้ผมได้มีอำนาจบริหารประเทศเพื่อออกกฎหมายปลดหนี้ให้คนไทย ได้สำเร็จโดยเร็ว

ประวัติและผลงาน
ของ นายชชาติ ประธานธรรม
หัวหน้าพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท)

เดิมชื่อ	นายกุศล หมีเทศ หรือ ปราบสะดา หมีเทศสุโข หรือ ดาริม ก้องเกื้อบุญ
เกิดที่	บ้านหางตลาด ตำบลท่าฉนวน อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2499
ที่อยู่ปัจจุบัน	ติดต่อดีที่ ที่ทำการพรรคคนขอปลดหนี้ เลขที่ 81/9-10 ตี๋แยกอำเภอกงไกรลาศ หมู่ 2 ตำบลบ้านกร่าง อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย 64170 โทร. 055-691422
ประวัติการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ สาขาเคมี-คณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร - จบการศึกษาระดับปริญญาโท จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) สาขารัฐประศาสนศาสตร์ (การบริหารราชการแผ่นดิน)
ประวัติและประสบการณ์	
พ.ศ. 2522	- เป็นอาจารย์สอนระดับประถมศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร
พ.ศ. 2523	- เป็นอาจารย์สอนระดับมัธยมศึกษา ตำบลเทพ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
พ.ศ. 2524	- เป็นอาจารย์สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2525	- เป็นอาจารย์สอนห้องปฏิบัติการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2526	- เป็นอาจารย์สอนนักศึกษาภาควิชาสอบเข้าปริญญาโท (นิด้า) เขียนตำรารัฐประศาสนศาสตร์ คณิตศาสตร์ เพื่อเป็นคู่มือสำหรับนักศึกษา ที่จะสอบเข้าเรียนระดับปริญญาโททุกมหาวิทยาลัย

วารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ 4

- พ.ศ. 2526-2535 - เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุโขทัย สังกัดพรรคกิจสังคม
- พ.ศ. 2526 - เป็นคณะกรรมการต่างประเทศ เดินทางดูงานต่างประเทศร่วมกับ พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ประธานกรรมการและอดีตนายกรัฐมนตรี
- พ.ศ. 2527 - เป็นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณแผ่นดินปี 2528
- พ.ศ. 2530 - เป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภาโลก (IPU) ได้เข้าร่วมประชุมกับสมาชิกสหภาพ รวม 200 ประเทศทั่วโลก
- พ.ศ. 2531-2535 - เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้เดินทางไปดูงานการสื่อสารโทรคมนาคมที่ประเทศเยอรมัน
- พ.ศ. 2531 - เป็นคณะกรรมการทหาร ดูงานกิจการทหารหลายประเทศทั่วโลก
- พ.ศ. 2532 - เป็นคณะกรรมการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เดินทางไปดูงานร่วมกับ ๗พลฯ ประจวบ ไชยสาส์น หลายประเทศในทวีปเอเชีย
- พ.ศ. 2533 - เป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภาโลก เดินทางไปประชุมที่ประเทศบัลแกเรีย
- เป็นประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- พ.ศ. 2534 - เป็นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณแผ่นดิน ปี 2535
- พ.ศ. 2539-2543 - เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุโขทัย สังกัดพรรคความหวังใหม่
- พ.ศ. 2539-2543 - เป็นคณะกรรมการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้เดินทางไปดูงานโรงงานอุตสาหกรรมปุยประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศแคนาดา
- เป็นกรรมการกิจการรัฐสภา
- เป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ดูแลเรื่องแหล่งน้ำ
- พ.ศ. 2542 - เป็นกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณแผ่นดิน ปี 2543
- พ.ศ. 2543 - เป็นกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณแผ่นดิน ปี 2544
- พ.ศ. 2543-ปัจจุบัน - ประกาศลาออกกลางสภาผู้แทนราษฎร มาตั้งพรรคการเมือง เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2543 เพื่อเข้าเป็นหัวหน้าพรรคเกษตรมหาชน (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นพรรคคนขอปลดหนี้ เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2546) ต่อมาต้นปี 2549 ขอเปลี่ยนชื่อว่า พรรคไทยเป็นไท

ทำไม ต้องพิมพ์เงินบาทเพิ่ม

ทำไม พรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท)

ต้องมีนโยบายแก้ไข พ.ร.บ.เงินตราปี 2501

วิธีพิมพ์เงินบาทเพิ่มต้องทำอะไร

เราต้องให้รัฐสภาแก้ไขกฎหมาย พ.ร.บ.เงินตราปี 2501 เพื่อให้รัฐบาลมีอำนาจออกประกาศเพิ่มค่าเงินบาทให้มีค่าเพิ่มขึ้นและเพื่อให้รัฐบาลมีอำนาจพิมพ์เงินบาทเพิ่มขึ้นได้อีกไม่น้อยกว่า 4 ล้านล้านบาท หรือ 40 แสนล้านบาท เพื่อจะได้เพิ่มปริมาณเงินบาทหรือเพิ่มเงินสดให้คนไทยมีเงินบาทพอใช้จ่ายหมุนเวียนภายในประเทศ จะทำให้ต่อไปคนไทยจะได้ไม่ต้องไปขอกู้เงินฝรังจากต่างชาติมาใช้ให้เป็นหนี้ซ้ำและไม่ต้องหาเงินจ่ายดอกเบี้ยให้ใครอีกต่อไป ถ้าถามว่าค่าเงินไม่เพื่อ (ไม่มีค่า) หรือ? ไม่ต้องขออนุญาตต่างประเทศหรือ? ถ้าพิมพ์เงินบาทเพิ่มจะทำให้มีปริมาณเงินบาทมีมากเกินไปไหม? จะไม่ทำให้เงินบาทเฟ้อหรือ? ไม่มีค่า หรือไม่? เรามีเงิน แต่กลัวจะไม่มีของที่จะซื้อ!

ก่อนอื่นท่านต้องรู้ก่อนว่าปริมาณหรือจำนวนเงินบาทที่คนไทยทั้งประเทศจะต้องใช้จ่ายหมุนเวียนจับจ่ายใช้สอยกันทั้งประเทศทุกปีต้องใช้ประมาณ 6 ล้านล้านบาท หรือ 60 แสนล้านบาท ปัจจุบันปริมาณเงินบาทที่คนไทยใช้หมุนเวียนอยู่ภายในประเทศ รัฐบาลไทยสามารถพิมพ์เงินบาทออกมาใช้ได้ไม่ถึง 5 แสนล้านบาท เพราะมีกฎหมายพ.ร.บ.เงินตราปี 2501 บังคับไว้ว่ารัฐบาลไทยจะพิมพ์เงินบาทออกมาใช้ได้ต้องมีทองคำ หรือมีเงินของฝรังหรือต้องมีหลักทรัพย์ต่างประเทศใช้ค้ำประกัน พูด่าง ๆ สมมุติคนไทยจำเป็นต้องใช้เงินหมุนเวียนปีละ 60 บาท แต่ขณะนี้รัฐบาลไทยสามารถพิมพ์เงินบาทออกมาใช้จ่ายได้เพียง 5 บาท จึงทำให้รัฐบาลหรือคนไทยมีเงินบาทไม่พอใช้จ่ายหมุนเวียน ทำให้คนไทยหรือรัฐบาลไทยต้องไปขอกู้เงินจากต่างชาติ หรือต้องขอกู้เงินจากพวกฝรังมาใช้ค้ำประกันการพิมพ์เงินบาทเพิ่มขึ้นเพื่อทำให้มีปริมาณเงินบาทพอหมุนเวียน ทั้งนี้เมื่อผู้ใดไปขอกู้เงินฝรังต่างชาติเข้ามาในประเทศ เขาต้องเอาเงินฝรังต่างชาติไปแลกเปลี่ยนเงินบาทกับธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทยก็จะเอาเงินฝรังที่แลกเปลี่ยนไปเก็บไว้ในคลังเพื่อใช้เป็นหลักทรัพย์ใช้ค้ำประกันในการพิมพ์เงินบาทออกมาให้คนไทยใช้จ่ายได้อีกเป็นจำนวนเงินบาทเท่ากับค่าเงินหรือจำนวนเงินของฝรังต่างชาติที่นำเข้ามาแลกเปลี่ยนกับธนาคารแห่งประเทศไทย ตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด นี่ก็คือความฉลาดของฝรัง

แต่วันนี้มีคนไทยที่ฉลาด รู้เท่าทันฝรังชื่อนายชูชาติ ประธานธรรม มาอาสาเป็นผู้นำประเทศขอเป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยเพื่อต่อไปจะได้มีอำนาจทำให้คนไทยหายจนหมดหนี้กันเสียที่นำเสียใจที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีผู้นำโง่หรือแก๊งโง่ ที่ยอมทำตัวเป็นทาสรับใช้ฝรังต่างชาติจนทำให้คนไทยทั้งประเทศวันนี้ต้องกลายเป็นลูกหนี้ของฝรัง และคนต่างชาติ และถ้าถามอีกว่าการพิมพ์เงินบาทเพิ่มขึ้นต่างชาติจะยอมหรือ? เรื่องนี้ก็ต้องขอตอบว่า การพิมพ์เงินบาทเป็นอำนาจของรัฐบาลไทย เพราะประเทศไทยเรามีกฎหมายเรื่องการพิมพ์เงินบาทคือ พ.ร.บ. เงินตราปี 2501

วารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ 14

กำหนดไว้ว่า ถ้ารัฐบาลไทยจะพิมพ์เงินบาทออกมาใช้ได้เท่าไร ต้องมีทองคำ หรือมีหลักทรัพย์ หรือมีเงินตราต่างประเทศ เช่น ใช้เงินดอลลาร์เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันในการพิมพ์เงินบาท รัฐบาลไทยจึงจะสามารถพิมพ์เงินบาทออกมาใช้จ่ายได้ แต่ถ้าผม นายชาติ ประธานธรรม ได้เป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยต่อจากนายทักษิณ ผมจะขอให้รัฐสภาแก้ไขกฎหมาย พ.ร.บ.เงินตรา ปี 2501 ฉบับนี้ทันที เพื่อให้รัฐบาลพรรคคนขอปลดหนี้มีอำนาจให้รัฐสภาไทยเป็นผู้ค้ำประกันในการพิมพ์เงินบาท โดยใช้มือของ ส.ส. และ ส.ว. ยกมือค้ำประกันแทนทองคำหรือเงิน หรือหลักทรัพย์ของฝรั่ง หรือพูดง่าย ๆ ผมจะออกกฎหมายให้รัฐสภาไทยเป็นผู้ค้ำประกันการพิมพ์เงินบาท ซึ่งทำเหมือนรัฐบาลสหรัฐที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือจะใช้วิธีเอาทรัพย์สินของ ประเทศซึ่งมีอยู่ถึง 44 ล้านล้านบาท มาใช้ค้ำประกันการพิมพ์เงินบาท พูดง่าย ๆ นโยบายเรื่องการพิมพ์เงินบาทของพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) ด้านนโยบายนี้คิดมาใช้เมื่อ 20 ปีที่ผ่านมา ผมขอบอกว่ายังไม่ทำได้ เพราะประเทศไทยสมัยเมื่อ 20 ปีที่ผ่านมายังไม่เจริญพอ แต่ประเทศไทยยุคหลังปี 2548 นโยบายเรื่องการพิมพ์เงินบาทของพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) ทำได้ 100 เปอร์เซ็นต์ สิ่งที่ผมอธิบายมาทั้งหมดนี้ ใครไม่เชื่อว่าจะทำได้... ท่านต้องลองถามเบอร์รี่ให้ผมและกาเบอร์รี่ให้พรรคคนขอปลดหนี้ เพื่อมอบอำนาจให้ผม นายชาติ ประธานธรรม เป็นนายกรัฐมนตรีแทนนายทักษิณซิคครับ ! ผมจะทำให้ท่านได้เห็น ทำให้ท่านได้มีเงินบาทใช้อย่างทั่วถึงทุกคน ! อย่างน้อยผมจะจ่ายเงินสด ๆ ให้สมาชิกพรรคคนละ 9 หมื่นบาท โดยผมจะไม่เอาคืน ซึ่งผมจะทำเช่นเดียวกับ ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเขาทำกัน ! วันนี้จะว่าคนทั่วโลกโง่หรือเปล่า ผมจะพูดได้หรือเปล่าว่าที่ คนทั้งโลกยอมให้ฝรั่งชาติสหรัฐอเมริกาพิมพ์กระดาษออกมาเป็นสินค้าที่แพงที่สุดในโลก ซึ่งเรียกว่า เงินดอลลาร์ ทำให้คนทั้งโลกปล่อยหรือยอมให้สหรัฐพิมพ์กระดาษเป็นเงินดอลลาร์โดยไม่ต้องมีทองคำและเงินชาติใด ๆ ค้ำประกัน พิมพ์ได้อย่างเสรี โดยสามารถนำเงินดอลลาร์ที่พิมพ์ไปซื้ออะไรก็ได้ทั่วโลก จริง ๆ แล้วคนทั้งโลกไม่ได้โง่หรือไม่รู้ แต่คงเป็นกรรมของพวกเราที่มีผู้นำประเทศหน้าโง่ยอมเป็นทาสของฝรั่งอย่างสหรัฐ เพราะฝรั่งเขาฉลาดได้พิมพ์กระดาษเป็นเงินดอลลาร์แล้วนำมาแจกเป็นทุนการศึกษาให้แก่คนฉลาดของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ให้ไปเรียนหนังสือที่ประเทศของฝรั่ง แล้วพวกฝรั่งก็สอนสั่งให้พวกคนไทยที่เป็นลูกศิษย์ทำตาม ที่ฝรั่งเขียนเป็นตำราสอน เมื่อพวกเขาได้เรียนจบหลักสูตรของพวกฝรั่ง เมื่อพวกลูกศิษย์ฝรั่งได้กลับมาทำงานที่ประเทศของตนแล้ว พวกฝรั่งก็ยังแอบสนับสนุนเงินทุนให้บางคนตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาเพื่อจะได้มีโอกาสขึ้นเป็นผู้นำประเทศ โดยฝรั่งใช้ ซี.ไอ.เอ. เป็นเครื่องมือคอยแอบสนับสนุนเงินทุนจนทำให้พวกลูกศิษย์ของฝรั่ง ที่ทำตัวเป็นลูกน้องฝรั่งขณะเลือกตั้ง ได้เป็นผู้นำประเทศต่าง ๆ เมื่อได้เป็นผู้นำประเทศแล้วพวกเขาก็ยอมเป็นลูกน้องฝรั่ง ยอมออกกฎหมายรับใช้พวกฝรั่ง ทำให้ฝรั่งเข้ามาเอาเปรียบคนของประเทศตนเองได้อย่างสะดวกสบาย

แต่ถ้าผม นายชาติ ประธานธรรม มีอำนาจเป็นนายกรัฐมนตรี ต่อจากนายทักษิณ ผมจะไม่ยอมให้คนไทยเสียเปรียบพวกฝรั่งและคนต่างชาติอีกต่อไป เพราะรัฐบาลไทย ยุคพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) โดยผม นายชาติ ประธานธรรม เป็นนายกรัฐมนตรี จะริบพิมพ์เงินบาทออกมาใช้เพิ่มอีก 40

แสนล้านบาท เราทำได้ เราจะพิมพ์เงินบาทของเราใช้ ไม่เกี่ยวกับต่างชาติ มันเป็นสิทธิของรัฐบาลไทย และคนไทยทั้งประเทศ เพราะประเทศไทยเป็นประเทศเอกราช เราคนไทยต้องมีเงินตรา คือ เงินบาทของเราใช้เอง คือ เราต้องมีเงินบาทไว้ใช้จ่าย หมุนเวียนภายในประเทศของเราอย่างพอเพียง พอใช้จ่าย และถ้าถามอีกว่าค่าเงินบาทจะไม่มีค่าเป็น เหมือนกระดาษอย่างกับเงินลาว เงินพม่า เงินเขมร หรือ? ก็ต้องขอตอบว่าประเทศลาว พม่า เขมร ประเทศเหล่านี้ยังไม่เจริญพอ ยังไม่มีความสามารถในการผลิตสินค้าปัจจัย 4 ประเทศเหล่านี้ยังต้องพึ่งสินค้าปัจจัย 4 จากต่างชาติ ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ ซึ่งเหมือนกับประเทศไทยเมื่อครั้ง 50 ปีที่ผ่านมา ซึ่งวันนี้ปี 2548 แม้แต่น้ำตาลทราย ผงชูรส ไม้ขีดไฟ ประเทศลาว เขมร พม่า ยังต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ โดยเฉพาะต้องสั่งซื้อจากประเทศไทย

หมายเหตุ นโยบายพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) นี้ ผมนายชชาติ ประธานธรรม คิดขึ้นมา เพื่อให้คนไทย มีความสุข มีเงินบาทใช้ ไม่ต้องเป็นหนี้ต่างชาติอีกต่อไป และจะได้ไม่ต้องเป็นข้าทางาหาเงิน ใช้ดอกเบี้ยให้กับประเทศใด ๆ ในโลกนี้อีกต่อไป นโยบายปลดหนี้ ผมคิดขึ้นมา เพื่อต้องการนำพาคนไทยเข้าสู่ยุค ชาวคิวไลซ์ สมดังคำทำนายของสมเด็จพระพุทธาจารย์โศก พรหมรังษี...สาธุ !

ผมเชื่อว่า...เมื่อคนไทยเลือกพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) เป็นรัฐบาล ถ้าคนไทยร่วมมือมอบอำนาจให้ผม นายชชาติ ประธานธรรม เป็นนายกรัฐมนตรีแทนนายกทักษิณ เมื่อผมนายชชาติ ประธานธรรม ได้มีอำนาจ จะรีบออกกฎหมายแก้ไขปัญหาดัง ๆ ให้ลุล่วงไปด้วยการออกกฎหมาย และแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคในการบริหารประเทศทุกระดับ ดังนั้น เมื่อกฎหมายฉบับใดเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาของชาติ เพื่อที่ผมจะได้ใช้อำนาจ ทำให้คนไทยมีความสุข หมดหนี้ มีเงินสดใช้จ่ายอีกคนละ 9 หมื่นบาท ทำให้คนไทยขายสินค้าได้ราคา มีงานทำ เจ็บป่วย มีหมอรักษาฟรี มีปุ๋ยดีราคาถูกใช้ คนไทยได้ซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงราคาถูกลงอีกครั้งหนึ่ง และคนไทยได้ใช้โทรศัพท์พื้นที่ละไม่เกิน 1 บาท ทั่วประเทศ ส่วนกฎหมายฉบับใดที่ไม่เป็นธรรมกับคนไทยส่วนใหญ่ พรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) จะรีบแก้ไขหรือยกเลิกทันที โดยเฉพาะกฎหมายที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นกฎหมายขายสมบัติของชาติทุกระดับ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ออกมาเพื่อเปิดโอกาสให้ต่างชาติเข้ามาเอาไรด์เอาเปรียบคนไทย พรรคคนขอปลดหนี้จะรีบยกเลิกทันที

อยากหมดหนี้ 5 แสน สมาชิกได้ค่าตอบแทน 9 หมื่นบาท โดยไม่เอาคืน

เลือกพรรคคนขอปลดหนี้เป็นรัฐบาลชักรับ เข้าดูหา กาเบอร์พรรคคนขอปลดหนี้ทั้ง 2 บัตร กาเบอร์เดียวกันทั้ง 2 ใบ ทุกหน่วยเลือกตั้ง กาเบอร์เดียวกันทั้งประเทศไทย ทำเท่านี้ คนไทยทุกคนจะได้ปลดหนี้ มีเงินสดใช้คนละ 9 หมื่นบาท มีความสุขพร้อมกันถ้วนหน้า ได้ร้องไชโยกันทั้งประเทศไทย!

อยากปลดหนี้ทำได้ อยู่ที่ปากกาในมือของท่าน !

อยากหมดหนี้ แต่ถ้านับไปกาเบอร์ให้พรรคอื่น

แล้วชาติไหน? ท่านจึงจะได้ปลดหนี้ ได้หมดหนี้ กันเสียที !

ถึงเวลาที่คนไทยต้องรู้ทันนักการเมือง

ท่านรู้แล้วจะเจ็บใจ ! ท่านรู้หรือไม่ว่าพรรคประชาธิปัตย์กับพรรคไทยรักไทยได้สมคบกับฝรั่ง ปล้นคนไทยอย่างไร ? ทั้งที่พวกฝรั่งได้พยายามคิดที่จะปล้นประเทศไทยและคนไทยมาแล้วหลายครั้ง แต่ยังไม่เคยปล้นคนไทยทั้งประเทศได้สำเร็จ ฝรั่งมาปล้นคนไทยได้สำเร็จเอาตอนนายชวน หลีกภัย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์เป็นนายกรัฐมนตรีนี่เอง... พวกเขาได้ร่วมมือกันออกกฎหมายเปิดประตูเมืองให้พวกฝรั่งนำเงินดอลลาร์เข้า ออกประเทศไทยได้อย่างเสรีที่เรียกว่า เปิดการเงินเสรี ทำให้พวกฝรั่งขนเงินดอลลาร์เข้ามาปล้นตลาดหุ้นไทยได้อย่างเสรี ทำให้ฝรั่งสามารถนำเงินดอลลาร์เข้ามาปั่นหุ้นในตลาดหุ้นไทยได้สะดวกจนทำให้พวกฝรั่งได้กำไรไปอย่างสบาย ยัง...ฝรั่งยังไม่พอใจ ฝรั่งยังคิดวางแผนปล้นคนไทยให้ได้เงินที่เดียวครั้งละมาก ๆ อีก พวกฝรั่งจึงวางแผนปล้นคนไทยอีกครั้ง โดยได้รับความร่วมมือจากรัฐบาล นายชวน หลีกภัย พรรคประชาธิปัตย์ ได้ช่วยออกมาตรการ ให้นำธนาคารและเจ้าของไฟแนนซ์ของไทยได้มีโอกาสไปขอกู้เงินดอลลาร์จากฝรั่งได้ด้วยวิธีง่าย ๆ โดยให้รัฐมนตรีคลัง สมัยนายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ ได้ออกระเบียบ ให้ธนาคารหรือไฟแนนซ์ ออกตั๋วค้ำประกันการ กู้เงินจากสถาบันการเงินของพวกฝรั่งได้ง่าย ๆ ด้วยวิธีการให้ธนาคารหรือไฟแนนซ์ของคนไทยออกตั๋ว ของธนาคาร หรือตั๋วของไฟแนนซ์ที่ เรียกว่าตราสารหนี้ หรือ ตั๋ว อีซีดี (ECD) โดยธนาคารหรือไฟแนนซ์ไม่ต้องให้หลักทรัพย์อะไรค้ำประกัน ตัวตราสารหนี้ อีซีดี จึงทำให้ฝรั่งพิมพ์กระดาษออกมาเป็นเงินดอลลาร์ให้คนไทยกู้ยืมได้ถึง 97,000 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นเงินบาทตอนนั้น 1 ดอลลาร์แลกเปลี่ยน 25 บาท ต่อดอลลาร์ คิดเป็นเงินบาทถึง 2,425,000 ล้านบาท ฝรั่งคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 6 บาทต่อปี ซึ่งเงินกู้ที่ฝรั่งปล่อยกู้ให้คนไทยส่วนใหญ่เป็นเงินกู้ระยะสั้น ๆ คือ 6 เดือนถึง 1 ปี แต่ธนาคารและไฟแนนซ์ของคนไทยที่ไปขอกู้เงินจากพวกฝรั่งมากลับเอามาปล่อยเงินกู้ให้ลูกค้าคนไทยในระยะยาว ยอมให้ลูกค้าเอาไปซื้อที่ดิน สร้างบ้าน จัดสรร ทำโรงแรม สร้างคอนโด ซึ่งแต่ละโครงการส่วนใหญ่ใช้เวลา 4-5 ปี ฝรั่งฉลาดฝรั่งคิดวางแผนปล่อยเงินกู้ แต่แทนที่ฝรั่งจะคิดหากินเฉพาะดอกเบี้ยจากคนไทยอย่างเดียวเท่านั้น พวกฝรั่งกลับมีวิธีการคิดเพิ่มเงินต้นและเพิ่มดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นอีกเป็นเท่าตัวด้วยวิธีการต่าง ๆ และฝรั่งยังได้ร่วมมือกับรัฐบาลไทยประกาศลดค่าเงินบาทจาก 25 บาท ต่อดอลลาร์ สมัยรัฐบาลนายก พล.อ.ชวลิต โดยมี นายทอง พิทยะ เป็นรัฐมนตรีคลัง ได้ประกาศลดค่าเงินบาทเหลือ 56 บาท ต่อดอลลาร์ จนเป็นผลทำให้หนี้สินของคนไทยเพิ่มขึ้นทันทีชั่วข้ามวันข้ามคืนอีกเป็นเท่าตัวทันที โดยพวกฝรั่งไม่ต้องทำอะไร แต่คนไทยกลับต้องล้มละลายกันทั่วประเทศเพราะเป็นหนี้เพิ่มขึ้นอีกเป็นเท่าตัว จากเดิมที่เป็นหนี้อยู่เกือบ 2.5 ล้านล้านบาท แต่แล้วคนไทยต้องกลายเป็นหนี้เงินต้นเพิ่มขึ้นเป็น 5 ล้านล้านบาททันที ชั่วข้ามคืนและสุดท้ายคนไทยทั่วประเทศต้องควักเงินสด ๆ ในกระเป๋าไปใช้หนี้และใช้เงินซื้อน้ำมัน ราคาแพงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่าตัว นี่คือการปล้นเงินสด ๆ ในกระเป๋าของคนไทยของพวกฝรั่งโดยมีนักการเมืองไทยบางคนร่วมมือกับพวกฝรั่ง พวกเราคนไทยโปรดรู้ไว้ ! แต่รัฐบาลของ พล.อ.ชวลิต ใจหรือแกล้ง ใจกันแน่ที่ยอมประกาศลดค่าเงินบาท แต่รัฐบาลพล.อ.ชวลิตและธนาคารชาติกลับอ้างว่า เงินทุนสำรองหมด !

และแล้วเมื่อปี 2548 ศาลมีคำสั่งพิพากษาปรับนายเริงชัย อดีตผู้อำนวยการแห่งประเทศไทย หนึ่งแสนแปดหมื่นล้านล้านบาท (180,000,000,000 บาท) นี่คือการหลอกชาวบ้าน หลอกคนไทย วารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ 26

อย่าง พวกเรา เพราะพวกเราเอง ใช่หรือไม่? นายเริงชัยถูกลงโทษในข้อหาทำให้ประเทศไทยเสียหาย จากการลดค่าเงินบาทและการทำสว้อปครั้งนี้การเอาเงินดอลลาร์ในท้องพระคลังออกไปขายให้ฝรั่งจนหมด ถ้าข้ออ้างของรัฐบาลและธนาคารชาติเป็นความจริงแล้วทำไมหลังปี 2547 รัฐบาลไทยยุคทักษิณมีเงินทุนสำรอง 4 หมื่นกว่าล้านดอลลาร์ ทำไมรัฐบาลทักษิณหรือธนาคารชาติไม่ยอมประกาศเพิ่มค่าเงินบาทล่ะ ดังนั้นถ้าตราใบดประเทศไทยยังมีผู้นำรู้ไม่เท่าทันหรือแกล้งโง่ให้แก่วงฝรั่งอยู่อย่างนี้ต่อไปคนไทยจะต้องปลูกข้าว ขายข้าว ขายยางพารา ขายมันสำปะหลัง ขายลำไย อีกรี่ล้านล้านต้น คนไทยจึงจะหาเงินไปใช้หนี้ดอกเบี้ยฝรั่งได้หมด นี่แหละคือการเป็นทาสดอกเบี้ยให้แก่วงฝรั่งและนายทุน ความจริงแล้วถ้ารัฐบาลไทยสมัยพล.อ.ชวลิตฉลาดกว่านี้ หรือเห็นแก่ผลประโยชน์ของคนไทยทั้งประเทศ เพียงแต่ขายกรรมสิทธิ์ของแก๊ซกัญญา พ.ร.บ.เงินตราปี 2501 ในสภาพเพื่อแก๊ซกัญญาในเรื่องการพิมพ์เงินบาท โดยขอแก๊ซให้ รัฐบาลมีอำนาจพิมพ์เงินบาทออกมาใช้จ่าย รัฐบาลอาจขอแก๊ซ กัญญา พ.ร.บ. เงินตราปี 2501 ว่า ให้รัฐบาลสามารถนำทรัพย์สินของแผ่นดิน ซึ่งมีมูลค่าไม่น้อยกว่า 44 ล้านล้านบาท หรือ 440 แสนล้านบาท มาใช้ค้ำประกันแทนทองคำหรือเงินดอลลาร์ของพวกฝรั่ง โดยรัฐบาลพล.อ.ชวลิต..ทำเพียงเท่านี้ คนไทยก็คงไม่ต้องเสียหายมากมาย อย่างเช่นทุกวันนี้ และการที่คนไทยส่วนใหญ่เมื่อกู้เงินฝรั่งมาใช้แล้ว คนไทยได้นำเงินกู้ที่กู้มาไปลงทุนในธุรกิจและอุตสาหกรรมต่าง ๆ แต่ภายหลังจากที่ รัฐบาลพล.อ.ชวลิตประกาศลดค่าเงินบาทลงหนึ่งเท่า จึงเป็นสาเหตุทำให้ต้นทุนการผลิตของคนไทยสูงขึ้นอีกเป็นเท่าตัว จนทำให้หนี้สินของคนไทยเพิ่มขึ้นทันทีเท่าตัว ทำให้คนไทยต้องล้มละลายกันเกือบทั้งประเทศ เพราะพวกฝรั่งเขาฉลาด พวกฝรั่งเขาได้ใช้กลอุบายหลอกลวงคนไทย รู้ไหม? ที่พวกฝรั่งทำกับคนไทยได้อย่างนี้เป็นเพราะพวกฝรั่งได้รับการร่วมมือจากรัฐบาลของนายชวนพรรคประชาธิปัตย์ แถมพวกฝรั่งยังได้ปลอบใจคนไทยอีกว่า ถ้าคนไทยไม่มีเงินใช้หนี้ก็ไม่เป็นไร พวกฝรั่งยังร่วมมือกับรัฐบาลนายชวนออกมาตรการให้คนไทยที่เป็นลูกหนี้ยอมแปลงหนี้เป็นหุ้น หรือให้คนไทยผู้เป็นลูกหนี้ยอมแปลงหนี้เป็นหุ้น เพื่อนำหุ้นไปแปลงเป็นเงินทุนใช้หนี้คืนพวกฝรั่ง ทั้ง ๆ ที่ฝรั่งได้ร่วมมือกับรัฐบาลพล.อ.ชวลิต ปล้นคนไทยไปแล้วรอบแรกเมื่อกลางปี 2540 โดยฝรั่งได้รับความร่วมมือจากรัฐบาลพล.อ.ชวลิต ด้วยการยอมประกาศลดค่าเงินบาทมารอบหนึ่งแล้ว พวกฝรั่งยังไม่พอใจ ! แต่พวกฝรั่งยังคิดปล้นคนไทยรอบที่ 2 อีก คราวนี้ฝรั่งได้รับความร่วมมือจากรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์สมัยนายชวนเป็นนายกรัฐมนตรีครั้งที่ 2 เมื่อปี 2542 รัฐบาลนายชวนได้ออกคำสั่งโดยกระทรวงการคลัง สั่งให้บริษัทที่เป็นลูกหนี้ที่ไม่สามารถคืนเงินกู้ให้แก่วงฝรั่ง ได้ รัฐบาลชวนได้ออกมาตรการว่า คนไทยต้องยอมลดมูลค่าหุ้นของบริษัทตัวเองลง โดยเฉพาะธนาคารและไฟแนนซ์ที่เป็นลูกหนี้เงินกู้ของฝรั่ง ธนาคารไฟแนนซ์ ต้องยอมลดราคาหุ้นลง หลังจากนั้นต่อมาทำให้มูลค่าหุ้นบริษัทของคนไทยผู้เป็นลูกหนี้ของฝรั่งจากราคาหุ้นละ 100 บาท ต้องลดราคาเหลือแค่หุ้นละ 1 สตางค์ เป็นการซ้ำเติมคนไทยสุดท้ายทำให้ธนาคารและบริษัทไฟแนนซ์ของคนไทยเกือบทุกแห่งต้องหมดทุนล้มละลายถูกปิดกิจการ เพราะถูกรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ร่วมมือกับพวกฝรั่งปล้นคนไทยด้วยการลดราคาหุ้นลดต่ำสุด ๆ จนคนไทยไม่มีปัญญาหาเงินมาเพิ่มทุน และสุดท้ายวันนี้ธนาคารของคนไทยทุกแห่งต้องถูกฝรั่งยึดสมบัติของคนไทย ไม่ว่า ที่ดิน ทรัพย์สินต่าง ๆ ก็จะต้องกลายเป็นสมบัติของพวกฝรั่ง และชาวต่างชาติจนหมดสิ้น หลังปี 2548 บริษัทอุตสาหกรรมยักษ์ใหญ่อย่างบริษัททีพีโอ ก็ยังโดนฝรั่งและคนในรัฐบาลพรรคไทยรักไทยจ้องจะยึดเพื่อเอาบริษัททีพีโอไปเป็นเจ้าของ ซึ่งฝรั่งและลูกน้องฝรั่ง

มันสมคบกันคิดจะปล้นคนไทยด้วยกันไม่ให้เหลืออะไร ไว้ให้ลูกหลานและนอกจากนั้นพวกฝรั่งและคนสิงคโปร์มันยังคิดยึดบริษัทธุรกิจการค้าของคนไทยต่อไป เพราะพวกฝรั่งทำกับคนไทยเท่านี้ยังไม่เป็นที่พอใจซึ่งพวกฝรั่งยังมีเครื่องมือหรืออาวุธที่จะใช้ยึดสมบัติของคนไทยให้ได้แบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาดอีกต่อไป โดยพวกฝรั่งยังได้พยายามเกลี้ยกล่อมหรือเสนอผลประโยชน์ให้รัฐบาลชนพรรคประชาธิปไตยยอมกู้เงินจาก ไอ.เอ็ม.เอฟ. ซึ่งฝรั่งเจ้าหน้าทีอ้างว่าเพื่อให้รัฐบาลชนพรรคประชาธิปไตยยอมกู้เงินจาก ไอ.เอ็ม.เอฟ. โดยฝรั่งใช้ ไอ.เอ็ม.เอฟ. เป็นเครื่องมือปล่อยเงินกู้โดยกำหนดเงื่อนไขในการปล่อยเงินกู้ให้แกรัฐบาลนายชวนว่า รัฐบาลนายชวนต้องยอมรับเงื่อนไขการขอเงินจาก ไอ.เอ็ม.เอฟ. เป็นข้อ ๆ ตามเงื่อนไขและข้อเสนอของตัวแทนฝ่ายฝรั่งเจ้าหน้าทีหรือฝรั่งเจ้าของเงินกู้ พวกฝรั่งจึงจอยอมให้กู้เงินแกรัฐบาลไทย โดยมีเงื่อนไขดังนี้

เงื่อนไขข้อที่ 1 รัฐบาลชนต้องยอมออกกฎหมายให้พวกฝรั่งและชาวต่างชาติเข้ามาประกอบอาชีพแข่งขันกับคนไทยในประเทศไทยได้อย่างเสรี พูด่าง ๆ รัฐบาลต้องยอมออกกฎหมายให้พวกฝรั่งเข้ามาเปิดห้างแมคโคร โลตัส คาร์ฟู เซเว่น ฯลฯ เปิดธนาคาร เปิดบริษัทประกันภัย เปิดบริษัทน้ำมัน ฯลฯ เพื่อทำมาค้าขายในประเทศไทยได้อย่างเสรี

เงื่อนไขข้อที่ 2 รัฐบาลชนต้องยอมออกกฎหมายขายรัฐวิสาหกิจที่มีกำไรให้แก่พวกฝรั่งและชาวต่างชาติ และรัฐบาลชนต้องยินยอมให้คนต่างชาติเข้ามาซื้อหุ้นรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นสมบัติส่วนร่วมของคนไทย ต้องยอมให้ฝรั่งซื้อหุ้นรัฐวิสาหกิจและกิจการค้าของคนไทยเอาไปครอบครองเป็นเจ้าของได้อย่างเสรีเพื่อฝรั่งและคนต่างชาติจะได้ نابริษัทและรัฐวิสาหกิจของคนไทยไปทำมาค้าขายขึ้นราคาหากำไรขูดรีดราคาจากคนไทยได้อย่างเสรี และฝรั่งยังบอกว่าต้องให้รัฐบาลเรียกการขายรัฐวิสาหกิจว่าการแปรรูป เพื่อหลอกให้คนไทยหลงกลไม่รู้เท่าทันว่า แท้จริงแล้วการแปรรูปมันคือการขายสมบัติส่วนรวมของแผ่นดิน

เงื่อนไขข้อที่ 3 รัฐบาลชนต้องยอมออกกฎหมายให้พวกฝรั่งและชาวต่างชาติเข้ามาเช่าซื้อครอบครองที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ของคนไทยได้เป็นเวลานาน 99 ปี เพื่อพวกฝรั่งจะได้ซื้อทรัพย์สินที่คนไทยเอาไปจำนองไว้กับสถาบันการเงินได้อย่างสะดวกสบาย!

เงื่อนไขข้อที่ 4 รัฐบาลชนต้องยอมออกกฎหมายให้ฝรั่งสามารถฟ้องบังคับคดีและสามารถยึดทรัพย์สินของคนไทยผู้เป็นลูกหนี้ของฝรั่งได้รวดเร็วกว่าปกติ เพื่อฝรั่งเจ้าหน้าทีจะได้ประหยัดค่าใช้จ่ายและมีกำไรมาก ๆ จากการฟ้องยึดทรัพย์สินของคนไทยผู้เป็น ลูกหนี้...มันเป็นเวรกรรมอะไรของคนไทย !

เงื่อนไขข้อที่ 5 รัฐบาลชนต้องยอมแก้ไขและออกกฎหมายห้ามคนไทยลอกเลียนสินค้าของพวกฝรั่งคือต้องให้รัฐบาลชนออกกฎหมายลิขสิทธิ์หรือกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อป้องกันคนไทยลอกเลียนสินค้าของพวกฝรั่ง เพื่อพวกฝรั่งจะได้เข้ามาเอาไรด์เอาเปรียบและป้องกันไม่ให้คนไทยลอกเลียนผลิตสินค้าของฝรั่ง สุดท้ายพวกฝรั่งก็สามารถผูกขาดขายสินค้าของฝรั่งได้ราคาแพงกว่าปกติ ตามใจชอบของพวกฝรั่ง สมใจของพวกฝรั่ง

เงื่อนไขข้อที่ 6 รัฐบาลชนต้องยอมออกกฎหมายฟอกเงินและรัฐบาลต้องตั้งหน่วยงานดูแลกฎหมายฉบับนี้เป็นพิเศษที่เรียกว่า ปปง. เพื่อฝรั่งและลูกน้องฝรั่งจะได้รู้ว่าคนไทยคนไหนยังมีเงินเหลือเกิน 2 ล้านบาทบ้างเพื่อฝรั่งจะได้สั่งให้รัฐบาลที่ทำความยอมเป็นลูกน้องของฝรั่งตามไปปล้นหรือกลั่นแกล้งคนที่ขัดขวางพวกฝรั่ง และเมื่อรู้แล้วก็สั่งให้ยึดเงินหรือหลักทรัพย์นั้นมาเก็บเสียให้หมด

วารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ 28

เพื่อตัดกำลังคู่ต่อสู้หรือตัดกำลังผู้ต่อต้านฝรั่งหรือผู้ต่อต้านรัฐบาลลูกน้องฝรั่ง...ใครประกาศคู่ชาติ
ระวิงตัวให้ดี !

เงื่อนไขข้อที่ 7 รัฐบาลชวนต้องขอมออกกฎหมายให้ฝรั่งเข้ามาเปิดมหาวิทยาลัยเพื่อฝรั่งจะ
ได้เข้ามาอมมมาให้คนไทยคลังไคล้ววัฒนธรรมของฝรั่งและฝรั่งยังรัฐบาลว่าต้องมีนโยบายเปิด
โอกาสให้พวกฝรั่งโฆษณาทีวีเพื่อสนับสนุนให้คนไทยซื้อและบริโภคสินค้าของฝรั่งได้อย่างเสรี ซึ่ง
กฎหมายเหล่านี้ต่อมาได้รับฉายาว่าเป็นกฎหมายขายชาติซึ่งมีมากกว่า 11 ฉบับ

พวกเราคนไทยรู้หรือยังว่าหลังปี 2548 สมบัติของคนไทยถูกคนต่างชาติเอาไปเป็นเจ้าของ
ได้เกือบหมดแล้ว เพราะถูกฝรั่งร่วมมือกับลูกหลานคนไทยซื้อสายจีน ญวน ฝรั่งเศส ในพรรคไทยรักไทย
บางคนได้ใช้อำนาจออกกฎหมายปล้นคนไทยจนหมดตัว แทบไม่เหลืออะไรไว้เป็นสมบัติของลูก
หลานคนไทยอีกต่อไป เห็นที่...ต่อไปชาวคนไทยแท้ ๆ คงจะไม่มีที่ดินไว้ให้ลูกหลานทำนา ทำไร่
เหมือนพวกอินเดียแดงในอเมริกา หรือพวกบอร์จิ้น คนพื้นเมืองของประเทศออสเตรเลีย ที่ถูกพวก
ฝรั่งหัวแดงและลูกหลานชาวต่างชาติเข้ามาแย่งซื้อเอาไปครอบครองได้นาน 99 ปี เห็นที่ต่อไป
คนไทยจะต้องกลายเป็นทาสหาเงินใช้ดอกเบี้ยยให้พวกฝรั่งและคนต่างชาติอย่างไม่รู้จบสิ้น
โดยเฉพาะลูกหลานคนจีน ญวน และฝรั่ง ในพรรคไทยรักไทย เห็นที่ ต่อไป...คนไทยจะมีแต่หนี้สิน
ต้องกลายเป็นคนล้มละลายกันทั้งประเทศ ต่อไปคนไทยแท้ ๆ จะต้องกลายเป็นทาสแรงงาน คนไทย
แท้ ๆ ต้องหาเงินเสียภาษีเพื่อส่งส่วยใช้หนี้แทนคนรวยบางคนที่ใช้เงิน พวกฝรั่งแล้วอามาใช้จ่ายอย่าง
ฟุ่มเฟือย สุดท้ายพวกเขาไม่มีปัญญาใช้หนี้คืนฝรั่ง แต่พวกเขาฉลาด กลับทำให้คนไทยแท้ ๆ ต้องมาเป็น
ลูกหนี้แทนพวกเขา ต่อไปคนจนต้องกลายเป็นทาสหาเงินไปใช้หนี้ใช้ดอกเบี้ยยฝรั่งแทนไอ้พวกโกงชาติ
วันนี้ข้าวยาก ไข่แพง ค่าแรงถูก น้ำมัน ก๊าซ ยิ่งแพงขึ้น แล้วคนไทยจะมีปัญญาหาเงินสدادกที่ไหน
ไปใช้หนี้ธนาคารได้ จริงไหมครับ จะเอาเงินจากที่ไหนไปถอนโอน น.ส.3 คืนได้ ผมเชื่อว่า คนไทย
วันนี้หมดปัญญาหาเงินใช้หนี้ธนาคารฝรั่ง ผมเชื่อว่า อีกไม่นานคนไทยจะต้องถูกยึดแผ่นดิน ถ้าไม่มี
อัครวิญญูที่มีข่าวมาประกาศล้างหนี้ให้คนไทย ผมเชื่อว่า สุดท้ายที่ดินทุกแปลงของคนไทยที่ใช้เป็น
หลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้กับธนาคาร ซึ่งธนาคารวันนี้ หนี้ส่วนใหญ่ได้ตกเป็นของฝรั่งเกือบหมดแล้ว
เห็นที่ต่อไปแผ่นดินไทยจะต้องกลายเป็นของพวกฝรั่งและคนต่างชาติหมดเกือบทุกตารางนิ้ว...
ถ้าพวกเราคนไทยไม่ลุก ไม่ตื่น ต่อไปต้องเสร็จพวกต่างชาติแน่ !

ผมเชื่อว่าวันนี้ ถึงเวลาที่คนไทยต้องหาผู้นำประเทศ นายกรัฐมนตรีคนใหม่เพื่อให้
นายกคนใหม่มาประกาศล้างหนี้หรือออกกฎหมายปลดหนี้หรือให้รัฐบาลใช้หนี้แทนให้คนไทย
ทุกคนโดยเร็วที่สุด... เพื่อทวงคืนแผ่นดินให้พวกเราคนไทย...ผมเชื่อว่าถ้าพวกเราคนไทยยังยอม
ให้พรรคไทยรักไทยหรือพรรคประชาธิปัตย์ผลัดเปลี่ยนกันเป็นรัฐบาลอีกต่อไป แผ่นดินไทยจะ
ไม่มีเหลือไว้เป็นสมบัติของลูกหลานเหลนโหลนคนไทยอีกต่อไป เพราะวันนี้หนี้ของธนาคารทุก
แห่งส่วนใหญ่ได้ตกเป็นของพวกฝรั่งและตกเป็นของลูกหลานคนต่างชาติเกือบหมดแล้ว ผมเชื่อว่า
ฝรั่งหรือธนาคารฝรั่งมันต้องฟ้องบังคับคดีกับคนไทยที่เป็นลูกหนี้ สุดท้ายคนไทยต้องยอมจำนน ยอม
โอนที่ดิน ให้แก่พวกฝรั่งและคนต่างชาติจนหมด ในอีกไม่นานนี้

ผมว่า ถึงเวลาแล้วที่คนไทยผู้เป็นหนี้ทุกคนต้องใช้สติปัญญาในการพิจารณาหาพรรคการเมือง
มาปลดหนี้ให้หรือให้รัฐบาลใช้หนี้แทนให้คนไทยทุกคนอย่างเป็นธรรม วันนี้มีแล้ว พรรคการเมือง
ใหม่ชื่อ พรรคไทเป็นไท (คนขอปลดหนี้) เป็นพรรคใหม่มีนโยบายออกกฎหมายปลดหนี้ให้คนไทย

ทุกคน รายละเอียดไม่เกิน 5 แสนบาท โดยไม่เอาคืน เพื่อคืนแผ่นดินไทยให้คนไทยทุกคน ถ้าเห็นด้วยต้องช่วยกาเบอร์ให้พรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) ได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลโดยเร็ว !

ถึงเวลาแล้วที่คนไทยผู้เป็นหนี้จะต้องรวมตัวรวมพลัง ร่วมใจกันเลือกพรรคไทเป็นไท (คนขอปลดหนี้) ให้ได้ เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลเพื่อให้นายชชาติ ประธานธรรม หัวหน้าพรรคได้เป็นผู้นำจัดตั้งรัฐบาล เป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย เพราะพรรคไทเป็นไทเป็นพรรคการเมืองเดียวที่มีนโยบายปลดหนี้คนไทยทั่วประเทศ ปลดหนี้ให้ทุกสัญจรรย์รายละเอียดไม่เกิน 5 แสนบาท โดยไม่เอาคืน แลถมเงินสดให้สมาชิกพรรคอีกคนละ 9 หมื่นบาท ถ้าท่านต้องการปลดหนี้ไปครีบลงชื่อ ขอร่วมปลดหนี้ หรือสมัครเป็นสมาชิกพรรค หรือขอสมัครเป็นตัวแทนพรรคไทเป็นไท ได้ทุกหมู่บ้าน...ด่วน.. ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

แต่ถ้าคนไทยส่วนใหญ่ยังเลือกพรรคประชาธิปไตยหรือเลือกพรรคไทยรักไทย เป็นรัฐบาลอีกต่อไป แล้วพวกเราคนไทยจะให้ใครมาช่วยออกกฎหมายปลดหนี้เพื่อทวงคืนแผ่นดินให้แก่พวกเราได้ เพราะพรรคประชาธิปไตย พรรคไทยรักไทย ทั้ง 2 พรรคนี้ไม่มีนโยบายปลดหนี้ให้คนจน ดังคำยืนยันที่จะนำมากล่าวต่อไป

ต่อไปนี้...คนไทยที่เป็นหนี้อย่ามีวันฝันกลางวันว่าพรรคไทยรักไทยหรือพรรคประชาธิปไตย พรรคชาติไทย หรือแม้แต่พรรคมหาชน...เขาจะมาล้างหนี้แทนให้ท่าน.. เพราะพวกเขาไม่มีนโยบายปลดหนี้ให้พวกท่าน...ยืนยันได้จากคำพูดของผู้นำพรรคการเมืองที่เป็นรัฐบาลมาแล้ว เช่น นายทักกษิณ หัวหน้าพรรคไทยรักไทย ได้ยืนยันว่าไม่มีนโยบายปลดหนี้ประชาชน พูดในรายการนายกทักกษิณพบประชาชน พูดเมื่อวันเสาร์ที่ 17 พฤษภาคม 2546 ว่า “รัฐบาลไม่มีนโยบายปลดหนี้ทั้งหนี้ในระบบ และไม่มีนโยบายปลดหนี้นอกระบบอย่างแน่นอน ถ้าปลดหนี้ให้ก็คงวินววยเพราะใครมีหนี้ก็คงมาขอให้ปลดหนี้ให้หมด เพราะฉะนั้นอย่าเสียเวลาครับ มากี่เสียเวลาเปล่า ๆ หลังวันที่ 1 มิถุนายน 2546 ไปแล้ว ทุกอย่างต้องถูกต้องตามกฎหมาย ใคร ๆ จะมารวมกำลังกันก็คนก็กดดันไม่ได้ เพราะต่อไปนี้ไม่มีทาง จะมารวมกันล้อมหน้าโรงพักเป็นพันเป็นหมื่นคน ก็ไม่ยอม...”

นายกทักกษิณพูดซ้ำอีก เมื่อวันเสาร์ที่ 27 กันยายน 2546 ว่า “รัฐบาลไม่มีนโยบาย ปลดหนี้หรือยกเลิกหนี้เพราะจะทำให้เสีย ระบบการเงิน...” ส่วนเรื่องการขึ้นทะเบียนคนจนนายกทักกษิณพูดเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2547 ว่า “การขึ้นทะเบียนคนจน ไม่ได้ปลดหนี้แต่เพื่อเป็นการสำรวจจำนวนหนี้ของประชาชน...” ซึ่ง ต่อมาเป็นที่ทราบกันดีว่าคนไทยไปขึ้นทะเบียนคนจน 9 ล้านคนเศษ รวมเป็นหนี้ 5 แสนกว่าล้านบาทเท่านั้น แต่ที่นั่นคนรวยรัฐบาลทักกษิณปลดหนี้ให้พ้อค่ามากกว่า 24 แสนล้านบาท ไม่ถึงหนึ่งแสนคน

หรือแม้แต่นายทักกษิณ อดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ เคยพูดไว้ เมื่อครั้งเป็นผู้นำรัฐบาลว่า “รัฐบาลไม่มีนโยบายปลดหนี้ ที่ไม่มีเหตุผล เพราะถ้าเป็นอย่างนี้ธนาคาร ธ.ก.ส. ก็ล้มแน่... ทำให้ประชาชนเสียวินัยทางการเงิน” จากข้อความดังกล่าวเป็นคำพูดของหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ขณะเป็นผู้นำรัฐบาล จะเห็นได้ว่าเป็นความคิดที่คับแคบที่คนเป็นนายกพูดว่า ว่าธนาคาร ธ.ก.ส. จะล้ม ถ้ารัฐบาลปลดหนี้ ธ.ก.ส. ให้ประชาชน...นี่คือแสดงถึงธาตุแท้ว่าถึงอย่างไรนายทักกษิณก็เป็นนายก ลูกน้องนายทุนนายธนาคารอย่างชัดเจนที่สุด ผมคิดว่านายทักกษิณคงกลัวนายธนาคาร ไม่มีใครรู้เงินใช้ ถ้าปลดหนี้ให้คนจน...คิดผิดแล้วครับท่านทักกษิณ ซึ่งการปลดหนี้ ธ.ก.ส. ในความหมายของพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) คือการให้รัฐบาลออกกฎหมายนำเงินงบประมาณแผ่นดินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส.

วารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ 30

แทนประชาชนที่เป็นลูกหนี้ ไม่ใช่ ให้ประชาชนชักดาบหรือเบียดหนี้... ทำอย่างไรพรคคนขอปลดหนี้ ธนาคารหรือ ธ.ก.ส. ไม่ล้ม มีแต่ยิงรายเพราะได้ทั้งคั้นและคอกเบียดครบ คนเป็นผู้นำรัฐบาลพูดอย่างนี้ เป็นการแสดงให้เห็นธาตุแท้ว่านโยบายของพรรคไทยรักไทยและพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีนโยบายปลดหนี้ให้คนจน คนเป็นหนี้ เพราะทั้ง 2 พรรคล้วนเป็นพรรคการเมืองตัวแทนของกลุ่มคนรวยเป็นตัวแทนกลุ่มเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นนายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์ พวกเขาจึงมีแผนนโยบายเพิ่มหนี้ให้คนจนต่อไป แต่พวกเขาปลดหนี้ให้เฉพาะแก่พวกนายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์ และพ่อค้าซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่บางคนเท่านั้น ดังที่หลายท่านได้ทราบข่าวจากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์กันดีว่า พรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาลเมื่อปี 2542 ได้ออกกฎหมายจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน เพื่อปลดหนี้ให้คนรวย เจ้าของธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์ ไปกว่า 30 แสนล้านบาท..หรือว่าไม่จริงครับท่าน นายทชวณ?

นายบรรหาร หัวหน้าพรรคชาติไทย พูดปราศรัยที่ลำปาง เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2547 ย้ำว่า... การปลดหนี้ประชาชน ไม่ใช่เอาเงินไปแจกเป็นรายหัว ต้องใช้วิธีให้ประชาชนมีศักดิ์ศรี... พรรคชาติไทยจะเอาเบ็ด เอาเหยื่อ ให้ประชาชนทรมานหากิน... พี่น้องคนไทยครับ แล้วที่พรรคชาติไทยเป็นรัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา เคยเอาเบ็ด เอาเหยื่ออะไร ไปให้ประชาชนบ้าง...ช่วยบอกผมหน่อยครับ!

นายสมศักดิ์ รองหัวหน้าพรรคชาติไทย พูดว่า “พอกันทีกับ นโยบายแจกฟรี... วันนี้อยู่ ไร อะไร ก็ฟรีตลอด... ตอนนี้มีคำถามว่าพรรคชาติไทยมีอะไรฟรีบ้าง จะผู้เรียนฟรี รักษาฟรี หรือปลดหนี้กับเขาได้หรือไม่ แต่วันนี้ต้องพอกันทีกับนโยบายประชานิยมเพราะทำให้ประชาชนงอมือ งอเท้า... อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นตอนนี้คือการเป็นหนี้...” พูดมาตั้งนานไม่เห็นมีนโยบายปลดหนี้ จึงสรุปได้ว่าพรรคชาติไทยไม่มีนโยบายปลดหนี้ให้คนไทย

ส่วนพรรคมหาชน...เมื่อกลางปี 2547 ได้ออกประกาศโฆษณาว่า ปลดหนี้ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วพรรคมหาชนได้จดทะเบียนไว้กับ กกต. มีนโยบายปลดหนี้เฉพาะกองทุนหมู่บ้านเท่านั้น ส่วนหนี้ธนาคาร หนี้ไฟแนนซ์ หนี้บัตรเครดิต และหนี้ สหกรณ์การเกษตร หนี้สหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการ พรรคมหาชนไม่มีนโยบายปลดหนี้ให้แต่อย่างใด ดังนั้นคนเป็นหนี้ต้องรู้เท่าทันอย่าหลงกล...แท้จริงเป็นกลลวงและยุทธวิธีของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งเพราะรู้ว่าคนภาคเหนือกับภาคอีสานไม่ชอบพรรคประชาธิปัตย์ จึงตั้งพรรคตัวแทนขึ้นมาโดยให้อดีตนายกรัฐมนตรีอย่างเสถียรนั้นตั้งพรรคมหาชนขึ้นมาเพื่อหวังคะแนนจากคนภาคอีสานและภาคเหนือ แต่สุดท้ายชาวบ้านรู้ทัน ได้ ส.ส. มา 2 คน

ประเทศไทยมีผู้นำเป็นคนโลภมาก คนจนภายในประเทศ มีแต่จะถูกเอาเปรียบต่อไป คนไทยอย่าไปเชื่อพวกฝรั่งและถ้าผู้นำประเทศคนไหนนับถือฝรั่ง อ่านจากตำราฝรั่ง ทำตามกันฝรั่งหรือยอมเป็นลูกน้องฝรั่งเพราะหวังจะรวย? ท่านรู้ไหมคำว่ายุคโลกาภิวัตน์ มันคือ โลกาวินาศหรือโลกาวิบัติ ประเทศที่อ่อนแอกว่า แต่กลับมีทรัพยากรเร่ธาตุมากกว่า เช่น บ่อน้ำมัน แร่ธาตุ ประเทศเหล่านั้นก็ถูกพวกฝรั่งรังแกอย่างไม่เป็นธรรม เช่น ฝรั่งต้องการจะขุดบ่อน้ำมันของประเทศอิรัก ฝรั่งก็รวมตัวกันยกกองทัพเข้าไปยึดประเทศอิรักอย่างหน้าตาเฉย คนไทยยุคกรุงรัตนโกสินทร์ได้ถูกฝรั่งปล้นเมื่อกลางปี 2540 เพราะความโลภของพวกฝรั่งและนักการเมืองไทยลูกหลานไทยเชื้อสายจีน ฉวน ฝรั่ง บางคนที่เกิดในประเทศไทย พวกเขาได้ร่วมมือกับพวกฝรั่งออกกฎหมายมาใช้ปล้นคนไทย ! มากกว่า 11 ฉบับดังที่จะกล่าวต่อไปนี้

ถึงเวลาต้องเลือกพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาล

พรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) เป็นพรรคการเมืองทางเลือกใหม่
และเป็นทางรอดของประเทศไทย !

ที่มาของพรรค

เกิดขึ้นเพราะผู้ก่อตั้งพรรคคือ นายชูชาติ ประธานธรรม เดิมชื่อ ส.ศ.กุลศล หมีเทศ เป็นคนสุโขทัย เรียนจบปริญญาโทนิติศาสตร์ วิชารัฐประศาสนศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาที่ว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน เขาเป็นลูกชานาชาวไร่ ในฐานะที่เคยเป็น ส.ส. มานาน ได้รู้เบื้องหน้าเบื้องหลังการเมืองไทย จึงทนไม่ได้ที่จะปล่อยให้ชาวไร่ ชาวนา คนจน ถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้า นายทุน ที่มาเป็นนักการเมืองอีกต่อไป ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่กว่า 80% ประกอบอาชีพเป็นชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน ชาวประมง เรียกรวม ๆ ว่า เกษตรกร ที่ใคร ๆ เรียกว่า กระดูกสันหลังของชาติ สมทนไม่ได้ ที่จะปล่อยให้กระดูกสันหลังของชาติคือผู้กร่อนและเสื่อมสลายไปต่อหน้าต่อตา ทั้ง ๆ ที่ผมเองมีโอกาส

- รวยก็รวยได้

- จะเป็น ส.ส. ต่อไป ก็เป็นไปได้เพราะมีพรรคนั้นพรรคนี้เสนอเงินให้เป็น 10 ล้าน 100 ล้านบาท ถ้าผมยอมเป็นพรรคพวก หรือยอมเป็นลูกน้องของพวกเขา

ชีวิตผมไม่ต้องการอะไรมากมาย เพียงแต่อยากเห็นคนไทยอยู่ดีกินดี หลุดพ้นจากหนี้สิน หลุดพ้นจากความยากจน หลุดพ้นจากการเป็นทาสดอกเบี้ยย ที่ผูกมัดรัดคอของคนไทยอยู่ขณะนี้ ผมเป็นห่วงใยคนไทย ต้องการให้คนไทยรู้เท่าทันนักการเมืองที่ยอมทำตัวเป็นลูกน้องให้ฝรั่งใช้ในการยึดครองประเทศไทยอย่างเบ็ดเสร็จ พวกเขาขีดทั้งเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม ถ้าเราคนไทยขึ้นปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไป ผมคิดว่าประเทศไทยและคนไทยจะไม่มีอะไรเหลือไว้เป็นสมบัติของชาติให้ลูกหลานสืบต่อไป ยกตัวอย่างธนาคาร รัฐวิสาหกิจ อาชีพ ที่ดิน ของคนไทย พวกลูกน้องฝรั่งกำลังออกกฎหมายเอาแผ่นดินไทยไปขายให้ฝรั่งเช่านาน 99 ปี วัฒนธรรมคนไทยดั้งเดิม กำลังถูกพวกชาวฝรั่งกลืนในช่วงระยะเวลาเพียงไม่กี่ปี เดียวนี้ดารานักร้อง นางสาวไทย โฆษกทีวี ก็ต้องเอาลูกผสมฝรั่ง ถ้าพวกเราคนไทยไม่คิด ไม่มีสติ ต่อไปคำว่าชาติไทยจะไม่มีเหลือให้คนไทยแท้ ๆ อีกต่อไป

ทำไมผมจึงไม่ยอมรับเศษเงินของพ่อค้าที่มาเป็นนักการเมือง ทำไมไม่อยากเป็น ส.ส.

วารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ 50

ตลอดกาล ทำให้ลาออกจาก ส.ส. กลางสภา ซึ่งผมกล้าพูดได้ว่าผมเป็น ส.ส. คนแรกของประเทศไทย ที่กล้าประกาศลาออกกลางสภาเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2543 เพื่อลาออกมาตั้งพรรคการเมือง กล้าประกาศนโยบายปลดหนี้คนไทย ผมเชื่อว่าคนไทยอย่างผมมีศักยภาพมีค่าตัวพอที่จะเป็น ส.ส. ของจังหวัดสุโขทัยตลอดไปก็ได้ เพียงแต่ผมยอมทำตัวเป็นลูกน้องยอมรับเสียดเงินของพรรคนายทุน ที่พวกเขาพยายามเสนอเงินให้ แต่ผมมองว่าถ้าไม่มีคนไทยสักคนที่กล้าประกาศมาเป็นแกนนำกู้ชาติ ประกาศเลิกทาสดอกเบี้ยให้กับคนไทย ยอมเป็นตัวแทนของประชาชน โดยเฉพาะพี่น้องเกษตรกร ที่รัฐบาลตัวแทนคนรวยดูถูก เรียกว่ารากหญ้า

ผมเชื่อว่า ถึงเวลาแล้วที่คนไทยและเกษตรกรหรือที่พวกคนรวยนิยมดูถูกเรียกว่า รากหญ้า ซึ่งต่ำกว่าเท้า ถึงเวลาจะต้องเลือกตัวแทน เลือกพรรคของคนเป็นหนี้ ขึ้นมาบริหารประเทศ โดยมอบให้ผมเป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อจะได้ดูแลและนำศักยภาพของประเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพราะผมนายชาชาติ ประธานธรรม หัวหน้าพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) เข้าใจวิถีชีวิตของคนยาก คนจน คนเป็นหนี้ ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ เพราะผมเชื่อว่าประเทศไทยขณะนี้ในยุคของ นายทุนครองเมือง โดยเฉพาะรัฐบาลทักษิณกำลังดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเสรี ที่ถอดแบบมาจากฝรั่งเศสวันตกอย่างสุดโต่ง สุดท้ายคนไทยทั้งประเทศก็ไม่มีอะไรเหลือ ในที่สุดคนไทยทั้งแผ่นดินก็จะต้องหวนกลับมามองศักยภาพของประเทศไทยที่แท้จริง ซึ่งประเทศไทยเป็นสังคมเกษตร มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดในโลกประเทศหนึ่ง ซึ่งพูดได้ว่า “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ในอ่าวมีแก๊ส มีน้ำมัน ภูเขา มีทองคำ แร่ธาตุมากมาย ป่าไม้ไม่และสมุนไพรรักษาโรค มีคอคอดกระ”

พรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) เป็นทางเลือกใหม่และเป็นทางรอดของคนไทย

ด้านเศรษฐกิจ

เพราะคนไทยถูกฝรั่งยกย่องว่าประเทศไทยกำลังจะเป็นเสือตัวที่ 5 ของเอเชีย ฝรั่งยุ้งให้คนไทยเลิกทำนา ให้รัฐบาลสนับสนุนอุตสาหกรรม ทำให้คนไทยหลงผิดเอาที่นาไปทำสนามกอล์ฟ ชาวนาเร่งขายที่นาไปให้ต่างชาติทำโรงงานอุตสาหกรรม แล้วรัฐบาลไทยก็สร้างค่านิยมให้ชาวนาขายที่นา ทำให้ชาวนาไทยทิ้งอาชีพเกษตรกร ซึ่งเป็นอาชีพดั้งเดิมของปู่ ย่า ตา ยาย สุดท้ายคนไทยต้องมุ่งไปสู่ภาคอุตสาหกรรมเพื่อไปเป็นลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมของพวกต่างชาติ เพราะหลงกลฝรั่ง จึงทำให้วันนี้ประเทศไทยไม่มีอะไรเหลือแม้แต่ภาคอุตสาหกรรมขนาดย่อม ขนาดกลาง

ต้องเจ็งลั้มละลายกันทั้งประเทศ ด้วยกลลวงของพวกฝรั่งและรัฐบาลซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อนในช่วงชีวิตของพวกเขา

ด้านการเมือง

หลังปี 2540 รัฐบาลได้สร้างค่านิยมให้คนไทยมีความเชื่อว่าประเทศจะเจริญมีศักยภาพต้องมีรัฐบาลที่มั่นคง ต้องมีประชาธิปไตย ต้องมีรัฐธรรมนูญ ต้องมีพรรคการเมืองทางเลือกเพียง 2 พรรค คือ ถ้าไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ ก็ต้องเลือกพรรคไทยรักไทย เป็นรัฐบาล ซึ่งเรื่องนี้เป็นแผนของฝรั่ง เพื่อง่ายต่อการครอบงำชักจูงให้รัฐบาลยอมออกกฎหมายที่เอื้อประโยชน์ให้แก่พวกฝรั่ง และพรรคพวกคนของรัฐบาล ทั้ง ๆ ที่ 2 พรรคนี้ไม่ได้เป็นตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริง เพียงพวกเขาอ้างว่าเป็นพรรคของประชาชน แท้จริงแล้วเป็นพรรคของกลุ่มนายทุน เจ้าของธนาคาร และเจ้าของบริษัทการค้าผูกขาด ซึ่งมีอยู่ไม่กี่คนเป็นกลุ่มที่เป็นเจ้าของบริษัทใหญ่ ๆ ที่อยู่ในประเทศไทย โดยเฉพาะบริษัทต่างชาติ แล้วสุดท้ายภาคอุตสาหกรรมของคนไทยเกือบทั้งหมด ได้ถูกฝรั่งและคนต่างชาติเข้ามาซื้อหุ้นเพื่อนำไปค้าหากำไรได้อย่างเบ็ดเสร็จเสียแล้ว

ปี 2548 จึงสรุปได้ว่าแท้จริงทั้งพรรคไทยรักไทยและพรรคประชาธิปัตย์จริง ๆ แล้วเป็นพรรคทางเลือกของคนรวยและพวกฝรั่งต่างชาติต่างหาก หารู้ว่าเป็นพรรคทางเลือกของคนไทยอย่างแท้จริงไม่ จึงเป็นเหตุให้เกิดพรรคทางเลือกใหม่ คือ พรรคตัวแทนของเกษตรกร คนจน คนเป็นหนี้ คือ พรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท)

ขอให้ท่านรู้เท่าทันว่าพรรคมหาชนที่ได้ประกาศเมื่อเลือกตั้งต้นปี 2548 ว่าเป็นพรรคทางเลือกที่ 3 นั้น แท้จริงแล้วก็คือ กลลวงของพรรคประชาธิปัตย์นั่นเอง เพราะว่าพรรคประชาธิปัตย์รู้ว่าสมัยที่พรรคประชาธิปัตย์ได้เป็นรัฐบาลได้สร้างความเสียหาย ความผิดหวังให้กับประชาชนคนไทยทั้งแผ่นดินอย่างมาก ทำให้คนภาคเหนือและภาคอีสานรู้เท่าทันพรรคประชาธิปัตย์ และไม่ให้อภัย ไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาลอีกต่อไป จึงเกิดพรรคมหาชนขึ้นมาซึ่งเป็นพรรคตัวแทนหรือเป็นพรรคสาขาของพรรคประชาธิปัตย์ในสนามเลือกตั้งภาคอีสานและภาคเหนือ แต่ผลสุดท้ายคนภาคเหนือและภาคอีสานก็รู้เท่าทันพรรคประชาธิปัตย์ ไม่เลือกพรรคมหาชน

ที่ผ่านมามคนไทยผิดหวังกับพรรคประชาธิปัตย์ และไม่ให้อภัยพรรคประชาธิปัตย์อีกต่อไป ต้นปี 2548 ประชาชนยังจำเป็นต้องเลือกพรรคไทยรักไทยด้วยความจำใจ เพราะประชาชนยังมองวารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ 52

ไม่เห็นทางเลือกใหม่ ถึงแม้ปัจจุบันนี้ประชาชนจะเอือมระอากับพรรคไทยรักไทย และผิดหวังกับพรรคไทยรักไทย ที่ทำให้คนไทยส่วนใหญ่มีความเป็นอยู่อย่างลำบากยากเข็ญยิ่งกว่าสมัยพรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาลด้วยซ้ำไป

เราเชื่อว่า ต่อไปคนไทยทั่วประเทศจะต้องเรียกร้องหาพรรคที่เป็นตัวแทนของคนจน คนเป็นหนี้ ตัวแทนของเกษตรกร เป็นพรรคการเมืองที่มีนโยบายช่วยเหลือปลดหนี้คนจน ปลดหนี้ให้คนเป็นหนี้สักครั้งหนึ่ง โดยมอบอำนาจให้หัวหน้าพรรคมาเป็นผู้นำและจัดตั้งรัฐบาล จะได้อำนาจออกกฎหมายเอื้อประโยชน์ให้แก่เกษตรกร คนจน คนเป็นหนี้ ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศไทยขณะนี้

พรรคทางเลือกใหม่ได้เกิดขึ้นมาแล้วคือ พรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) มีนโยบายที่จะใช้แก้ปัญหาความทุกข์ให้คนไทย ด้วยการเลิกทาสดอกเบี้ย โดยประกาศออกกฎหมายปลดหนี้คือให้รัฐบาลใช้หนี้แทนให้ไทยทั้งแผ่นดินอย่างเป็นธรรม

พรรคคนขอปลดหนี้เป็นทางรอดของประเทศไทยเพราะ

1. เข้าใจการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงและวิถีชีวิตของเกษตรกร คนจน คนเป็นหนี้ ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ มีนโยบายทำให้เกษตรกร คนจน คนเป็นหนี้ หมดหนี้ อยู่ดีกินดี มีเงินสดใช้อย่างน้อยคนละ 9 หมื่นบาท
2. มีแนวนโยบายแก้ไขปัญหาความทุกข์ยากให้แก่คนไทยส่วนใหญ่ของประเทศอย่างแท้จริง คือนโยบายปลดหนี้เพื่อเลิกทาสดอกเบี้ย ธ.ก.ส. สหกรณ์ หนี้ธนาคารพาณิชย์ หนี้กองทุนหมู่บ้าน หนี้นอกระบบ
3. มีผู้นำกล้าและมีวิสัยทัศน์รู้เท่าทันนักการเมืองที่เป็นตัวแทนนายทุนและคนต่างชาติ รู้แม้กระทั่งมีวิธีจัดการคนโกงบ้าน โกงเมืองอย่างแยบยล
4. มีแนวนโยบายเพื่อที่จะปกป้องและป้องกันผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ เพื่อไม่ให้คนไทยส่วนใหญ่เสียเปรียบนายทุนและคนต่างชาติอีกต่อไป
5. มีแนวนโยบายเพื่อสู้ชาติ คู่แผ่นดิน คู่ศาสนา คู่คนไทย ถ้าฐสถาบันพระมหากษัตริย์
6. มีแนวนโยบายสร้างคนไทยให้มีคุณภาพ คุณธรรม มีวินัย มีความเมตตา รู้จักก้อภัยกัน รักสิ่งแวดล้อม รักธรรมชาติ

เมื่อนักธุรกิจ พ่อค้า นายทุน กลุ่มผูกขาด มีอำนาจรัฐได้ครองเมือง

เมื่อกลุ่มนักธุรกิจพ่อค้า นายทุน กลุ่มค้าขายผูกขาด ที่ได้เข้ามาเป็นนักการเมือง นายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์ เมื่อพวกเขามีอำนาจเป็นรัฐบาล พวกเขาใช้วิธีโกงชาติ ออกกฎหมายปล้น คนไทยอย่างไร ?

ขอตอบว่า ยุคนักธุรกิจพ่อค้า กลุ่มนายทุน นายธนาคารค้าขายแบบผูกขาด ได้มีอำนาจเป็นรัฐบาล ได้ครองเมือง พวกเขามีวิธีการออกกฎหมายปล้นชาติ โกงประชาชนอย่างถูกกฎหมาย ดังนี้

ขบวนการปล้นชาติ โกงประชาชน ยุคนักธุรกิจพ่อค้า นายธนาคารค้าขายผูกขาด ได้เป็นรัฐมนตรีมีอำนาจครองเมือง ขอยกตัวอย่างตั้งแต่ปี 2536 ถึงปัจจุบัน

หนึ่ง ปี 2536 อดีตผู้จัดการใหญ่ธนาคารไทยพาณิชย์ ชื่อ นายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ ที่ได้เป็นรัฐมนตรีคลัง มีอำนาจสั่งการธนาคารชาติ เขาได้สั่งให้ธนาคารชาติออกกระเปาะบิบบิให้เปิดเสรีการเงิน เรียกว่าเปิด บี.ไอ.บี.เอฟ. เพื่อเปิดโอกาสให้พรรคพวกนายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์สามารถกู้เงินต่างประเทศ มาใช้ได้ ในอัตราดอกเบี้ยถูกร้อยละ 6 บาทต่อปี คิดเป็นเงินกู้ต่างประเทศถึง 79,000 ล้านดอลลาร์ แลกเป็นเงินบาทในอัตรา 42 บาทต่อ 1 ดอลลาร์ เป็นเงินถึง 3 ล้านล้านบาท แล้วพวกธนาคารได้นำมาปล่อยให้คนไทยกู้เพื่อกินดอกเบี้ยร้อยละ 18 บาทต่อปี ต่อมาพวกนายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์ ได้ปล่อยกู้ให้ถูกหลานเครือญาติจนร่ำรวยกันมหาศาล

สอง ปี 2539 มืดตึกรวมการบริหารของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ชื่อ นายอานวย วีรวรรณ ได้มาเป็นรัฐมนตรีคลังสมัยรัฐบาล พล.อ.ชวลิต มีนายทอง พิทยะ เป็นเลขาธิการรัฐมนตรีของนายอานวย มีอำนาจสั่งการธนาคารชาติ โดยปกติธนาคารชาติมีหน้าที่ควบคุมธนาคารพาณิชย์ แต่วันที่พรรคพวกนายธนาคารพาณิชย์มีอำนาจการเมืองเป็นรัฐมนตรีคลังมีอำนาจสั่งการธนาคารชาติ นายอานวยยอมให้เจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือ ธนาคารชาตินำเงินคงคลัง 30,000 กว่าล้านดอลลาร์สหรัฐ ไปทำการซื้อขายเงินบาทล่วงหน้า หรือที่เรียกว่าทำสว๊อป กับพ่อค้าจอมโจรทางการเงินอย่างนายจอร์จ โซรอส เขาเป็นเจ้าของกองทุนการเงิน ซึ่งแท้จริงแล้วนายโซรอสเขาเป็นแม่ทัพสงครามเศรษฐกิจของฝรั่งเศส โซรอสได้นำเงินดอลลาร์จำนวนมหาศาล เข้ามาโจมตีธนาคารแห่งประเทศไทยอย่างฉับพลัน โดยรัฐมนตรีอานวยยอมให้ธนาคารชาติขเงินในท้องพระคลังออกไปสู้ หรือเป็นการเล่นการพนันทางการเงินกับโจรสลัดทางการเงินอย่างนายโซรอส จนประเทศไทยหมดหน้าตัก ซึ่งนายโซรอสมีเงินทุนมากกว่าธนาคารชาติเป็นหลายสิบเท่า ต้องรู้ว่าการทำสว๊อปไม่ต่างกับการซื้อห่วยได้คืนคือ ซื้อเชื่อกันแบบ มีกำหนดจ่าย 3 เดือน 6 เดือน ไม่ต้องจ่ายเป็นเงินสด ผมเชื่อว่าคนไทยในรัฐบาลพล.อ.ชวลิตขณะนั้นเมื่อปี 2539 และพรรคพวกรัฐบาลที่เป็นนายธนาคารได้ซื้อเงินดอลลาร์ไปคืนไว้ทำให้ร่ำรวยกันมากมาย ผมตั้งข้อสงสัยว่าคนที่ได้กำไรมากที่สุด คือ 1. นายจอร์จ โซรอส 2. พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร 3. นายอานวย วีรวรรณ 4. นายโกสิน พลกุล 5. ดร.ทะนง พิทยะ 6. นายจาตุรนต์ ฉายแสง 7. นายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ 8. นายธนาคารและ เจ้าหน้าที่ธนาคารชาติ อีกหลายคน 9. เจ้าของบริษัทผู้รับเหมารายใหญ่บางคน

วารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ 70

ให้อำนาจพรรคคนขอปลดหนี้หรือพรรคไทยเป็นไท เป็นรัฐบาลชัคร์บ จะได้ออกกฎหมายยึดทรัพย์จับไอ้พวกเอาเปรียบพวกเราเข้าคุกเสียให้หมดภายใน 48 ชั่วโมง ผมรู้อาละเอียดยึดทุกคนว่าใครรวยเท่าไร แต่ผมไม่สามารถเขียนในที่นี้ได้ เพราะยังไม่มีอำนาจเดียวเขาฟ้องหมิ่นประมาท

สาม นายทง พิทยะ อดีตเขาเป็นลูกน้องทำงานอยู่บริษัทกับทักษิณ เขาเป็นอดีตผู้จัดการใหญ่ธนาคารทหารไทย เป็นอดีตนายกรัฐมนตรีลี้ภัยของนายอำวยสมัยเป็นรัฐมนตรีคลังในรัฐบาล พล.อ.ชวลิต โดยมีนายสมคิด จาคูศรีพิพัฒน์ เป็นเลขาธิการรัฐมนตรี พวกเขาได้เซ็นคำสั่งลดค่าเงินบาท แต่หลอกชาวบ้านว่า ลดค่าเงินบาท พวกเขาลดไปจนถึง 56 บาทต่อ 1 ดอลลาร์ ในปี 2541 การเซ็นคำสั่งลดค่าเงินบาทของนายธนาคารอย่างนายทง พิทยะ คือ การที่พวกเขาได้ร่วมมือกับฝรั่งปล้นเงินสด ๆ ในกระเป๋าของคนไทยทั่วประเทศอย่างตั้งใจ พวกเขาประกาศลดค่าเงินบาทอย่างเดียวยังไม่พอ พวกนายธนาคารอย่างนายทงยังได้ร่วมมือกันออกมติดุกรรม. เป็นกฎหมายเพื่อให้รัฐบาลค้ำประกันเงินฝากของลูกค้ายกเว้นภาษีเงินได้ กับธนาคารโดยให้รัฐบาลค้ำประกันเงินฝากให้ทั้งร้อยละร้อย เช่นนี้เปลี่ยนว่าพวกนายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์ไม่ต้องรับผิดชอบเงินฝากของประชาชน เพราะพวกเขาได้ร่วมมือกันออกกฎหมายให้รัฐบาลหรือคนไทยทั่วประเทศจ่ายภาษีให้แทนเจ้าของธนาคาร 100% ดังนั้น เมื่อธนาคารของพรรคพวกเขาขาดทุนหรือถูกปิดกิจการ จะเห็นได้ว่าพวกเขาทำได้ เพราะกฎหมายที่เรียกว่า พ.ร.บ.ธนาคารปี 2485 ให้อำนาจไว้ ที่เขียนไว้ว่าธนาคารล้มไม่ได้ รัฐบาลต้องเอาเงินภาษีของชาวบ้านมาใช้หนี้หรืออุ้มธนาคาร ผมขอชาติ ...หัวหน้าพรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้) ขอตั้งข้อสงสัยว่า นายทง พิทยะ ร่ำรวยไปเท่าไร เพราะรู้ล่วงหน้าสามารถบอกกับนายทุนเศรษฐกิจอย่างรองนายกรัฐมนตรีทักษิณ ในขณะที่นั้น พวกเขาได้ร่ำรวยบนความทุกข์ยากของคนไทยทั่วประเทศไปเท่าไร พวกเขาอีกไม่นานจะต้องได้รับการคุ้มครอง ผมเชื่อว่าใครทำกรรมไว้กับคนไทย พวกเขาจะต้องได้รับการกรรมในเร็ว ๆ นี้ เพราะประเทศไทยมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์เห็นหรือยังครับว่าอเมริกาส่งนายโครอสเข้ามาปล้นประเทศไทย สุดท้ายพวกเขาต้องรับการกรรม โคนนายบิลลาเดนถล่มพังยับเยินและประเทศสหรัฐกำลังเสียหายอย่างมหาศาล ในวงการเงินตลาดหุ้นหรือตลาดหุ้นต้องขาดทุน 133 ล้านล้านบาทไทย พายุเฮอริเคนถล่ม น้ำท่วมเสียหายมากกว่าประเทศไทยเป็นร้อย ๆ เท่า ผมบอกแล้วว่า ใครทำร้ายประเทศไทยต้องรับการกรรมเห็นชัดใหม่นายโครอส หลังจากปล้นประเทศไทยไปแล้วก็ไปปล้นประเทศอื่น แต่ต้องเจ๊ง ขาดทุนนี้แหละกรรม ผมเชื่อว่าอีกไม่นานคนเหล่านี้จะต้องได้รับการถูกยึดทรัพย์ดินและถูกนำเข้าคุกหรือต้องบินหนีออกนอกประเทศ

เราจะเห็นว่านายทงกับนายธารินทร์เป็นนายธนาคารด้วยกัน เคยกินเหล้าวงเดียวกัน ผมเชื่อว่าพวกเขาได้สมรู้ร่วมคิดกันออกกฎหมายมาใช้ปล้นคนไทยอย่างเลือดเย็นอย่างถูกกฎหมาย ผมเชื่อว่าอีกไม่นานทั้งนายทง นายธารินทร์ และพวกที่ร่วมกันโกงชาติ ปล้นประชาชน จะต้องรับใช้กรรมตามกฎแห่งกรรม ด้วยการติดคุก ถูกยึดทรัพย์ที่เอาไปจากแผ่นดิน และปล้นไปจากคนไทยทั้งหมด แม้แต่ที่ชวนที่ทักษิณคอยดูไปอีกไม่นาน จะต้องได้ชดใช้กรรมในชาตินี้อย่างแน่นอนไม่ต้องรอชาติหน้า ผมเชื่อว่าไม่เกินปี 2552

สี่ ปี 2541 นายธารินทร์ได้กลับมาเป็นรัฐมนตรีคลังอีกครั้งหนึ่งในยุครัฐบาลชวน 2

วารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ 71

ซึ่งรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ได้สั่งปิด 56 ไฟแนนซ์และธนาคารไม่น้อยกว่า 4 ธนาคาร แล้ว พวกนายธรรินทร์ได้ร่วมกันเอาทรัพย์สินของประชาชนไปขายให้พรรคพวกและฝรั่งในราคาแบบให้เปล่า คือ ราคาทุน 10 บาท ขาย 2 บาท เอาไปขายต่อให้คนไทยในราคา 5 ถึง 6 บาท ที่ไม่ใช่เจ้าของเดิม พวกเขาฟาดกำไรกันหลายต่ออย่างไม่อายฟ้าดิน ไม่เกรงใจคนไทย คงได้เงินกำไรไปแบ่งกันไม่น้อยกว่า 6 แสนล้านบาท อย่างนี้ต้องตัดหัวทั้งโคตรจริงไหมครับ พวกเขาทำ เท่านั้นยังไม่พอ รัฐบาลชวนยุคปี 2542 ยังให้นายสุทัศน์ เงินหมื่น ในฐานะรัฐมนตรียุติธรรม เร่งรัดผลักดันกฎหมายขายสมบัติของชาติ ขายคืนแผ่นดินไทย ขายอาชีพของคนไทย อีกไม่น้อยกว่า 11 ฉบับ พวกเขาได้ออกกฎหมายเหล่านี้มาเพื่อให้คนมีอำนาจรัฐใช้ปล้นทรัพย์สินสมบัติของคนไทยอย่างไม่อายฟ้าดิน รวมทั้งปล้นเงินสดจากกระเป๋าคนไทยจนหมดเนื้อหมดตัวทั่วประเทศ นี่แหละธาตุแท้ของนายธรรินทร์ เมื่อพวกเขามีอำนาจได้เป็นรัฐบาล ผมเชื่อแล้วว่าพวกเขาบอกกันว่า นายธรรินทร์เป็นคนหน้าเลือด ชอบทำบาปหนักหลังคน ชอบเล็ดลอดหนีอาชญากรรม พวกเขาใจร้ายใจดำ ทำกับคนไทยได้อย่างเหลือคณานับ ทำเท่านั้นยังไม่พอ...นายธรรินทร์และนายชวณยังได้ผลักดันออกกฎหมาย มาจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินเพื่อปล้นเงินสดคนไทยอย่างถูกกฎหมายอีกครั้ง กฎหมายฉบับนี้ทำให้รัฐบาลนายชวณมีอำนาจ โอนหนี้เงินกู้ฝรั่งทั้งหมดของพวกนายธรรินทร์ เจ้าของไฟแนนซ์ทั้งหมด 79,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยรัฐบาลชวณได้รับ โอนหนี้ของนายธรรินทร์เจ้าของไฟแนนซ์ ทั้งหมดมาเป็นหนี้ของรัฐบาลเพื่อแลกกับเงื่อนไขการขอกู้เงินจากฝรั่งหรือ ไอ.เอ็ม.เอฟ. จำนวน 17,200 ล้านดอลลาร์ และรัฐบาลชวณยังออก พ.ร.บ.กู้เงินอีก 3 ฉบับเป็นเงิน 1 ล้านล้านบาท เพื่อนำไปใช้หนี้แทนนายธรรินทร์เจ้าของไฟแนนซ์ซึ่งเป็นกลุ่มคนรวยที่โกงชาติ โกงประชาชน แต่รัฐบาลชวณไม่สามารถใช้หนี้ให้นายธรรินทร์ เจ้าของไฟแนนซ์ได้หมด คือยังมีหนี้เหลือค้างอยู่ทำให้กองทุนฟื้นฟูสถาบันการเงินยังมียอดหนี้ค้างอยู่อีก 14 แสนล้านบาท เพราะพวกรัฐบาลชวณและนายธรรินทร์หมดวาระเสียก่อน แต่สุดท้าย

ห้า ปี 2544 นายสมคิด จาคูศรีพิพัฒน์ ได้ยกกระดืบจากเลขานุการมาเป็นรัฐมนตรีคลังในรัฐบาลทักษิณ อดีตเขา เป็นเลขาธิการรัฐมนตรีคลังสมัยนายทอง พิทยะ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้ประกาศลดค่าเงินบาท โดยมีทักษิณเป็นรองนายกรัฐมนตรี มี พล.อ.ชวลิตเป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อปี 2540 แต่ปี 2544 พวกเขาได้กลับมาเป็นรัฐบาลอีกครั้ง นายสมคิดจากเลขาธิการรัฐมนตรีช่วยขึ้นขึ้นเป็นรัฐมนตรีว่าการคลัง พวกเขาได้รับช่วยกันออกกฎหมายทำให้นายธรรินทร์มีโอกาสได้กอบโกยกำไรมากขึ้น เขาจึงรีบออกกฎหมายจัดตั้ง บสท. หรือบริษัทสินทรัพย์ไทยเมื่อปี 2544 เพื่อรับซื้อหรือรับชื้อหนี้หนี้เน่าทั้งหมดของ พ่อค้าที่ยังเหลือติดค้างอยู่ที่ธนาคารเป็นจำนวนรวม 14 แสนล้านบาท โดยรับซื้อเพื่อรับ โอนหนี้เน่าที่มีมูลค่าหนี้รวมมากกว่า 50 ล้านบาทของธนาคาร โดยให้รัฐบาลรับซื้อหนี้เน่าไปบริหารแทนธนาคารพาณิชย์ นี่คือการช่วยเหลือธรรินทร์และพ่อค้ารายใหญ่อีกครั้งหนึ่ง โดยรัฐบาลนายกทักษิณ ซึ่งเขามีอาชีพเดิมคือพ่อค้า พวกเขาได้ร่วมมือกันออกกฎหมายกับนายธรรินทร์เพื่อใช้ปล้นคนไทยอีกครั้งที่เรียกว่าออกกฎหมายตั้ง บสท. เพื่อรับโอนหนี้เน่าส่วนใหญ่ที่ลูกหนี้ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันไว้กับธนาคาร โดยพวกเขาได้รับโอนหนี้ของลูกหนี้มาเป็นหนี้ของ บสท. ทำอย่างนี้ ธรรินทร์ต้องขาดทุน อย่างแน่นอน ดูได้จากกฎหมาย บสท. ที่รัฐบาลทักษิณออกมาใช้ เช่น มาตรา 30, 31 และ มาตรา 46 มาตรา 51, 52 บสท. ต้องขาดทุน 100 %

แน่นอนเพราะพวกเขาได้ออกกฎหมายมาเพื่อให้ธนาคารเอาเปรียบคนไทยผู้เป็นลูกหนี้เพราะจะเห็นได้ว่าธนาคารเวลาตีมูลค่าหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ของลูกค้า เวลาจะปล่อยเงินกู้ให้ลูกค้านานการตีราคาทรัพย์สินของลูกค้าให้ไม่ถึง 60% ของราคาประเมินแต่รัฐบาลทักษิณให้ตีค่าหลักทรัพย์ 100% ของมูลค่าหลักทรัพย์ค้ำประกัน เพื่อช่วยเหลือสถาบันการเงินของคนรวย โดยรัฐจ่ายเป็นตราสารหนี้ให้เต็มจำนวนมูลค่าหลักทรัพย์ค้ำประกันของลูกค้า โคอทร โกง โคอทรเอาเปรียบพวกเขาสมควรถูกตัดคอหิ้งใช่ไหม? และในมาตรา 51 ยังเขียนไว้ว่า ถ้า บสท. มีกำไร พวกเขาเขียนกฎหมายไว้ว่า ให้ธนาคารเอากำไรไป 90% ส่วน บสท. หรือรัฐได้เพียง 10%

ในมาตรา 52 ถ้า บสท. หรือรัฐบาลขาดทุน บสท. หรือรัฐบาลต้องรับการขาดทุนไป 72% ส่วนพวกนายธนาคารรับการขาดทุน เพียง 28% เท่านั้น ดังนั้น การตั้ง บสท. ของรัฐบาลทักษิณมีแต่ทำให้คนไทยที่เป็นลูกหนี้ สิ้นเนื้อประดาตัว ส่วนพวกนายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์มีแต่ร่ำรวยยิ่งขึ้น นี่แหละคนชั้นใดมีอำนาจยอม ออกกฎหมายเพื่อช่วยเหลือพวกชนเดียวกัน พวกนายธนาคารมีอำนาจ พวกมันก็ช่วยเหลือแต่นายธนาคารด้วยกัน แต่หลังปี 2545 ธนาคารและรัฐวิสาหกิจเกือบทุกแห่งต้องตกเป็นของชาวต่างชาติไปเสียเกือบหมดแล้ว มันจึงกลายเป็นว่ารัฐบาลกำลังร่วมมือกับต่างชาติ ปล้นคนไทยอย่างถูกกฎหมาย อย่างเลียดยีน ถึงเวลาที่คนไทยต้องลุกขึ้นมาปกป้องทรัพย์สินของชาติได้แล้ว

นี่มันคือ การปล้นคนไทยในยุครัฐบาลทักษิณจริงไหมครับ ใครเห็นด้วยเลือกพรรคไทยเป็นไท (คนขอปลดหนี้) เป็นรัฐบาล มอบอำนาจให้นายชูชาติ ประชานธรรม (ส.ส. กุศล หมีเทศ) เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อให้เขามีอำนาจออกกฎหมายยึดทรัพย์สินพวกปล้นชาติ โกงประชาชน รัฐบาลทักษิณทำเท่านั้นยังไม่พอ เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2545 พวก ส.ส. ตัวแทนนายธนาคาร ได้ร่วมกันในสภาก็มีออกกฎหมายให้รัฐบาลรับโอนหนี้ทั้งหมดของคนรวยผู้โกงชาติไปเป็นหนี้ของรัฐบาล นี่มันก็คือการออกกฎหมายปลดหนี้หรือยกเลิกหนี้ทั้งหมดของพวกเขาพ่อค้า นายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์ ที่ยังค้างอยู่ในกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินเป็นเงินต้น 14 แสนล้านบาท และดอกเบี้ยอีก 10 แสนล้านบาท รวม 24 แสนล้านบาท ทำให้รัฐบาลต้องไปต้องเก็บภาษีจากคนไทยอีกเป็นเวลานาน ไม่น้อยกว่า 30 ปี เพื่อใช้หนี้แทนพ่อค่านายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์ ที่ร่วมกันโกงคนไทย รัฐบาลไทยรักไทยทำให้พ่อค่านายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์ ทั้งระบบไม่ต้องเป็นหนี้ อีกต่อไปเรียกว่า ล้างหนี้ทั้งหมดให้กันเลย แต่หนี้ทั้งหมดของนายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์ วันนี้ได้กลายมาเป็นหนี้ของคนไทยทั่วประเทศ โดยนายทอง พิทยะ อดีตผู้จัดการ ธนาคารทหารไทย เป็นรัฐมนตรีคลังสมัยรัฐบาล พล.อ. ชวลิต ได้ออกกฎหมายให้รัฐบาลหรือคนไทยเป็นผู้ค้ำประกันเงินฝากทั้งหมดหรือเปอร์เซ็นต์แปลว่ารัฐบาลต้องเก็บภาษีคนไทย ใช้หนี้แทนพ่อค่านายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์ ผู้โกงชาติ โกงประชาชน ไปอีกนาน ไม่น้อยกว่า 30 ปี ซึ่งเป็นหนี้กงมที่มีรวม 30 แสนล้านบาท นี่คือผลงานรัฐบาลพล.อ. ชวลิต รัฐบาลชวนและรัฐบาล ทักษิณสร้างไว้ ทำให้คนไทยต้องชดใช้หนี้แทนพวกคนโกงชาติ โกงประชาชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นลูกหลานคนจีน ต้องใช้เวลาเก็บภาษีคนจนอย่างพวกเราไปใช้หนี้แทนคนโกงชาติไปอีกนาน ชั่วลูกชั่วหลาน

สาส์นจากพระอินทร์

ต่อไปนี้เป็นสารจากพระอินทร์จากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ท่านได้ลงมาบอกให้ผมพูด ประชานธรรม แจ่มข่าวแก่นมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์ที่หลงผิดคิดชั่วได้มีโอกาสกลับตัวกลับใจให้เป็นคนดี ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ มีศีล มีธรรม ท่านรู้ไหม? ว่าทำไมเดี๋ยวนี้เกิดอะไรขึ้นกับโลกมนุษย์ เดี่ยวแผ่นดินไหว เดี่ยวน้ำท่วม เดี่ยวคลื่นสึนามิถล่ม เดี่ยวเครื่องบินตก เดี่ยวไฟไหม้ เดี่ยวพายุเฮอริเคนถล่ม เดี่ยวฟ้าผ่า ข้าวยากไข่ม้วน ข้าราชการทุจริตโกงบ้านกินเมืองรังแกประชาชน โรคเอดส์ โรคมะเร็ง โรคไข้หวัดนกระบาดทั่วโลก เกิดสงครามรบฆ่ากันทั่วโลก มันเกิดขึ้นได้อย่างไร?

พระอินทร์ท่านได้ส่งข่าวลงมาเตือนว่าต่อไปขอให้มนุษย์จงหมั่นฟังธรรม รักษาศีล ๕ ให้หนักถึงคุณพระรัตนตรัยคือให้ยึดพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่งให้เคารพพ่อแม่ ให้เคารพ ผู้สูงอายุครูอาจารย์และผู้มีพระคุณ

ข้อสำคัญ

1. อย่าฆ่าสัตว์โดยไม่จำเป็น
2. อย่าลักทรัพย์หรือเบียดบังเอาทรัพย์ของผู้อื่น
3. อย่าเล่นขู่ผู้เมียเขา
4. อย่าตีเตียนผู้แก่เฒ่า พ่อแม่ ครู อาจารย์และอย่าพูดมาก อย่าพูดเท็จ ให้พูดแต่ความจริง
5. อย่าดื่มสุราเป็นอาเจิน

เพราะถ้าทำสิ่งเหล่านี้จะทำให้ท่านเกิดวิบากกรรมมาก และท่านได้เตือนให้มนุษย์หมั่นทำบุญ ใสบาตร ทุกวันพระขึ้น 8 ค่ำ เมื่อพุทธศาสนาได้ 2500 ปี ผู้มีบุญจะมากเกิดชื่อพระยาธรรมิกราช หรือต่อไป คือผู้ที่ทำหน้าที่เปรียบเสมือนเป็นพระศรีอารีย์โดยจะมีวิญญาณที่มีฤทธิ์มีเดชที่เรียกว่า โมกคสิทธิ์ธรรม ซึ่งเป็นจิตหรือวิญญาณที่ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย จะลงมาจุติสิงสถิตในร่างมนุษย์ ที่คิดดี ทำดี พูดดี ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ใจบริสุทธิ์สุจริตที่คิดจะทำงานให้แผ่นดินส่วนรวม แต่มนุษย์ ยังมองไม่เห็น เพราะมนุษย์ส่วนใหญ่มีหัวหลงแต่เรื่องวิทยาศาสตร์จนเพลิน แม้วันนี้พระโมกคสิทธิ์ธรรม ของพระศรีอารีย์ จะลงมาจุติสิงสถิตในร่างมนุษย์โลกแล้วและกำลังเดินดินกินข้าวอยู่ในเมืองมนุษย์ ๆ ทั้งหลายก็ยังไม่เห็นและหลายคนยังบอกว่ามนุษย์ผู้นี้เป็นคนบ้าด้วยซ้ำไปเพราะไม่รู้เหตุผล ในการมาจุติของโมกคสิทธิ์ธรรมของพระศรีอารีย์ซึ่งไม่ต่างจากตอนที่พระเยซูของชาวคริสต์หรือ โมฮัมหมัดของศาสนาอิสลามลงมาล้วนเป็นร่างทรงของพระเจ้าทั้งสิ้น จำไว้ใครที่ไม่รักษาศีลไม่เร่งรีบ ปฏิบัติธรรมตามที่พระอินทร์ลงมาเตือนจะต้องตายก่อนที่จะถึงยุคชาววิไลซ์ด้วยภัย อย่างนี้

1. ราชภัย คือ จะถูกรังแกจากพวกข้าราชการนักการเมือง
2. โจรภัย คือ จะถูกโจรผู้ร้ายปล้น ทำร้าย
3. อัคคีภัย คือ จะถูกไฟไหม้ตาย

วารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ 74

4. อสุณีภัย คือ จะถูกฟ้าผ่าตาย
5. เมธณีภัย คือ จะถูกแผ่นดินไหวตาย
6. วาตภัย คือ จะถูกลมพัดบ้านเรือนพินาศ
7. อุทกภัย คือ จะถูกน้ำท่วมถูกคลื่นซัดตาย
8. ทูพิกขภัย คือ จะอดอยากไม่มีจะกิน ข้าวยากไข่แพง
9. พยาธิภัย คือ จะถูกรโรคภัยระบวยตาย
10. สัตถภัย คือ จะต้องทะเลาะเกิดสงครามรบราฆ่าฟันกันตายหลังจากวันชำระล้างนี้แล้ว (หลังปี 2551) มนุษย์ผู้อยู่ในศีลในธรรมก็จะได้พบกับพระศรีอารยหรือพระยาธรรมิกราช

บุชาติขอขยายความ...สิ่งที่ท่านไม่เคยเห็น...ท่านก็จะได้เห็น...ได้ดู...ได้รู้...ที่ตอนจะเป็นที่ลุ่มที่ลุ่มจะเป็นที่ดอน มีเรือไม่มีคนอยู่ มีนาไม่มีคนทำ มีภทภัยพิบัติทางน้ำและใต้ดินและภัยอันตราย จะเกิดประสาทหลอนนอนไม่หลับ ผัวเมียอยู่ ๆ ก็จะไม่เห็นหน้ากัน ทั้งลูกและหลานจะไม่เห็นหน้ากัน คนจะตายมากแบบฉับพลัน คนจะอดอยากมาก คนจะตายเพราะอดข้าวอดน้ำอีกอย่างหนึ่งคน จะตายเพราะน้ำมากและยังมีภัยเกิดจากสงคราม คนล้มตายกันมากแล้วจะเกิดอุบาทกรรมชาติ จะเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน เปิดไถ่แก้วควายจะตายมากแม้คนก็จะตายตามจะเกิดปี พ.ศ. 2548 ต่อ 2549 ต่อ 2550 หลังจากนั้นจะมีคนเหลือน้อย ต่อไปนี้คือสิ่งที่คนในประเทศไทยหาได้ยาก... ขณะที่ภาคเหนือน้ำท่วม ภาคอีสานแห้งแล้ง ภาคตะวันออกน้ำไม่พอใช้ต้องแย่งน้ำกัน แต่ภาคใต้ 6 จังหวัด ถูกคลื่นยักษ์สึนามิถล่มยังไม่พอ สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังถูกภัยจากทั้งข้าราชการ ก่อกวนแกล้งรังแกเอารัดเอาเปรียบยังไม่พอ ยังถูกโจรภัยประชาชนถูกฆ่าตายเป็นผักปลา จากพวกโจร ที่นายกบอว่าโจรจะจอกเกิดสงครามกลางเมืองฆ่ากันตายทุกวัน ท่านเห็นไหม? เดี่ยวข่าวไฟไหม้ ที่นั่นที่นี้ตายทุกวัน เดี่ยวข่าวคนถูกฟ้าผ่าตายไม่เว้นแต่ละวัน ข่าวแผ่นดินไหว แผ่นดินยุบ ดึกถล่ม ออกข่าว ออกทีวีเกือบทุกวัน อยู่ ๆ แผ่นดินยุบลึก 10-20 เมตร เกิดมาท่านไม่เคยเห็นก็จะได้เห็น อยู่ ๆ พายุวงช้างหรือที่ฝรั่งเรียกว่าพายุทอร์นาโด ไม่เคยเกิดที่เมืองไทยก็เกิดพัดบ้านเรือน โรงเรียน สตรีวิทยา 2 แลวถนนรามอินทราเสียหายยับเยิน เมื่อเดือนกรกฎาคม 2548 และในรอบ 40 ปี เชียงใหม่ไม่เคยถูกน้ำท่วมก็ถูกน้ำท่วมเสียหายมากมาย เป็นไปทั่วแผ่นดินไทย ทั้งที่เชียงใหม่ เป็นที่สูงที่ดอน เดี่ยวน้ำท่วม เดี่ยวฝนแล้ง ทำให้พืชผลการเกษตรไม่ได้ผลผลิตตามที่ต้องการ เกษตรกรไทยต้องขาดทุนไปตาม ๆ กัน รัฐบาลยังประกาศลดอัตราค่าน้ำมันทำให้น้ำมันขึ้นราคา เป็นผลทำให้ทุกอย่างปรับราคาขึ้นเป็นเงาตามตัว ของกิน ของใช้ค่ายานพาหนะต้องขึ้นราคา คนไทยไม่อดตายก็ให้มันรู้ไป กรรมชัควิบัติน้ำท่วมยังไม่พอ เพราะเวลานี้คนไทยส่วนใหญ่ ไม่ยอมปฏิบัติตามคำเตือนของพระอินทร์ที่ท่านสั่งให้เรารีบเร่งหมั่นฟังธรรม ประพฤติปฏิบัติ รักษาศีล 5 ให้ยึดพระรัตนตรัยคือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่ง และให้เคารพครู อาจารย์ พ่อแม่ และผู้มีพระคุณ ข้อสำคัญคือ

1. อย่าฆ่าสัตว์โดยไม่จำเป็นแต่มนุชย์ผู้นี้ชื่อว่าแต่ฆ่าสัตว์เลย... คนมันก็ยังฆ่าครั้งละเป็นพัน ๆ คนอย่างถูกกฎหมาย เปิดไถ่มันฆ่าครั้งละหลายสิบล้านตัว...คอยดูมันจะต้องถูกลงโทษอย่างทรมาน ในอีกไม่นานนี้

2. อย่าลืกรัฟพี่ของผู้อื่น เดียวนี้มีแต่ข่าวโศกบ้านโศกเมือง ปลิ้น ชิง ว่างราวเต็มแผ่นดิน
3. อย่าเล่นผู้ผู้เมียเขา...สังคมไทยวันนี้กำลังเบียดเบียนเล่นสมสู่เปลี่ยนผิวเปลี่ยนเมีย ผิดเพศกันใหญ่แล้ว พ่อข่มขืนลูกตัวเอง เมื่อกอายุ 10 ขวบถูกข่มขืนท้องโต
4. อย่าตีเตียนผู้แก่เฒ่า พ่อแม่ ครู อาจารย์และผู้มีพระคุณ...สังคมไทยวันนี้ไม่ใช่แต่อย่าตีเตียนเท่านั้นแถมยังไม่ให้ความเคารพไม่เกรงใจ ไม่เชื่อฟัง ผู้แก่เฒ่า พ่อแม่ ครู อาจารย์และผู้มีพระคุณ สังคมไทยจึงปั่นป่วนวุ่นวาย

อย่าพูดมาก อย่าพูดเท็จ พูดแต่ความจริง...วันนี้แม้แต่รัฐบาลทักษิณยังออกข่าวให้ประชาชนหลงเชื่อโดยพูดมาก พูดเท็จ ไม่พูดความจริง ส่วนคนไทยวันนี้พูดมาก พูดเท็จ กันเป็นส่วนใหญ่ ใครพูดความจริงก็มักถูกด่าหาว่าเป็นคนบ้า...อย่างผมชชาติ ประธานธรรม กำลังเอาเรื่องจริง กำลังเอาความจริงมาเล่าให้ท่านได้รู้ให้ทราบอยู่ ขณะนี้บางท่านก็หาว่าบ้า...!

5. อย่าดื่มสุราเป็นอาจิม... เดียวนี้คนไทยได้ชื่อว่าเป็นผู้ดื่มสุราติดอันดับ 5 ของโลก ลูกเด็กเล็กแดงกลายเป็นจี่เหล้าไปเสียหมดแล้ว พวกพ่อค้ำมันชั่วร้ายจริง ๆ

สรุปก่อนปี 2551 คนไทยจะได้รับการลงโทษจากภัยธรรมชาติ ถูกกฎหมายลงโทษตายไปเป็นจำนวนมาก ใครไม่ยอมตายให้ช่วยรับแรงประพฤติปฏิบัติตามที่พระอินทร์ท่านได้บอกผ่าน ผมชชาติ ประธานธรรม นะครับ...

เหตุที่วิญญานหรือโมกคสิทธิ์ธรรมของพระศรีอารีย์หรือพระยาธรรมิกราช ต้องลงมาจุติหรือสิงสถิตในร่างมนุษย์ ในยุคที่เรียกว่า “ยุคกลียุค” เป็นคนยากจนต้องลำบากขยันมาตั้งแต่เด็ก แต่ต่อไปจะมีฤทธิ์เดชมากมาย ในยุค...ที่เรียกว่ากลียุคแต่ละมีบทบาทมีฤทธิ์เดช หรือมีอำนาจในยุคชาวศิริไลซ์ (ยุคพระศรีอารีย์) ด้วยเหตุผล...

1. ลงมาชดใช้กรรมเก่า เพราะครั้งพระโคตมได้สืบเปลี่ยนดอกบัวของพระศรีอารีย์
2. เพราะต้องการให้พุทธศาสนาเจริญสืบต่อไปจนครบ 5,000 ปี
3. เพราะพระศรีอารีย์จะลงมาชำระปราบพวกอธรรมและจะลงมาชำระสะสางความชั่วร้าย ความชั่วของบรรดาพุทธบริษัทที่กำลังเสื่อมโทรมและจะได้วางหลักศีลธรรมอันวิเศษอันเหมาะสมในยุคของชาวศิริไลซ์ให้แก่มนุษย์โลกในการครองตน ครองตัว เพื่อให้พวกพุทธบริษัทกลับมามีศีลธรรมให้พุทธศาสนาเจริญถาวร สืบต่อไปจนถึงสิ้นยุคพระพุทธศาสนา ครบ 5,000 ปี

4. เพราะต้องการลงมาสงเคราะห์มนุษย์ที่ยากไร้อนาถา เพื่อให้มนุษย์สมบูรณ์พูนสุขด้วยเครื่องอุปโภคบริโภคบริโภคน้ำเสมอกันด้วยการมาเป็นผู้นำประเทศ ขอให้ท่านตรวจสอบดูว่านโยบายพรรคคนขอปลดหนี้ต่อไปนี้ใช้นโยบายของพระศรีอารีย์หรือไม่?

สรุปย่อ...นโยบายและแนวทางปฏิบัติของพรรคคนปลดหนี้

พรรคคนปลดหนี้ (ไทเป็นไท) มีนโยบายกระจายเงิน กระจายงาน กระจายอำนาจด้วยการออกกฎหมายปลดหนี้เพื่อผู้แผ่นดิน กู้อาชีพ กู้ทรัพย์สิน กู้ชาติ กู้คน ไทยและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ เพื่อประกาศความเป็นเอกราชทางเศรษฐกิจเลิกทาสดอกเบี้ย ไม่ดำเนินนโยบายเป็นทาสรับใช้ฝรั่งและพวกต่างชาติอีกต่อไป โดยคำนึงผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่คือ ต้องช่วยเหลือและปกป้องวารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ 76

ให้คนจนเกษตร ผู้รับจ้าง ข้าราชการ ช่วยเหลือพ่อค้า นักธุรกิจคนไทย ช่วยให้พวกเขาเหล่านี้มีเงินสด ใช้จ่าย หมดหนี้ เรียนฟรี มีงานทำ มีกินทุกมื้อ เจ็บป่วย รักษาฟรี ปลอดภัยจากยาเสพติด สรุปลีกคือ ทำให้คนไทยอยู่ดีกินดี สังคมอยู่แบบเกื้อหนุนและไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกันด้วยนโยบายต่อไปนี้...

กระจายเงิน...

1. ออกกฎหมายปลดหนี้ให้คนไทยอย่างเป็นทางการ คนละไม่เกิน 5 แสนบาทโดยรัฐบาลไม่เอาคืนหรือพุดง่าย ๆ ก็คือให้รัฐบาลเป็นผู้รับภาระใช้หนี้แทนคนไทยทั่วประเทศ แต่ต้องไม่เป็นผู้เสียชีวิตเลือกตั้ง ส.ส. ทั้งนี้พรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายออกกฎหมายรับโอนหนี้ ธ.ก.ส. หนี้สหกรณ์ หนี้สหกรณ์ออมทรัพย์ครูและข้าราชการ หนี้ธนาคาร หนี้ไฟแนนซ์ หนี้บัตรเครดิต หนี้โรงรับจำนำ หนี้ผ่อนบ้าน หนี้ผ่อนรถ หนี้กองทุนหมู่บ้าน หนี้กองทุนก๊วยมเงินเรียน หนี้กองทุนของรัฐทุกกองทุน หนี้ที่รัฐบาลรับจดทะเบียนคนจน รวมทั้งหนี้ทุกสัญญาที่ถูกต้องตามกฎหมาย และตรวจสอบได้ทุกบัญชี พรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายให้รัฐบาลรับโอนภาระหนี้ของคนไทย หรือผู้ร่วมขอปลดหนี้มาเป็นหนี้ของรัฐบาลพุดง่าย ๆ ให้รัฐบาลรับเป็นลูกหนี้แทนหรือให้รัฐบาลใช้หนี้แทนคนไทยอย่างเป็นทางการคนละไม่เกินห้าแสนบาท หลังจากพรรคได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาล และได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเสร็จแล้วนอกจากนั้นสมาชิกพรรคจะได้ค่าตอบแทนอีกคนละ 9 หมื่นบาท โดยไม่ให้รัฐบาลเอาคืน หรือให้ฟรี ๆ อีกคนละ 9 หมื่นบาท โดยมีเงื่อนไขว่าต้องสมัครเป็นสมาชิกพรรคคนขอปลดหนี้ ถ้าใครไม่รับสมัครเป็นสมาชิกก็ไม่ได้ เพราะเป็นเงื่อนไข รัฐบาลต้องใช้แผ่นดินเงินงบประมาณแผ่นดินเป็นเงินไม่เกิน 20 แสนล้านบาทเท่านั้น ทั้งนี้ พรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายหยุดก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ที่ไม่จำเป็นเร่งด่วนไว้ ก่อนเพื่อนำเงินงบประมาณแผ่นดินส่วนที่เหลือจากการหยุดก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่มาจัดทำเป็นงบประมาณผูกพันประจำปีเพื่อนำเงินส่วนนี้มาใช้หนี้แทนให้ท่านจนกว่าจะสิ้นสุดโครงการปลดหนี้

2. มีเงินกองทุนทุกหมู่บ้าน 5 ล้านบาททุกปี โดยมีรายละเอียดดังนี้ เงินล้านที่ 1 เพื่อให้ทุกหมู่บ้านใช้เป็นทุนจัดทำร้านค้าสหกรณ์หมู่บ้านทุกหมู่บ้าน เงินล้านที่ 2 และล้านที่ 3 ให้ใช้เป็นทุนจัดตั้งธนาคารหมู่บ้านเพื่อมีเงินทุนเตรียมไว้ให้ชาวบ้านมีแหล่งเงินทุนให้คนจน กู้ยืมลงทุนค้าขาย สร้างบ้าน ซ่อมที่ดิน ขุดบ่อน้ำ ไปทำงานต่างประเทศ เงินล้านที่ 4 ใช้พัฒนาหมู่บ้าน เงินล้านที่ 5 สำหรับไว้ใช้จ่ายเป็นเงินเดือนตัวแทนพรรคและกำหนดให้จ้างทนายความประจำหมู่บ้าน 1 คน ถ้ามีเงินเดือนไม่พอให้รัฐบาลกลางจ่ายเพิ่มจากเงินงบกลาง

ตั้งกองทุนเพื่อฟื้นฟูอาชีพคนไทย 10 แสนล้านบาท เพื่อเตรียมเงินทุนไว้ให้คนไทยกู้ยืมลงทุนค้าขาย ทำธุรกิจ หรือยื่นซื้อหุ้นกิจการคืนจากต่างชาติโดยคิดดอกเบี้ยไม่เกินร้อยละ 1 บาทต่อปี สำหรับคนไทยที่มีความคิดมีโครงการดีถึงแม้ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน พรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายให้กู้เงินลงทุน โดยใช้โครงการค้ำประกันเงินกู้ได้

จัดสรรเงินให้กองทุนฟื้นฟูเพื่อพัฒนาอาชีพเกษตรกร จำนวน 5 แสนล้านบาท เพื่อเตรียมเงินทุนให้เกษตรกรที่เป็นสมาชิกรวมตัวกันเป็นกลุ่ม 3-5 คน สามารถค้ำประกันเองเพื่อกู้เงินลงทุนได้โดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์หรือที่ดินค้ำประกัน โดยให้คิดดอกเบี้ยไม่เกินร้อยละ 1 บาทต่อปี

และต้องแก้ไขกฎหมายกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรปี 2542 และในปี 2544 ให้สามารถปฏิบัติได้จริง

กระจายงาน...กระจายอำนาจ

3. เมื่อพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) ได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลมีนโยบายแต่งตั้งตัวแทนพรรคให้เป็นข้าราชการการเมืองมีเงินเดือนกินประมาณ 2 ล้านคน ดังนี้

- 3.1 ตัวแทนหัวหน้าจังหวัด รับค่าตอบแทน 5 ล้าน เงินเดือน ๑ ละ 1 แสนบาท
- 3.2 ตัวแทนหัวหน้าอำเภอ รับค่าตอบแทน 3 ล้าน เงินเดือน ๑ ละ 5 หมื่นบาท
- 3.3 ตัวแทนหัวหน้าตำบล รับค่าตอบแทน 2 ล้าน เงินเดือน ๑ ละ 2 หมื่นบาท
- 3.4 ตัวแทนหัวหน้าหมู่บ้าน รับค่าตอบแทน 1 ล้าน เงินเดือน ๑ ละ 1 หมื่นบาท
- 3.5 ตัวแทนหัวหน้าคุ้ม รับค่าตอบแทน 1 แสนบาท เงินเดือน ๑ ละ 5 พันบาท
- 3.6 สมาชิกพรรคได้ค่าตอบแทน 9 หมื่นบาทไม่มีเงินเดือน

คนไทยผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ส. ทุกเขตทุกคนจะได้รับการปลดหนี้รายละไม่เกิน 5 แสนบาท ส่วนผู้เข้าร่วมลงชื่อขอปลดหนี้และเป็นสมาชิกพรรคคนขอปลดหนี้ ซึ่งสมาชิกพรรคในแต่ละคุ้มมีสมาชิกคุ้ม ๑ ละ 10 คน จะได้รับการปลดหนี้ไม่เกินคนละ 5 แสนบาท และได้ค่าตอบแทนอีกคนละ 9 หมื่นบาท เมื่อไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ส. และพรรคคนปลดหนี้(ไทเป็นไท) มีนโยบายว่า ไม่ให้รัฐบาลเอาเงินส่วนนี้คืน คือยกให้ฟรี

4. จัดที่ดินและหาแหล่งน้ำให้คนไทยทำมาหากินครอบครัวละไม่เกิน 25 ไร่ สำหรับคนที่ไม่มียี่ดั้นทำกินพรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายจัดหาที่ดินขายให้ในราคาถูกไม่เกินครอบครัวละ 25 ไร่ โดยพรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายออกกฎหมายรับซื้อที่ดินคืนจากผู้ที่ถือครองที่ดินเกิน 25 ไร่ ซึ่งไม่ได้ใช้ทำประโยชน์ด้วยตนเอง โดยพรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายออกกฎหมายให้คนไทยถือครองที่ดินได้ไม่เกินคนละ 25 ไร่ ยกเว้นได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเป็นราย ๑ ไป และจัดเงินงบประมาณให้ชุดสระน้ำให้เกษตรกร โดยกำหนดให้ต้องขุดลึกอย่างน้อย 5 เมตรในไร่นาของเกษตรกรที่มีความต้องการน้ำ

5. ออกกฎหมายประกันราคาขั้นต่ำผลผลิตการเกษตรและควบคุมราคาปุ๋ยราคาขายราคาเครื่องมือการเกษตรทุกชนิด พรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายออกกฎหมายประกันราคาขั้นต่ำผลผลิตการเกษตรทุกชนิดและทั้งนี้ต้องทบทวนเงื่อนไขการเข้าร่วมการเป็นสมาชิก องค์การการค้าโลกที่ทำให้เกษตรกรไทยเสียเปรียบ โดยพรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายประกันราคาดังนี้

- ข้าวเปลือกประกันขั้นต่ำโลกรัมละ 7 บาท หรือเกวียนละ 7,000 บาท ข้าวเปลือกหอมมะลิโลกรัมละ 10 บาท หรือเกวียนละ 10,000 บาท ลำไยเกรด เอ. ชื่อ ณ ที่สวนกิโลกรัมละ 25 บาท หวานสำปะหลังสดกิโลกรัมละ 2 บาท ยางพาราโลกรัมละ 40 บาท อ้อยตันละ 650 บาท พุรีเยนติโลกรัมละ 25 บาท เงาะกิโลกรัมละ 15 บาท ข้าวโพดกิโลกรัมละ 6 บาท หอมสดกิโลกรัมละ 8 บาท กระเทียมสดกิโลกรัมละ 12 บาท ฯลฯ

ถ้าผู้ได้รับซื้อผลผลิตการเกษตรต่ำกว่าราคาประกันมีโทษจำคุก 10 ปี ถ้าไม่มีผู้ได้รับซื้อ

วารสารพรรคคนขอปลดหนี้ฉบับพิเศษ 78

พรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) มีนโยบายจัดงบประมาณรับซื้อเอง โดยให้ร้านค้าสหกรณ์หมู่บ้านเป็นผู้รับซื้อแทนรัฐบาล

และพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) มีนโยบายจัดหาข่าวสารคุณภาพดีราคาถูกเอาไว้อ่านให้คนซื้อข่าวสารกินทุกหมู่บ้านที่ร้านค้าสหกรณ์หมู่บ้านทุกแห่ง โดยรัฐบาลยอมขาดทุน

ส่วนเรื่องปุ๋ย ยา เครื่องมืออุปกรณ์การเกษตรพรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) มีนโยบายสนับสนุนแจกให้เกษตรกรและยกเว้นภาษีนำเข้าปุ๋ย ยา และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการทำการเกษตรทุกชนิด รวมทั้งห้ามใช้ยาฆ่าหญ้าและมีนโยบายสนับสนุนให้เกษตรกร ใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนการใช้ปุ๋ยเคมี และมีนโยบายแจกปุ๋ยชีวภาพไร่ละ 1 กระสอบเป็นเวลา 3 ปี ติดต่อกันเพื่อให้เกษตรกรนำไปใช้ฟื้นฟูสภาพดินจากการทำลายของปุ๋ยเคมีของฝรั่งและส่งเสริมให้เกษตรกรหันกลับไปปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์แบบเกษตรธรรมชาติ ทั้งนี้พรรคคนปลดหนี้ไม่มีนโยบายสนับสนุนการเพาะปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์โดยใช้วิธีตัดแต่งทางพันธุกรรมทั้งพืชและสัตว์ที่เรียกว่า จีเอ็ม โอ (GMOs.) หากผู้ใดฝ่าฝืนเราจะออกกฎหมายลงโทษอย่างเด็ดขาดจำคุก 10 ปี และปรับเป็นเงินสดตามที่กฎหมายกำหนด

6. ใครใคร่เรียนให้เรียนฟรีถึงปริญญาตรี เพื่อคนไทยเพื่อสร้างให้คนไทยเป็นคนที่มีความสมบูรณ์มีความพร้อมทั้งร่างกาย สติปัญญา ฉลาด และมีจิตใจงามมีวิสัยทัศน์กว้างไกล รู้เท่าทันคนอื่นและรู้เท่าทันคนต่างชาติ พรรคคนขอปลดหนี้จึงมีนโยบายให้คนไทยเรียนภาคบังคับถึงม. 6 เมื่อเรียนจบแล้วหลังจากนั้น ใครใคร่เรียนต่อให้เรียนฟรีจนถึงปริญญาตรี ไม่ต้องเสียเงินค่าเทอม ค่าหน่วยกิต ทั้งนี้อุปกรณ์การเรียน การศึกษา เช่น หนังสือเรียน ปากกา ดินสอ สมุด และแจกชุดนักเรียนนักศึกษาอีกปีละ 2 ชุดต่อคน พรรคมีนโยบายให้รัฐบาลอุดหนุนแจกให้ฟรี

จัดตั้งศูนย์เผยแพร่และฟื้นฟูผู้ป่วยโรคเอดส์โรคมะเร็งและผู้ติดยาเสพติดด้วยวิธีการทางสมุนไพร ใช้สูตรตำรายาจากภูมิปัญญาไทย

7. เจ็บป่วยรักษาฟรี พรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายว่า คนไทยที่มีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 1 หมื่นบาทเมื่อเจ็บป่วยต้องได้เข้ารักษาฟรีทุกโรคในโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งทั่วประเทศ โดยไม่ต้องรอส่งตัวจากอนามัยโดยรัฐบาลจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ทุกบาททุกสตางค์ตามความเป็นจริงทำเหมือนกับการรักษาฟรีของข้าราชการ

8. คนไทยมีสวัสดิการ มีรถยนต์บริการฟรีทุกหมู่บ้าน พรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายสวัสดิการช่วยเหลือคนพิการหรือผู้สูงอายุเกิน 60 ปี ไปให้มีเงินเลี้ยงชีพทุกเดือน ๆ ละ 1,500 บาท

พรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายกำหนดค่าแรงขั้นต่ำวันละ 200 บาท โดยรัฐจัดสวัสดิการเครื่องอุปโภคบริโภคชดเชยให้แก่ผู้มีอาชีพรับจ้างเพื่อเป็นการประกันค่าแรงงานชดเชยให้ครบค่าแรงขั้นต่ำวันละ 200 บาท

รัฐบาลประกันชีวิตให้คนไทยทุกคนเมื่อเสียชีวิตไม่ว่าจะเจ็บป่วยตายหรือเกิดอุบัติเหตุตาย รัฐบาลจ่ายเงินให้ศพละ 2 หมื่นบาท นอกจากนี้ยังมีนโยบายจัดรถยนต์บริการฟรีไว้บริการประชาชนทุกหมู่บ้าน เพราะพรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายควบคุมจำกัดปริมาณรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์โดยให้ทุกหมู่บ้านมีได้ตามจำนวนที่รัฐกำหนด

จัดงบประมาณซื้อรถยนต์รุ่นดีปรีปรับอากาศให้กรุงเทพฯและหัวเมืองใหญ่ ๆ แทนรถเมล์เก่าไม่น้อยกว่า 20,000 คัน รวมทั้งงบประมาณซื้อรถแท็กซี่ให้ผู้สนใจเช่าราคาถูกจำนวน 20,000 คันทั่วประเทศไว้บริการในเขตชุมชนเมือง และจัดงบประมาณมอเตอร์ไซด์ให้เช่าราคาถูกไว้บริการตามตรอก ตามซอยในชุมชนเมืองและจัดบจ้าง อพปร. เป็นตำรวจชุมชน เพื่อช่วยรักษาความปลอดภัย ทุกตรอกซอยและทุกสะพานลอยในชุมชนเมือง รวมทั้งตั้งศูนย์แจ้งเหตุร้องทุกข์ 24 ชั่วโมงในเขตชุมชนเมืองและทุกหมู่บ้านทั่วประเทศ

9. ออกกฎหมายยึดทรัพย์จับคนโกงชาติ จับผู้ค้ายาเสพติด พรรคคนขอลดหนี้ (ไทเป็นไท) มีนโยบายออกกฎหมายยึดทรัพย์จับคนถือรายภูริบังหลวง จับคนโกงประเทศ โกงชาติ จับคนที่ทุจริตต่อหน้าที่ สำหรับผู้ค้ายาเสพติดต้องออกกฎหมายลงโทษอย่างเด็ดขาด โดยเฉพาะข้าราชการที่รับผิดชอบท้องถิ่นนั้น ๆ ต้องรับผิดชอบตั้งแต่รัฐบาล แม้ทัพ ข้าราชการตำรวจ นายอำเภอ กำนันผู้ใหญ่บ้าน ส.ส. อบต. ส.จ. ตำรวจท้องที่ ถ้ามียาเสพติดในท้องที่ใดผู้รับผิดชอบท้องถิ่นนั้น ๆ ต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก และต้องมีโทษจำคุกด้วย

ออกกฎหมายเปลี่ยนสีและขนาดของธนบัตรหรือเงินใบละ 1,000, 500, 100 บาท ใหม่ และสั่งให้คนไทยนำธนบัตรหรือเงินเก่ามาแลกกับคลังจังหวัดหรือธนาคารทุกแห่งได้ภายใน 30 วัน

ออกกฎหมายลงโทษผู้ขัดขวางการประกาศนโยบายปลดหนี้ของพรรคคนขอลดหนี้ให้ไม่มีโทษจำคุกไม่ต่ำกว่า 1 ปี หากเป็นข้าราชการ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อบต. ส.ท. ส.ส. ส.ว. ขัดขวางการปลดหนี้เมื่อมีหลักฐานว่าขัดขวางการปลดหนี้ให้ปลดออกจากตำแหน่งหรือราชการหลังจากพรรคคนขอลดหนี้ได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาล

หลังจากพรรคคนขอลดหนี้ (ไทเป็นไท) เป็นรัฐบาลได้ครบ 180 วัน มีนโยบายออกกฎหมายอภัยโทษ นักโทษที่ประพฤติดีหรือได้รับการลงโทษมาแล้ว 1 ใน 5 ของโทษที่ได้รับ แต่ถ้าผู้ได้รับอภัยโทษให้แล้ว กลับมาทำความผิดซ้ำจนเรียกว่าได้ว่กระทำผิด โดยสันดานให้ประหารชีวิตเสียโดยออกเป็นกฎหมาย

กฎหมายที่ไม่เป็นธรรมต้องถูกแก้ไขหรือถูกยกเลิกทุกฉบับ

กฎหมายที่คนไทยถูกเอาเปรียบทุกฉบับ พรรคคนขอลดหนี้มีนโยบายต้องแก้ไขหรือยกเลิกทันทีทุกฉบับ รวมทั้งพันธสัญญาที่ทำไว้กับต่างชาติทุกฉบับถ้าทำให้คนไทยหรือประเทศไทยเสียเปรียบ พรรคคนขอลดหนี้มีนโยบายว่าต้องทบทวนเปลี่ยนแปลง แก้ไขหรือ ยกเลิกทันที เช่น กฎหมายทุนรัฐวิสาหกิจ กฎหมายให้ต่างชาติเช่าซื้ออสังหาริมทรัพย์และเช่าซื้อที่ดิน จากคนไทยได้นาน 99 ปี กฎหมายให้ต่างชาติเข้ามาประกอบอาชีพในประเทศไทยได้เสรี กฎหมายให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบกฎหมายลิขสิทธิ์ กฎหมายฟอกเงิน ทั้งนี้พรรคคนขอลดหนี้มีนโยบายต้องทบทวนเงื่อนไขการเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก ทบทวนเงื่อนไขพันธสัญญาการค้าคู่สัญญาการค้าระหว่างประเทศที่เรียกว่าเอฟ.ที.เอ. (FTA) ระหว่างประเทศคู่ค้า ถ้าสัญญาไหนที่รัฐบาลเก่าทำไว้เป็นการทำให้คนไทยส่วนใหญ่เสียเปรียบ เมื่อพรรคคนขอลดหนี้ได้เป็นรัฐบาลเรามีนโยบายว่าต้องยกเลิกข้อตกลงหรือขอแก้ไขทันที เช่น การทำเอฟทีเอกับออสเตรเลีย

วารสารพรรคคนขอลดหนี้ฉบับพิเศษ 80

ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมและโคเนื้อนับล้านคนต้องล้มละลาย แต่กลุ่มที่ได้ประโยชน์ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และผู้ผลิตรถยนต์ขนาดเล็กของพรรคพวกเลขาพรรคไทยรักไทย ผู้นำเข้านม ทูรกิวคาวเทียมและโทรคมนาคมของพรรคพวกทักษิณ

พรรคคนขอปลดหนี้ (ไทเป็นไท) มีนโยบายต้องทบทวนเงื่อนไขสัญญาสัมปทานทุกฉบับ ที่ทำให้รัฐหรือประชาชนเสียเปรียบเอกชนรัฐบาลต้องทบทวนแก้ไขหรือยกเลิกทันที เช่น สัญญาสัมปทานทางด่วน สัญญาสัมปทานรถไฟฟ้าทั้งบนดินและใต้ดิน สัญญาสัมปทานโทรศัพท์ สัญญาสัมปทานดาวเทียม สัญญาสัมปทานจุดเจาะน้ำมัน สัญญาสัมปทานจุดเจาะแก๊ส สัญญาสัมปทานจุดเหมืองแร่ทองคำ สัญญาสัมปทานป่าไม้ สัญญาสัมปทานการเดินรถ สัญญาสัมปทานโรมหิ้น และสัญญาสัมปทานต่าง ๆ ที่รัฐบาลเก่า ๆ ได้ทำไว้กับเอกชนทุกฉบับ

พรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายว่า ต้องนำสัญญาทุกสัญญามาตรวจสอบ ทบทวน แก้ไขหรือยกเลิกทันที และต้องรีบแก้ไขกฎหมาย พ.ร.บ.ธนาคาร ปี 2548 เพื่อเลิกกันที่กับคำว่าธนาคารล้มไม่ได้ และต้องตรวจสอบพวกนายธนาคาร เจ้าของไฟแนนซ์ ที่โกงชาติปล้นประชาชน ย้อนหลังเพื่อยึดทรัพย์ จับเข้าคุก ถ้าผมซุชาติมีอำนาจเป็นรัฐบาล มีอำนาจออกเป็นกฎหมายทำได้!

พรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายทำให้คนไทยมีเงินสดหรือมีเงินบาทใช้จ่ายอย่างพอเพียงคนละอย่างน้อย 9 หมื่นบาท โดยมีนโยบายขอแก้ไขกฎหมาย พ.ร.บ. เงินตราปี 2501 เพื่อให้รัฐบาลพรรคคนปลดหนี้มีอำนาจในการพิมพ์ธนบัตรหรือพิมพ์เงินบาทออกมาใช้เพิ่มขึ้นอีก 40 แส่นล้านบาท เพื่อให้คนไทยมีเงินสดใช้จ่ายหมุนเวียนอย่างเพียงพอและยังมีนโยบายประกาศเพิ่มอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทให้มีค่าสูงขึ้นโดยประกาศเปลี่ยนแปลงอัตราค่าแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศเพื่อให้เงินบาทมีค่าสูงมากขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเงินของต่างชาติ โดยกำหนดให้ใช้เงินบาทไม่เกิน 20 บาท แลกเงินดอลลาร์สหรัฐได้ 1 เหรียญ ๑๑๙ ซึ่งจะทำให้สินค้านำเข้าทุกชนิด เช่น น้ำมันปฏู เครื่องจักรและเทคโนโลยีต่าง ๆ ของฝรั่งหรือของต่างชาติ มีราคาถูกลงไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของราคาในปัจจุบัน เช่น ทำให้ราคาน้ำมันดีเซลเหลือลิตรละ 10 บาท เบนซิน 12 บาท บางคนบอกว่ากลัวเงินจะเฟ้อ เราเชื่อว่าเมื่อคนไทยมีเงินใช้ มีของขาย ปริมาณเงินเพิ่ม 40 แส่นล้านบาทเราเชื่อว่าเงินไม่เฟ้อเพราะสินค้าจำเป็นเราผลิตได้เกือบทุกอย่างในประเทศไทย

สุดท้ายพรรคคนขอปลดหนี้มีนโยบายขอแก้ไขหรือยกเลิกประมวลกฎหมาย กฎกระทรวง มติกรม.ที่ไม่เป็นธรรมกับคนส่วนใหญ่ทุกฉบับ รวมทั้งขอแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี 2540 ให้เหมาะสม ถูกต้องกับสภาพสังคมไทยและให้ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงระบบราชการ และกระบวนการยุติธรรมใหม่ทั้งระบบส่วนขั้นตอนและวิธีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกให้เป็นไปตามกฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรี

พรรคคนขอปลดหนี้พร้อมที่จะนำพาพี่น้องคนไทยไปสู่ความเป็นประเทศมหาอำนาจทางด้านอาหาร แรงงาน การขนส่งและการท่องเที่ยวในระดับโลกและพร้อมที่จะสร้างประเทศให้เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุน การขนส่งของภูมิภาคเอเชียด้วยนโยบายชุดคลองคอคอดกระเพื่อนำพาคนไทยทุกคนสู่ยุคชาตินิโวลี คนไทยหมดหนี้มีความสุขกันถ้วนหน้าทั้งแผ่นดิน...

ภาคผนวก ง

วารสาร พรรคทศกรไทย

ปีที่ 3 ฉบับที่ 9 ประจำเดือนกันยายน - ธันวาคม 2547
วารสารสำหรับสมาชิกและประชาชนทั่วไป

“พัฒนาเศรษฐกิจชนบท
ลดความแออัดของคนเมือง
กระจายคนรวยที่กระจุก
ขจัดทุกข์คนจนที่กระจาย”

อาจารย์จำลอง คำสิม
หัวหน้าพรรคทศกรไทย

ประวัติงานพรรคทศกรไทย

- เมืองมั่น เป็นพรรคการเมืองของมหาชน
- เมืองสุ การพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความเป็นนิคม
- เมืองธำรง ศึกษาลักษณะงานแบบกลดปะกันของคนเมือง
- เมืองสร้าง ศึกษาลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประเทศไทยไปสู่ความเป็นหนึ่ง
- เมืองก้าวหน้า ไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยในระดับสากล

สำนักงานใหญ่พรรคทศกรไทย

18/5 ถนนประชาธิปไตย แขวงบ้านพานถม เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200 โทร.0-2281-7594 โทรสาร 0-2281-7594

พรรคสีกไทย

วารสาร พรรคสีกไทย

ปีที่ 3 ฉบับที่ 9 ประจำเดือนกันยายน - ธันวาคม 2547
วารสารสำหรับสมาชิกและประชาชนทั่วไป

เจ้าของ:

พรรคสีกไทย

ที่ปรึกษา:

คณะกรรมการบริหารพรรค

บรรณาธิการ:

นางสาวอรุษา มงคลเดหา

กองบรรณาธิการ:

ผู้อำนวยการพรรคสีกไทย

เจ้าหน้าที่พรรคสีกไทย

ผู้สนับสนุนการจัดทำวารสาร:

กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

จัดพิมพ์ที่:

บริษัท ศรีอนันต์การพิมพ์ จำกัด

167/21-22 ถนนประชาธิปไตย

บางขุนพรหม เขตพระนคร

กทม.10200

โทร. (02) 281-9301 (02) 282-0514

โทรสาร. (02) 282-2996

สำนักงานใหญ่พรรคสีกไทย

18/5 ถนนประชาธิปไตย แขวงบ้านพานถม

เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

โทร.0-2281-7594

โทรสาร 0-2281-7594

สารบัญ

สารน่านู 3

เรื่องของสาขาพรรค 5

ประมวลภาพกิจกรรม 6

บทส่งท้าย 7

บทสนทนาในวันนี้ที่ต้องนำเสนอเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นมาเสนอเนื่องจากปัจจุบันประชาชนของชาติเริ่มให้ความสำคัญการเมืองมากยิ่งขึ้น ยิ่งในระดับการเมืองท้องถิ่นแล้วประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก พรรคจึงเห็นควรที่จะได้นำความรู้เกี่ยวกับ การเลือกตั้งสมาชิกท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น มานำเสนอเพื่อเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในระดับท้องถิ่นที่จะนำไปปฏิบัติต่อไป...

การเลือกตั้ง : สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้เข้าควบคุมการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ตามพระราชกฤษฎีกาให้ใช้กฎหมายมีผลตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม 2546 เป็นต้นไป โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ออกระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ.2546 และข้อกำหนดคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2545 ซึ่งการดำเนินการเลือกตั้งจะแตกต่างจากการเลือกตั้งรูปแบบเดิมที่กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการเลือกตั้งในหลาย ๆ ประการ ดังนี้

1. มีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานและเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการเลือกตั้ง ซึ่งเดิมตามกฎหมายกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ปลัดเทศบาล เป็นผู้ดำเนินการจัดการเลือกตั้ง แต่ตามกฎหมายเลือกตั้งท้องถิ่นฉบับใหม่ ได้มีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานและเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการเลือกตั้ง ได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด คณะกรรมการประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้อำนวยการประจำหน่วยเลือกตั้ง และผู้อำนวยการประจำหน่วยเลือกตั้ง

2. มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น

2.1 มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

2.2 มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง

2.3 มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกัน ไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือได้เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดินหรือกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเวลาติดต่อกันสามปีนับถึงปีที่สมัครรับเลือกตั้ง และ

2.4 คุณสมบัติอื่นที่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

3. มีการกำหนดค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มอบให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง

พรรคการเมืองไทย

สาระน่ารู้

ประจำจังหวัดประกาศกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของผู้สมัคร โดยคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

3.1 ขนาดพื้นที่ และลักษณะทางภูมิศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2 จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

3.3 จำนวนหน่วยเลือกตั้ง

3.4 คำนวณค่าผู้ริโภคตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์ ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งยื่นบัญชีและรายงานแสดงรายรับรายจ่ายในการเลือกตั้ง ซึ่งได้รับรองความถูกต้องพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ผู้ต้องครบถ้วนตามความเป็นจริงต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดภายใน 90 วัน นับจากวันประกาศผลการเลือกตั้ง

4. การแจ้งเหตุที่ทำให้ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ไปทำหน้าที่เลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุอันควรทั้งก่อนการเลือกตั้งหรือหลังวันเลือกตั้งที่ทำให้ไม่สามารถไปเลือกตั้งได้ย่อมเสียสิทธิ 6 ประการ ดังนี้

4.1 สิทธิยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น

4.2 สิทธิร้องคัดค้านการเลือกกำนันและผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

4.3 สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น

4.4 สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นกำนันและผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

4.5 สิทธิเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น

4.6 สิทธิเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

5. ข้อห้าม ห้ามมิให้ผู้สมัครหรือผู้ใดกระทำการเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ตนเอง หรือผู้สมัครอื่น หรือให้งดเว้นการลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้สมัครใดด้วยวิธีการดังนี้

5.1 จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใดรวมทั้งการให้เงินหรือสิ่งของในวาระต่างๆ เช่น งานวันเกิด งานบวช งานแต่งงาน งานบุญ งานเทศกาล งานศพ เป็นต้น

5.2 ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้เงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมแก่ชุมชน สมาคม มูลนิธิ วัด

พรรคการเมืองไทย

สถาบันการศึกษา สถานสงเคราะห์ เช่น การบริจาคเงิน การประมูลทรัพย์สิน หรือสิ่งของในงบบุคลากรต่าง ๆ

5.3 ทำการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งด้วยการจัดให้มี มหรสพหรือการรื่นเริงต่าง ๆ รวมทั้งการแสดงและการละเล่นอื่น ๆ

5.4 เลี้ยงหรือรับจะจัดเลี้ยงผู้ใด รวมถึงการจัดเลี้ยง หรือรับจะจัดเลี้ยงการประชุมอบรมสัมมนา ที่นักศึกษา ฝูงงาน เป็นต้น

5.5 หลอกลวง บังคับ ขู่เข็ญ ใช้อิทธิพลคุกคาม ไล่วัย หรือจงใจให้เข้าใจผิดในเรื่องใดอันเกี่ยวกับผู้สมัครใด

5.6 ห้ามมิให้บุคคลซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยเข้ามามีส่วนช่วยเหลือในการหาเสียงเลือกตั้ง

5.7 ห้ามอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามามีส่วนช่วยเหลือในการหาเสียงเลือกตั้ง

5.8 ห้ามโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งโดยวิธีหา ฟัน หรือระบายสีข้อความ ภาพ หรือรูปรอยใด ๆ หรือโดยวิธีการ ปิดประกาศ ณ ที่รั้ว กำแพง ผนัง อาคาร สะพาน เสาไฟฟ้า หรือต้นไม้ บรรดาซึ่งทรัพย์สินของทางราชการ หรือ ณ บริเวณที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมิได้อนุญาต เว้นแต่เป็นการปิดประกาศโฆษณาในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองกำหนด

5.9 ห้ามเล่นหรือจัดให้มีการเล่นพนันขึ้นต่อใด ๆ เกี่ยวกับผลของการเลือกตั้ง

5.10 ห้ามรวบรวมบัตรประจำตัวประชาชนหรือหลักฐานอื่นที่ใช้แสดงคนในการไปใช้สิทธิลงคะแนนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้หนึ่งตั้งแต่สองคนขึ้นไปโดยไม่มีเหตุอันสมควรในระหว่างประกาศให้มีการเลือกตั้งถึงวันถัดจากวันเลือกตั้ง

5.11 การโฆษณาหาเสียงโดยการกล่าวถึงนโยบายในการที่จะเข้าไปบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้กระทำได้แต่ทั้งนี้ต้องเป็นงานที่ได้กำหนดว่าเป็นหน้าที่ของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ตามกฎหมายและการดำเนินงานตามนโยบายนั้นจะต้องใช้จ่ายจากงบประมาณของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและมีความเป็นไปได้จริง โดยพิจารณาถึงงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ

6. การประกาศผลการเลือกตั้งหรือการสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ ถ้าการเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม คณะกรรมการการเลือกตั้งจะพิจารณาและมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ประกาศผลการเลือกตั้งนั้น แต่

6.1 หากมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า การเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใดมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม คณะกรรมการการเลือกตั้งจะไม่ประกาศผลการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น

6.2 หลังประกาศผลการเลือกตั้ง หากผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือผู้สมัครได้ร้องคัดค้านภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือหาก คณะกรรมการการเลือกตั้งพบเห็นเอง โดยมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ก่อนได้รับเลือกตั้งผู้ใดได้กระทำการใด ๆ โดยไม่สุจริตโดยผลของการที่บุคคลใดได้กระทำลงไปทั้งนี้ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยและสั่งการให้มีการเลือกตั้งใหม่ โดยผู้สมัครผู้นั้นจะพ้นจากสมาชิกภาพ (ใบเหลือง หรือใบแดง)

6.3 ในกรณีผู้สมัครใดได้รับคะแนนเลือกตั้งไม่ถึง ร้อยละสิบของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นให้ถือเป็น ผู้ไม่ได้รับเลือกตั้ง

7. การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

7.1 ก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง หากคณะกรรมการ การเลือกตั้งสืบสวนสอบสวนแล้ว เห็นว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ ว่าผู้สมัครผู้ใด กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการ เลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือมีพฤติการณ์ ที่เชื่อได้ว่าผู้สมัครผู้ใดก่อให้เกิดอันกระทบการสนับสนุน หรือรู้เห็น เป็นใจให้บุคคลอื่นกระทำดังกล่าว หรือรู้ว่ามีกระทำความดังกล่าว แล้วไม่ดำเนินการเพื่อระงับการกระทำนั้น ถ้าคณะกรรมการการ เลือกตั้งเห็นว่าการกระทำนั้นจะมีผลให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไป โดยสุจริตและเที่ยงธรรม ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งลงมติด้วย คณะเสียงเป็นเอกฉันท์สั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้สมัครที่กระทำการ เช่นนั้นทุกราย โดยให้มีผลนับแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่ง

7.2 หลังประกาศผลการเลือกตั้ง เมื่อคณะกรรมการ การเลือกตั้งสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ คณะกรรมการการเลือกตั้งจะ สั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้สมัครผู้หนึ่งที่มีกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี ก็ได้ แต่ต้องสั่งภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง

เมื่อมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้สมัครหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นคนใดแล้ว ให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง พิจารณาคำเนิการให้มีการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้นั้นด้วย

8. การคัดค้านการเลือกตั้ง เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว หากผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสิบ คน ผู้สมัคร ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอในเขตนั้น เห็นว่าการเลือกตั้งหรือการนับคะแนนเลือกตั้งใดในเขตเลือกตั้งนั้นเป็นไปโดยทุจริตหรือไม่เที่ยงธรรม หรือไม่ถูกต้อง ให้มีสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายใน 30 วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง

ข้อมูลจาก : เอกสารประกอบการบรรยาย “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเลือกตั้งระบบใหม่”

โดย สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

พรรคสีกกรไทย

เรื่องขอสาขา

สาขาพรรคสีกกรไทยในรอบปัจจุบันมีความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งในเรื่องการครบวาระ 4 ปีของคณะกรรมการสาขาพรรค และการยุบเลิกสาขาพรรคบางสาขา ดังนั้นเพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบถึงความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงได้นำข้อมูลที่สำคัญที่ผู้อ่านควรทราบลงพิมพ์ในวารสารฉบับนี้ ดังต่อไปนี้

การครบวาระ 4 ปีของคณะกรรมการสาขาพรรค

ในรอบระยะเวลาระหว่างเดือน กันยายน - ธันวาคม 2547 นั้น มีจำนวน 1 สาขาพรรค ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สาขาพรรค ลำดับที่	ที่อยู่สาขาพรรค	รายชื่อคณะกรรมการสาขาพรรค 7 คน		นายทะเบียนพรรคการเมืองตอบรับ การครบวาระ 4 ปีวันที่
		ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	
15	54/4 หมู่ที่ 3 ตำบลศาลาแดง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง	1. นายณรงค์ศักดิ์ สุขแก้ว 2. นายมานิตย์ พาชชิน 3. นายบุญศิริ ทิศนัย 4. นายพงษ์ศักดิ์ อินทร์สุวรรณ 5. นายบุญเลิศ บุญประสิทธิ์ 6. นายสำเร็จ จวง 7. นายชนตรี มีสกุล	ประธานสาขาพรรค รองประธานสาขาพรรค เลขาธิการสาขาพรรค รองเลขาธิการสาขาพรรค เหรัญญิกสาขาพรรค โฆษกสาขาพรรค กรรมการสาขาพรรค	16 ธันวาคม 2547

การยุบเลิกสาขาพรรคสีกกรไทย

ตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้ตอบรับการยุบเลิกสาขาพรรคสีกกรไทยในรอบระยะเวลาระหว่างเดือน กันยายน - ธันวาคม 2547 นั้นมีจำนวน 1 สาขาพรรค ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สาขาพรรค ลำดับที่	ที่อยู่สาขาพรรค	นายทะเบียนพรรคการเมือง ตอบรับการยุบเลิกสาขาวันที่
11	1422/103 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400	2 พฤศจิกายน 2547

พรรคกิจไทย

ประมวลภาพกิจกรรมพรรคกิจไทย

ภาพกิจกรรมโครงการอบรมสัมมนาเพื่อให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป
วันอาทิตย์ที่ 19 ธันวาคม 2547
โรงแรมครึ่ง กรุงเทพฯ

วิทยากรบรรยายพิเศษ รวมถึงบรรยายภาคในห้องอบรมสัมมนาฯ

บทส่งท้าย

วารสารพรรคกล้าไทยฉบับที่ 9 ของปีที่ 3 (ประจำเดือน กันยายน - ธันวาคม 2547) สำหรับการจัดพิมพ์วารสารพรรคฉบับนี้ได้นำเสนอ *สาระน่ารู้* เรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นมาเสนอเนื่องจากปัจจุบันประชาชนของชาติให้ความสำคัญการเมืองมากยิ่งขึ้น ยิ่งในระดับการเมืองท้องถิ่นแล้วประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม พรรคจึงเห็นควรที่จะได้นำความรู้ที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นมานำเสนอเพื่อเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในระดับท้องถิ่นที่จะนำไปปฏิบัติต่อไป

ส่วนเรื่องของสาขา เป็นการสรุปความเคลื่อนไหวของสาขาในรอบปัจจุบัน เช่นการยุบเลิกสาขาพรรค และการครบวาระ 4 ปีของคณะกรรมการสาขา ดังนั้นเพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบถึงความเคลื่อนไหวการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงได้นำข้อมูลที่สำคัญที่ผู้อ่านควรทราบลงพิมพ์ในวารสารฉบับนี้ ในส่วนกิจกรรมของพรรค ได้รวบรวมภาพการทำกิจกรรมที่พรรคฯ ได้จัดอบรมสัมมนา มาไว้ในส่วนของ *ประมวลภาพกิจกรรมพรรค* ซึ่งพรรคฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลที่ทางพรรคจัดทำขึ้นนั้นอาจจะพอเป็นประโยชน์กับทุกท่าน

การจัดทำวารสารพรรคกล้าไทยได้รับการสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง) วารสารฉบับนี้จัดพิมพ์เป็นปีที่ 3 ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2547 จำนวน 6,510 เล่ม งบประมาณ 65,100 บาท หากท่านมีข้อคิดเห็น ดีชม หรือเสนอแนะใด ๆ โปรดส่งมาได้ที่สำนักงานใหญ่พรรคกล้าไทยตามที่อยู่ในวารสารพรรคฯ ยินดีที่จะรับฟังและพร้อมที่จะนำไปปรับปรุงต่อไป

คณะกรรมการบริหารพรรค

วารสาร พรรคกิจกรไทย

ปีที่ 9 ฉบับที่ 19 ประจำเดือนมกราคม - ธันวาคม 2554
วารสารสำหรับสมาชิกและประชาชนทั่วไป

* แนวนโยบาย *

- * พัฒนาเศรษฐกิจชนบท
- * ลดปัญหาของคนเมือง
- * กระจายคนรวยที่กระจุก
- * ขจัดทุกข์คนจนที่กระจาย

อาจารย์จำลอง คำลิม
หัวหน้าพรรคกิจกรไทย

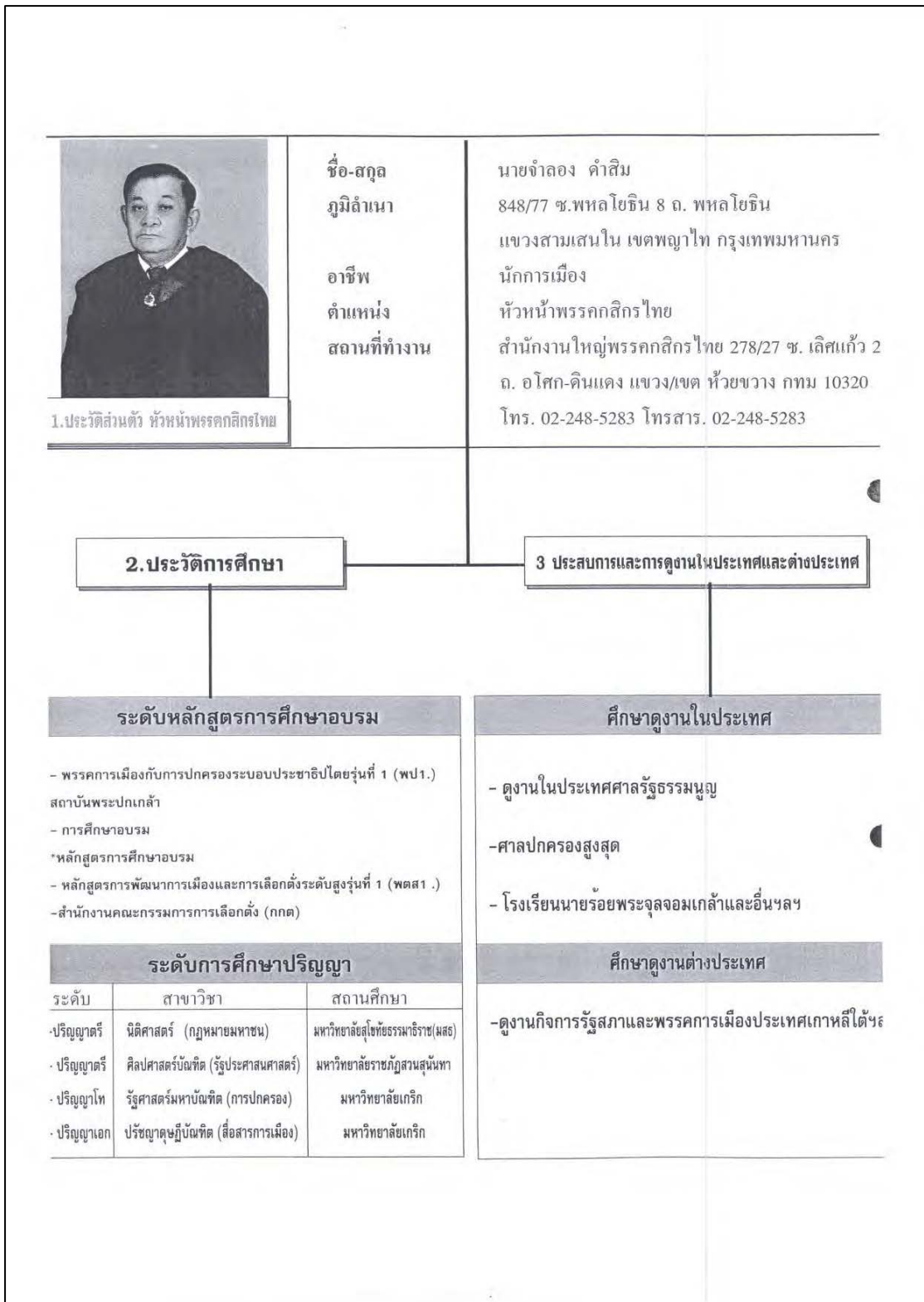
ปณิธานพรรคกิจกรไทย

มุ่งมั่น	เป็นพรรคการเมืองของมหาชน
มุ่งสู้	การพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความเป็นเลิศ
มุ่งธำรง	ปณิธานสร้างงานชนบทลดปัญหาของคนเมือง
มุ่งสร้าง	ชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศไทยไปสู่ความเป็นหนึ่ง
มุ่งก้าว	ไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยในระดับสากล

สำนักงานใหญ่พรรคกิจกรไทย

278/27 ซ.เลิศแก้ว 2 ถ.อโศก - ดินแดง เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ : 02-0248-5088 แฟกซ์ : 02-0248-5088

สาระน่ารู้

วิกฤตมหาอุทกภัยน้ำท่วม

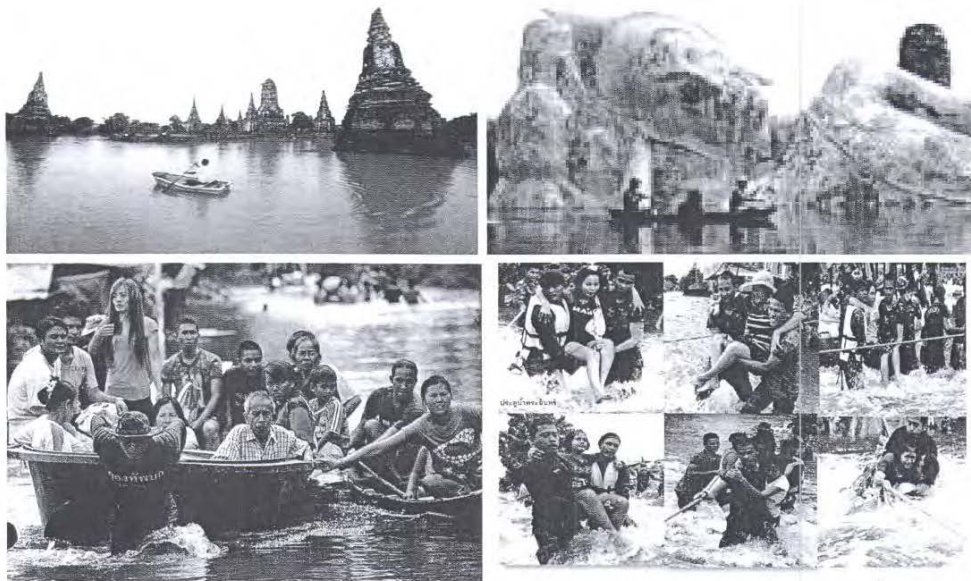

แรกเริ่มเดิมที จะนำเรื่องของวิกฤตหนี้สาธารณะของโลก (Public Debt) มานำเสนอเนื่องจากเห็นว่าหากสภาวะเศรษฐกิจโลกไม่มั่นคงย่อมส่งผลโดยตรงต่อการดำรงชีพของประชากรทั่วโลกแน่นอน มองย้อนหลังไปสัก 2-3 ปี (2551-2553) เริ่มมีบางประเทศแถบยุโรปแสดงสภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจอย่างชัดเจนไม่สามารถจ่ายคืนหนี้สินได้ตามกำหนด ส่งผลให้เศรษฐกิจทั้งยุโรปและสหรัฐอเมริกา ประสบปัญหาอย่าง ต่อเนื่อง เช่นสหรัฐอเมริกา เกิดวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ ต่อมาก็แถบ ประเทศยุโรป สมาชิกยูโรโซน เช่น ประเทศกรีซ โปรตุเกส ไอร์แลนด์ แม้จะเกิดปัญหาในบางประเทศ แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่า ย่อมกระทบทั้งภูมิภาค หลายประเทศมีมาตรการรองรับ แต่ถึงอย่างนั้น มีความกังวลต่อหนี้ที่เพิ่มสูงขึ้น แม้จะมีการให้เงินกู้เพื่อลดภาระหนี้แต่ก็ต้องมีมาตรการรัดเข็มขัด ซึ่งส่งผลให้เกิดความไม่พอใจประชาชนจนกลายเป็นการประท้วงตามที่เป็นข่าวรายวัน วกกลับมาที่ภูมิภาคเอเชียแม้ว่าจะยังไม่ส่งผลโดยตรงมากนักแต่ก็ต้องคอยเฝ้าระวังอย่างที่ไม่ให้คลาดสายตา แต่ยังไม่ทันที่จะตั้งตัวตั้งรับกับวิกฤตหนี้สาธารณะโลก วิกฤตมหาอุทกภัย จากน้ำ นี้แหละก็เข้ามาทักทายทันที ปี 2554 โนละแวกภูมิภาคเอเชียก็เจอวิกฤตนี้ไปหลายประเทศไม่ว่าจะเป็น เวียดนาม ลาว เขมร รวมถึงประเทศไทย ซึ่งก็ดูว่าจะหนักกว่าประเทศอื่นจะด้วยซ้ำ ครั้งหลังสุดที่ประเทศไทยได้ประสบ ตั้งแต่ปี 2538 และในปี 2553 ก็ท่วมไปหลายจังหวัดแต่ไม่สร้างความเสียหายเท่า ปี 2554 จึงทำให้เกิดคำถามมากมายจากประชาชนคนไทยคาใจว่า อย่างเราๆ ท่านๆ ว่า ผู้นำประเทศ นักการเมือง ข้าราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีท่าทีอะไรอยู่ ทั้งที่มีบทเรียนน้ำท่วมมาแล้วแต่ไม่เคยคิดจะเรียนรู้แก้ไข หรือรู้แต่ไม่ทำ ผลกระทบครั้งนี้ น้ำท่วมนิคมอุตสาหกรรมใหญ่ๆ ไป 7 แห่ง บริษัทนับหมื่นๆ หักดชะงัก คนอาจตกงานเกือบครึ่งล้าน ภาคการเกษตรเสียหายมหาศาล ตลอดถึงบ้านเรือน ศูนย์ราชการ มหาวิทยาลัย สถานที่สำคัญทางศาสนา และอีกมากมายที่ไม่ได้กล่าวถึง

ถามว่า ปัญหา วิกฤตมหาอุทกภัยครั้งนี้ เกิดจากรธรรมชาติ หรือเกิดจากน้ำมือของคน ที่บริหารจัดการน้ำผิดพลาด แล้ว ผลักปัญหาให้ธรรมชาติหรือไม่ มีคำถามเกิดขึ้นมากมาย หลายคนรู้คำตอบหลายคนอาจยังต้องหาคำตอบต่อไป

รัฐบาลชุดใหม่เข้ามารับหน้าที่ได้ยังไม่ถึง 5 เดือน ก็ต้องเจอกับบททดสอบว่า สามารถจะพาประเทศไปรอดได้หรือไม่ และจะแก้ไขปัญหาน้ำท่วมอย่างไรหลังน้ำท่วม ก็นั่นแหละ แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่าปัญหาทั้งหมดอยู่ในความรับผิดชอบของผู้นำ และรัฐบาล

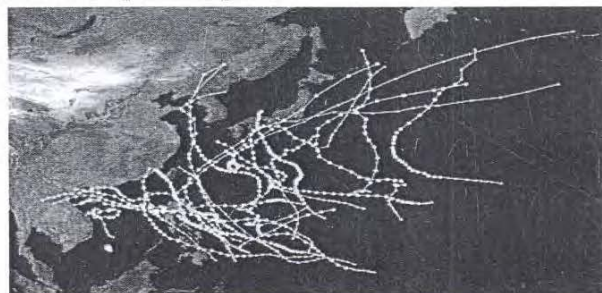
แม้ว่าวิกฤตมหาอุทกภัยจากน้ำ ได้สร้างความเสียหายเจ็บปวดทั้งชีวิตทรัพย์สิน ได้อย่างมหาศาล ได้เห็นถึงความเห็นแก่ตัว ความขัดแย้ง แก่งแย่งอาหาร เห็นถึงนักการเมืองบางกลุ่มที่หาผลประโยชน์ต่อความทุกข์ยากของประเทศ

แต่ก็มีอีกมุมหนึ่งที่สวยงามและน่าประทับใจกับประชาชนคนไทย กับความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความเกื้อกูลกัน การช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ หน่วยงานราชการ ทหารของประชาชน จิตอาสา หรือประชาชนทั่วทุกภาคที่ระดมความช่วยเหลือให้แก่ผู้ทุกข์ทรมานลำบาก ทางพรรคฯขอขอบคุณทุกท่าน แทนประชาชนคนไทยทั้งประเทศ สิ่งสำคัญที่สุดทุกคนในประเทศได้เรียนรู้จากบทเรียนครั้งนี้เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น หรือเพียงที่จะให้บทเรียนนี้ผ่านไปเพื่อจะได้ย้อนมาสอนบทเรียนนี้อีกครั้ง.....

เกาะรอยน้ำท่วม 54 (เขตควบคุม ขัณฑุกาฬไทยรัฐฉบับพิเศษ วันที่ 25 พฤศจิกายน 2554)

ยังเป็นวาทะถกเถียงเอาดีได้ตัว เอาชั่วให้คนอื่นไม่จบสิ้น หากผู้หาญกล้ายึดหลักแสดงความรักใคร่ชอบไม่ได้เหมือนปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองนี้ มีทั้งโทษธรรมชาติปีนี้มีพายุพัดเข้ามา รวมทั้งคิดไกลมองเป็นเกม การเมือง ฝ่ายตรงข้ามใช้ จีบมีกับพระ รูลุ ปลอ้ยฝนตกหนักแล้วแอบกักเก็บน้ำไว้ในเขื่อนไว้ไม่ยอมปล่อยระบาย วางยารอทำรัฐบาลใหม่จะได้ส้าสักน้ำท่วมเสียความนิยมทางเมืองข้อครหาสาดโคลนกันไปมาเป็นเรื่องจริง หรือจินตนาการเพื่อ โย้ยคิดให้พันตัว งคม ข้อมูลข่าวสารติดต่อยุคนี้ เป็นเรื่องยากที่คนไทยจะรู้ได้เท่าทัน นอกจากจะต้องย้อนรอยไปดูความเป็นมาของมหาอุทกภัยที่เกิดขึ้น ในยุคเปลี่ยนผ่านระหว่างรัฐบาลเก่ากับรัฐบาลใหม่

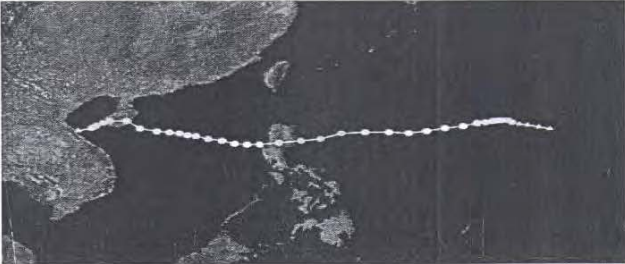

มหาอุทกภัย2554...ประเทศไทยเจอพายุซัดเข้ามาถึง5ลูกเต็มๆเกินปีญญจะรับไหวจริงเท็จแค่ไหนบนันทีก็ขอข้อมูลจากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี นข้อหัว"ฤดูพายุไต้ฝุ่นแปซิฟิกพ.ศ.2554"มีพายุเกิดขึ้นทั้งหมด 34 ลูก..แต่มีพายุที่พัดเข้ามาถล่มบ้านเราแค่ 5 ลูกลูกแรกเริ่มก่อตัวมาตั้งแต่กลางเดือนมิถุนายน พายุ "ไทหน่า" ตามด้วย "นกเคน" ตอนปลายเดือนกรกฎาคมวัน ระยะเวลาพักไปเกือบ 2 เดือน มาในช่วง 23 ก.ย.-5 ต.ค.

ไทยแบบเดิมๆทั้ง5ลูกแต่อย่างใด“โห หมา” พายุลูกแรก พัดจากฟิลิปปินส์มุ่งหน้าทางตะวันตกเหนือ ขึ้นเกาะไหหลำแล้วโฉบลงมาเข้า
เวียดนาม อ่อนกำลังลงเป็นดีเปรสชันถึงจะเข้าลาว...

26มิ.ย.มาถึงไทยสลายตัวเป็นหย่อมความกดอากาศต่ำชื่อ “เนสาด-ไห่ถาง-นาลแก” แม้จะเป็นพายุ 3 ลูก ที่ก่อตัวขึ้นมาในเวลาใกล้เคียงกัน
แต่อิทธิพลความรุนแรงต่อไทยสู้โหหมาไม่ได้เพราะ เนสาด ออกจากฟิลิปปินส์ มุ่งหน้าไปทางเหนือของเกาะไหหลำแล้วเข้าจีนไปเลย
ส่วน ไห่ถาง ก่อตัวในทะเลทางใต้ของฮ่องกง พัดหมุนวนอยู่ในทะเลใกล้เวียดนามตอนเหนือ หมุนวนอยู่อย่างนั้น 4 วัน (24-27 ก.ย.) แล้ว
สลายตัวขึ้นฝั่งเวียดนามกลายเป็นดีเปรสชันพอเคลื่อนเข้าลาวกลายเป็นหย่อมความกดอากาศต่ำก่อนจะเข้าไปชนนาลแก มีต่างกัน แรกๆ ตั้ง
ท่ามาแรง เป็นซูเปอร์ไต้ฝุ่นถล่มฟิลิปปินส์แรงได้วันเดียว ลดระดับสวบฮาบลงมาเป็นพายุโซนร้อนธรรมดา เกรดต่ำกว่าไต้ฝุ่น จากนั้น
โฉบไปขึ้นเกาะไหหลำ แล้วควานเกรดลงมาเหลือสถานะแค่ดีเปรสชัน จากนั้นวกลงใต้ขึ้นฝั่งเวียดนามที่เมืองดองฮอย สลายตัวกลายเป็น
หย่อมความกดอากาศต่ำก่อนจะเข้าลาวและไทยอีกเช่นกัน

ใน บรรดาพายุ 5 ลูกที่กล่าวอ้าง มีแค่ “นกเคน” เข้าตีขยวเท่านั้นที่พอ จะพูดได้ว่าเป็นพายุที่พัดเข้าประเทศไทย...เพราะตอนพัดเข้าเวียดนาม
ก่อนจะ เข้าลาวยังมีสถานะเป็นพายุโซนร้อน ออกจากลาวจะเข้าไทยได้ลดระดับ เป็นดีเปรสชัน...แต่ก็แค่วันเดียวมาถึง จ.น่านสลาย
กลายเป็นหย่อมความกดอากาศต่ำถึงจะแค่ดีเปรสชัน...แต่พอจะคุยกับคนไม่รู้เรื่องอุคูนิยมวิทยาได้ว่า ประเทศไทยมีพายุพัดเข้ามา
เหมือนกันน้ำจึงได้ท่วมเป็นมหาอุทกภัยใน ขณะที่เวียดนาม ฟิลิปปินส์เจอพายุตัวแม่ของจริงไปเต็มๆ...แต่โดนถึงไม่เป็นข่าววิกฤติระดับ
โลกน้ำท่วมมารathonยาวนาน3-4เดือนเหมือนไทยเรา

เส้นทางเดินพายุเนสาด

ส่วน ปมประเด็นพระพิรุณรับจ๊อบนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามวางยาเก็บกักน้ำไว้ในเขื่อน ในช่วงรอยต่อรัฐบาลเก่ารัฐบาลใหม่...ที่จริงเป็น
เช่นไรต้องแกะรอยปริมาณน้ำ ในเขื่อน ที่ประชาชนธรรมดาสามารถหาสืบค้นได้ในเว็บไซต์ ...ได้ทั้งของกรมชลประทานการไฟฟ้าฝ่าย
ผลิตแห่งประเทศไทย, สถาบันสาร-สนเทศทรัพยากรน้ำและเกษตร(องค์การมหาชน)ไม่ต้องดูทุกเขื่อนทั่วไทย...ดูกันแค่เขื่อนภูมิพล กับ
เขื่อนสิริกิติ์ก็พอ เพราะเป็นที่ถูกกล่าวหามากที่สุดเริ่มต้นจ้องมอง...ดูปริมาณน้ำวันประกาศหยุดสกทฯ 5 พ.ค.54
วันนั้น ปริมาณน้ำในเขื่อนภูมิพล มีอยู่ 45% ของความจุอ่าง ส่วนเขื่อนสิริกิติ์ มีอยู่ 50%...ผ่านไปเดือนครึ่ง ก่อนโหหมาจะพัดมา น้ำใน
เขื่อนภูมิพลมีอยู่ 55% เขื่อนสิริกิติ์ 54%หลังโหหมาสลายตัว ไป 7 วัน และก่อนเลือกตั้ง 1 วัน...2 ก.ค.54 น้ำในเขื่อนภูมิพล เพิ่มมาเป็น
58% ของความจุอ่าง เขื่อนสิริกิติ์ มีน้ำเพิ่มเป็น 64% ยังเก็บน้ำได้อีกยะห้วงเวลาถัดมา คนไทยรู้กันแล้วว่าใครจะได้เป็นนายกรัฐมนตรี 29
ก.ค.54 ก่อนดีเปรสชันนกเคนจะถึงไทย...น้ำในเขื่อนภูมิพล มีอยู่ 63% เขื่อนสิริกิติ์ 77%

เส้นทางเดินพายุเนสาด

5 ส.ค. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเลือกนายกรัฐมนตรื...เป็นวันที่สำนักเลขาธิการคณะ รัฐมนตรีบันทึกไว้ว่า เป็นวันสิ้นสุดการเป็น

ส.ค. มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี เป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ตีปรสชั้นนกเคนสลายตัวไป 8 วัน
ไว้...ปริมาณน้ำในเขื่อนภูมิพล เพิ่มมาอยู่ที่ 69% เขื่อนสิริกิติ์ 85%

ปริมาณ น้ำขนาดนี้ มากเกินไปหรือไม่...ยังไม่อันตราย เพราะขีดความสามารถการรับน้ำของเขื่อนนั้น รับได้ 100% และต่อให้เกิน 100%
:ล้นน้ำเพิ่มขึ้นมาจ่อสันเขื่อนก็ยังรับได้

เงินทางปฏิบัติ ถ้าไม่มีน้ำไหลเข้าอ่างเก็บน้ำเพิ่ม จะเก็บกักกันแค่ 100% เพราะถ้าปล่อยให้เกิน 100% แรงดันน้ำจะกดทับประตูดันไม่
สามารถเปิดประตู Spillway ได้ นั่นเอง

ส.ค. รัฐบาลชุดใหม่เสร็จสิ้นการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาเป็นที่เรียบร้อย คณะรัฐมนตรีทำหน้าที่บริหารประเทศได้เต็มสูบ...ปริมาณน้ำ
เขื่อนภูมิพลมีอยู่ 75% เขื่อนสิริกิติ์ 93% และเป็นวันแรกที่เขื่อนสิริกิติ์ เริ่มระบายน้ำผ่าน Spillway วันละ 7.35 ล้านคิว นอกเหนือจาก
ระบายน้ำเพื่อผลิตไฟฟ้าที่ระบายอยู่แล้ว วันละประมาณ 50-60 ล้านคิว มาตั้งแต่ 4 ส.ค. 54

จนเขื่อนภูมิพลปริมาณน้ำอยู่ที่ 75% การระบายน้ำสันยังไม่ได้ทำ มีแต่ระบายน้ำเพื่อผลิตไฟฟ้าวันละ 20-30 ล้านคิวอยู่แล้ว

สถานการณ์ ขณะนั้นน้ำท่วมยังคงอยู่แถวสุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร...คงจำกันได้ 28 ส.ค. 54 ชื่อ “บางระกำโมเดล” มาโผล่เอาตอน
นายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของไทยไปเยี่ยมเยียนแจกถุงยังชีพแถวพื้นที่น้ำยังมาไม่ถึง นครสวรรค์สักเท่าไร ให้บังเอิญเวลานั้นหลังจาก
กเคนสลายตัว ไม่มีพายุไหนพัดเข้ามาอีกเลย...รัฐบาลชุดใหม่เข้ามาบริหารประเทศ พายุเว็นวนครให้ลมมรสุมน้ำท่วมไปได้ถึง 2 เดือนวิกฤติภาวะ
ระหนักภัยมือ น้ำท่วมเลยจัดจาง ปล่อยให้มหาภัยไทย สิ่งหล่นหลอดขยั้นซึ่งจะถูกเงินซื้อถุงยังชีพแจก รับหน้าสื่อแก้ปัญหา...ส่วน
รัฐบาลหันไปให้ความสำคัญเรื่องอื่นที่ใหญ่กว่า แทน

เขื่อนอุเทนรัตน์ จังหวัดขอนแก่น

ส.ค. ลดราคาน้ำมัน, 6 ก.ย. ย้ายเลขาธิการ สมช.เพื่อจะได้โยก ผบ.ตร.มา นั่งแทนแล้วคืนญาติมาเป็นใหญ่ใน สดช., 13 ก.ย. รถยนต์คัน
ที่ 20 ก.ย. บ้านหลังแรก

จะแล้ววันเวลาหลังระเริงประชาชนนิยมต้องหยุด เมื่อ 3 พายุก่อตัว อาละวาดในช่วงเวลาไล่ๆกัน เนสาด (23-30 ก.ย.), ไหล่าง (24-27 ก.ย.),
วาลแก (26 ก.ย.-5 ต.ค.)

พร้อมๆกับน้ำท่าเริ่มรุกเข้านครสวรรค์-อุทัยธานี-ชัยนาท-อ่างทอง-สิงห์บุรี-ลพบุรี-อยุธยา

ต.ค. 54 เริ่มมีการระบายน้ำออกจากเขื่อนภูมิพลทางประตูน้ำสันวันละ 40 ล้านคิว เพิ่มเดิมจากที่ระบายเพื่อผลิตไฟฟ้าอยู่แล้ว 60 ล้านคิว
ระปริมาณน้ำในเขื่อนเพิ่มขึ้นมาเป็น 98% ของความจุเต็มอ่าง

จนเขื่อนสิริกิติ์ ปริมาณน้ำอยู่ที่ 99% แต่ไม่ระบายน้ำสัน ระบายแค่เพื่อผลิตไฟฟ้าวันละ 60 ล้านคิว

ต.ค. น้ำท่วมนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร, 7 ต.ค. เทศบาลอยุธยา

กลางเมืองอยุธยาจนบาดาล...และผู้นำเพิ่งตั้งหลักได้ ตั้งศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ศปภ.) ขึ้นที่สนามบินดอนเมือง

ต.ค. น้ำทะลักแนวกันนิคมอุตสาหกรรมโรจนะ และอีกหลายนิคมอุตสาหกรรม-กรรมจนน้ำคามา เพราะเอาอยู่...จนกลายเป็นตำนานให้เล่า
กันไปอีกนาน

ระพิรุณรับจ๊อบ หรือคนมีจ๊อบแต่ทำไม่เป็น...

งที่มีอำนาจเต็มตัวและมีเวลาให้รับมือถึง 2 เดือน

ไม่มีปัญญาคิดทำได้ที่ทำนี้...สมควรแล้วที่ต้องโทษผีสามทวด.อย่างกะทันหันไม่ว่าผลที่เกิดจะมาจากอะไรก็ตาม

<div style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 100%; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <p style="font-size: 24px; font-weight: bold;">ติดรูป</p> </div>	 <p style="font-size: 24px; font-weight: bold;">พรรคกสิกรไทย</p> <p style="font-size: 24px; font-weight: bold;">ใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก</p>	<div style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 100%; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <p style="font-size: 18px;">ลายนิ้วมือ</p> </div>
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....		
ข้าพเจ้านาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล..... เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย..... ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....หมายเลขโทรศัพท์(ถ้ามี)..... หมายเลขบัตรประจำตัวบัตรประชาชน <input style="width: 100px; height: 20px;" type="text"/> ออกให้ ณ.....วันออกบัตร.....บัตรหมดอายุ..... อาชีพ.....		
ข้าพเจ้า ประสงค์ขอสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรค กสิกรไทย และขอให้คำปฏิญาณว่าจะยึดมั่นในอุดมการณ์ และนโยบายของพรรคกสิกรไทย รวมทั้งจะประพฤติตนอยู่ใน ขอบบังคับ จรรยาบรรณ และวินัยของ พรรคกสิกรไทย ตามที่กำหนดไว้ทุกประการ		
ลงชื่อ.....ผู้สมัคร		
<p style="font-size: 24px; font-weight: bold;">สำหรับเจ้าหน้าที่ของพรรค</p>		
รับรองการเป็นสมาชิกพรรค กสิกรไทย เมื่อ.....หมายเลขสมาชิก.....		
ลงชื่อ.....นายทะเบียนพรรค		

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายอมฤต วุ่นพุลสมบัติ เกิดเมื่อวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2529 ที่จังหวัดเพชรบูรณ์ สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนหล่มสักวิทยาคม อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ (การปกครอง) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2550 และได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2552